

שָׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ : זֶה
 גּוֹיְתָם בְּתַרְשִׁישׁ תְּהַלֵּה יִשְׁמְעוּ יַחַד. גּוֹבֵה
 וְנָאֹז עֲדִיו יַחֲדוּ לְיַחַד. דוֹהָרִים גּוֹהָרִים
 לְאַחַד וְשְׂמוֹ אֶחָד :

יֵשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד : זֶה
 הַנְּאָדָר בְּקֹדֶשׁ רַב טוֹב מִצְפוּנָיו. הוֹד וְהָדָר
 וְעוֹז בְּחִבּוּנֵי פָנָיו. וּמִמָּנוּ יְגוּרוּ בְּנֵי
 אֱלֹהִים וַיִּתְחַבְּאוּ מִפָּנָיו :

בְּשָׂתִים יִכְסֶה פָּנָיו : זֶה
 זְרוּתִי זוֹהַר מִרְעִיף נְטִיפֵי אֲנָלָיו. זְכִי שְׂמִי
 מוֹהַר תְּכֹו לְרַגְלָיו. חָלִים חֲתִים חֲפוּזִים
 אֵימִים גְּדֻלָּיו :

וּבְשָׂתִים יִכְסֶה רַגְלָיו : זֶה
 מְסִים וְדָאִים בְּדַמְיוֹן נֶשֶׁר מְעוֹפָף. מִיֶּסְתָם
 כְּבֹזֵק סְבִיב בָּם לְעוֹפָף. יִשְׁמְעוּ הַגְּנוּ
 בְּמִשְׁלַחַת קוֹנָם לְהִתְעוֹפֵף :

וּבְשָׂתִים יְעוֹפֵף : זֶה
 בְּסוּיֵי שֵׁשׁ שֵׁשׁ יַעֲרִיצוּ בְּלֹאט מִחֹה. כְּבִיר
 וְרַב כַּח וְשָׁפַל יַחֲוֶה. לְהַעֲרִיצוּ בְּפַחַד
 גְּרָשִׁים זֶה מְזֶה :

וְקָרָא זֶה אֶל זֶה : זֶה

שחרית דיום כפורים נח

מוֹשֶׁל עוֹלָם בְּגִבּוֹרָה עָשׂוּ כָל בְּמֵאמֶר. מְנִיעִים
אֲמוֹת הַסְּפִים קִדְשָׁתוֹ לֹמֵר. נוֹצְצִים
נוֹגְהִים לְפָנָיו יִנְעִימוּ מֵאֵמֶר:

וּקְרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: זֶה
שָׂרְפֵי הוֹד יִכְתִּירוּ נֶזֶר לְקָדוֹשׁ. סְלוּ לְרוֹכֵב
בְּעֶרְבוֹת מְרוֹם וְקָדוֹשׁ. עוֹנִים כָּלָם בְּאֶחָד
שְׁלוֹשׁ קָדוֹשׁ:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ: זֶה
פְּלִיאֵי אֱלֹפֵי אֱלֹפִים וְרֵבִי רַבּוֹאוֹת. פּוֹצְחִים
הַלֵּל וְזִמְרָה לֵאלֹהֵי הַעֲבָאוֹת. צוֹר
עוֹלָמִים בְּתוֹךְ עֲבָאוֹ אֹת:
יְיָ עֲבָאוֹת: זֶה

קוֹרָא הַדּוֹרוֹת דָּר בְּשֵׁמִי עֲרִץ. קְלוֹת סְעָרָה
תַּעֲשׂוּ דְבָרוֹ בְּמִרְץ. רָם וְנִשְׂאָ דְבַר
וַיִּקְרָא אֶרֶץ:

מְלֵא כָל הָאֶרֶץ: זֶה
שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ וְנִשְׁגָב לְבָדוֹ: שָׁמַיִם וְשָׁמַיִם
שָׁמַיִם לֹא יִכְלְכְלוּ הוֹדוֹ. תּוֹקֶף תְּרִשִׁישִׁים
וְאֱלִים צָר לְכַבּוֹדוֹ:

מְלֵא כָל הָאֶרֶץ בְּבוֹדוֹ:
זֶה אֵל זֶה שׁוֹאֵלִים. אִיהָ אֵל אֱלִים. אַנְהָ שׁוֹכֵן
מֵעוֹלָם. וּבְלֵם מֵעֲרִיצִים וּמִקְדִּישִׁים וּמֵהַלְלִים:

אין אייניגען נעמיינדען ווירד היער גלייך ובכץ ולך תעלה קדושה
אננעסאננען :

ובכץ לה הכל יכתירו :

חזן

סותחין הארזן

קהל

לאל עזרך

לבזחן לבבות

לגולה עמוקות

לדובר מישרים

להזנה דעות

לזכור ועושה חסד

לזכור בריתו

לחומל מעשיו

לטהר חוסיו

ליודע מחשבות

לכובש פּעסו

ללובש צדקות

למוחל עונות

לנזרא תהלות

לסולח לעמוסיו

לעזנה לקוראיו

לפועל רחמיו

לצופה נסתרות

דיין :

ביום דיין :

בדיין :

ביום דיין :

בדיין :

ביום דיין :

בדיין :

ביום דיין :

בדיין :

ביום דיין :

בדיין :

ביום דיין :

בדיין :

ביום דיין :

בדיין :

ביום דיין :

בדיין :

ביום דיין :

ס

בדין :

לקונה עבדיו

ביום דין :

לרחם עמו

בדין :

לשומר אזהביו

ביום דין :

לתמוך תמימיו

סוגרין הארון

ובכן לה תעלה קדשה. כי אתה אלהינו מלך
מוחל וס לח :

מי יתנה תוקף תהלתה. מי ישגן שיעור

שבחה. מי ירנן רוב רוממותה. מי יקצוב

קריאת קדשתה. מי יצפצף צבי צדקותיה.

מי יפרש פלאי פארה. מי יערוף עוצם

עזוזה. מי ישוח שגב סלסולה. מי ינובב נוי

נצחה. מי ימלל מעש מזרעה. מי ילהג למד

לקחה. מי יכיל כסא כבודה. מי יידע יופי

יקרה. מי יטיח טוב טעמה. מי יחנה חקר

חדותיה. מי יזוז (נ"א יזין) זיו זהרה. מי

יורה ועד נתיבותה. מי יהנה הוד הדרתה.

מי ידלה דע דתותיה. מי יגיד גודל גבורתה.

מי יברר ברור בינתה. מי יאמר אומץ

אילותה : כי בשמה בן תהלתה. בתהלתה

בן אמרתה. (א"ב) באמרתה בן בריתה.

בבריתה בן גדלתה. בגדלתה בן דעתה.

בְּדַעַתְךָ בֵּן הַלִּיכְתָּךְ. בְּהַלִּיכְתָּךְ בֵּן וְעִידְתָּךְ.
 בּוֹעִידְתָּךְ בֵּן זְהֵרְתָּךְ. בּוֹהֲרְתָּךְ בֵּן חֶפְתָּךְ.
 בְּחֶפְתָּךְ בֵּן מְהֵרְתָּךְ. בְּמֵהֲרְתָּךְ בֵּן יִשְׁרָתָךְ.
 בְּיִשְׁרָתָךְ בֵּן כְּמִירְתָּךְ. כְּכִמְיִרְתָּךְ בֵּן לְבִישְׁתָּךְ.
 כְּלְבִישְׁתָּךְ בֵּן מִדְּתָךְ. כְּמִדְּתָךְ בֵּן גְּעִימְתָךְ.
 כְּנִעְמְתָךְ בֵּן שְׂרָרוּתָךְ. בְּשְׂרָרוּתָךְ בֵּן עֲנוּתְנוּתָךְ.
 כְּעֲנוּתְנוּתָךְ בֵּן פְּרִישׁוּתָךְ. כְּפְרִישׁוּתָךְ בֵּן
 צְנִיעוּתָךְ. כְּצְנִיעוּתָךְ בֵּן קְדוּשְׁתָּךְ. כְּקְדוּשְׁתָּךְ
 בֵּן רוֹמְמוּתָךְ. כְּרוֹמְמוּתָךְ בֵּן שְׂבָחָךְ. כְּשְׂבָחָךְ
 בֵּן תַּפְאֲרְתָּךְ: וְשִׁמְךָ מְרוֹמִם עַל כָּל בְּרָכָה
 וְתִהְיֶה: עַל כָּל תּוֹקֶף וְתַפְאֲרָה. עַל כָּל שְׂבַח
 וְשִׁירָה. עַל כָּל רִנָּן וְרַחֲמֵי שָׁה. עַל כָּל קְדוּשָׁה
 וְקְרִיאָה. עַל כָּל צְפִצְפוּת וְצִהְלָה. עַל כָּל פְּאֵר
 וּפְצִיחָה. עַל כָּל עִזּוֹ וְעִגְיָה. עַל כָּל סְפוּר
 וְשִׁיחָה: עַל כָּל נְצוּחַ וְנִגְיָה. עַל כָּל מַעַן
 וּמְלָה. עַל כָּל לְבוּב וּלְהִינָה. עַל כָּל כְּבוֹד
 וּקְרִיעָה. עַל כָּל יְחוּד וְיִרְאָה. עַל כָּל טַעַם
 וְסִהְרָה. עַל כָּל חוּסֵן וְחִידָה. עַל כָּל זְכָר
 וְזִמְרָה: עַל כָּל וְדוּי וְתוֹדָה. עַל כָּל הִלָּל
 וְהוֹדִיָה. עַל כָּל דְּבוּב וְדַעָה. עַל כָּל גּוֹדֵל וְגִאּוּהָ
 עַל כָּל בְּטוּי וּבְרָכָה. עַל כָּל אִמְרָה וְאִמְרָה אֱלֹהִי
 הָאֱלֹהִים וְאִדְגֵי הָאֱלֹהִים. מְלֶךְ עַל כָּל מַלְכִים.

מוֹשֵׁל עַל כָּל מוֹשְׁלִים. אִיוֹם עַל כָּל אִיּוֹמִים.
 נוֹרָא עַל כָּל נוֹרָאִים. רָם עַל כָּל רָמִים. גְּאֹה
 עַל כָּל גְּאִים. נִשְׂא עַל כָּל נִשְׂאִים. גְּבוּהָ עַל
 כָּל גְּבוּהִים. וּמְבִיט אֶל עֲנִיִּים וְנִכְבָּאִים. וְאֶת
 שָׁחִים וְדַבָּאִים. לְהַחֲיוֹת לֵב נִדְבָאִים. רוּחַ
 שְׁפָלִים וְחִלְבָאִים. עַל כֵּן גִּדְלַת יְיָ אֱלֹהִים.
 וְנַעֲלִיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים. כִּי אֵין כְּמוֹהָ בְּאֱלֹהִים.
 וְאֵין זוּלָתָהּ בַּתְּחִתּוֹנִים. וְאֵין פְּלִתָהּ אֱלֹהֵי
 הָאֱלֹהִים. שָׁמַיִם וּשְׁמַיִם שָׁמַיִם כְּבוֹדָהּ מִסְּפָרִים.
 בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ וּמִירוֹת לָהּ מִשְׁמַיְעִים. שְׂרָפֵי
 הַקּוֹדֶשׁ קִדְשָׁתָהּ מִקְדֵּי־שׁוּם. אוֹפְנֵי הַמְּרַכְבָּה
 כְּבוֹדָהּ מְבָרְכִים. כּוֹכְבֵי בִקְרַ יַחַד מְרַנְנִים.
 וְיָרִיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים מִשְׁבָּרֵי יָם שְׂמָהּ
 מְאֹדִים. הִרְרֵי גוֹבָה וְעִצֵּי יַעַר מְרַנְנִים.
 גְּהָרוֹת כַּף מִמֶּהָאִים. חִיתוֹ אָרֶץ וְזִיזוֹ שְׂדֵי
 שָׂרִים כְּחֹלְלִים. תַּנְיִנִים וְכָל תְּהוֹמוֹת
 מְהַלְלִים כְּבַחֲלִילִים. וְכָל יְצוּרֵי בְּרֵאשִׁית
 פּוֹצְחִים הַלּוּלִים. לְשֵׁם קִדְשָׁהּ אֵל אֱלִים.
 וְכָל־אֵלֶיהָ מִשְׁבָּרִים וּמִיַּחֲלִים. לָתֵת לָהֶם
 צִיד מְאֻכָּלִים הַתְּחִתּוֹנִים מִפְּתִיחַת יָדָהּ גְּזוּגִים
 וּמִתְּבַלְבָּלִים. וְהַעֲלִיזִים מִזִּיזוֹ הוֹדָהּ שְׂבָעִים
 וּמִתְּמַלְאִים. כִּי כְבוֹדָהּ שָׁמַיִם וְאָרֶץ מְלֵאִים.

ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ. המאמרים
 אדנותך. המיחדים אלהותך. המברכים שם
 כבוד מלכותך. המספרים תהלתך. העורכים
 תחן לחלותך. המנעימים זמר לעלותך.
 המאריכים רזן לרצותך. השופכים שיה
 לפתותך. והם עמך ונחלתך. צאנך וצאן
 מרעיתך. קדש ראשית תבואתך קדם קניניה
 וסגולתך. חלקך וחבל שפרתך. ישראל
 תפארתך. ישרון מבחר מנתך. הדבקים
 באמונתך. ההוגים בדתך. החפצים בתורתך
 העוסקים ביראתך. התמידים בעבודתך.
 הנבספים לחצרות ביתך. הכמהים בקודש
 חזותיך. התאבים לקרבתך. הנהרגים על
 תורתך. הנסקלים על אהבתך. הנשרפים על
 עדותך. הנחנקים ונטבחים ונטבעים ונתלים
 ונקברים חיים על יחוד קדשך. הקרואים
 עדתך. יסוד אגדתך. ואתה אל גדול בגדלתך.
 והם עדה פי אין בלתך: ומה יעצור פח ילוד
 אשה. נוצר מטפה באישה. ומה יעז עזה
 לדרשה. שבחה בפה לפרשה. נצחה בגיב
 לארשה. להטיה צקון ולחיששה. להפל תחנה
 ובקשה. ומחיתו עליו קשה. ודרבו מעקשה

וְנִתְיָבְתוּ גְתוּסָה וְנִתְוֹשָׁה. וְחִטָּאתוֹ עַל לִוְיָ
 חֲרוּשָׁה. חֲקוּקָה וּמְפֹרָשָׁה. וְגִזְוֹעַף בְּחִישָׁה.
 וְגִיעַ וּמֵת בְּחִלוּשָׁה. וְגִוְיָתוֹ בְּגִיא נְמוּשָׁה.
 בְּתַחֲתִית אֶרֶץ רְטוּשָׁה בְּאִישׁוֹן חֲשָׁךְ כְּפוּשָׁה
 בְּאֲשַׁמְנִים רְפוּשָׁה. בְּשָׁמוֹן חֲבוּשָׁה. כְּמִשָּׁה
 וַיְבֹשָׁה. נִמְסָה וְעֵבֶשָׁה. בְּיַבֶּשֶׁת מִיְבֹשָׁה. וְכֹל
 מְלֵא בּוּשָׁה. וּמָה יַעֲצִים עֵתֵר וְגִישָׁה. וַיִּשְׁחַ
 וַיִּהְיֶה בְּרִגְיָשָׁה: וּמֵאֵז הַכֹּל צְפוּי לְפָנֶיהָ. וְאִין
 לְהִסְתַּר מֵעֵינֶיהָ. וְאִין לְהִחַבֵּא מִפָּנֶיהָ כִּי בְּכֹל
 מְשׁוֹמְטוֹת עֵינֶיהָ וְגִלּוּי לָהּ כִּי יַצִּיר חוֹמֶר הוּא:
 הַכֹּל הַבָּלִים הוּא. עֲלֵה נִדְרָף הוּא. קִשְׁיֵבֶשׁ הוּא.
 חֲרָם אֶת חֲרָסִי אֲדַמָּה הוּא. וּבִסָּה נֶחֱשֵׁב הוּא
 אֲנוּשׁ אֲנוּשׁ הוּא. כִּי כִישְׁמוֹ בֵּן הוּא. אָדָם.
 אֶסֶר דָּם מָרָה הוּא. בְּשָׂר. בּוּשָׁה סְרוּחָה
 רָמָה הוּא. מִיוֹחֵם בְּחִטָּא הוּא. מְחוּלָּל בְּעֵוֹן
 הוּא: וַיַּצֵּר לְבוֹ רַע בְּמַנְעוּרָיו. חוֹרֵשׁ רַע
 בְּמַגּוּרָיו. אֵיֶרֶב לוֹ מִסְתָּרָיו. מְקַנֵּן בְּנִחְשׁ
 בְּסִתָּרָיו. כּוֹזֵב בְּמִפְתָּחֵי חֲדָרָיו. מְבֹאֵשׁ
 הַעֵסָה בְּזִהְמוֹת שְׂאוּרָיו. מְסִיתוֹ לְהַטּוֹת
 אֲשׁוּרָיו. וְהוּא לוֹ בְּעֵיֶבְרָיו. חָשׁוּב לוֹ כְּצָרָיו.
 וְהוּא רֵאִשׁ לְכָל צוּרָיו. מִצַּר לוֹ כְּכֹל מְצָרָיו.
 צוּדָה לוֹ כְּכָל עֵבְרָיו. מְרַגֵּז כָּל אֵיבָרָיו.

מְעַצְבוּ בְּדַבָּרוֹ. מִחֲטִיאוֹ פְּרוּעַ הִרְהוּרוֹ.
 מִתְנַקֵּשׁ לְהַפִּילוֹ בְּמִכְמוּרוֹ. מִתְנַכֵּל לְדַחוּתוֹ
 בְּמַהְמוּרוֹ. וְצַר עָלָיו בְּמַצּוּרוֹ. לוֹלִי אַתָּה
 עוֹזֵר לוֹ מִצָּרוֹ: וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מִתְחַדֵּשׁ
 עָלָיו. חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת עָלָיו. לְהִתְנַוֵּל לֵל
 וּלְהִתְנַפֵּל עָלָיו. לְעַקְשׁוֹ בְּאַרְחוֹת עַקוּלָיו.
 לְהַאֲשִׁימוֹ בְּאַשְׁמַת גְּעוּלָיו. לְהַלְעִינוֹ בְּמַסָּךְ
 תַרְעָלָיו. וְאַנְנוּ דוֹרֵשׁ לְשָׁלוֹם אֱלֹהֵינוּ. פְּחִים
 מוֹמֵן לְרַגְלָיו. רֶשֶׁת פּוֹרֵשׁ לַיָּד מְעַנְלָיו.
 מוֹקְשִׁים שֶׁת בְּמַסְלוּלָיו. כּוֹרֵה שַׁחַת בְּשִׁבּוּלָיו.
 לְמִיגַל בַּל וּלְהִרְבּוֹת מִכְשׁוּלָיו. וּכְהוֹלֵם
 פֶּעַם הוֹלְמוֹ בְּכַלְפוֹת וּכְשִׁילָיו. עַל כֵּן
 יֹאמְרוּ מוֹשְׁלֵי מִשְׁלָיו. אֵי לְבַיִת שְׁמֵהֶרְסוּ
 וּמִחְרִיבָיו מִשְׁלָיו. וּמָה יִצְדַק בְּמַפְעָלָיו. וּמָה
 יִזְכֶּה בְּמַעַלְלָיו. כִּי שׂוֹדֵד בָּא בְּגִבּוֹלָיו.
 לְשׁוֹדְדוֹ לְלוֹחֲמוֹ בְּרוֹב תַּחְבוּלָיו: לְכֵן
 הִקְדַּמְתָּ רְפוּאָה וּתְעַלָּה. וְהִעַלִּיתָ אֲרוּכָה
 לְגַהֲלָאָה וּגְחִלָּה. וְהִכְנַתָּ צָרִי וְחַתּוּל לְלֹא
 חֲתָלָה. וְהִגַּהֲתָ מְזוֹר לְהִרְטוֹת מַחֲלָה. וְקַבְּעַתָּ
 יוֹם זֶה לְסִלִּיחָה וּלְמַחִילָה. לְבוֹא שְׁעָרֶיךָ
 בְּתוֹדָה וּבְתִהֲלָה. לְקַדֵּם פְּנֶיךָ (בְּתוֹדָה)
 בְּחִילָה. לְהִזְכֵּר בּוֹ רְבוּצֵי מַכְפָּלָה. בְּצַת רְצוֹן

לשמוע תפלה. להעביר כל שמץ ותפלה.
 להניא כל און ותהלה. להצמיח צדקה
 ותהלה. להפיר בעם ולהרבות חמלה. להרים
 מבשול ולהסיר תקלה. לפנות דרך ולישר
 מסלה. לתת לשובבים טהרה ומבילה.
 להעמיד רוח והצלה. להשליך עון בעמקי
 מצולה. לישאת זרון ומעילה:

ומכל ימים יום זה קדשת. ועל כל ימים אתו
 עליית. ובו מכל יום בתרת. ומיוצרו אותו
 לה אחרת. ולדור הע כוחו ידעת. ואדם די
 זרב בו ותרת: ומכתב חרות לענו נתת.
 וסלחתי כדברה בשרת. ועל הרעה נחמתה
 ועל בגיה רחמת. וכגבוה שמים הסדה למו
 הגברת: וכרחוק מזרח ממערב פשעם
 הרחקת. וזכות הררי קדם זכרת. וכאב את
 בן אותם רצית. ועל כל אום ראשם נשאת.
 וקרנם בכבוד רוממת. ומשפל הגבהתמו
 והתללת. ואות לטובה עמהם עשית. וחבתם
 לכל הראית. ואהבתם לעין כל גלית. ולשבון
 בתוכם תאבת. ולחנות ביניהם חמדת.
 ולשבת בועדם אוית. ועין בעין למו גראית.
 ובין פרובים כבודה צמצמת. וענו יקרה על

כְּפֹרֶת הַצֵּעֶת. וְעַנֵּן הַקְטֹרֶת לְכַסּוֹתוֹ הַיּוֹם
 פְּקֻדָּתוֹ. וּמָאֵז לְסִלִּיחָהּ אֶתוֹ שִׁמְתָה. וּלְכַפָּרָה
 אֶתוֹ יִסְדָּתוֹ. וּמִצֹּתָיו בְּדַתְךָ צִוִּיתָ. וְכַתְבָּת
 וְשִׁנִּיתָ וְשַׁלַּשְׁתָּ. וְאַזְהָרוֹתָיו פִּרְשֵׁתָ. וְעֵינָיו
 פִּלַּשְׁתָּ. וְקִרְבָּנוֹתָיו קָצַבְתָּ. וְעֶרְךָ עֲבוֹדָתָיו
 סִבְרָתוֹ. וְרִצְוֵי הַזִּיּוֹתָיו סִפְרָתוֹ. וְרִקּוּחַ תְּמָרוֹתָיו
 הֶעֱדַפְתָּ. וְסֵדֶר מְעַרְבוֹתָיו הוֹסַפְתָּ. וְטוֹהַר
 מְבִילוֹתָיו מְנִיתָ. וְקִדּוּשׁ רְחִיצוֹתָיו חֲשַׁבְתָּ.
 וְאַזְכָּרוֹתָיו בְּשֶׁכֶל סִימָתוֹ. וְתוֹדוֹתָיו וְזִדְדוֹ
 סָמְכָתָה. וְעֵנָיו בְּפִקְדוֹתֶיךָ. וְלוֹבֵן עֲטוּיֹתָיו
 חִוִּיתָ. וּפְזוּי שְׂרָדָיו הִזְרִיתָ. וְעֵלּוּי מַחְלָצוֹתָיו
 בְּאַרְתָּ. וְשִׁנּוּ מַחְלָפוֹתָיו לְמִדָּתוֹ. וְלִקְדוּשֵׁי
 אֹתָם מְסַרְתָּ. וְכָל תּוֹרוֹתָיו הַנִּדְעָתָה. וְכָל
 דְּתוֹתָיו חֲקַרְתָּ. וְכָל מִשְׁפָּטָיו חָרַצְתָּ. וְכָל
 חֲקוֹתָיו הִקְקַתָּ. וְכָל גְּזֵרוֹתָיו גְּזַרְתָּ. וְכָל עֲנִינָיו
 חָרַמְתָּ. וְחִכְלוֹ מִכָּל הַנְּעַמְתָּ. וְחִלְשׁוֹ מִכָּל
 הַשִּׁפְרָתָה. חוֹפֵשׁ לְרִצְוִיצִים אֹתוֹ שִׁוִּיתָ. דְּרֹר
 לְשִׁבּוּיִם אֹתוֹ הַתִּוִּיתָ. פִּקַּח קוּחַ לְאַסִּירִים
 אֹתוֹ תִּבְנֶתָ יוֹם עֲשׂוֹר לְעִשְׂרֵיהָ חֲקַקְתָּ. שַׁבַּת
 שִׁבְתָּ לְשׁוֹבְתֵי עוֹנֵג שִׁתָּה. יוֹם כְּפֹר לְנוֹתְנֵי
 כּוֹפֵר תִּתָּה. לְכַפֵּר עוֹנוֹת. לְמַחֲוֹת זְדוֹנוֹת.
 לְכַלֵּה פְשָׁעִים. לְהַתִּים חַטָּאִים. לְמַהֵר טַמְאִים.

לְהַרְחִיךָ דְמַיִם. לְצַחֲצַח כְּתָמִים. לְהַרְחִיץ
 צִיָּאִים. לְהַלְבִּין בְּשֵׁלֶג שָׁנִים. לְצַחַר כְּצֶמֶר
 אוֹדְמִים. לְמַרְק חוֹבִים. לְנַקּוֹת חֲבִים. לְזִכּוֹת
 אִשְׁמִים. לְזִכּוֹף אִשְׁמִים. לְזִכּוֹת לְנִתְאָמִים.
 לְסַלּוֹחַ לְכָל עֲדַת תְּמִימִים. וְעַמָּה בְיוֹם זֶה
 יַחַד נְאֻגְדִים. וּבְחִין לְפָנֶיהָ נוֹעָדִים. וְשִׁכְיִנְתָּה
 אֶתְּם מוֹעָדִים. וְנִעְצָרִים. וּמִתּוֹעָדִים. וּבִירְאָה
 אוֹתָהּ עוֹבְדִים. וּבְאִמָּה עוֹמְדִים. וּבְגִילָה
 רְוָעִים. וּבְחִילָה מְסֻלָּדִים. וּפְשִׁעֵיהֶם מִתּוֹדִים
 וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים. וּכּוֹרְעִים וּבוֹרְכִים וְסוֹגְדִים
 וְאַרְצָה לָהּ קוֹדִים. וְדִלְתוֹתָהּ שׁוֹקְדִים. וּבְאֶחָד
 נְאֻחָדִים. וְיַחְוֹדָה מִיַּחְדִים. וּקְדֻשָּׁתָהּ מְעִידִים.
 וְאַמוֹנְתָהּ מְסַהֲרִים. וְצִדְקָתָהּ מְגִידִים וְהַסְדָּה
 וְאַמְתָּהּ לֹא מְכַחֲדִים. וְעוֹרְכִים שְׁוֹעַ בְּמַעֲמָדִים
 וּמְזִרְיָהּהּ וְעַד שְׁקִיעָה שְׁבַחָהּ מִתְמִידִים.
 וּפְגִיעוֹת הַיָּמִשׁ מֵאֶמֶשׁ מֵעַתָּדִים. מוֹל עֲבוֹדוֹת
 חֲמִשׁ בְּעַתּוֹדִים. וְלִשְׁמָהּ מְהִידִים. בְּכָל עוֹז
 וּמְאִידִים. וּבְכָל צְמִים וּמִתְעַנִּים. יַתֵּד אֲבוֹת
 וּבְנִים. גְּדוֹלִים וּקְטָנִים. בְּחוֹרִים וּזְקָנִים.
 וּמְרַבִּים תְּחִנוּנִים. וּמְדַבְּרִים חֲנוּנִים. וְעוֹרְכִים
 רְנָנִים. וּמְרַנְנִים וּמִתְחַנְנִים. לְפָנֶיהָ אֲדוּנִי
 הָאֲדוּנִים לְפָדוֹתֶם מִכּוֹבֵד עוֹנִים. וְלִמְחוֹת

פִּשְׁעֵנֵמוּ בְּעֵינַיִם. לְשָׁעוֹת שׁוּעֵם מִמַּעֲוֹנִים.
 לְהֶאֱזִין מֵהֶם שִׁיחַ מְעֵנִים. כִּי הֵם דְּלִים
 וְאֶבְיוֹנִים. וּבְעַלְמָה מִתְּלוֹנְנִים. וּבְאַבְרָתָה
 מִתְּגוֹנְנִים. וּבְסִתְרָה נִצְפְּנִים. וּבְהָ נִשְׁעֵנִים.
 וּבְעֵינַי עֶבְדִּים אֶל יַד אֲרוֹנִים. וּבְעֵינַי שִׁפְחָה
 אֶל יַד גְּבֻרָתָה לְהָ פּוֹנִים. לְהִרְבּוֹת לְמוֹ
 סְדִיּוֹנִים. לְכַבֵּם מִצַּחַן דְּפִיּוֹנִים. לְהַצְלִיל
 בְּצוּל יַדוֹנִים. לְשִׁתֵּק בְּעֵלֵי דִינִים. לְאֵלִם
 מִלְּשׁוֹנִים. לְוֹטְשֵׁי חֲצִים וּכְחוֹזִים. לְהָשִׁיב
 חֶרֶב לְנִדְנִים. לְהַגְבִּיר מְלִיצֵי יוֹשֵׁר וּזְכוֹנִים.
 וּלְהַחֲסִים בְּשִׁגְזָרִים עֲמָהֶם מְדִינִים. וְסִדְר
 סְלִיחָה מְכִינִים. וְדַבְּרֵי רִצּוֹי מְכוֹנִים. וּבְרִית
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת אוֹפְנִים. אֲשֶׁר אֵלְפֵת
 לְנֶאֱמָן בְּחִזְיוֹנִים. בְּעֵבֹר כְּבוֹדָהּ עַל פְּנִים.
 בְּדַבְּרָה עִם צִיר פְּנִים אֶל פְּנִים. וְכֹל הַיּוֹם בָּם
 מִתְּגַלְגְּלִים וְנֶאֱפְנִים. וְעֶרְף וְדוֹי מִשְׁנֵנִים.
 וְצִדְקוֹתֶיהָ מִתְּנִים. לְזִכּוֹר לְמוֹ שְׁלֹשֶׁת אֵיתָנִים
 וַיּוֹם קְדוֹשׁ חֲתוּנִים. לְחַלְצֵם מֵרֹאשׁ פְּתָנִים.
 לְהַדְרִירֵם מִפֶּרֶךְ מְעֵנִים. לְדָלוֹתָם מִדְּכוּ
 תָנִים. לְהַעֲלוֹתָם מִבּוֹר שְׁאוֹנִים. לְנִתֵּק מֵהֶם
 מוֹסְרוֹת שׁוֹטְנִים. לְפַצּוֹתָם מִלַּעַג שְׁאֲנֵנִים.
 לְהַצִּילֵם מִגְּאִיוֹנִים. לְהָשִׁיב שְׁבוֹתָם כְּיוֹנִים.

לְמַלְטָם מִתִּפְתֵּי הַרְאוּנִים. מִלֵּהט מִתְּהַפְכַת
 בְּדַמְיוֹנִים. רִשְׁפֵי לֵהב וְעֲשׂוּנִים. מְדוּרַת אֵשׁ
 וְאוּדִים עֲשִׂנִים. לְנִצְחָךְ בְּשִׁיר כְּעַל שׁוֹשְׁנִים.
 וְרַבּוֹתֵי קוֹדֶשׁ צָבָא עֲלִיוֹנִים. בְּשׁוֹרָם כִּי
 תִצְדִּיק בְּנִים. אֲשֶׁר לְעַבְדִּים לָךְ נִקְנִים. יתְמָהוּ
 זֶה לָזֶה בְּתִמְהוֹנִים. וְכִתִּי כִתִּים חֲמוּנִים
 הַמּוֹנִים. יִשְׁמִיעוּ וַיֹּאמְרוּ בְּאַרְשׁ שְׁנוּנִים. מִי
 אֵל כְּמוֹהוּ נוֹשֵׂא עוֹן זֶרַע אֲמוּנִים. וְעוֹבֵר עַל
 פִּישַׁע גִּמְעֵי גַעְמָנִים. אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁכְכָה לוֹ
 עֲזוּנִים. וְאֲשֶׁרִי הַגּוֹי שִׁוִּי אֱלֹהֵי רֹאנִים.
 וַיִּקְדֵּי שׁוֹהַ עֲלִיוֹנִים. וַיַּעֲרִיצוּהָ תַחַתוֹנִים: (א"ג)
 כְּסוּל) וְאֵז אֵילִים יִאֲדִירוּהָ. בְּרִקִּים יִבְרְכוּהָ.
 גְּדוּדִים יִגְדְּלוּהָ. הוֹלְקִים יִדְרְשׁוּהָ. הַמּוֹלָה
 יִתְדַרוּהָ. וְתִיקִים יוֹדוּהָ. זָבִים יִזְכִּירוּהָ. חִלִּים
 יַחֲסִנוּהָ. מְהוֹרִים יִטְעִימוּהָ. יִקְרִים יִיחַדוּהָ.
 כְּבִירִים יִכְתִּירוּהָ. לוֹהֲטִים יִלְבְּבוּהָ. מְלֹאכִים
 יִמְלִיכוּהָ. גּוֹגְנִים יִנְצְחוּהָ. שְׂרָפִים יִסְלְדוּהָ עִירִין
 יַעֲלוּהָ. פְּלִיאִים יִפְאַרוּהָ. צְבָאוֹת יַצְלִצְלוּהָ.
 קָלִים יִקְדֵּי שׁוֹהָ. חַיִּים רַבִּבוֹת יִרְוּמוּהָ. שְׁנֵאנִים
 יִשְׁבְּחוּהָ. תְּרַשִּׁישִׁים יִתְמִידוּהָ. קְדֻשָּׁה
 מְשַׁלֶּשֶׁת:

קדוש ה.

בְּתוֹב עַל יַד נְבִיאָהּ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר :

קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ

וַיַּעֲבֹדוּ מְלֵאכֵי הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מִשְׁדָּתָיו שׂוֹאֲלִים זֶה לְזֶה
אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ :

קָהַל אֵל בְּרוּב עֲצוֹת תִּכְנֶן אֶת רוּחַ. טָרַם בְּכָרוּב
טָם וַיִּדְא עַל כְּנָפֵי רוּחַ. גַּם פָּלַם וּמִשְׁקַל
עָשָׂה לְרוּחַ. טָרַם דְּבָרוֹ בְּזִרְיוֹת תַּעֲשֵׂה הָרוּחַ.
הֵלֵא עַל סְעָרָה הַעֲמִיד הָרוּחַ. טָרַם וּמֵאוֹצֵר
יּוֹצִיא אֶת הָרוּחַ. זֶה יָם הַגְּדוֹל יִטִּיל בּוֹ אֶת
הָרוּחַ. חוֹן טָרַם חַל נוֹזְלִים יַעֲרִים הָרוּחַ. טָעַם
יִפּוֹצֵץ אֵל וַיַּעֲמִיד הָרוּחַ. טָרַם יִזְלוּ מִים יִשׁוּב
הָרוּחַ : לִכְן כָּל לַיִל בְּיָדוֹ תוֹפֵקֵד כָּל רוּחַ.
טָרַם לְאֶצְלוֹ תָשׁוּב הָרוּחַ. מְרוֹקֵם בְּצִלְמוֹ
נִפְחָ בּוֹ נִשְׁמַת רוּחַ. טָרַם נִשְׁמָה אֵלָיו תוֹאֲסָה
עִם רוּחַ. סְלוּל גַּן נִטַע מִתְהַלֵּךְ לְרוּחַ. טָרַם
עַל פְּנֵי גֵיא הַעֲבִיר הָרוּחַ. פִּץ עֲבוּר מוֹרְדִים
לֹא יִדוֹן רוּחַ. טָרַם צָרְחוֹ סוּר וַיִּכְלוּ טָרוּחַ.

קָדַם כָּל נִקְרָא אֱלֹהֵי הָרוּחַ. חיון טָרַם רַחֵף עַל
 פְּנֵי מַיִם רוּחַ. שֶׁלֹּטוֹן לֹא שָׁם לִיצִיר לְכֹלֵא
 אֶת הָרוּחַ. טָרַם תִּנָּה מְנַגֵּן אָנָּה אֵלֶּךָ מְרוּחַ :
 ק"ו חלֵבֵן כָּל אֲשֶׁר בְּאֶפְיוֹ נִשְׁמַת רוּחַ אֲכֵן בְּאֶנוֹשׁ
 הִיא הָרוּחַ. יִסְלְדוּ יִסְלְסְלוּ לְאֵל בּוֹרֵא רוּחַ.
 כְּחַיָּה וְאוֹפֵן עֵת יָבֹוא בָּם הָרוּחַ :

חיון כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מִשְׁרָתוֹ שׂוֹאֵלִים זֶה
 לָזֶה אֵיִה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֵמֶתָם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ :
 קחל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְקוֹמוֹ. מִמְקוֹמוֹ הוּא יִסֵּן
 בְּרַחֲמִים וַיַּחֲזִין עִם הַמַּיְחֲדִים שְׁמוֹ עָרַב
 וּבּוֹקֵר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה
 שִׁמְעֵ אֲמָרִים :

קחל תָּמִיד תִּתְּלוֹנֵן בְּיָדֶךָ כָּל נֶפֶשׁ. שְׂגָנוֹת
 וּזְדוֹנוֹת לָךְ תִּזְדַּח הַנֶּפֶשׁ. רְצִיתָ לְהַמְצִיא
 כּוֹפֵר לְנֶפֶשׁ. קְדוֹשׁ לְבַעֲבוֹר תִּבְרַכֶּה כָּל נֶפֶשׁ
 צוֹם אֲבַחֲרֶהוּ קִרְאתָ עֲנוּי נֶפֶשׁ. פִּשְׁעֵ בִלֹּא
 דַעַת לֹא מוֹב לְנֶפֶשׁ. עֲמַל וְכָל פּוֹעֵל לֹא
 יִמְלֵאוּ נֶפֶשׁ. חיון סְכוּךְ אֲבָרִים תִּמְלֵא חַיִּת
 נֶפֶשׁ. נִעְלָם מִכָּל נַהֵם יְצִיאַת הַנֶּפֶשׁ. מִיִּתְדָה
 מִמְרַקֶת עוֹן חֲטָאת נֶפֶשׁ :

קחל לָכֵן בְּכָל צָרָה אֲשַׁפּוּךְ לָךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ.

כְּצַפּוֹר מִפֶּחַ לְמַלֵּט בְּנוֹ נֶפֶשׁ. יַחַד כָּל הַנְּפֹשׁוֹת
 לָךְ כְּאַחַת נֶפֶשׁ. טְהוֹרִיךָ הַחֲדָלָתָּ מִכָּל טִמְאָ
 נֶפֶשׁ. חֲשַׁבּוֹן וְדִין בַּעֲתָתָּת כָּל נֶפֶשׁ. זָכָה
 וְטְהוֹרָה בְּהֵיזוֹת הַנְּפֹשׁ. וְשׁוּבִי לְמִנוּחֶיכִי
 תֹאמַר לְנֶפֶשׁ. הֲלֹא בְּצָרוֹר הַחַיִּים תּוֹצֵרֶר
 הַנְּפֹשׁ. הוֹרְשִׁי הַגְּיוֹן הַתּ מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. חו
 גַם זָדִים בְּהַעִיפָם נֶפֶשׁ. בְּכַף הַקַּלֵּעַ תִּקְלַע
 מֵהֶם הַנְּפֹשׁ. אֵלֶיךָ אֵל בְּאוֹמֵן אִשָּׁא אֶת הַנְּפֹשׁ:
 לָכֵן בְּכָל לֵב וּבְכָל מְאוֹד וּבְכָל נֶפֶשׁ. אֵיחָד
 זְכָרָה תָּמִיד נִשְׁתַּחֲוֶה וְשַׁחַר. עַד אֲשֶׁלִּים לָךְ אֶת
 הַנְּפֹשׁ:

חו מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲזֵן עִם
 הַמַּיְחָדִים שְׁמוֹ עָרַב וּבּוֹקֵר בְּכָל יוֹם
 תָּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שָׁמַע אֲמָרִים:

קהל שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: אֶחָד
 הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מִלְכֵנוּ הוּא
 מוֹשִׁיעֵנוּ: וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית
 לְעֵינֵי כָּל חַי לְהֵיזוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים:

קהל אֵלֶיךָ וְעַדִּיךָ יָבֹא כָּל בְּשָׂר. תַּחַת כִּי
 מַעֲשִׂיךָ לֹא כַּמַּעֲשֵׂה בְּשָׂר: בְּיָדְךָ תִּתְאַסּוּף
 רוּחַ כָּל בְּשָׂר. שְׂאֲתָה הוּא אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת
 לְכָל בְּשָׂר. גַּם לְרַמָּה הוּא רַבּוֹי בְּשָׂר. רוֹעַ

פֶּה הוּא הַמַּחֲטִיא בְּשָׂר׃ דוֹר שְׂטֵמָה כְּהַשְׁחִית
וְעַשׂ זִמַּת בְּשָׂר׃ חיון קִפְצָת וְנִמְתָּ בְּשָׁגִם הוּא
בְּשָׂר׃ הֵלֵא בְּקִצְפָּה עַל חַטָּאת בְּשָׂר׃ צוֹר זְכוֹר
תִּזְכּוֹר כִּי הִמָּה בְּשָׂר׃

קִהַל וְלָכֵן בְּיָדָהּ אֶפְסוּל וְלֹא בְיַדִּי בְּשָׂר׃ פְּקֻדַת
דִּינָהּ לֹא כְדִינִי בְּשָׂר׃ זֶה אַתָּה הוּא
אֱלֹהֵי הַרוּחֹת לְכֹל בְּשָׂר׃ עֲרֹךְ וְנִתֵּן לָחֶם
לְכֹל בְּשָׂר׃ חַי לְכֹל הַחַי קִרְאתָ בְּשָׂר׃
סִבְכַת גִּיד וְעֵצִים וְאַרְגָּת עוֹר וּבְשָׂר׃ מְהֵרָה
תִּטְמֵא כְזוֹת בְּשָׂר׃ נָא לָכֵן אוֹי לְבִשָׂר מִפְּנֵי
בְּשָׂר׃ יֵלֵל צָרִים שְׂמֵעֵנוּ וְסַמֵּר בָּנוּ בְּשָׂר׃
חיון מַעֲיָה יְהִמוּ עַל כָּל בְּשָׂר׃ כְּבוֹד יֵשֶׁם קְדוּשָׁה
יִבְרָךְ כָּל בְּשָׂר׃ לַמּוֹד דְּתָהּ מִרְפָּא לְכָל
בְּשָׂר׃

לָכֵן לַעֲת תִּשְׁפּוֹף רוּחָהּ עַל כָּל בְּשָׂר׃ גְּלוּי
כְּבוֹדָהּ יִרְאֶה כָּל בְּשָׂר׃ וּבְהַשְׁמִיעָה שְׁנִית
יְהִם כָּל בְּשָׂר׃

חיון אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵנוּ
הוּא מוֹשִׁיעֵנו וְהֵא יִשְׁמִיעֵנו בְּרַחֲמָיו
שְׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי לְהִיזוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים׃
קִהַל אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם׃

אֲדִיר אֲדִירֵנוּ יי אֲדוֹנֵנוּ מָה אֲדִיר שְׁמָהּ בְּכָל

הָאָרֶץ. וְהָיָה יי לְמַלְאֲךָ עַל כָּל הָאָרֶץ.
בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יי אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד:
אֱלֹהֵי תְלוּזוֹת עֵינֵינוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ. בְּרוּךְ
בְּמִקְהֵלוֹת עַמֶּךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: גְּאֻלָּנוּ
שְׁנִית מִמְעַנֵּינוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ. דָּר בְּשָׁמַי מְרוֹמֶךָ.
מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: הֵן לָךְ הָאֲמָרְנוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ.
וַיְמִי כָעַם מְרוֹמְמֵי שְׁמֶךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ:
זְכוֹר בְּרִית אֵיתָנֵינוּ. יי אֲדוֹנֵינוּ. חַי כִּי אֵין
זָר עַמֶּךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: מָהוֹר לְשְׁמֶךָ קִנְנוּ.
יי אֲדוֹנֵנוּ. יְחִידֵי הַדֶּן בְּעוֹלָמְךָ. מָה אֲדִיר
שְׁמֶךָ: כִּתְּךָ יִגְדֵל מִלְּבָנוּ יי אֲדוֹנֵנוּ. לִבְנוּ רָחַשׁ
לְרוֹמְמֶךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: מְנוּחָ בְּזִרְעֵ
גְּאֻלָּתָנוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ. נְהַלְלֶךָ בְּאֵילֵי מְרוֹמֶךָ.
מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: סְעֵדָנוּ וְסִמְכָנוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ
עֵנֵנוּ וְנוֹדֵה לְשְׁמֶךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: סִדְנוּ
וְחֵנֵנוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ. עִזֵּר עוֹלָמִים שְׁמֶךָ. מָה
אֲדִיר שְׁמֶךָ: קוֹמְמָנוּ וְהַקִּימָנוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ.
רַחֲמֶךָ יִקְדָּמוּ וְעַמֶּךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: חֵן שָׁמַע
קוֹל תְּחִנּוֹתָנוּ. יי אֲדוֹנֵנוּ. תִּתְרוֹמֵם מִנְּשׂוֹאֵי
רַחֲמֶיךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ:

שְׁמֶךָ אֵל לִבְבָנוּ. יְחוּדֶךָ יַחַד הִנְעִטָנוּ:

פֶּה הוּא הַמַּחְטִיא בְּשָׂר׃ הוֹר שְׂמֵחַ כְּהַשְׁחִית
וְעַשׂ זִמַּת בְּשָׂר׃ חֲזוֹן קַפְצָת וְנִמְתָּ בְּשָׁנִים הוּא
בְּשָׂר׃ הֵלֵא בְּקִצְפָה עַל חַטָּאת בְּשָׂר׃ צוֹר זְכוֹר
תִּזְכּוֹר כִּי הִמָּה בְּשָׂר׃

קֹהֵל וְלִכֵּן בְּיַדְךָ אִפְסוּל וְלֹא בְיַדִּי בְשָׂר׃ פְּקֻדַת
דִּינְךָ לֹא כְדִינִי בְשָׂר׃ זֶה אַתָּה הוּא
אֱלֹהֵי הַרוּחֹת לְכֹל בְּשָׂר׃ עֲדָךְ וְנָתַן לָחֶם
לְכֹל בְּשָׂר׃ חַי לְכֹל הַחַי קִרְאתָ בְשָׂר׃
סַפְּכַת גִּיד וְעֵצִים וְאַרְגָּת עוֹר וּבְשָׂר׃ מְהֵרָה
תִּטַּמֵּא כְּזֵית בְּשָׂר׃ נָא לָכֵן אֲזִי לְבִשָׂר מִפְּנֵי
בְשָׂר׃ יֵלֵל צָרִים שְׂמֵעֵנוּ וְסַמֵּר בָּנוּ בְשָׂר׃
חֲזוֹן מַעֲיָה יִהְיֶמוּ עַל כָּל בְּשָׂר׃ כְּבוֹד יֵשׁם קְדוּשָׁה
וּבְרָךְ כָּל בְּשָׂר׃ לְמוֹד דְּתָךְ מִרְפָּא לְכֹל
בְּשָׂר׃

לָכֵן לַעֲת תִּשְׁפּוּף רוּחְךָ עַל כָּל בְּשָׂר׃ גְּלוּי
כְּבוֹדְךָ יִרְאֶה כָּל בְּשָׂר׃ וּבְהַשְׁמִיעָה שְׁנִית
יְהֵם כָּל בְּשָׂר׃

חֲזוֹן אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מְלַכְנוּ
הוּא מוֹשִׁיעֵנו וְהוּא יִשְׁמִיעֵנו בְּרַחֲמָיו
שְׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים׃
קֹהֵל אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃

אֲדִיר אֲדִירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אֲדִיר שְׂמֵחַ בְּכָל

הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמִלְכָּךְ עַל כָּל הָאָרֶץ.
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:
אֱלֹהֵי תְלוּיֹזֶת עֵינֵינוּ. יְיָ אֲדוֹנֵינוּ. בְּרוּךְ
בְּמִקְהֵלוֹת עַמֶּךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: גְּאֻלָּנוּ
שְׁנִית מִמְעַנֵּינוּ. יְיָ אֲדוֹנֵנוּ. דָּר בְּשָׁמַי מְרוֹמֶיךָ.
מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: הֵן לָךְ הָאֲמָרְנוּ. יְיָ אֲדוֹנֵנוּ.
וּמִי כָעַם מְרוֹמְמֵי שְׁמֶךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ:
זְכוֹר בְּרִית אִיתָנוּ. יְיָ אֲדוֹנֵינוּ. חַי כִּי אֵין
זָר עַמֶּךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: מְהוֹר לְשְׁמֶךָ קִנְנוּ.
יְיָ אֲדוֹנֵנוּ. יְחִידֵי הַדָּן בְּעוֹלָמְךָ. מָה אֲדִיר
שְׁמֶךָ: כִּתְּךָ יִגְדַּל מִלְּכֵנוּ. יְיָ אֲדוֹנֵנוּ. לִבְנוּ רַחֲשׁ
לְרוֹמְמֶךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: מְנוּחַ בְּזִרְוֹעַ
גְּאֻלָּתָנוּ. יְיָ אֲדוֹנֵנוּ. גְּהַלְלֶךָ כְּאֵילֵי מְרוֹמֶיךָ.
מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: סְעָדָנוּ וְסִמְכָנוּ. יְיָ אֲדוֹנֵנוּ
עֵנֵנוּ וְנוֹדֶה לְשְׁמֶךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: סָדָנוּ
וְחָנְנוּ. יְיָ אֲדוֹנֵנוּ. צוּר עוֹלָמִים שְׁמֶךָ. מָה
אֲדִיר שְׁמֶךָ: קוֹמְמָנוּ וְהִקְיָמָנוּ. יְיָ אֲדוֹנֵנוּ.
רַחֲמֶיךָ יִקְדְּמוּ וְעַמֶּיךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: חֵן שָׁמַע
קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ. יְיָ אֲדוֹנֵנוּ. תִּתְרוֹמֵם מִנְּשׂוֹאֵי
רַחֲמֶיךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ:

שְׁמֶיךָ אֵל לִבְבָנוּ. יְחוּדֶיךָ יַחַד הִנְעַמְנוּ:

שחרית דיום כפורים

עו

אָדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שְׁמָה
 בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ.
 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

וּבְדַבְרֵי קֹדֶשׁ כְּתוּב לֵאמֹר:

קִיּוּחַ יִמְלוֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר
 הַלְלוּיָהּ:

חיו לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד גְּדֻלָּה וְלִנְצַח נְצָחִים
 קֹדֶשׁתָּהּ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחָה אֱלֹהֵינוּ מְסִינֵנוּ
 לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מְלֶךְ גְּדוֹל
 גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

חטול עַל מַעֲשֵׂיךָ. וְתִשְׁמַח בְּמַעֲשֵׂיךָ. וַיֹּאמְרוּ
 לָהּ חוֹסֵיךָ. בְּצַדִּיקָה עֲמוּסֵיךָ. תוֹקֵבֵשׁ אֲדוֹן
 עַל בְּלַמַּעֲשֵׂיךָ:

כִּי מִקְדִּישֶׁךָ בְּקֹדֶשׁתָּהּ קִדְשָׁתָּהּ. נָאָה לְקָדוֹשׁ
 פֶּאֶר מִקְדוּשִׁים: בְּאֵין מְלִיץ יוֹשֵׁר. מוֹל
 מַגִּיד פִּשְׁעֵי. תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט.
 וְצַדִּיקָנוּ בְּמִשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁפֵּט:

עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אֶהְבֵּת אֵיתָן אֲדוֹנֵנוּ. וּבִבֵּן
 הַנֶּעֱקָד יִשְׁבִּית מְדִינָנוּ. וּבְזִכּוֹת הַתָּם
 יוֹצִיא אֵיזִם לְצַדִּיק דִּינָנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם
 לְאֲדוֹנֵנוּ: וּבִבֵּן יִתְקַדֵּשׁ שְׁמָהּ יי אֱלֹהֵינוּ. עַל

ישראל עמך. ועל ירושלים עירך. ועל ציון
משכן כבודך. ועל מלכות בית דוד משיחך.
ועל מכונה והיכלך:

האריר בימי עליית. הבוחן סרעף וכליות:
הגד מראשית אתינת. הדן בצדק בריית:
ההיה קדם לכל היות. ההודה ועתיד להיות:
הזן ומבין לכל מחיות. החונה על ארבע
חיות: השפח גבהי תלוליות. היסד רקועה
על מיות: הכונן מישרים ונקיות. הלחש
עמו מאזין בשעיות: המכנס נדחי גליות.
ונפוצתם מקבץ מארבע זנויות: הסוכת
פלל פיות. העונה לקוראיו מתחתיות:
הפודה נפש עבדיו משאיות. הצור צדיק
ורב עליות: הקורא למי הים ושפכם
בדכיות. הרם ונשא בכם שביביות:
חיו השוכן בשקט חצובי שלהביות. התומך
מיחליו ועיניהם לו תליות:

התבן מתחת זרועות עולם. השר כל ומנו
לא געלם: הרופא לשבורי לב ומחתל
מחלם. הקורא הדורות מהאש ומכלכלם:
הצר ביה עולמים וסובלם. הפושט יד
לשבים ומקבלם: העוזר לשמים בו

כְּסֵלָם. הַסּוּלָה רִשְׁמִים בְּשֶׁמֶשׁ וּבְמִזְלִים
 כְּסֵלָם: הַנּוֹתֵן בְּעֵזִים נְתִיבָה לְהַסְלִילָם.
 הַמְכִּין מְאֹר וְשֶׁמֶשׁ בְּמַסְלוּלָם: הַלְבוּשׁוֹ
 כְּשֶׁלֶג לְבָגָיו לְהַלְבִּין מְעֵלָם. הַכְּצֹמֵר
 גָּבוּ שְׁעָרוֹ לְנִקּוֹת גִּיעוּלָם. הַיֵּשֶׁר וּמְלַמֵּד
 פּוֹשְׁעִים לְהוֹעִילָם. הַטּוֹב וּמִוְרָה חַטָּאִים דְּרַךְ
 לְהַיְטִיבָלָם: הַחֹבֵשׁ אֶרֶץ עֲמוּסָיו לְהַתְעִילָם.
 הַזּוֹכֵר בְּרִית רֵאשׁוּנִים מְלַגְעָלָם: הַזּוֹכֵחַ
 עֲוֹנוֹת מְצַלִּיל מִשְׁאוֹן לְהַעֲלָם. הַהַצִּיב גְּבוּלוֹת
 עַמִּים לְמַסְפָּרָם לְעֵלָם: הַדּוֹדִים וְחוֹשְׁקִים
 בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחֶמְלָתוֹ הוּא גְּאֻלָּם. הַגִּינָנִים
 וּמְצִילָם לְנַטְלָם וּלְנִשְׂאָם בְּיַמֵּי עוֹלָם:
 הַיְבֹרְאִים בְּרִיָּה חֲדָשָׁה עוֹשֵׂם וּבּוֹאֲלָם.
 הָאוֹמֵר הִי אֲנִכִּי לְעוֹלָם:

הָאֱמֵן כִּפִּי יִשְׁחָקִים וְהַקְצִיבֶם. הַתְּפָנִם בְּזִרְת
 וְעַם רָגַב הַשְּׁלִיבֶם. הַבּוֹרֵא קְצוֹת הָאָרֶץ
 וְהַרְחִיבֶם. הַשֶּׁת מְמַדֵּם וְעֲמוּדֵי מַחְצָבֶם:
 הַגּוֹלִיל אֹר וְחוֹשֵׁךְ בְּנְתִיבוֹת קוֹם. הַרוֹגֵעַ יַמִּים
 וּמַחֲזֵן רְהָבֶם. הַדְּכָאֵם לְמָקוֹם יְתֵד וְחוּל
 הַסְּבִיבֶם. הַקּוֹם וּכְנֻסֶם בְּגֵד וְהַעֲמִיק מְקוֹם:
 הַהִשְׁרִיעַם תְּנִינִים וְעֵיט וּדְגָה הַרְבֵּם. הַצּוֹ
 וּמְכִין לְמוֹ צִיד אֲבָם: הַזּוֹתֵק הָרִים וְגִבְעוֹת

והצמיח תנובם. הפועל יצורים וחיות לראות
 מונבם. הזמן כל גבולות ארץ וחציבם.
 העתותי קיץ וחורף הקיץם וחסיבם. החוקיו
 מאשר משליכי עליו יהבם. הסומכם לשבבם
 בצחצחות בלי להרעיבם. הטרף נתן ליריאו
 מעוני לשונבם. הנותן יורה ומלקוש בעתם
 להרביבם: הימן סליחה לשוכבים להשיבם.
 המטהרם בזריקת מהורים בצלו להושיבם:
 חיו הבונן בסאו למשפט לאמים לישבם. לכן
 במקלכו ישמחו אנים רבים בהתישבם:

ובכן מי לא יראה מלך הגוים כי לה יאתה כי
 בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין במזה:

ובכן מי:

מי אדיר אפסה. מי ברוך בלחה. מי גבור
 בגילה. מי דגול בדמותה. מי הדור
 בהלוליה. מי ודאי פועודה: מי זכאי זולתה.
 מי חסין חלופה. מי מהור פטכסיסה. מי
 יראו כיחודה: מי כובש בקמירתה. מי לובש
 בלבנה: מי מרום מלביה. מי נבון נוכחה:
 מי סובן בסאתה. מי עץ בעלילתיה: מי
 פועל כסלאיה. מי צואל בצנתה: מי קנין

קְדַשְׁתָּהּ. מִי רָוָה רִנְנוּתֶיךָ: חֵן מִי שָׁמַע

שִׁירוֹתֶיךָ. מִי תַמַּם תַּפְאֲרֶתֶךָ:

וּבָכַן מִי לֹא:

לֹא אֹמֵר אֲמַרְתָּ וְנִפְלַדְדָּבָר. תָּמִיד תִּתְהַלְתָּךְ
 בְּפִי כָל תְּדַבֵּר: לֹא בִקְשׁוּנֵי תַהוּ הָיָה
 נוֹאמָה. שָׁמָּה מִגִּדֵּל עֹז לְרַצִּים לְעַמָּה: לֹא
 גְבוּל שְׁמֵת וּפְרָצוּ אֲדִירִים. רַבִּים וְגוֹעֲשִׁים
 וְלִשְׁבִירַת חֻקֶיךָ נִגְרָרִים: לֹא דָבָר רַק עֲשׂוֹת
 מִשְׁמַרְתָּהּ. בָּיִם סָלָה וְעַד קוֹשֵׁט אֲמַרְתָּה: לֹא
 הָגִיתָ לְמַחֲוֹת שֵׁם דְּבִקִּיָּה. צְמָאָה גַּפְשָׁם
 לְנַעֲיִמַת יָמִין חֲבוּקִיָּה: לֹא וַתֵּרַת לְשִׁפְיַת
 בֵּם חֲסִידֶיךָ. פְּקַדַת שְׁלוֹם הַבַּטְחָת לְיִוְדַעִי
 סוּדָה: לֹא זְלוּלָתָ מֵאֲמָרָה כְּאֲנוּשׁ לְבַיִב.
 עֲדוּת דְּבָרָה בְּשָׁמַיִם נָצַב מֵהַכְּזִב: לֹא חָשֵׁן
 רָשַׁע אֶתָּה מֵעוֹלָם. סִתְרָה מָנוּס לָלוֹן עִם
 עוֹלָם: לֹא טוֹב פִּצְתָּ הַיּוֹת לְבַד. נֶאֱזַר כִּי לָךְ
 הַשָּׁגֵב יִלְבֵּד: לֹא יוֹשֵׁר מִשְׁפָּטֶיךָ לְכָל גּוֹי
 הוֹדַעְתָּ. מַחֲוֹת פֶּשַׁע לְעַם זֹו יִדְעָתָ: חֵן לֹא
 כְּחֻטְאֵינוּ תַעַשׂ לֹבֵשׁ צְדָקָה. לְחֻשְׁנוּ הַיּוֹם
 תַשַּׁע כְּתַמּוֹר דְּבָקָה מִן הַדְּבָקָה:

וּבָכַן מִי לֹא יִרְאָה:

יִרְאֶה אֲדוֹן פּוֹעֵל לְמַעַנָּה פְּעֻלָּתָּהּ. בְּכַח מַעֲשֵׂיהָ
 גְּדֻלָּתָּהּ וּמְאוֹד נִתְעַלִּיתָ: יִרְאֶה גְבוּהַּ כָּל
 אֲשֶׁר תַּחֲתֶיךָ: דָּגוּל בְּמְרוֹמֵי רָמִים הוֹר
 תַּחְנוּתֶיךָ: יִרְאֶה הַמּוֹן עִירֵין הַצְּגִים סְבִיבָה.
 וַיִּנְעִימוּ שִׁיר בְּהַתְחַדְּשָׁם בְּנֵהָר שְׂבִיבָה:
 יִרְאֶה זוֹהַר זָקִים וְגִלְגְּלֵי רַעְמֵיהָ. חֵי הַצְּוֹרִים
 נִתְצוּ מִפְּנֵי זַעֲמָה: יִרְאֶה טִיף בְּרָקִים
 הַמְּבַרִּיקִים לְדַעְתֶּךָ. יֹאמְרוּ הִנֵּנוּ בְּהִשְׁתַּלְּחָם
 עֲשׂוֹת מִשְׁמַעְתֶּךָ: יִרְאֶה כְּרוֹב וְאוֹפָן וְאַלְפֵי
 שְׂנֵאנֵיהָ. לֵהֵב חַנִּית וְאוֹר חֲצֵי שְׂנוּנִיָּה: יִרְאֶה
 מְלוֹן כְּפָה וּדְבוּקַת רַגְבֵיהָ. נָסִים מַגְעֶרְתֶּךָ זֵיב
 מִשְׁק גְּבִיָּה: יִרְאֶה סָגֵל חֲבֻלָּה וְנַחֲלַת שִׁפְרָתֶךָ
 עֲמָה בְּבַר לֵבָב יִכּוֹן לְקַרְאֲתֶךָ: יִרְאֶה פְּקִיד
 וְשֶׁר וְכָל שׁוֹפֵט צֹאן יִדְּהָ הַיּוֹם בְּהַשְׁפֵּט. יִרְאֶה
 קְנוֹי וְקוֹנוֹ עוֹצֵר וְלִגְיוֹנוֹ. רוֹבָה וְעֶלְמָה חֲלָשׁ
 וְתוֹפֵישׁ פְּגִיזוֹנוֹ: הֵיוּ יִרְאֶה שֶׁכֵּן נְפוֹת וְכָל
 פְּלָכִים. תִּתְרוֹמֵם לְעַד מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים:
 וּבִכֵּן מִי לֹא יִרְאֶה מֶלֶךְ:

מֶלֶךְ תָּר כָּל סְתָרֵי גְּנִזִּים. שְׁמָה יִתְפָּאֵר נֶצַח
 חֲכָם הַרְזִים: מֶלֶךְ רַבּוֹתֵי רַבֵּב מַחְנֹת
 קְדוּשָׁה. קְרוֹבֵיהָ יֹאמְרוּ נוֹרָא אֱלֹהִים
 מִמְּקַדְשֵׁיהָ: מֶלֶךְ צָר לְכְבוֹדוֹ כָּל יְצוּרִים.

פליאת מעשיה יודעים באישון נצורים : מלך
 עוזו וגבור לעד ותהלל. סלה מלך הכבוד
 גדול ומהלל : מלך נורא תהלתו מלאה
 הארץ. מרום וקדוש נורא למלכי ארץ : מלך
 לגדלתו אין חקר וקצבה. כבוד בהיכלו
 תבשר צבא נצבא : מלך ימינו תרום ידו תעז
 מהורים יאדירו טוב יי למעוז : מלך חסין יה
 נאדר בקדש זבים ישתחו לוי בהדרת קדש.
 מלך ואמת יי לעולם הללויה. הלול עשור
 כל הנשמה תהלל יה : מלך דובר צדק מגיד
 מישרים. גזרותיו תורת אמת ומשפטים
 ישרים : חן מלך ברוך בפיו כל גויה. אהרת
 תפארתו ברום ובתחת חוניה :

ובכן מי לא יראה מלך הגוים :

הגוים אפס ותהו נגדה חשובים. בחוניה
 בדורים ועמהם לא נחשבים : הגוים
 גדלים מעשהו תעתוע והבלים. דבקה
 דבוקים באלהים חיים : הגוים הכין פסל
 מבקשים תרשים. ותיקה בהשפם והערב
 יחודה פורשים : הגוים זקבם לאפדת מסכה
 מבינים. חרדי דברה לעבדה ביראה מוכנים
 הגוים מוענים בכתף יתר צליתם. ידועיה

בוֹרְעִים לָךְ בְּפִקּוּק חַלְיוֹתָם: הַגּוֹיִם בְּסִף
 מְצַפִּים מִסִּבַּת פְּסָלָם. לְקוּחָהּ בְּחֵבְיוֹן עֵזָה
 יִשְׂימוּ בְּסָלָם:

וּבִבְנֵי מִי לֹא יִרְאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי:

כִּי תוֹדָה יִתְנוּ לָךְ שָׁבִים. שׁוֹפְכִים לֵב נִבְחָה
 מִיַּד נִקְשָׁבִים: כִּי רָם אַתָּה לְכָל לְרֹאשׁ
 מִתְנַשֵּׂא. קְדוֹשׁ תִּהְיוֹת שְׁמֶךָ עוֹן נוֹשֵׂא: כִּי
 צְדָקוֹתֶיךָ בְּהִרְרֵי אֵל מוֹפְרָעִים. פְּרִי נוֹשְׂאִים
 מִחַיִּית תְּנוּב וּזְרָעִים: כִּי עִמָּךְ הַחֶסֶד וְהַסְּלִיחָה
 לְהוֹרֵא. סְלוּל חַיִּי עַד לְחַטָּאִים תוֹרָה: כִּי
 נִבְהָ לִבְּךָ וְשָׁפַל תִּרְאֶה: מִדָּתְךָ לֹא כִבְשָׁר
 לְעֵינַיִם יִרְאֶה: כִּי לְמִבְטָה כָּל שׁוֹעַל סְקוֹר.
 כְּמוֹס וְגַם סָתוּם אַתָּה חֲקוֹר: כִּי יָדָה שְׁשׁוּמָה
 תוֹהִים לְקַבֵּל. טָרָם יִקְרָא גַעְגָּה לָךְ קוֹבֵל: כִּי
 חֲסִדְךָ גָּדוֹל מֵעַל חֲזָקִים. זוֹרְעֵי לְצַדִּיקָה לְפִי
 קָצוֹר זְקוּקִים: כִּי וְעוֹז מִלְּבוֹתֶיךָ אֶהֱבֶה מִשְׁפָּט
 הַעֵל בֶּן נִקְרָאתָ אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט: כִּי דִרְכָּךְ
 לְשִׁתָּה רַחֲמִים בְּדִינָה. גָּדוֹל בְּשִׁתִּי הַמַּהוֹרֹת
 הַמְּבַעֲתָ אֲדִנְיָה: חַן כִּי בְּהִכְנַע עַל תִּרְעָה
 תִּנְחָם אַפָּה תִּשׁוּב אֲנוּפִי קִצְפָּה לְנַחֵם:
 וּבִבְנֵי מִי לֹא יִרְאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לָךְ:

לָךְ אֲדָר נָאֵה מְכַל פֶּה. כִּי תִהְלָתְךָ רַחוּם אֶפֶס
 כּוֹסֶה : לָךְ בְּגֵרוֹן חֲסִידִים רוֹן יִתְאַמֵּר. כִּי
 שׁוֹעַ לֹא גִבֹר בְּךָ נְאֻמֵּר : לָךְ גְּאוֹת יִתְלַבֵּשׁ
 וְעוֹז יִתְעוֹר. כִּי רָמִים תִּשְׁפּוּט בְּגִבּוֹרָה נְאֻזֹר :
 לָךְ דּוּמִיָּה תִהְלֶה בְּיוֹפִי מְכַלֵּל. כִּי קִדְשָׁתְךָ
 מְשַׁלְּשִׁים נוֹצְצִי (בְּעֵיִן) קָלֵל : לָךְ הַמִּית נְצִים
 עוֹז מְאֹדִירִים. כִּי צוֹיִתָם חוֹק וְלֹא נְעֻדָּרִים.
 לָךְ וְוִי דוֹק מְגַעֲרָתְךָ מְתַרַפְּפִים. כִּי פָנִים
 מְכַסִּים מְאִימָתְךָ שָׂרְפִים : לָךְ זְמִירוֹת מְכַנְנָה
 הָאָרֶץ פּוֹשְׁטִים : כִּי עֵינֶיךָ בְּכָל פְּנוֹתֶיהָ
 מְשׁוֹמְטִים : לָךְ חֲדָשֵׁי בְקָרִים אֲמוֹנָה מְרַבִּים
 כִּי סוֹר לְמִשְׁמַעְתְּךָ חָשִׁים כְּרוּבִים : לָךְ טְפוּחַ
 חֲזָקִים וְצַקַּת מוֹצְקִים. כִּי נוֹעֲמָה פּוֹצְחִים
 אֲרָאֵלִים וּמְצוּקִים. לָךְ יִחַלֵּק עֵצִים וְאִישׁוֹן יִנְשִׂיף
 כִּי מְאֹז גְּבוּלָם רוֹחֶה הַנְּשִׂיף : חוֹן לָךְ כַּחַ
 וּגְבוּרָה לְחֹזֶק וּלְגִדָּל. כִּי לְשִׁמָּה כָּל לְשׁוֹן
 תִּגְדָּל :

וּבְכֵן מִי לֹא יִרְאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹזִים כִּי לָךְ יֵאָתֶה :
 יֵאָתֶה תִּהְלֶה וְעוֹז לְבַקְדָּשׁ נְאֻדָּר. וְמִי שְׁקוּל
 גִּשְׁת (אֲלִיו) גְּדִלוֹ לְאֻדָּר : יֵאָתֶה רוֹמְמוֹת
 לָרֶם בְּכַחוֹ יִשְׁגִּיב. וְמִי קָשׁוּט שְׁנוֹן שְׁבַחוֹ
 לְהַשְׁגִּיב : יֵאָתֶה צְפִירָה וְתַפְאֲרַת לְמֶלֶךְ

הַכְּבוֹד. וּמִי שֶׁתָּחִיו בָּא בִּירְאָה לְעִבּוֹד : יֵאָתֶה
 עֲנֹת תּוֹדָה לְאֵל הַנְּאֻמָּן. וּמִי שֶׁפּוֹן הַדֶּר הַזֶּה
 לְהַתְּאֻמָּן : יֵאָתֶה נִצַּח וּמִמְשָׁלָה לְחֵי עוֹלָמִים
 וּמִי מִלֵּל וְלֹא חוֹחֶסם בְּבִלּוּמִים (ג"א בבלומים)
 יֵאָתֶה לְסַפֵּר מִלְּאֲכוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת. וּמִי
 בְּעֶרְכָּה בְּאוֹרָם בְּשֵׁר בְּמִקְהִלּוֹת : יֵאָתֶה יְחִוּד
 שֵׁם הַנִּכְבָּד לְהַעֲיֵדָה. וּמִי שֶׁבוֹת שְׁעוֹן עָלוּ
 בְרַעְדָה : יֵאָתֶה חֲסֵדֵי צוּר סָלָה לְהַזְכִּיר. וּמִי
 זָךְ דְּבֵק דְרָכָיו לְהַכִּיר : יֵאָתֶה וְדָאֵי וְתִיק
 לְסִלֵּד בְּרִנָּה. וּמִי הַגּוֹן הַלֵּם הַלּוּלוֹ לְגִרְנָה :
 יֵאָתֶה דְרוֹשׁ צְדִיק בְּכָל עוֹנָה. וּמִי גְהוּץ
 שִׁירוֹת שְׁכֵנוֹ לְהַמְעִינָח : יֵאָתֶה בְּרָכוֹת
 הַעֲשׂוֹת צְדִיק לְעִילוֹם. וּמִי אֲנָכִי בָּא עַד
 הַלּוֹם :

וּבְכֵן מִי לֹא יִרְאֶה מִלֵּךְ הַגּוֹיִם כִּי לֵךְ יֵאָתֶה כִּי :
 כִּי אֲדוּקֵי אֵשׁ בְּאֵימָה יֵאָפְדוּקָה. כִּי בְרִיתִי
 בְּשֵׁר בְּבָרְכָה יִבְלַעְדוּקָה : כִּי גְדוּדֵי גוֹבָה
 בְּגִהַר יִגִּידוּקָה. כִּי דְבִקֵּי דְבִרְתָהּ בְּדִיצָה
 יְהוּדוּקָה : כִּי הוֹמֵי הַמוֹלָה בְּהַגָּא יְהוּדוּקָה. כִּי
 וְהוּגֵי וְתִיקֵה בְּוַעֲדָם יוֹעֲדוּקָה : כִּי זָכִי זְבוּל
 בְּזַמְרָתָם יִזְבִּידוּקָה. כִּי חָפִי חֶלֶד בְּחֶפֶם יְחַדוּקָה :
 כִּי שִׁסְרֵי שׁוֹהַר בְּטַעֲמָם יִשִּׁידוּקָה. כִּי יִדְעֵי

וּרְאֵתָהּ בְּיַחְדָּהּ לֵאמֹר : כִּי כָתוּב בְּרֹבֵי
 בְּכַנְפֵיהֶם וּבְדוּקָהּ . כִּי לֹא מְדִי לְקַחָהּ בְּלֶהֱקֵם
 וּלְבַדּוּקָהּ : כִּי מַחְנֹת מְעוֹפְפִים בְּמַהֲלָלָם
 וּמְאִידוּקָהּ . כִּי נְשׂוּאֵי נְשָׂרִים בְּנוֹאֲמָם יִגְיִדוּקָהּ :
 כִּי סְכוּכֵי סָף בְּסִלּוּדָם יִסְגְּדוּקָהּ . כִּי עֹמְמֵי עֲלָהּ
 בְּעֹז יַעֲיִדוּקָהּ : כִּי פְלִיאֵי פֶלֶא בְּפִלְלֵי יִפְחִדוּקָהּ .
 כִּי צֹעֲקֵי צָקוֹן בְּצָרְתָם יַצְעִידוּקָהּ : כִּי קְרוּחֵי
 קָרַח בְּקָרְאָם יִקְדוּקָהּ : כִּי רוֹנְשֵׁי רֵצְפָתָהּ
 בְּרִשְׁטֵי יִרְעִדוּקָהּ : חֲזוֹן כִּי שְׁבִיבֵי שְׁלֵהֲבוֹת
 בְּשִׁבְלֵי יִסְהַדוּקָהּ . כִּי תוֹמְכֵי תוֹם בְּתַהֲלָה
 יִתְמִידוּקָהּ :

וּבִכֵּן מִי לֹא יִרְאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לֵךְ יֵאָתֶה כִּי
 בְּכָל :

בְּכָל אֶזְרָא אוֹסִיף אוֹמֵן לְגַדְלָהּ . בְּרוּךְ בְּרוּךְ
 שֵׁם כְבוֹד גְּדֻלָּתָהּ : בְּכָל גּוֹף וְנִשְׁמָה
 יִשְׁגַּב הַלּוּלָהּ בְּרוּךְ הַזּוֹבְבִים לָהּ נִטְעֵי אֶהְלָהּ :
 בְּכָל הַזֶּן מִתְאַהֵב מִלְכוּת עֲלֶיהָ . בְּרוּךְ וְקָדוֹשׁ
 בּוֹצְחִים יִרְיָאָה לְעֲלָהּ : בְּכָל זְוִיּוֹת מְקַטֵּר
 וּמְגַשׁ לָהּ . בְּרוּךְ חַרְדִּים לְהִמְאֹת יְהוּעָה
 בְּשִׁלָּהּ : בְּכָל טוֹחַ יוֹעֵץ חֲסִיוֹן עֲלֶיהָ . בְּרוּךְ
 יֹאמְרוּ מִשְׁעֵשְׂעֵי אֲמוֹן אֶצְלָהּ : בְּכָל כְּסֵל
 יִיחַדּוּ אֶלְהוּתָהּ קַהֲלָהּ . בְּרוּךְ לְעֲנוֹת אַחַר

חֲטִיבֵת חֵילֶךָ : בְּכָל מִדַּת חֶסֶד וְקוֹ מִשְׁקוּלֶךָ.
 בְּרוּךְ נוֹאֲמִים תְּאִיבִי אֲזוּן לְקוּלֶךָ : בְּכָל
 שִׁיחַ וְסַעַר שָׁמַי שְׂכָלֶךָ. בְּרוּךְ עֲנִיתָם בְּאוֹמַר
 יִפֶּה כְּלָךְ : בְּכָל פְּתִיחַת מִפּוֹרֶשׁ צְגִי מִגְדְּלֶךָ.
 בְּרוּךְ צֶהַל הַחֶלֶם עוֹז לְהַגְדִּילֶךָ : בְּכָל קוֹן
 הַפִּילֵאתָ נְסִים לְגִדְלֶךָ. בְּרוּךְ רַחֲשָׁם עַל הַצֵּת
 חֲרוּלֶךָ : חוֹן בְּכָל שָׁכֵן בְּהַתְעַדְנָם מִמְּגִדֵי
 אֲשָׁלֶךָ. בְּרוּךְ תְּמִימִיָּה יִתְּנוּ לְךָ מִשְׁלָךְ :
 וּבִכֵּן מִי לֹא יִרְאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לֶךָ יֵאָתֶה כִּי
 בְּכָל חֲכָמֵי :

חֲכָמֵי תוֹם דְּרָךְ הַמְּאַחֲלִים לַכּוֹן. שַׁחַר
 מְעוֹרְרִים לְקַרְאֲתֶךָ הַכּוֹן : חֲכָמֵי רַבִּי
 תוֹרוֹת הַיִּשְׂרָיִם בְּלִבּוֹתָם. קוֹדִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
 רְצוּת נִדְבָתָם. חֲכָמֵי צְרוּף אוֹתִיזוֹת שֵׁם
 עֲלוּמָה. פּוֹקְדִים שְׁקוֹד סִפְפָּה אוֹלָמָה : חֲכָמֵי
 עֲדוֹת קוֹיֶשֶׁט אֲמָרֵי אֲמִתָּה. סוֹקְדִים שׁוֹזוֹת
 לְנִגְדָם אִימָתָה : חֲכָמֵי נְאֻם צוֹפִים וּפִיּוֹת
 מִדְּבָרֶךָ. מִלְחָמָה מְשִׁיבִים בְּשַׁעֲרֵי דְבִירָה :
 חֲכָמֵי לְמַד לְהוֹעִיל מִפִּיָּה חֲנוּן. כְּבוֹד שָׁמַיִם
 לְשִׁמָּה בְּחֲנוּן : חֲכָמֵי יִרְאֵת אֱלֹהִים מוֹשֵׁל
 וְצַדִּיק. טוֹבָה קוֹיִם קְרוֹב וּמְצַדִּיק : חֲכָמֵי
 חֲפוּשׁ מִטְמוֹנֵי חֲכָמָה וְדַעַת. זוֹקְקִים זֹמַר

גאות מודעת: חכמי והוי בעבודת יום
 יום הסליחה. הומים בתחנון שמעה וסלחה:
 חכמי דברים קחת שוב עדיה. גועים אנא
 זכור לעבדיה: חן חכמי בטוחי בבירות
 פרותה למדותיה. אנקתם איוון דוסקי
 דלתותיה:

ובכן מי לא יראה מלך הגוים כי לה יאתה
 כי בכל חכמי הגוים:

עמה מעידים אדנותה אלהי האלהים: הגוים
 פצו פיהם בלי חק בשפתותם. עבאיה
 קדוש אתה יושב תהלותם: הגוים קוראים
 ללא מושיעים ומועיל. רעה נשענים בק
 מלמד להועיל: חן הגוים שקר נסכם לא
 אמון. תמימה אומן אמונתה בועדם ינאמון:
 ובכן מי לא יראה מלך הגוים כי לה יאתה
 כי בכל חכמי הגוים ובכל:

ובכל תוקף יאמן עוז הלולך. שלות שודדים
 ושאננותם בהילילך: ובכל רגש יומתק
 סוד אמוניה. קרנות צדיקים ברוממה
 פארמוניה: ובכל צעד יפוז ויכרפר לכבדה.
 פאתי בוגדים מארץ באבדה: ובכל עוצם

יוֹשֵׁר שִׁיר לְעֵלְךָ. סְגוּלֶיךָ מִמַּחֲזֵן מִבְּתֵם
 בְּהִתְעִילְךָ: וּבְכָל נְפוֹת יוֹנָעִם זָמַר לְגִדְלֶךָ.
 מַלְכִי עֲבוֹדַת אֱלִילִים מִכְבוֹדִם בְּהִדְלֶךָ:
 וּבְכָל לְשׁוֹן יוֹשָׁב שְׁמָךְ לְבָדְךָ. בְּנֹת נִטְעֶךָ
 בְּטַח בְּבִדְדֶךָ: וּבְכָל יַד יְהוּד שָׁמַע צִלְצוּלֶךָ.
 מִירַת טְמֵאִים מִחוּסֵן בְּנִצְלֶךָ: וּבְכָל חֲנֻה
 וְסִיעַ קוֹמֶךָ וְשׁוֹבֶךָ. זְרוּיָיָךְ לְרַבְבוֹת אֱלִפִיָּהֶם
 בְּהַיָּבָה: וּבְכָל וּכְל יִמְלִיכוּ אֲדָנוֹת יְחוּדֶךָ.
 הַמִּין עֲרִיצִים לְאַבְדִּין בְּהַכְחִידֶךָ: וּבְכָל
 דְּרֶךְ יוֹשֵׁחַ עוֹצֵם חֵילֶךָ. גּוֹיָךְ בְּשִׁמְחֶךָ בְּיַחַל
 לֶךָ: חֵן וּבְכָל בְּרַבּוֹת יִתְרוֹמֵם שֵׁם קְדוֹשֶׁךָ.
 אֲמוֹנֶיךָ נְעוּרֵימוֹ בְּנִשְׁר בְּחִדְשֶׁךָ:

וּבִכֵּן מִי לֹא יִרְאֶךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לֶךָ יֵאָתֶה
 כִּי בְכָל חֲבֵמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם:

מַלְכוּתָם תִּכְנֵן מַלְכוּתֶךָ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים:
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ שִׁבְחֶךָ יְהוּ מִבִּיעִים: רוֹמְמוֹתֶךָ
 יִקְרְאוּ בְּגִרּוֹן הַמּוֹנִים הַמּוֹנִים: קְדוֹשָׁה וְעוֹז
 תִּיָּסַד בְּמִפְי עוֹלָלִים: צַדִּיקוֹתֶיךָ יִגִּידוּ בְּאֵיִם
 אֵל אֱלִים: פָּאֵר מְלוֹכָה יִנְחִלוּ נִטְעֵי בְּנֹת
 קְדוֹשִׁים: עֲלוֹי כְבוֹד שְׁמָךְ יִתְנוּ כֹּל בְּאֵהָבִים:
 סְפוֹר מַעֲשֵׂיךָ בְּרִנָּה יִפְצְחוּ מְאֲרִישִׁים: נוֹעֵם

הַעַיִן יִרְאֶתְךָ יִתְמַלְאוּ אֲרָקִים : מִשְׁתַּחֲוִים כָּל
 בְּשָׂר לְפָנֶיךָ עוֹשֶׂה שַׁחַר וְעִיפָה : חֵן מַלְכוּתְךָ
 בְּכַלּוֹתְךָ לְגַעַר רְשָׁעִים מִן הָאָרֶץ. לָכֵן בְּמַלְכוֹ
 יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ :

וּבֵינָן מִי לֹא יִרְאֶה מַלְךְ הַגּוֹיִם כִּי לֵךְ יֵאָתֶה
 כִּי בְּכָל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאֵין
 כְּמוֹךָ :

מֵאֵין כְּמוֹךָ בְּאַמְצָךְ שָׁמַיִם וּשְׁמַי שָׁמַיִם.
 מֵאֵין כְּמוֹךָ בְּבִלְלָךְ אֵשׁ וּמַיִם : מֵאֵין
 כְּמוֹךָ בְּגִלְגֵּלְךָ אִישׁוֹן חוֹשֶׁךְ וְאוֹפֵל. מֵאֵין כְּמוֹךָ
 בְּדִלְקוֹךָ אוֹר מִמְּאֵפֵל : מֵאֵין כְּמוֹךָ בְּהַבְדִּילְךָ
 רְקִיעַ בְּמַחֲצֵן. מֵאֵין כְּמוֹךָ בְּיַעֲרֶךָ לְהַקּוֹוֹת
 זְרוּגֵי שַׁחַץ : מֵאֵין כְּמוֹךָ בְּזִכְךָ צְבָאוֹת זָכִים
 וְנוֹרָאִים. מֵאֵין כְּמוֹךָ בְּחִסְנְךָ חִלֵּי פְלִיאִים
 מֵאֵין כְּמוֹךָ בְּטַכְסְךָ מוֹצֵא דָשָׂא וּזְרָדִים.
 מֵאֵין כְּמוֹךָ בְּיַצְבְּךָ בֵּן לְהַצְמִיחַ מְגָדִים : מֵאֵין
 כְּמוֹךָ בְּכִלְלֵךְ גּוֹדֵל שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת. מֵאֵין
 כְּמוֹךָ בְּלַהֲבֵךְ עֵשׂ כְּסִיל וְכִימָה וּמְזָרוֹת.
 מֵאֵין כְּמוֹךָ בְּמַלְלֵךְ יִשְׂרָעוּ אֲדִירִים. מֵאֵין
 כְּמוֹךָ בְּנוֹאֲמֶךָ לְעִיפָה טָסִי אֲוָרִים : מֵאֵין
 כְּמוֹךָ בְּשִׁנְבֶךָ רִמְשׁ מִמְּעֵי צִיָּה. מֵאֵין כְּמוֹךָ
 בְּעִצְמֶךָ נִפְשׁ בְּהִמָּה וְחַיָּה : מֵאֵין כְּמוֹךָ בְּפִקְדֶךָ

אבוס בהררי אלה מסבו. מאין כמות בצותך
 לויתן זה יצרת לשחק בו: מאין כמות
 בקבצך עפר מרגבי אדמה. מאין כמות
 ברקמך חותם תבנית מלא חכמה: מאין
 כמות בשבתך יום מימים. מאין כמות בתקנתך
 שכלול שני עולמים:

ובכן שמע ישראל יי אלהינו יי אחר:
 האזורים באהב אומרים יי אלהינו. הבאים
 בברית עונים יי אחר: הגאולים בגיל
 אומרים יי אלהינו. הדרושים בדע עונים יי
 אחר: ההומים בהגא אומרים יי אלהינו.
 הותיקים בועד עונים יי אחר: הזכודים בזכר
 אומרים יי אלהינו. החנונים בחיל עונים יי
 אחר: הטכוסים בטעם אומרים יי אלהינו.
 היחוסים ביחם עונים יי אחר: הכלולים
 בקתר אומרים יי אלהינו. הלקוחים לו לעם
 עונים יי אחר: המולים במתק אומרים יי
 אלהינו. הנשואים בנועם עונים יי אחר:
 הסגולים בסגל אומרים יי אלהינו. העמוסים
 בעוז עונים יי אחר: הפדונים בפאר אומרים
 יי אלהינו. הצנועים בצדק עונים יי אחר:
 הקרואים בקשב אומרים יי אלהינו. הרונשים

בְּרוּן עוֹנִים יי אֶחָד : חוֹן הַשּׁוֹאֲנִים בְּשִׁקְד
 אוֹמְרִים יי אֱלֹהֵינוּ. הַתְּמוּכִים בְּתֹאב עוֹנִים
 יי אֶחָד :

תִּשָּׁנֵב לְבַדָּה וְתִמְלֹךְ עַל כָּל בְּיַחֲוֹד :
 בְּכַתּוּב עַל יַד נְבִיאָהּ וְהָיָה יי לְמַלְךְ עַל כָּל
 הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד :
 דַּעַר חוֹן זֹאגֵט וּבִכְנ תַּן פַּהֲרֵךְ. אַתָּה בַּחֲרַתְנוּ. יַעֲלֶה
 וַיֵּבֵא בִּיז חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה. דַּאֵן זֹאגֵט מֵאֵן סְלִיחוֹת.
 נֶאֱדָר סְלִיחוֹת זְכוּר וַיְדוּי ע"ה בִּיז וְדוֹר עֲבַדְךָ אָבֵעַן
 אֵיִן כָּל נִדְרֵי.

וְדוֹד עֲבַדְךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׂגִיאוֹת מִי יִבִּין
 מִנְּסִתְרוֹת גִּיקְנִי : גִּיקְנִי יי אֱלֹהֵינוּ מִכָּל
 פְּשָׁעֵינוּ וּמִתְהַרְנוּ מִכָּל מְטֵאוֹתֵינוּ וְזִרוּק עָלֵינוּ
 מִיּוֹם מְהוֹרִים וּמִתְהַרְנוּ. בְּכַתּוּב עַל יַד נְבִיאָהּ.
 וְזִרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִיּוֹם מְהוֹרִים וּמִתְהַרְתֶּם. מִכָּל
 מְטֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲמַהֲר אֶתְכֶם :
 אֵל תִּירָא יַעֲקֹב שׁוּבוּ שׁוּבִים. שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל
 הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל :
 בְּכַתּוּב עַל יַד נְבִיאָהּ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יי
 אֱלֹהֶיךָ כִּי כִשְׁלַת בְּעוֹנֶיךָ. וְנֶאֱמַר קַחוּ עִמָּכֶם
 דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֵל יי אֲמָרוּ אֵלָיו כָּל תִּשְׁא
 עֵזוֹן וְקַח טוֹב וּנְשַׁלְמָה פָּרִים שְׁפַתֵינוּ : וְאַתָּה

רַחוּם לְקַבֵּל שָׁבִים וְעַל הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ
 הַבַּטְחָתָנוּ וְעַל הַתְּשׁוּבָה עֵינֵינוּ מִיַּחְלוֹת לָךְ :
 וּמֵאַהֲבָתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵהֲבֵת אֶת יִשְׂרָאֵל
 עִמָּךְ וּמַחְמֶלֶתְךָ מִלִּפְנֵי שְׂחַמְלֵת עַל בְּנֵי
 בְרִיתְךָ נְתַתְּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת (יוֹם הַשְּׁבִיט
 הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַכְּפָרִים הַזֶּה לְמַחִילַת חַטָּא
 וְלִסְלִיחַת עֲוֹן וּלְכַפֶּרֶת פָּשַׁע :

חזן יום אשר אשמנו יצלל ויסגר :

קהל היום תסלח לכל עדת בני ישראל ולגר
 הנגר :

בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ וּנְסַלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְלִגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם כִּי לְכָל הָעַם
 בְּשִׁנְגָרָה :

חזן יום בוגדנו תשא ותסלח :

קהל היום שמך יאמן אל טוב וסלח :
 בְּכַתוּב בְּדִבְרֵי קֹדֶשְׁךָ כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב
 וְסֶלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ :

חזן יום געלנו חקוק שפח ועזוב :

קהל היום רחמנו ונשוב ודרךך רשע געזוב :
 בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ יַעֲזוֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ
 אֶזְרָא מִחֲשִׁבְתּוֹ וַיֵּשֶׁב אֵל יְיָ וַיִּרְחַמְהוּ וְאֵל
 אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוֹת :

חזן יום דפינו אנא שא נא :

קהל היום קשוב תחנונינו ובתחנון סלח נא :
 בכתוב בתורתך סלח נא לעון העם הזה
 בגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה
 ממצרים ועד הנה ושם נאמר : ויאמר
 יי סלחתי כדברך :

קמיה בעבור כבוד שמך המצא לנו מוחל
 וסולח סלח נא למען שמך :
 חזן יום חננה ענו בעדינו תזכור :

קהל היום סלח לעונינו וחסא אל תזכור :
 בכתוב בדברי קדשך אל תזכור לנו עונות
 ראשונים מהר יקדמונו רחמיה כי דלוננו
 מאד :

חזן יום טעותינו יבקש ואין :

קהל היום נאם הקם יבקש עון ואין :
 בכתוב על יד נביאך בימים ההם וביעת
 ההיא נאם יי יבקש את עון ישראל
 ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאנה
 כי אסלח לאשר אשאר :
 חזן יום ידרשוה מצרף ומטהר :

קהל היום מכל חטאתינו אותנו תטהר :

וּמִפְשָׁעַי. וְזָכַרְנִי בְּזָכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ. וּפְקֹדֵנוּ
 בְּפִקּוּדֵיךָ. יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְזָכַרְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים
 וְלִשְׁלוֹם וּפְרִנָּסָה וּכְלִפְלָה וְלַחֵם לֶאֱכוֹל וּבְגָד
 לְלַבּוֹשׁ. וְעֵשֶׂר וְכָבוֹד וְאַרְיֵכֶת יָמִים בְּתוֹרַתְךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ. וְשָׁכַל וּבִינָה לְהַבִּין וְלִהְיוֹת
 עִמָּךְ סוֹדוֹתֶיךָ. וְהִפַּק רְפוּאָה לְכָל מַכָּאוֹבֵינוּ.
 וּבָרַךְ כָּל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. וּגְזוֹר עָלֵינוּ גְזֵרוֹת
 טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת. וּבָטַל מֵעָלֵינוּ כָּל
 גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת וְתַטֶּה לֵב מַלְכוּת וְיִוָּעֲצִיו
 וְשָׁרְיוֹ עָלֵינוּ לְטוֹבָה אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן :

וְאֲנִי תַפְלְתִי לָךְ יְיָ עַת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב
 חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ : נ"ט

בְּרִיךְ שְׁמֵה דְמָרָא עֲלֵמָא בְּרִיךְ כְּתָרְךָ וְאַתְרְךָ.
 יְהִי רַעוּתְךָ עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעַלְמֵי
 עוֹלָמֵי עוֹלָמֵי. וּמִינְךָ אַחֲזִי לְעַמְּךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ
 וְלֵאמֹתֵיךָ לָנָא מִטּוֹב גְּהוֹרְךָ וְלִקְבֵּל עֲלוֹתְךָ
 בְּרַחֲמִין : יְהִי רַעוּתְךָ קְדָמְךָ דְּתוֹרִיךָ לִן חַיִּין
 בְּטִיבוּתָא וְלֵהוּי אָנָּא פְּקִידָא בְּנוֹ צְדִיקָא
 לְמַרְחָם עָלֵי וְלִמְנַטְרֵי תִי וְיַת כָּל דִּי לִי וְדִי
 לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. אֲנִתְּ הוּא זֶן לְכֻלָּא. וּמְפָרְנָם
 לְכֻלָּא. אֲנִתְּ הוּא שְׁלִיט עַל כֻּלָּא. אֲנִתְּ הוּא
 דְּשְׁלִיט עַל מַלְכֵי אֲרָם וּמַלְכוּתָא דִּי לָךְ הוּא. אָנָּא

ק

עבדא דקודשא בריך הוא הסגידנא קמה
 ומקמא דיקר אורייתא בכל עין ועין לא על
 אנש רחיצנא. ולא על בר אלהין סמיכנא.
 אלא באלהא דשמיא. דהוא אלהא קשומ.
 ואורייתא קשומ. ונביאיה קשומ. ומסגלא
 למעבד טבון וקשומ. בה אנא רחמן. ולשמה
 קדישא יקרא אנא אמר תוש חן. יהא רעוא
 גדמך דתפתח לבי באורייתא ותשלים
 משאלין דלבאי. ולבא דכל עמך ישראל.
 למב ולחיון ולשלם:

חיון שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

חיון אחד אלהינו גדול אדונינו קדוש ונורא
 שמו:

גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדינו:

לה יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח
 וההוד כי כל בשמים ובארץ לה יי
 הממלכה והמתנישא לכל לראש רוממו יי
 אלהינו והשתחוה לחדום רגליו קדוש הוא:
 רוממו יי אלהינו והשתחוה להר קדשו כי
 קדוש יי אלהינו:

על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר
 ויתרומם ויתנשא: שמו של מלך מלכי
 המלכים הקדוש ברוך הוא: בעולמות שגרה
 העולם הזה והעולם הבא: ברצונו וברצון
 יראיו וברצון כל בית ישראל: צור העולמים
 ארון כל הבריות אלוה כל הנפשות: הנישב
 במרחבי מרום השוכן בשמי קדם:
 קדשתו על החיות וקדשתו על כסא הכבוד:
 ובכן יתקדש שמו בננו יי אלהינו לעיני כל חי.
 ונאמר לפניו שיר חדש בכתוב: שירו
 לאלהים זמרו שמו סלו לרוכב בערבות ביה
 שמו ועלזו לפניו: ונראהו עין בעין בשובו
 אל נוהו בכתוב: בי עין בעין יראו בשוב יי
 ציון. ונאמר ונגלה כבוד יי וראו כל בשר
 יחדיו כי פי יי דבר:

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור
 ברית איתנים ויציל נפשותינו מן השעות
 הרעות ויגער ביצר הרע מן הנשואים ויחזן
 אותנו לפליטת עולמים וימלא משאלותינו
 במדה טובה ישועה ורחמים:

סדר הוצאת ספר תורה

קב

פֶּאֶר דַּעַם אוֹיְפוֹעֵן :

(חזן) ויעזור ויגן ויושע לכל החוסים בו ונאמר אמן
 הכל הבו גרל לאלהינו ותנו כבוד לתורה כהן
 קרב. יעמוד (פ"ב פ"ה הכהן) ברוך שנתן תורה לעמו
 ישראל בקדשתו: תורת יי תמימה משיבת נפש
 עדות יי נאמנה מהכימת פתי: פקדי יי ישרים
 משמחי לב מצות יי ברה מאירת עינים: יי עו לעמו
 יתן יי יברך את עמו בשלום. האל תמים דרכו אמרת
 יי צרופה מגן הוא לכל החסים בו.

קהל וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיְי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלָכֶם
 הַיּוֹם :

קודם הקריאה יברך :

ברכו את יי המבורך

ברוך יי המבורך לעולם ועד

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר
 בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו
 ברוך אתה יי נותן התורה :

אחר הקריאה יברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן
 לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו
 ברוך אתה יי נותן התורה :

103 קריאת התורה דשחרית יום כפורים קג

קורין בס"ת ראשון בפ' אחרי מות ששה נברי
ובשבת ז':

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני
אהרן בקרבנתם לפני יהוה וימתו: ויאמר
יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא
בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני
הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן
אראה על הכפרת: בזאת יבא אהרן אל
הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה:
(בשבת לוי) כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד
יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד
יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו
ולבשם: ומאת עדת בני ישראל יקח שני
שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעולה:
והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר
בעדו ובעד ביתו: (לוי ובשבת ג') ולקח את
שני השעירים והעמיד אותם לפני יהוה פתח
אהל מועד: ונתן אהרן על שני השעירים
גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל:
והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו
הגורל ליהוה ועשהו חטאת: והשעיר אשר
עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה
לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדבריה:
והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר
בעדו ובעד ביתו ושהט את פר החטאת אשר
לו: ג (ובשבת ד) ולקח מלא המחטה גחלי
אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו
קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: ונתן

104 קריאת התורה דשחרית יום כפורים קד

את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן
הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא
ימות: ולקח מדם הפר והזה באצבעו על
על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה
שבע פעמים מן הדם באצבעו: ושהט את
שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל
מבית לזרכת ועשה את דמו כאשר עשה
לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני
הכפרת: וכפר על הקדש מטמאת בני
ישראל ומפשעיהם לכל הטאתם וכן יעשה
לאהל מועד השוכן אתם בתוך טמאתם:
וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר
בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד
כל קהל ישראל: רביעי (ובשבת ה') ויצא אל
המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם
הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח
סביב: והזה עליו מן הדם באצבעו שבע
פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל:
וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת
המזבח והקריב את השעיר החי: וסמך אהרן
את בידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו
את כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם
לכל הטאתם ונתן אתם על ראש השעיר
ושלח ביד איש עתי המדברה: ונשא השעיר
עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה ושלה
את השעיר במדבר: ובא אהרן אל אהל
מועד ופשט את בגדיו הכד אשר לבש בבואו
אל הקדש והניחם שם: ורחץ את בשרו

105 קריאת התורה דשחרית יום כפורים קה

במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא
ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו
ובעד העם: (חמישי ובשבת ו') ואת חלב
החטאת יקטיר המזבחה: והמשלה את
השעיר לעזאזל יכבם בגדיו ורחץ את בשרו
במים ואחרי כן יבוא אל המזבחה: ואת פר
החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את
דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למזבחה
ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת
פרשם: והשרף אתם יכבם בגדיו ורחץ את
בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המזבחה:
והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי
בעשור לחדש תענו את נפשותיכם וכל
מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם.
כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל
חטאתיכם לפני יי' תטהרו: ו' (ובשבת ז')
שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשותיכם
חקת עולם: וכפר הכהן אשר ימשח אתו
ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש
את בגדיו הבד בגדי הקדש: וכפר את
מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח
יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל
יכפר: והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר
על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה
ויעש כאשר צוה יי' את משה:

חזון אומר הייך ואחייך למספיר בס' ת' ה' כ' פ' פנחס:

ובעשור לחדש השביעי מקרא קדש יהיה
לכם ועניתם את נפשותיכם כל מלאכה

106 קריאת התורה דשחרית יום כפורים קו

לא תעשו : והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח
פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימים יהיו לכם : ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני
עשרנים לאיל האחד : עשרון עשרון לכבש
האחד לשבעת הכבשים : שעיר עזים אחד
חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד
ומנחתה ונסכיהם :

ביים עמפארהעבען דעם ס"ת :

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני
ישראל על פי יי ביד משה : עץ חיים
היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר : דרכיה
דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום : ארך ימים
ביטינה בשמאלה עשר וקבוד : יי חסין למען
צדקו ונגדיל תורה ויגדיר :

הפטרות שחרית דיום כפורים

ברכה פאר דער הפטרה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים
באמת :

ברוך אתה יי הבוחר בתורה ובמשה עבדו
ובישראל עמו ובנביאי האמת וצדק :

הפטרת שחרית דיום כפורים קו
 ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול
 מדרך עמי : כי לה אמר רם ונשא
 שבן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכנז
 ואת דבא ושפל רוח להחיות רוח שפלים
 ולהחיות לב נדבאים : כי לא לעולם אריב
 ולא לנצח אקצוף פי רוח מלפני יעטוף
 ונשמרת אני עשיתי : בעון בצעו קצפתי
 ואבהו הסתר ואקצוף וילך שוב בדרך
 לבו : דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלים
 נחמים לו ולאבליו : בורא נוב שפתים שלום
 שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו :
 והרשעים בים נגרש פי השקט לא יוכל
 ויגרשו מימי רפש ומיט : אין שלום אמר
 אלהי לרשעים : קרא בגרון אל תחשוף
 פשוטר הרם קולך והגיד לעמי פשעים ולבית
 יעקב חטאתם : ואותי יום יום ידרשון

הפטרות שחרית דיום כפורים קח

וְדַעַת דְּרָבִי יַחֲפָצִין כְּגוֹי אֲשֶׁר-צָדִיקָה עָשָׂה
 וּמִי־שֶׁפֶט אֶלְהִיו לֹא עֹזב יִשְׁאָלוּנִי מִשְׁפָּטִי-
 צֶדֶק קִרְבַּת אֱלֹהִים יַחֲפָצִין : לָמָּה צִמְנוּ וְלֹא
 רָאִיתָ עֵינֵינוּ נִפְשָׁנוּ וְלֹא תִדְעֵהוּ הֵן בְּיוֹם צִמְמֶכֶם
 תִּמְצְאוּ-חֶפֶץ וְכָל-עַצְבֵיכֶם תִּנְגָּשׁוּ : הֵן לְרִיב
 וּמִצָּה תִצְוֶמוּ וְלִהְפֹת בְּאֲגָרוֹף רָשָׁע לֹא-
 תִצְוֶמוּ בְיוֹם לְהִשְׁמִיעַ בְּמִרוֹם קוֹלְכֶם : הַכִּזָּה
 יִהְיֶה צוֹם אֲבַחְרֶהוּ יוֹם עֲנוֹת אָדָם נִפְשׁוֹ
 תִלְכֶּה בְּאֲגָמוֹן רֹאשׁוֹ וְשֶׁק וְאֶפֶר יִצְיַע הַלְוָה
 תִּקְרָא-צוֹם וְיוֹם רָצוֹן לִיהוָה : הַלְוֹא זֶה צוֹם
 אֲבַחְרֶהוּ סֵתֵחַ חֲרָצְבוֹת רָשָׁע הַתֵּר אֲגִדּוֹת
 מוֹטָה וְשִׁלַּח רְעוּצִים חֲפִיטִים וְכָל-מוֹטָה
 תִּנְתְּקוּ : הַלְוֹא פָרִם לָרַעַב לַחֲמֶה וְעֵנִיִּים
 מְרוֹדִים תִּבְיֹא בַּיִת כִּי-תִרְאֶה עֲרוֹם וְכִסְתּוּ
 וּמִבְּשָׂרָה לֹא-תִתְעַלֶּם : אִזּוּ יִבְקַע כִּשְׁחָר אִרְהֶה
 וְאִרְקַתֶּה מִהֲרָה תִצְמַח וְחִלָּה לְפָנֶיךָ צִדִּיקָה

109 הפטרת שחרית דיום כפורים קט
כבוד יהוה יאסף : אז תקרא יהוה יענה
תשובע ויאמר הנני אם תסיר מתוכה מזמה
שלח אצבע ודבר-און : ותפק לרעב נפשה
ונפש געגה תשביע וזבח בחשף אורה
ואפלתה בפצהרים : ונתנה יהוה תמיד והשביע
בצחצחות נפשה ועצמתיה יחליץ ותוית
כגון רזה וכמוצא מים אשר לא יבזבו מימיו :
ובנו מסף חרבות עולם מוסדי דור-ודור
תקומם וקרא לה גדר פרץ משזבב נתיבות
לשבת : אם תשיב משבת רגלה עשות
חספה בינים קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש
יהוה מכבד וכבודתו מעשות דרכיה ממצוא
תפעה ודבר דבר : אז תתענג על-יהוה
והרבתיך על-במותי ארץ והאבלתיך גחלת
יעקב אביך כי פי יהוה דבר :

ברכות נאך דער הספדה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל
העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן
האומר ועושה. המדבר ומקיים. שכל דבריו
אמת וצדק:

נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריו
ודבר אחר מדבריו אחר לא ישוב
ריקם פי אל מלך נאמן ורחמן אתה: ברוך
אתה יי האל הנאמן בכל דבריו:

רחם על ציון פי היא בית חיינו ולעלובת
נפש תושיע במהרה בימנו. ברוך אתה
יי משמח ציון בבניה:

שמחנו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך
ובמלכות בית דוד משיחה במהרה יבא
ויגל לבנו על כסאו לא ישב זר. ולא יגחלו
עוד אחרים את כבודו כי בשם קדשה
נשבעת לו ש'לו יכבה נרו לעולם ועד: ברוך
אתה יי מגן דוד.

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים (לשבת
ועל יום השבת הזה) ועל יום הכפרים הזה
שנתת לנו יי אלהינו (לשבת לקדשה
ולמנוחה) למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחל

בו את כל עונותינו לכבוד ולתפארת : על
 הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים
 אותך יתברך שמה בפי כל חי תמיד לעולם
 ועד ודברך אמת וקים לעד : ברוך אתה יי
 מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו
 בית ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה
 ושנה מלך על כל הארץ מקדש (לשבת
 השבת ו) ישראל ויום הכפרים :

 לשבת

יקום פורקן מן שמיא. חנא וחסדא ורחמי
 וחי אריכי ומזוני רויחי וסיעתא דשמיא
 ובריות גופא ונהורא מעליא : זרעא חיא
 וקיימא. זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול
 מסתגמי אורייתא למרגן ורבנן חבורתא
 קדישתא. די בארעא דישראל ודי בבבל
 לראשי בלה. ולראשי גלותא. ולראשי
 מתיבתא. ולדיני דבבא : לכל תלמידיהון
 ולכל תלמידי תלמידיהון. ולכל מן דעסקין
 באורייתא. מלבא דעלמא יברך יתהון. ופיש
 חיהון. ויסגא יומיהון. וית ארפא לשניחון.
 ויתפרקין וישתזבון מן כל עקא ומן כל

מִרְעִין בִּישׁוּן : מָרַן הִי בְשִׁמְיָא יְהֵא בְּסַעֲדָהוּן

כָּל זְמַן וְעֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן :

יְקוּם פּוֹרְקוֹן מִן שִׁמְיָא . חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי

וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוּנֵי רוּחֵי וְסִיעָתָא דְשִׁמְיָא .

וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא וְנִהוּרָא מַעֲלִיָּא : זְרַעָא חַיָּא

וְקִימָא . זְרַעָא הִי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל

מִפְּתִנְמֵי אֹרְחֵתָא : לְכָל קַהֲלָא קַדִּישָׁא הָדִין

דְּבִרְבִּיא עִם זְעִרְיָא . מַפְלָא וּנְשִׂיא . מַלְכָּא

דְּעִלְמָא יְבָרַךְ יִתְכוּן יִפִּישׁ תִּיכוּן . וְיִסְגָּא

יּוֹמֵיכוּן וְיִתֵּן אֲרָכָא לְשַׁנִּיכוּן . וְתַתְּפַרְקוּן

וְתִשְׁתַּזְבּוּן מִן כָּל עָקָא . וּמִן כָּל מִרְעִין בִּישׁוּן :

מָרַן הִי בְשִׁמְיָא יְהֵא בְּסַעֲדָהוּן כָּל זְמַן וְעֵדֶן .

וְנֹאמַר אָמֵן :

מִי שְׁבַרְךָ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא

יְבָרַךְ אֶת כָּל הַקָּהָל הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה . עִם כָּל

קַהֲלוֹת הַקֹּדֶשׁ : הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם

וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם . וּמִי שְׁמִיחֵדִים בְּתֵי כְּגִסְיוֹת

לְתַפְלָה . וּמִי שְׁבָאִים בְּתוֹכֶם לְהַתְּפַלֵּל . וּמִי

שְׁנוֹתְנִים גֵּר לְמֵאֹר וְיִין לְקַדוּשׁ וּלְהַבְדִּילָהּ

וּפַת לְאוֹרְחִים וְצִדְקָה לְעֲנִיִּים וְכָל מִי שְׁעוֹסְקִים

בְּצַרְכֵי צְבוּר בְּאֲמוּנָה . הַקֹּדֶשׁ גְּרוּךְ הוּא

יְשִׁלֵּם שְׂכָרָם וְיִסִּיר מֵהֶם כָּל מַחֲלָה וְיִרְפָּא

לְכָל גּוֹפִים וַיִּסְלַח לְכָל עֲוֹנֵם וַיִּשְׁלַח בְּרַקָּה
וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל יִשְׂרָאֵל
אֲחִיהֶם. וְנֹאמַר אָמֵן:

תפלה בעד שלום המלך ושריו.

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמִשְׁלָה לַנְּסִיכִים
מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים הַפּוֹצֵה אֶת
דָּוִד עַבְדּוֹ מִתְּרַב רָעָה: הַנּוֹתֵן בַּיָּם בְּרֶךְ
וּבַיָּם עֲזִים גְּתִיבָה הוּא יְבָרֶךְ וַיִּשְׁמֹר וַיִּנְצֹר
וַיַּעֲזֹר וַיְרוּמֵם וַיַּגְדֵּל וַיַּנְשֵׂא לַמַּעְלָה אֶת
אֲדוֹנָיו הַמֶּלֶךְ שֶׁבְּאֵזְרֵי יָדָיו
הִרְאֵנוּ וְאֶת הַמַּלְכָּה עֲלֵינוּ בְּעַם
אֲמָלִיָּה עֲאֹנֵנוּ עֲנֵנוּ יְרוּם הוֹדֵם:
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחִים וַיִּשְׁמְרֵם
וּמִכָּל צָרָה וַיַּגּוֹן וְנֹזֵק יִצִּילֵם. וַיְדַבֵּר עִמָּם
תַּחַת רַגְלָיו וַיַּפִּיל שׁוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכָל אֲשֶׁר
יִסְנֶה יִצְלִיחַ: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו
יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלִב כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוֹת
לַעֲשׂוֹת מִזְבָּה עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו
וּבְיָמֵינוּ תִּנְשַׁע יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל יִשְׁכַּח לְבַסַּח
וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. וְבֵן יְהִי רְצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן:

סדר הזכרת נשמות.

פיר דען פאטער

יזכור אלהים נשמת אבא מורי (פב"פ) שהלך
 לעולמו בעבור שאני נודר צדקה בערו בשכר
 זה תהא נפשו צרורה בצרור החיים עם נשמות
 אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם
 שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

פיר דיא מוטטער

יזכור אלהים נשמת אמי מורתי (פב"פ) שהלכה
 לעולמו בעב"י שאני נודר צדקה בערה ובשכר
 זה תהא נפשה צרורה בצרור החיים עם נשמות
 אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם
 שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

פיר דיא גראסעלטערן

יזכור אלהים נשמת אבי ואמי זקני וזקנותי דודי
 ודודותי אחי ואחיותי בין מצד אבי בין מצד
 אמי שהלכו לעולמם בעבור שאני נודר צדקה
 בעדם ובשכר זה תהייגה נשמתיהם צרורות בצרור
 החיים עם נשמות אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה
 רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן
 ונאמר אמן:

פיר פערואאנדטע

יזכור אלהים את נשמת (פב"פ) ונשמות כל קרובי
 וקרובותי הן מצד אבי הן מצד אמי שהומתו
 הן שנהרגו הן שנשחטו ושנשרפו ושנטבעו ושנחנקו

על קדוש השם בעבור שאתן צדקה בעד הזכרת
נשמותיהם ובשכר זה תהיינה נשמותיהם צרורות
בצרור החיים עם נשמותיהם של אברהם יצחק ויעקב
שרת רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות
שבגן עדן ונאמר אמן:

אל מלא רחמים שוכן מרומים המציא מנוחה נכונה
על כנפי השכינה במעלות קדושים וטהורים
כוהר הרקיע מזהירים את נשמת (פב"פ) שהלך
לעולמו בעבור שנדבו צדקה בעד הזכרת נשמתו.
בגן עדן תהא מנוחתו. לכן בעל הרחמים יסתירהו
בסתר כנפיו לעולמים ויצרור בצרור החיים את
נשמתו. יי הוא נחלתו. וינות על משכבו בשלום
ונאמר אמן:

(חזן) מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה
ואהרן דוד ושלמה הוא יברך את רבי (פב"פ)
בעבור שנדר צדקה בעד הנשמות שחזכיר היום
לכבוד המקום ולכבוד התורה ולכבוד הרנל (בי"כ
ולכבוד היום.) בשכר זה הקב"ה ישמרהו ויצילהו
ומכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה: (בי"כ ויכתבהו
ויחתמהו להיום טובים בזה היום) וישלח ברכה
והצלחה בכל מעשה ידיו עם כל ישראל אחיו
ונאמר אמן:

סדר הזכרת נשמות.

Gebet für den Vater.

יזכור אלהים נשמת אבא מורי (פב"ב)
 שהלך לעולמו בעבור שאני נודר צדקה
 בערו בשכר זה תהא נפשו צרוּרה בצרור
 החיים עם נשמות אברהם יצחק ויעקב
 שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים
 וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

Gebet für die Mutter.

יזכור אלהים נשמת אמי מורתִי (פב"פ)
 שהלכה לעולמה בעבור שאני נודר
 צדקה בעדה ובשכר זה תהא נפשה צרוּרה
 בצרור החיים עם נשמות אברהם יצחק
 ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר
 צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

אב הרחמים שוכן מרומים. ברחמי
 הצומים. הוא יפקוד ברחמים. התמידים

וְהִישָּׁרִים וְהַתְּמִימִים. קְהֵלוֹת הַקֹּדֶשׁ שִׁמְּרוּ
 נַפְשָׁם עַל קִדְשַׁת הַשֵּׁם. הִנָּאֲהֵבִים וְהַנְּעִימִים
 בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ. מִנְּשָׁרִים קָלוּ
 וּמֵאֲרִיֹוֹת גָּבְרוּ. לַעֲשׂוֹת רִצּוֹן קוֹנֵם וְחַפֵּץ
 צוּרִים: יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה. עִם שְׂאֵר
 צַדִּיקֵי עוֹלָם. וַיִּנְקוּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם
 עֲבָדָיו הַשְּׁפוּף: בְּכַתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ
 הָאֱלֹהִים. הִרְגִּינוּ גֹיִים עִמּוֹ כִּי דָם עֲבָדָיו
 יִקּוּם. וְנָקָם יָשִׁיב לְצַרְיָו וּכְפָר אֲדַמְתוּ עִמּוֹ:
 וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר. וְנִקְוֵתִי
 דָּמָם לֹא נִקְוֵתִי. וַיִּשְׁכֵּן בְּצִיּוֹן: וּבְכַתְּבֵי
 הַקֹּדֶשׁ גָּאֲמַר. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגֹּיִם אִיִּה
 אֱלֹהֵיהֶם. יוֹדַע בְּגֹיִם לְעֵינֵינוּ. נִקְמַת דָּם
 עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּף: וְאֹמַר כִּי דוֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם
 זָכַר לֹא שָׁבַח צָעֲקַת עֲנָוִים: וְאֹמַר יְדִין
 בְּגֹיִם מְלֹא גִוִּיּוֹת מִחֵץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רְבָה:
 מִנְּחַל בְּדֶרֶךְ יִשְׁתָּה עַל בֶּן יָרִים רֹאשׁ:

אשרי יושבי ביתך וכו'.

סדר הכנסת ספר תורה.

חיון יחללו את-שם יי כפי נשגב שמו לברו :
 קהל הודו על ארץ ושמים : וידם קרן לעמו
 תהלה לכל-חסידיו לבני ישראל עם
 קרובו הללויה :

בחול.

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל
 ויושבי בה : כפי הוא על ימים יסדה ועל
 נהרות וכווננה : מי יעלה בהר יהוה ומי יקים
 במקום קדשו : נקי בפנים ובר לבב אשר לא
 נשא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה : ישא
 ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו : זה
 דור דורשיו מבקשי פניה יעקב סלה : שאו
 שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא
 מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז
 וגבור יהוה גבור מלחמה : שאו שערים
 ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד
 מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא
 מלך הכבוד סלה :

בשבת

סזמור לדוד. הָבו לַיְי בְּנֵי אֱלִים הָבו לַיְי
 כְּבוֹד וְעוֹז: הָבו לַיְי כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוּ
 לַיְי בְּהִדְרַת קֹדֶשׁ: קוֹל יְי עַל הַמַּיִם אֵל
 הַכְּבוֹד הַרְעִים יְי עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְי בַּפֶּחַ
 קוֹל יְי בְּהִדְרַת: קוֹל יְי שִׁבְר אַרְזִים וַיִּשְׁבֵּר
 יְי אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקֹדֶם כְּמוֹ עֵגֶל
 לְבָנוֹן וּשְׂרִיזוֹן כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים: קוֹל יְי חוֹצֵב
 לַהֲבוֹת אֵשׁ קוֹל יְי יַחֲוִיל מִדְּבַר יַחֲוִיל יְי מִדְּבַר
 קֹדֶשׁ: קוֹל יְי יַח לֵל אֵילוֹת וַיַּחֲשֹׁשׁ יַעֲרַת
 וּבָהֱקֵלוּ כָּלוּ אָמַר כְּבוֹד: יְי לַמַּבּוּל יֵשֵׁב
 וַיֵּשֵׁב יְי מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְי עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְי
 וַיִּבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

ווען מאן דאס ספר תורה אין ארון הקודש

הינאיינשמעללט זאגט מאן:

וּבִנְחָה יֹאמַר שׁוֹבָה יְי רַבְּבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל:

קוּמָה יְהוָה לְמַנוּחָתָה אַתָּה וְאַרְוֵן עֲזוּךְ:

כַּהֲגִיךָ וּלְבָשׁוּ עֲדָק נְחִסְדִּיךָ יִרְגְּנוּ: בְּעֵבֹר

דָּוִד עֲבָדָה אֵל תָּשֵׁב פָּנָי מִשִּׁיחָה: כִּי לָקַח

טוֹב גַּתְתִּי לָכֶם תּוֹרַתִּי אֵל תַּעֲזֹבוּ: עֵץ חַיִּים

120 סדר הכנסת ספר תורה כב
 היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר : דרכיה
 דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום : השיבנו יי
 אליה ונשובה תדוש ימינו בקודם :

תפלת מוסף

חצי קריש לשון

(חזן) יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די ברא
 ברעותה וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון
 ובחיי דכל בית ישראל בענלא ובזמן קריב ואמרו
 א מ נ :

(קהל) יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.
 (חזן) יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא
 ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך
 הוא לעלא ולעלא מן כל ברכתא ושירתא
 תשבתתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

א

מוסף דיום כפורים

פי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אב תינו. אלהי

אברהם אלהי יצחק ואליהי יעקב. האל

הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים

טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות ומביא

גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה :

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר

החיים. למענה אלהים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן

אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מתייה מתים אתה

רב להושיע :

מכלל חיים בהסדר מתייה מתים ברחמים

רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר

אסורים ומקיים אמונתו לישגי עפר מי כמותך

בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה

ומצמיח ישועה.

מי כמותך אב הרחמים. זכר יצוריו לחיים

ברחמים :

טוֹסֵף דְיוֹם כַּפּוּרִים
 וְנֹאמֵן אֶתְּהָ לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי
 מְחַיֶּה הַמֵּתִים :

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם
 יְהַלְלוּךָ סְלָה :

וּבְכֵן תֵּן פְּחָדֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ.
 וְאֵימָתֶךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָרָאת. וְיִירָאוּךָ כָּל
 הַמַּעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים.
 וְיַעֲשׂוּ כְּלָם אֲנִיָּה אֶחָת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבִי
 שְׁלָם. כִּמּוֹ שֶׁיִּדְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשְּׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ
 עֹז בְּיָדְךָ. וְגִבּוּרָה בְּיַמִּינְךָ. וְשִׁמְךָ נִזְרָא עַל
 כָּל מַה שֶּׁבָרָאת :

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמֶּךָ. תְּהַלֵּלָה לִירְאֵיךָ.
 וְתִקְנֶה לְדוֹרֵשֵׁיךָ. וּפְתַחֲוֹן פֶּה לַמִּיחָלִים
 לָךְ. שִׁמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ. וְצַמִּיחַת
 קַרְן לְדוֹד עֲבֹדְךָ. וְעַרְיַבַת גֵּר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחָךָ
 בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ :

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ. וְיִשְׂרָיִם יַעֲלוּזוּ.
 וְחַסִּידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתְךָ תִּקְפֵּן
 פִּיהָ. וְכָל הָרִשְׁעָה כָּלָה כְּעֵשֶׂן תִּבְלָה. כִּי
 תַעֲבִיר מִמְּשַׁלַּת זְרוֹן מִן הָאָרֶץ :

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יי לְבִדְךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ. בְּהַר
 צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר

קדשך ככתוב בקדברי קדשך. ומלוך יי לעולם
 אלהיך ציון לדור ודור הללויה :
 קדוש אתה ונורא שמך. ואין אלה מבלעדך
 ככתוב ויגבה יי עבאות במשפט. והאל
 הקדוש נקדש בצדקה : ברוך אתה יי המלך
 הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו
 ורצית בנו ורוממתנו מכל תלשונות.
 וקדשתנו במצותך וקרבתנו מלכנו לעבודתך
 ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת :
 ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום (לשבת
 השבת הזה לקדושה ולמנוחה ואת יום)
 הכפרים הזה למחילה ולסליחה ולכפרה
 ולמחול בו את כל עונותינו (לשבת באהבה)
 מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים :
 ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל
 אדמתנו ואין אנחנו יכולים לעשות
 חובותינו בבית בְּחִירְתְּךָ בְּבֵית הַגְּדוֹל
 והקדוש שנקרא שמך עליו מפני היד השלוחה
 במקדשך : יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
 אבותינו מלך רחמן שתשוב ותרחם עלינו
 ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבגהו מהרה

ותגדל כבודו אבינו מלכנו גלה כבוד
 מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו
 לעיני כל חי וקרוב פזורינו מין הגוים
 ונפוצותינו כנס מירפתי ארץ והביאנו לציון
 עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בל מחת
 עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חוב תינו
 תמידים כסדרם ומוספיים כהלכתם: ואת
 מוסף יום (השבת הזה. ויום) הכפרים הזה.
 נעשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך
 כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה

עבדך מפי כבודך באמור:

(לשבת וביום השבת שני כבשים בני שנה
 תמימים ושני עיזנים סלת מנחה בלולה
 בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת
 התמיד ונסכה: זה קרבן שבת וקרבן היום
 באמור:

ובקשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש
 יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל
 מלאכה לא תעשו: והקרבתם עלה ליי ריח
 ניחח סר בין בקר אחד. איל אחד. כבשים
 בני שנה שבעה. תמימים יהיו לכם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָּר. שְׁלִישֵׁה עֶשְׂרִינָיִם
 לֶפֶס וּשְׁנַי עֶשְׂרִינָיִם לְאֵיל. וְעִשְׂרוֹן לְבֶשֶׂת
 וַיִּזֵּן בְּנִסְכָּו. וּשְׁנַי שְׁעִירִים לְכִפָּר. וּשְׁנַי תְּמִידִים
 כֶּהֱלַכְתֶּם:

(לשבת ישמחו במלכותך שומרי שבת וקראי
 ענג עם מקדשי שביעי. כלם ישבעו ויתנגו
 מטובה ובשביעי רצית בו וקדשתו תגדת
 ימים אותו קראת. זכר למעשה בראשית:
 אלהינו ואלהי אבותינו מחל לעונותינו ביום
 (לשבת השבת הזה וביום) הכפרים הזה.
 מחה והעבר פשעינו וחסאתינו מנגד עיניך.
 כאמור אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני
 וחסאתיך לא אזכר: ונאמר מחית כעב
 פשעיך וכענן חסאתיך שובה אלי כי גאלתיך:
 ונאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
 אתכם מכל חסאתיכם לפני יי תטהרו:
 (לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו)
 קדשנו במצותיך. ותו חלקנו בתורתך שבצענו
 מטובה ושמחנו בישועתך. (לשבת והנחילנו יי
 אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוח
 בו ישראל מקדשי שמך) וטהר לבנו לעבדך
 באמת. כי אתה סלחן לישראל ומחלן

לשְׁבִיטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַיּוֹם וְדוֹר וָדוֹר וּמִבְּלִעְדֵיהֶם אֵין
 לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֹהִים אַתָּה) : בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת
 עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אֲשֶׁמּוֹתֵינוּ בְּכָל
 שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מִקֵּדֶשׁ (לשנת
 השבת ו) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַכִּפּוּרִים :

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם.
 וְהַשִּׁיב אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ. וְאֲשִׁי
 יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם. בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה
 לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְרָצוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְרָצוֹן :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוֹר חַיֵּינוּ מִיָּגוֹן
 יִשְׁעֵנוּ : אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדָה לָךְ
 וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ
 וְעַל גְּשֵׁמֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל גְּסִיָּה שְׂבָבָל
 יוֹם עַמּוֹ וְעַל גְּסִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָבָל
 עֵת עָרֵב וּבִקְרֹ וְצַהֲרִים הַטּוֹב בִּי לֹא כָלוּ
 רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם בִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם
 קוִינֵנוּ לָךְ :

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
לעולם ועד:

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך
באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך
אתה יי הטוב שמך וליך נאה להודות:
שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך ברבנו אבינו
בלנו באחד באור פניך כי באור פניך נתת
לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלוש וטוב
בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת
ובכל שעה בשלומך:

בספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה נזכר
ונכתב לפניה. אנחנו וכל עמך בית
ישראל לחיים טובים ולשלוש. ברוך אתה יי
עשה השלוש:

אלהינו ואלהי אבותינו:
תבא לפניה תפלתנו. ואל תתעלם מתחנתנו
שאין אנו עזי פנים וקשי עורה לומר לפניה
יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא
חטאנו אבל אנחנו חטאנו:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדְנוּ. גְּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ הוֹסִי. הֶעֱוִינוּ.
וְהִרְשַׁעְנוּ. וְדָנוּ. חִמְסְנוּ. טַפְּלָנוּ שָׁקַר :
יַעֲצָנוּ רָע. כִּזְבְּנוּ. לַצָּנוּ. מָרְדְּנוּ. נֹאצָנוּ. סָרְדְנוּ.
עֲוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. צָרְדְנוּ. קוֹשִׁינוּ עוֹרָה : רִשְׁעֵנוּ.
שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיִנוּ. תַּעֲתַעְנוּ :

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה
לָנוּ : וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי
אַמֶּת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמָה נִסְפַּר
לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת
וְהַנְּגִלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ :

אַתָּה יוֹדֵעַ רֵזִי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְּרִי כָּל חָי :
אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בָּטָן וּבֹחֵן כְּלִיֹּת
וְלֵב : אֵין כָּל דְּבַר גַּעְלָם מִפִּי. וְאֵין נִסְתָּר
מִנְּגִד עֵינֶיךָ :

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ.
וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִסְלַח לָנוּ עַל
כָּל פִּשְׁעֵינוּ :

עַל חַטָּא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנִים וּבְרָצוֹן :
וְעַל חַטָּא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב :

על חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים :
 על חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר :
 על חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בדבור פה :
 על חטא שחטאנו לפניך בהונאת רע :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב :
 על חטא שחטאנו לפניך בועידת זנות :
 ועל חטא שחטאנו לפניך ביהוי פה :
 ע"ה שחטאנו לפניך בזלזול הזרים ומורים :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשגגה :
 על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם :
 על חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה :
 על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע :
 וע"ה שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים :
 ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו מחל לנו.
 בפר לנו :

על חטא שחטאנו לפניך בכחש ובכזב :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בכפת שחד :

על חטא שחטאנו לפניך בלצון :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע :
 על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן :
 וע"ה שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה :
 על חטא שחטאנו לפניך בנשף ובמר בית :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בנטיית גרון :
 על חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בסקור עין :
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח :
 ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו מחל לנו.
 בפר לנו :

על חטא שחטאנו לפניך בסריקת עול :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בסלילות :
 על חטא שחטאנו לפניך בצדית רע :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין :
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות עזרה :
 ע"ה שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע :
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות :
 על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם :

על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד :
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב :
 ועל כלם אלוה סליחות סלח לנו מחל לנו.
 כפר לנו :

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם עלה :
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם חטאת :
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם קרבן עולה
 ויורד :

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם אשם ונדאי
 ותלוי :

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מבת מרהות :
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מלקות
 ארבעים :

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מיתה בידי
 שמים :

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם כרת וערירי :
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם ארבע מיתות
 בית דין :

סקילה. שרפה. הרג. וחנק. על עשה ועל לא
 תעשה. בין שיש בה קום עשה. ובין
 שאין בה קום עשה. את שגלויים לנו ואת

שאינם גלויים לנו. את שגלויים לנו כָּבֵר
אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לָךְ עֲלֵיהֶם. וְאֵת
שְׂאִינָם גְּלוּיִם לָנוּ. לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וַיְדוּעִים.
כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר. הַנְּסֶתְרוּת לִי אֱלֹהֵינוּ.
וְהַנְּגִלוּת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת
כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה סֶלְחָן
לְיִשְׂרָאֵל וּמִחְלָן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֹל יוֹר וְדוֹר.
וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:

אֱלֹהֵי עַד שְׁלֹא נוֹצַרְתִּי אִינִי כְּדָאֵי. וְעַכְשָׁיו
שֶׁנוֹצַרְתִּי כְּאֵלוֹ לֹא נוֹצַרְתִּי. עֶפֶר אָנִי
בְּחַיִּי. קַל וְחוֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרִי אָנִי לְפָנֶיךָ
כְּכֹלִי מְלֹא בּוֹשָׁה וּבְלִימָה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֹא אֶחְטָא עוֹד. וְמָה
שֶׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מֶרֶק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיִם. אֲכַל
לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים וְחֲלִים רָעִים:

אֱלֹהֵי גִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מַרְמָה וּלְמַקְלָלֵי
נַפְשֵׁי תְרוּם וּנְפִשֵׁי כַעֲפֹר לְכֹל תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי
בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְרוּף נִפְשֵׁי. וְכֹל חַחוּשֵׁיִם
עָלַי רַעִה. מַהֲרָה הַפֵּר עֲצַתְּם וּקְלַקְלֵם מִהַשְׁבַּתְּם עֲשֵׂה
לְמַעַן שִׂמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיֶנְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתְּךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה
יְמִינְךָ וְעַגְנִי: יְהִי לְרְצוֹן אֲמַרֵי סִי. וְהַגִּיזוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְוֹמָיו הוּא

יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמר

א מ ן :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה
בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך
ושם נעברך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:
וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם
וכשנים קדמוניות:

מוסף לשליח צבור בקול

הארון

פיתחין

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והטוב אל עליון נוטל חסדים
טובים וקנה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא נואל לפני בניהם
למען שמו באהבה:

מסוד חֲבָיִים וְנִבְוִיִּים. וּמִלְמַד דַּעַת מְבִינִים.
אֶפְתָּחָה פִּי בְתַפְלָה וּבְתַחֲנוּנִים. לְחִלוֹת
וּלְחַנּוּן פְּנֵי מֶלֶךְ מְלֵא רַחֲמִים מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
לְעוֹנִים:

שׁוֹשֵׁן עֵמֶק אִיוָּמָה. שֶׁבֶת שֶׁבֶתוֹן לְקִיּוּמָה.
שׁוֹרֵשׁ וְעֵנָף סִיּוּמָה. שׁוּיִם יַחַד לְצִיּוּמָה:
בְּעֵת מָטוּ יִסּוּדוֹתֶיהָ. בְּמַחָה בְּחִין מוֹסְדוֹתֶיהָ.
בָּם תִּקְעָה יִתְרוֹתֶיהָ. בְּכַפֵּל לְהַשְׁעִין יְדוֹתֶיהָ:
תִּמְכָּה בְּפוּעַל צוּרִים. תִּמַּת הַמָּה הַיּוֹצְרִים.
תִּרוּפָה תַּת לְעֵצוּרִים. תִּבֵּל לְהַאֲפִיל לְעָרִים:

שְׁתִּילֵי גְבוּעוֹת אַרְבַּע. שְׁאֵן סֶסֶר הַמַּרְבֵּעַ.
 שְׁוֹעַ סְגִיעוֹת אַרְבַּע. שְׁעָה צְדָקָם לְתַבַּע:
 בִּיטָה בְּמִתְהַלֵּךְ תָּמִים. בְּמוֹסַר לְחוּמוֹ
 חֲתוּמִים. בְּצִדְקוֹ תְּדַיֵּחַ בְּתָמִים. בְּאַפְסֵי אֹרִים
 וְתוֹמִים: תְּמוֹרַת תְּשֻׁלוּמֵי סָר. תִּבְנֶן חֲנֹנִי
 הַמְּסָפָר. תוֹקְעֵי בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר. תִּלְאוּבָם
 בְּכַפּוֹר יִכָּסֶר: וְשִׁבְךָ תִּמְתַּח וְעִמָּךְ. וְתַחֲזוֹן
 שְׁרִידֵי עִמָּךְ. וְעֲלִינוּ יְהִי נְעִמָּךְ. וְנִחֲיָה מִמְּקוֹר
 עִמָּךְ: גָּאוֹר עִמָּךְ חֲסִלְיָה. גְּבוּן מֵהַר לְסִלְחָה.
 חַיִּים גִּיב שְׁפִתֵינוּ הַצְּלִיחָה. גֵּאֵק שְׁמַעָה וְסִלְחָה:
 קַהֵל שְׁפִתֵינוּ מְדוּבָבוֹת יְשָׁנִים. יִנְצַחֲךָ בְּעַל
 שׁוֹשָׁנִים: חַיִּים תְּדַשִּׁים וְגַם יְשָׁנִים. בְּמַגִּנַת אָב
 נִשְׁעָנִים:

זְכַרְנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ הַפִּיץ בְּחַיִּים. וּבְתַבְנוּ בְּסֶסֶר
 הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וְמוֹשִׁיעַ וּמְנַיֵן בְּרוּךְ אַתָּה יי מִן אַבְרָהָם:
 אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מַחִיָּה מַחִיָּה אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
 מְכַלְכֵל חַיִּים בַּחֲסֵד מַחִיָּה מַחִיָּה בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹמֵם
 חוֹלִים וְמוֹתֵיר מַסּוּרִים וּמְקִיִּם אֲמוּנָתוֹ לִישָׁנֵי עַפְרָה: מִי כְמוֹךָ
 בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמֵם לְךָ מֶלֶךְ מַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

קַהֵל יוֹם מְיָקִים הוֹחֵם. יוֹם כְּפוֹר הַמְּיוֹחֵם.
 יוֹדְעֵי חֲמוּל וְחָם. יוֹקֵשֵׁי לְסוֹעֶרֶת הָם:

ובו בַּתְּחִבּוּלוֹת יוֹעֲצוּ. וְהוּי בַּתְּחִן יִאֲיֹצוּ.
 וְשׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם יִקְיֹצוּ. וּמֵרֵאשׁ הַרִים יִלְיֹצוּ:
 מִפְּעֻלוֹת עֹקֵד וְעֹקוֹד. מֵאֵז בְּיָדָם פִּקּוֹד.
 מוֹפֵת הַכְּמוֹס בַּפִּקּוֹד. מִיִּקְשׁ לְהַבְעִית לְסִקּוֹד:
 כְּהַבְטַחַת סְבִיבַת אֵיל. כְּסָרוֹ הַנְּצוֹר לְחֵיל.
 כֵּן תַּעֲצִים חֵיל. כּוֹרְעִיהָ בְּעֵצִים וְלֵיל: פִּחְדוֹ
 יִחֵיל שׁוֹמְנִים. פִּיּוֹתָם הָיוּת אֲמוּמִים. פִּרְחָיו
 בְּמַשְׁעֵנוֹתָם חֲתוּמִים פִּלְטָם מֵרָכֵל פְּטוּמִים:
 וְאִם אֵין מַעֲשִׂים. וְזָבַח מִבְּלֵי מַשִּׁים. וְזָכְרָה
 לְנִבְזִים וּמְאוּסִים. וּמִנְזָעֵם הַפֶּה בְּעֵסִים: רָם
 קוֹשֵׁט מַעֲבָדִיהָ. רָאָה תִרְאָה עוֹבְדִיהָ. רָעִים
 בָּאֵי עֲדִיהָ. רַחוּם זְכוּר לְעַבְדִּיהָ: יִבְקֹשׁ עוֹן
 וְאִינְנוּ. יָמָה בְּמַצוּלוֹת תִּנְנֵנוּ. יִלְד בְּשַׁעֲשׁוּעֵיו
 תַּעֲנֵנוּ. יוֹשֵׁר מְלִיץ יִחַנְּנוּ: מִבְּרַק חֶרֶב הַשָּׁנוּן.
 מִלֵּט מְאָרִיכֵי רֵנוּן: חֵן מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתָם
 בַּתְּחִנּוּן. מִלֵּךְ אֵל רַחוּם וְחִנּוּן:

קהל כּוֹסֵר פְּדִיזֵן נַפְשׁוֹ. פִּדְהָ מִטְּבִיעַת רֶפֶשׁ.
 חֵן מִיַּחֲלִיף בְּעֵנָיו וְכוּסֵּי. הַחֲמִים בְּטִלְלֵי
 נוֹפֵשׁ:

עוֹד בּוֹ נִשְׁמָתוֹ. יִקּוּ תְּשׁוּבַת יַעִיר אֲדָמָתוֹ.
 לְהַחֲיוֹתוֹ לְהַטִּיב אַתְרֵיתוֹ:

אָנוֹשׁ אִיךָ יִצְדֵק פָּנָי יוֹצְרוֹ. וְהַכֵּל גָּלוּי לֹא
תֵעָלוּמוֹ וְסִתְרוּ. בְּזֹאת יִכָּפֵר עוֹנוֹ וְיִנְהָה
מִזֹּרוֹ. אִם יָשׁוּב טָרָם יִבְכֶּה גֵרוֹ. עוֹד גַּם
חַוִּישָׁךְ לֹא יַחֲשִׁיךְ מִפְּנֵי. אִם יִסְתִּיר פָּנָיו
הוּא יִשְׁוֹרְנוּ. דָּפִיו וְרָשְׁעוֹ עַל פָּנָיו יַעֲנֶנּוּ.
יִתְרוֹן לֹא אִם בְּחַיֵּיו יוֹדְנוּ: עוֹד הֵן שָׁמַם
לֹא זָכוּ בְּעֵינָיו. אַף כִּי נִתְעַב בְּאִשְׁמוֹ
וּבְעוֹנָיו. וְעַד לָמָּה לֹא יָבִין בְּרַעֲיוֹנָיו. הֲלֹא
יוֹמוֹ וְאִיהוּ נֹכַח פָּנָיו: עוֹד זָהָבוֹ וְסִגְלֹת
עָשְׂרוֹ בֵּל יוֹעִילָנוּ. לָתֵת בְּפִרוֹ בְּיוֹם עֲבָרָה
לְהוֹעִילָנוּ. חֶסֶד וְצַדִּיקָה אִם רַדָּף בְּעוֹדְנוּ.
לְפָנָיו יִהְיוּ וְכָבוֹד בּוֹרְאוֹ יֵאֱסָפְנוּ: עוֹד טוֹב
לְגַבֵּר לִשְׂאֵ עוֹל תִּרְהֵ. לְקַיִּים חֲקִיָּה בְּאֶהְבָּה
בִּירְאָה וּבְטִהָרָה. יְמֵי חַיָּיו תִּנְחַנְנוּ מִסְּלָה
יִשְׂרָהֵ. תִנְצָרְנוּ בְּגִבּוֹרָה. וְלִתְחִי תִשִּׁיתֵנוּ
לְעִזְרָה: עוֹד שְׂדֵי הַגֵּנוּ בְּיָדְךָ כִּי יִצֵר חוֹמֵר.
רְצוֹנָךְ לְהַחֲיוֹת וְלֹא לְהַמִּית וּלְגַמֵּר. חֵן תִּשְׂאֵר
לְבַבְנוּ בִּירְאָתְךָ לְהַחֲטִיב וּלְהֵאֱמֵר. קִיַּמְנוּ
לְחַיִּים וְנוֹדָךְ לְעוֹלָם וְנִזְמֵר:

עוד בו נשמתי יקו חשוכת יציר ארמתי להחיותו

להטיב אחריתו:

II.

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים
ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יי שחיה המתים:

קהל ציפה בבת תמותה. צום העשור עמותה.
צאן בהענשה מיתה. צדקה מסקר
צמיתה: ובבוא סומן לנקוב. ולחשוף
סרעף העקוב. ובל ירשה ליקוב. ופח
תולדות יעקב: מכון לשבתך בשומך. מאז
חקקתו ברשומך. מולדותיו הכלולים בשמך.
מלמם למען שמך: הזכר ישיבת אוהל.
המאבק אשר גחל. הצילה שאונו מבחל.
הצגים להרמות מחל: ענוי נפש שור. עון
בלי תשור. עזרבי שוע בישור. עגם באמת
ואשור: סלח לשבי פשע. סליחה תכריע
רשע. סדר תפלה תישע. סבר פדות לישע:
ואם המה באדם. ומעדה ומטה ידם. ואתה
נוצר האדם: ותרון תנה לעודדם: רעבם
וצמאם חזה. רעתם בלי תחזה. חיו רגש
רחשם מלבנה. רונגים סלח גא לעון
העם הזה:

ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר תללויה
ואתה קדוש יושב תהלזה ישראל אל גא:

חז"ק גחשב בצג באיתון. דחות בגלולי
עקלתון. ונקדישך בשבת שבתון. קדוש:

חז"ק היום בפתיח ספרים. חון אום שמך
מפארים. ונקדישך ביום הכפורים. קדוש:

חז"ק מסטין בכבל אסיר. ותקנת אסירי בשור.
ונקדיך בצום העישור. קדוש:

חון אשא דעי למרחוק. שאון באת מרחוק.
קהל בפעלו צרי דחוק:

חון אמפרה אל חוק. מסכו בלי לרחוק.
קהל חיים לי לחוק:

חון לשוד כהתק ימחוק. לוחמי לבל ישחוק.
קהל וימלא פי שחוק:

גחשב בצג באיתון. דחות בגלולי. עקלתון
ונקדישך בשבת שבתון. קדוש:

חון עירבי שוע לרוב. חון ערפם יערוב.
קהל פני אלהים מקרוב:

חון עתירתי אז תקרוב. עברתי לבל תארוב.
קהל אלי לבל קרוב:

חון זומם אם יזר ב. עדת אל לתרוב.
קהל אשען במצדיק וקרוב:

מוסר דיוס כפורים

יט

חייב היום בפתיחה ספרים. חון אום שמך
מפארים. ונקדישך ביום הכפורים. קדוש:
חון רשע אם הבריעי. ובור לי רועי.

קהל בצדקו עתה לרועעי:

חון רעה צאן רועי. במרעה טוב להרעי.

קהל ובאור חיים לזרעי:

חון בעון אורח רבעי. ובקו נטות מרעי.

קהל נא אל יארעי:

קויח מסטין בקבל אסור. ותקנת אסירי בשור.

ונקדישך בצום העשור. קדוש:

חון יסביתו שובו לבצרון. גשים פני ארון.

קהל להעצים ארשת רון:

חון יתלו ראשון ואחרון. משבית אף וחרון.

קהל בזאת יבא אחרון:

חון רוגשים קרא בגרון. פלוש אמומי חברין.

קהל מצוא מחילת ותרון:

גחשב כצג באיתין. דחות בפלולי עקלתון

ונקדישך בשבת שפתון קדוש:

חון בישבתו בכס ריב. יריבי לעיני יריב.

קהל יה נצב לריב:

חון בזוני תרוב יחריב. כמו קדמונים היחריב.

קהל ונאקי לפניו יקריב:

חזן יצג אתי ברוב. מליצי שי להקריב.

קהל ושיחי לגוחי יעריב :

חזן בפתחך ספרים. חזן אום שמך מספרים.

ונקדישך ביום הכפרים קדוש :

חזן קול ארים בשופר. במתן אמרי שפר.

קהל לפני חזקים שפר :

חזן קצב שעירים ופר. בניב שפתים יספר :

קהל וכן סמין יוחפר :

חזן לפלוסים ככוכבי מספר. ושחים עד עפר.

קהל בצעם ועווים יכפר :

מסמין בכבל אסור. ותקנת אסירי בשור.

ונקדישך בצום העשור. קדוש :

חזן יושלגו אדמי שנים. של כל ימות השנים.

קהל חדשים וגם ישנים :

חזן יולבנו כתמי שושנים. ויושבו לתערם

שונים :

קהל בפלול אשר משנים :

חזן רחצו והזכו מעשונים. לאולת מהיות

שונים.

קהל ועל מבטחימו שעונים :

נחשב בצג באיתון. דחות בפלולי עקלתון.

ונקדישך בשבת שבתון. קדוש :

ח'יוק את לחשי ענה נא. ועקי רצה נא האל
קדוש :

ח'יוק אדון לקול עמך. זכור רחמיה. נורא
וקדוש :

אין ערוף אליה. בין עוצם מפעליה. גישת
המזן מיחליה. הרוש לגבר חיליה : את
לחשי הוגי המולות קודש ומהללים בהדרת
קודש. זרע תבואת קודש. חשוב כאילי
קודש : אדון טפסרי מרבעי פנים. יישירוק עם
אופנים. בבקרך כל פנים. לבלתי נשוא
פנים : את לחשי מתנישא לכל לראש. נועץ
אחרית מראש. סליחה לשוכבים הרוש.
עונם לשאת כמראש : אדון פרוגי כנה רגנים.
צדקוטיה חי מרגנים. קול שאג מחנגים. רצה
בחין ובתחנונים : את לחשי שגאן רבבות
ונאלפים. שואגים ולבקרים נחלפים. חזן תוקף
ישיגו אלופים. תודה וזמרה מאלפים :

אדון לקול עמך זכור רחמין נורא וקדוש

ובכן ואתה פרחום סלח לנו :

אל תזכור לנו עונותינו. הצילנו מצרינו. כל
אשר חשבו עלינו : ואחך בשמך נקרא ותענגנו.

וְתִשְׁבַּר אֶת עֲלִינוּ. וְאַתָּה תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ וְאַתָּה
 גּוֹדֵל רַחֲמֶיךָ תּוֹדִיעַ. וּמַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ תִּפְּיַע.
 וּכְאֹז אוֹתָנוּ תוֹשִׁיעַ : וְאַתָּה דְּבָרָךְ נִצְבֵּ לְעוֹלָם.
 זְכוֹר נָא אֲבוֹת הָעוֹלָם. וְהִקֵּם בְּרִיתְךָ לְעוֹלָם :
 וְאַתָּה הִרְצָה לָנוּ כְּמֵאֹז. וְשִׁמְרָנוּ בְּכַח וְעוֹז.
 וְנִלְמַד נְחֻמָּדִים מִפֶּן : וְאַתָּה וְהַשְׁקִיפָה מִמַּעוֹן
 קְדוֹשְׁךָ. וְקוּמִם אֶת מִקְדָּשְׁךָ. וְנַעֲרִיץ בְּכָל יוֹם
 קְדוֹשְׁתְּךָ : וְאַתָּה זְכוֹר צְדָקַת רֵאשׁוֹנִים וּסְלַח
 נָא לְאַחֲרוֹנִים. וְתוֹשִׁיבֵם אֶל אֲרְבוֹתֵיהֶם
 בְּיֹזְנִים : וְאַתָּה חוֹסֶה עַל צֶאֱן מְרַעִיתְךָ. וּבָרַךְ
 אֶת גַּחְלֹתְךָ. וְלִמְדֵם כְּאֹז דְּתָךְ : וְאַתָּה שְׂהוֹר
 תִּרְאֶה כְּבִידָךְ. וְתוֹדִיעַ בְּנוֹ הַיּוֹדֶה. וְנִסְבֵּל
 עוֹל מוֹרְאָךְ וְיַחֲוֶדָךְ : וְאַתָּה יִרְאֶיךָ יִשְׂמַחוּ בְּךָ :
 וּבְכָל יוֹם יִשְׂתַּחֲוּוּ לָךְ. וְגוֹי וּמַמְלָכָה יַעֲבֹדוּ
 לָךְ : וְאַסֶּה בְּרַחֲמֶיךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ. כִּי בְּכָל יוֹם
 לָךְ קָרָאנוּ. יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ : וְאַתָּה לְבַדָּךְ
 תִּמְלֹךְ בְּמֵרָאשִׁית. וְתִשִּׁית עֵינֶיךָ בְּרֵאשִׁית.
 בְּמִקּוֹם כּוֹנֵנֶת מֵרָאשִׁית : וְאַתָּה מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ
 תִּגְלָה. נוֹרְאוֹתֶיךָ נִחְוָה וְנִתְעַלָּה. וּמִצִּיּוֹן
 בְּרַחֲמֶיךָ תִּגְלָה : וְאַתָּה נִחְנוּ בְּאַמְתְּךָ. וְיִשְׂמַחְנוּ
 בְּיִשׁוּעַתְךָ. כִּי אֲנַחְנוּ עִמָּךְ וְנִחְלֹתְךָ : וְאַתָּה
 שִׁימָנוּ בְּרַכָּה בְּאֶרֶץ. וְתִנְעֵר רְשָׁעִים מֵאֶרֶץ.

וְגִשְׁבֵּ לְבַטַח בְּאֶרֶץ : וְאַתָּה עֲנֵנוּ בְּדַבַּר אֲמִתְּךָ.
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּאַמוֹנָתְךָ. כִּי אֲנַחְנוּ צֹאן מִרְעִיתֶךָ :
 וְאַתָּה פָּנִיךָ הָאָרֶץ בְּצִיּוֹן. וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ בְּצִבְיוֹן.
 וְתִסֹּר שְׂטֵמָה מִצִּיּוֹן : וְאַתָּה צַדִּיק אַתָּה בְּכָל.
 וּרְחֻמֶיךָ גְּדוֹלִים עַל כָּל. מִיָּדְךָ הוּא וְלֶךָ הַכֹּל :
 וְאַתָּה קָרוֹב אַתָּה לְכָל קוֹרְאֶיךָ. רַחֵם עַל
 מַמְלִיכְךָ. כִּי הֵם מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ : וְאַתָּה רַחוּם
 סֹלַח נָא לְעִוְוֹן. כִּי כָל אָדָם מָלֵא עִוְוֹן. וְאַתָּה
 תִּכְסֹּר עִוְוֹן : וְאַתָּה שִׁמְךָ בָּנוּ נִקְרָא וְאַל תִּגְיַחֲנוּ.
 נִקְרָאךָ וְאַתָּה תַעֲנֵנוּ. וְלִמְעַנְךָ הָאָרֶץ עֵינֵינוּ :
 וְאַתָּה חַיֵּן תוֹאֵר פָּנֶיךָ תִּרְאֵנוּ. וּבְתוֹרַתְךָ תִּתְחַבְּמֵנוּ.
 וּבְמִרְעָה טוֹב וְשֶׁמֶן תִּרְעֵנוּ. וְאַתָּה בְּרַחוּם
 סֹלַח לָנוּ :

וּבְכֹו אֵךְ חֲנוּן אַתָּה וְרַחוּם לְכָל פֶּעַל :
 אֵךְ אוֹמְרִים בְּחִין לְפָנֶיךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם
 לְכָל פֶּעַל :
 אֵךְ בָּאִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֶיךָ. פֶּ אַ ר ל פ :
 אֵךְ גִּשְׁיִם בְּתַפְלָה לְפָנֶיךָ. פֶּ אַ ר ל פ :
 אֵךְ הוֹרְשִׁים בְּדַתְךָ יוֹמָם וּלְיָלָה. ח ו ל פ :
 אֵךְ הוֹגִים בְּהַלֵּל וְתִשְׁבַּחֹת. פֶּ אַ ר ל פ :
 אֵךְ וְאוֹמְרִים סֹלַח נָא לְעִוְוֵינוּ. פֶּ אַ ר ל פ :
 אֵךְ זוֹעֲקִים בְּתַפְלָה לְפָנֶיךָ. פֶּ אַ ר ל פ :

אף חוקרים סוד בריתה. כי אין בלתה. חנון
 ורחום לכל פעל:
 אף מוענים שמע ישראל. כי אין כאל. כי
 אתה רחום לכל פעל:
 אף יודעים שם המפורש. ובפיהם ותפרש.
 כי אתה רחום לכל פעל:
 אף כלם היום כמלאכים. קדשה לפניך
 עורכים. כי אתה רחום לכל פעל:
 אף לבושיהם נקיים. וכלם צמים ומתענים.
 חנון ורחום לכל פעל:
 אף מעשיהם מגידים וחשאייהם מתנים. סלח
 נא עונים. כי אתה רחום לכל פעל:
 אף נקראים היום. וסלחתי לכם היום.
 כי אתה רחום לכל פעל:
 אף ספורים כחול הים. ועונותיהם תשליך
 במצולות ים: כי אתה רחום לכל פעל:
 אף עינים ארבע קדשות. לפני חוקר בליות.
 וידע כל נסתרות. חנון ורחום לכל פעל:
 אף פקדם לחיים טובים וטהרם במים חיים
 כי עמך מקור חיים. כי אתה רחום לכל פעל:
 אף צועקים אנא אל נא. סלח נא חטא למי
 סגה. כי אתה רחום לכל פעל:

אֶד קוֹלָם בְּרַעַשׁ מֵרַעִישִׁים. קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
 קָדוֹשׁ קוֹרְאִים אָבוֹת וּבָנִים. כִּי אֵל לֵאמֹר:
 אֶד רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אַתָּה. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה גַם
 עִתָּה: כִּי אַתָּה רַחוּם לְכֹל פֶּעַל:
 אֶד שְׁמַע תְּסַלְתָּנוּ. בְּקִרְאָנוּ אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ. כִּי
 אַתָּה רַחוּם לְכֹל פֶּעַל:
 חיון אֶד תּוֹלִים לָךְ עֵינֵיהֶם. עֵינֵם וְשִׁמְעֵם בְּקוֹל
 תְּסַלּוּתֵיהֶם. סֶלַח נָא לְעוֹנוֹתֵיהֶם. חַנּוּן
 וְרַחוּם לְכֹל פֶּעַל: אֶד וכו'.

וּבְכֵן אָמְרוּ לְאֱלֹהִים מַה נֹרָא מְעֲשֵׂיךָ:

מיתחין הארון

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים. אֵל מֶלֶךְ בְּעוֹלָמוֹ. מַחִישׁ סְדוֹת
 עַמּוֹ. לְקַיִים דְּבַר נֹאמָיו. כִּי סְלִיחָה עֲמוֹ.
 הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בְשֵׁמוֹ:
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים. בָּרוּךְ וּמְהֻלָּל בְּרוֹב גְּדֻלוֹ.
 מַחִישׁ סְלִיחָה לְקַהְלוֹ. לְהַרְאוֹת לְכֹל
 גְּדֻלוֹ. מִדְּד מִים בְּשִׁעְלוֹ. שִׁירוּ לוֹ וְאָמְרוּ לוֹ:
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים. גּוֹאֵל עַם קָדוֹשׁ. בְּסְלִיחָה
 לְהַקְדִּישׁוּ. וּמְכַאֵן בֵּית מִקְדָּשׁוֹ. לְזַרַע
 אֲבָרְהָם קָדוֹשׁ. הַתְּהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ:
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים. דְּגוּל מְשַׁבַּח בְּרַקִּיעַ עִזּוֹ.

סוּלַח לְעַם זֶה בְּזוֹ. בְּדַבַּר עֲזוֹ וּמְעֵזוֹ.
 לָכֵן עֲדַת מְעֵזוֹ. דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֵזוֹ :
 אָמְרוּ לֵאלֹהִים. הַכֹּל בְּמֵאֲמַר עֲשֵׂה. וְהוּא
 פֶּעַל וְעֲשֵׂה. סוּלַח לְאוֹם עֲמוּסָה. לָכֵן
 עִם בִּי חֶסֶה. זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עֲשֵׂה :
 אָמְרוּ לֵאלֹהִים. וּמִקִּיָּם דַּבֵּר עֲבָדוֹ. עַל אֶרֶץ
 וּשְׁמַיִם הוֹדוּ. סוּלַח לְעַם מִיְחָדוֹ. אֲשֶׁר
 נִקְרְאוּ בְּדַבַּר סוּדוֹ. זְרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ :
 אָמְרוּ לֵאלֹהִים. זֶה רוּקַע הָאָרֶץ. הַיּוֹשֵׁב עַל
 חוּג הָאָרֶץ. סוּלַח לְגוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ.
 לָכֵן אָמְרוּ לְיוֹסֵד אֶרֶץ. הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 בְּכָל הָאָרֶץ :
 אָמְרוּ לֵאלֹהִים. חַי בְּמַעֲזוֹנָתוֹ. חֲנּוּן וְחַוּנָן
 עֲדַתוֹ. יֵשׁוּב בְּרַחֲמִים לְבֵיתוֹ. לָכֵן
 לְבָאֵי בְּבְרִיתוֹ. זְכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ :
 אָמְרוּ לֵאלֹהִים. מִפִּי נִחַלְתוֹ. מְלֵאֵי יְרֻשָׁתוֹ.
 יִקִּים עָלֵימוֹ אִמְרָתוֹ. בְּחֻקֵּי בְּתוּרָתוֹ
 אֲשֶׁר בָּרַת אֶת אֲבֹתָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ :
 אָמְרוּ לֵאלֹהִים. יוֹעֵץ מִיִּשְׁרָיִם לְחֹזֵק. יִרְאוּ
 לְחַיִּים לְחֹזֵק. סוּלַח לְחַטָּא לְמַחֲזִיק.
 בְּנִשְׁמַע לְרוּעָה מִרְחֹזֵק. וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב
 לְחֹזֵק :

אָמְרוּ לַאֱלֹהִים, תִּקְוֶה אֱלֹהֵי עוֹלָם. דְּבָרוֹ נִצָּב
 לְעוֹלָם. וְהוּא מְכַל גַּעְלָם. וְאַנְחָנוּ מִהַלְלִים
 שְׁמוֹ לְעוֹלָם. בָּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן
 הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

וּבְכֵן גְּדוּלִים מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. אֲדִיר בְּוַעֲוֵדוֹ. בָּרוּם וּבְתַחַת
 הוֹדוֹ. גְּלָה אִיר לְעַבְדּוֹ. לָבֵן יִתְנַאֶה
 אֵין עוֹד מְלַבְדּוֹ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. הַמְבִיר עִלְמֵי עַד. וְסִפֵּר
 וּמִזְנֶה עֲדֵי עַד. זִיו מוֹשָׁבוֹ נוֹעַד. חֶלֶד
 צוֹפֶה בְּמִסְעָדוֹ. לָבֵן יִתְנַאֶה הַמְבַּט לְאַרְצָא
 וְתַרְעַד:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. שׁוֹעֵן עוֹלָמוֹ. יוֹדֵעַ הַדּוֹמוֹ.
 בָּלְלוֹ בְּנוֹאֲמוֹ. לְעַד לְהַקִּימֵ. לָבֵן יִתְנַאֶה
 יי צְבֹאוֹת שְׁמוֹ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. מוֹיִשָּׁל בְּמַפְעָלוֹ. נוֹרָא עַל
 זְבוּלוֹ. סְלוּדוֹ כְּגִדְלוֹ. עִזּוֹ כְּרוֹב חִילוֹ.
 לָבֵן יִתְנַאֶה שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ:
 מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. פְּאָרוֹ בְּשִׁמוֹ מְעוֹנֵי. צוֹפֶה
 וּמַבִּיט לְעֵינָי. קְלוּם שְׁמוֹ בְּהַמּוֹנֵי. רוֹדֶה
 בְּרַב מִיָּנֵי. לָבֵן יִתְנַאֶה גְּדוּלִים מַעֲשֵׂי יי:

מַעֲשֵׂה אָנוּשׁ וְתַחֲבוּלוֹתָיו מְזַמָּה. שְׁבַתוֹ בְּתוֹךְ
מְרָמָה. רְפִידָתוֹ רָמָה. קָבוּר בְּסַעֲיָה
אֲדָמָה. וְאִיךָ יִתְגַּאֲה אָדָם לְהַבִּיל דָּמָה :

ומתחין הארון מיד

אָבֵל מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. שְׂדֵי רוֹקַע הָאָרֶץ עַל
בְּלִי מָה. שׁוֹכְנֵיהָ בְּלִי הַיּוֹת לְשִׁמָּה. תִּבְּן
עַל מִים אֲדָמָה. תִּקְוָה שָׁמוֹ לְרוֹמָמָה.
לָכֵן יִתְגַּאֲה עוֹמָה אֹר בְּשִׁלְמָה :

וּבִבְּן לְנוֹרָא עֲלִיהֶם בְּאִימָה יַעֲרִיצוּ :
אֲשֶׁר אוֹמֵן תִּהְלֶתְךָ. בְּאֲרָאֵלִי אוֹמֵן. בְּאֲבִירִי
אוֹמֵן בְּבִלּוּלִי קִרְחַת. בְּבִדּוּדִי קִרְחַת. וּמוֹרָאֵךְ
עֲלִיהֶם :

וְאֲבִיתָה תִּהְלָה. מְגִלוּמֵי גּוֹשׁ. מְגִרֵי גֵיָא.
מְדִלּוּלֵי פּוֹעַל. מְדִלֵי מַעֲשֵׂה. וְהִיא תִּהְלֶתְךָ.
אֲשֶׁר אִימָתְךָ. בְּהַמּוֹן מְלֶאכִים. בְּהַלּוּף מַחֲנוֹת
בּוֹעַד אֱלֹפִים. בְּקֹבֶחַ רְבָבוֹת. וּמוֹרָאֵךְ
עֲלִיהֶם :

וְאֲבִיתָ תִּהְלָה. מְזִיו שׁוֹנָה. מְזוּהָר כְּבָה.
מְחַסְרֵי שִׁכְל. מְחֹרְשֵׁי רֶשַׁע. וְהִיא תִּהְלֶתְךָ :
אֲשֶׁר אִימָתְךָ. בְּטַפּוּחַ עֲרָבוֹת. בְּטַכּוּס שְׁחָקִים.
בְּיִשְׁרַת עֲרָסֵל. בְּיִרְיעוֹת מְעוֹנָה. וּמוֹרָאֵךְ
עֲלִיהֶם :

וְאָבִיִּת תְּהִלָּה. מִכְתוּמֵי שְׁמַיָּן. מִכְמוּסֵי כְתָם.
 מִלְכוּדֵי פֶחַח. מִלְעוֹנֵי מָר. וְהִיא תְּהִלָּתְךָ :
 אֲשֶׁר אֵימָתְךָ. בְּמַסְלוּלֵי זְבוּל. בְּמַרוּמֵי שְׁסָר.
 בְּנִטְיַת דּוּק. בְּנִחְיַת עֲבִים. וּמִזְרָאָה עֲלֵיהֶם :
 וְאָבִיִּת תְּהִלָּה. מִשׁוֹחֲחֵי מַעַן. מִשְׁבְּעֵי רוּגֹז.
 מִעֲדוּרֵי אֲמֶת. מִעֲמוּסֵי בָטָן. וְהִיא תְּהִלָּתְךָ :
 אֲשֶׁר אֵימָתְךָ. בְּפֹתְחֵי קְדוּשׁ. בְּפֹצְחֵי בְרוּךְ.
 בְּצַדוּדֵי אַרְבַּע. בְּצַנּוּסֵי שֵׁשׁ שֵׁשׁ. וּמִזְרָאָה
 עֲלֵיהֶם :

וְאָבִיִּת תְּהִלָּה. מִקְרוּאֵי אֵינן. מִקְוֵרְאֵי בְחִנְף.
 מִרְחוּקֵי אֲמֶת. מִרִיקֵי צֶדֶק. וְהִיא תְּהִלָּתְךָ :
 אֲשֶׁר אֵימָתְךָ. בְּשִׁבְיֵי אֵשׁ. בְּשִׁבְלֵי מִים.
 בְּתִלּוּלֵי רוּם. בְּתִלְתְּלֵי גוּבָה. וּמִזְרָאָה עֲלֵיהֶם :
 וְאָבִיִּתָּה תְּהִלָּה. מִבְּשָׂר וָדָם. מִהֶבֶל וְתוֹהוּ.
 מִחֲצִיר יָבֵשׁ. מִצֶּל עוֹבֵר. וּמִצִּיץ נוֹבֵל.
 מִמְשָׁלֵימֵי נֶפֶשׁ. מִמְפְּרִיחֵי רוּחַ. וּמִמְעוֹסְפֵי
 חֲדָה. וּמִחֲנִימֵי נְשָׁמָה. וּמוֹצִיאֵי יְחִידָה.
 וְנִשְׁמָעִים בְּדִין. וּמִתִּים בְּמִשְׁפָּט. וְחַיִּים
 בְּרַחֲמִים. וְנוֹתְנִים לָךְ פֶּאֶר חַי עוֹלָמִים.
 וְתִסְאָרְתְּךָ עֲלֵיהֶם :

מוסף דיום כפורים

ל

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרֵבוֹת. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:

אֲמִיּוֹצֵי שְׁחָקִים מִמַּעַל. וְכָל צָבָא מֵעַל.

אֹמְרִים קְדוֹשׁ:

אֲמוּנֵי אֱהָבָה. וְצַמְחֵי רִבְבָה. אֹמְרִים בְּרוּךְ:

בְּכַתִּי מְלֹאכִים. שְׁמוֹ מִמְּלִיכִים. אֹמְרִים קְדוֹשׁ.

בְּנֵי בְּחוּנֵי בְרִית. לְזוֹכֵר הַבְּרִית. אֹמְרִים

קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרֵבוֹת. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:

בְּבוֹרֵי כַח. לְאֲמִיץ וְשִׁגִיא כַח. אֹמְרִים קְדוֹשׁ:

גְּדוּלֵי צְדָקָה. לְנִקְדָּשׁ בְּצְדָקָה. אֹמְרִים בְּרוּךְ:

דְּמוּת אֲרִבְעָה פָּנִים. לְכָל צַד פּוֹנִים

אֹמְרִים קְדוֹשׁ:

הַגְּלִי נְצוּרָה. לְעַמָּם בְּצָרָה. אֹמְרִים קְדוֹשׁ

וּבְרוּךְ:

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרֵבוֹת. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:

הַמֵּן צָבָא מֵעֵלָה. לְשׁוֹבֵן מֵעֵלָה.

אֹמְרִים קְדוֹשׁ:

הוֹלְכֵי דֶרֶךְ תָּמִים. לְהַצּוֹר תָּמִים.

אֹמְרִים בְּרוּךְ:

וְרָצִים וְשָׁבִים. טַעַם צוֹר מְקַשִּׁיבִים.

אֹמְרִים קְדוֹשׁ:

מוסף דיום כפורים

לא

וְקוֹי יְשׁוּעוֹת. וְחֹזְכֵי סְלִיחוֹת. אֹמְרִים קְדוֹשׁ
וּבְרוּךְ :

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרֵבוֹת. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :

זְמִירוֹת רַבּוֹת. זְכִי שְׁמֵי עֲרֵבוֹת. אֹמְרִים קְדוֹשׁ.

זָרַע מִטֵּעַ אֱמֶת. לְאֱלֹהִים אֱמֶת. אֹמְרִים בְּרוּךְ.

חַשְׁמַלִּים עֲזִים. לְעוֹשֵׂה חַזִּיזִים. אֹמְרִים קְדוֹשׁ.

חֲזָנִים וְנוֹסְעִים. לְמַעַלָּה נְשִׂאִים אֹמְרִים

קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרֵבוֹת. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :

טַפְסָרֵי מְרוֹמִים. לָרֶם עַל רָמִים.

אֹמְרִים קְדוֹשׁ :

מִזְבּוֹ אוֹהֵלֵינוּ. יִזְנְקוּ וְעִזְלָלֵינוּ. אֹמְרִים בְּרוּךְ :

יְהוֹדוּן הַזִּלְכִּים. כּוֹרְעִים וּבּוֹרְכִים.

אֹמְרִים קְדוֹשׁ :

יּוֹשְׁבֵי אוֹהֵל וּמִשְׁכָּן. לְבַתְּכֶם שָׁכָן. אֹמְרִים

קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרֵבוֹת. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :

כְּתִי הַמוֹנִים. עִם חִיּוֹת וְאוֹפְנִים.

אֹמְרִים קְדוֹשׁ :

כְּתָר נוֹתָנִים. בְּנֵי אִיתָנִים. אֹמְרִים בְּרוּךְ :

לְהַקֵּת שְׁבִיבִים. וְאֵשׁ לְהַקִּים. אֹמְרִים קְדוֹשׁ :

מוסף דיוס כפורים לב

לְמַעַנּוּ גוֹי אֶחָד. לְשֵׁם אֵל הַמְּיוֹחָד. אוֹמְרִים
קָדוֹשׁ וּבְרוּךְ:

לְיוֹשֵׁב תְּהֵלוֹת. לְרוֹכֵב עֲרֵבוֹת. קָדוֹשׁ וּבְרוּךְ:
מִסּוֹכְכִים מְרוֹפְסִים. בְּכַנְפֵיהֶם מְעוֹפְסִים.

אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:

מְנַצְחִים לְהַתְמִיד. בְּכֹל יוֹם תָּמִיד

אוֹמְרִים בְּרוּךְ:

נוֹרְאִים בְּנִסְלָאוֹת. לְצַדֵּק נוֹרְאוֹת.

אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:

גְּדִיבֵי עֲמָךְ. מִסְּלִסְלִים לְשִׁמְךָ. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ
וּבְרוּךְ:

לְיוֹשֵׁב תְּהֵלוֹת. לְרוֹכֵב עֲרֵבוֹת. קָדוֹשׁ וּבְרוּךְ:

שָׂרְפִים עוֹמְדִים. מִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים.

אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:

סוֹלְדֵי בְּחִילָה. לְנוֹרָא עֲלִילָה. אוֹמְרִים בְּרוּךְ:
עִנְיִים מְלֵאִים. פֶּתְרֵשִׁישׁ מְמֵלְאִים

אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:

עוֹנִים בְּמִקְהֵלוֹת. בְּלַחַשׁ וּקוֹלוֹת. אוֹמְרִים
קָדוֹשׁ וּבְרוּךְ:

לְיוֹשֵׁב תְּהֵלוֹת. לְרוֹכֵב עֲרֵבוֹת. קָדוֹשׁ וּבְרוּךְ:

פְּגִיחָם בְּבָרְקִים מְאִירִים. וּפִז בְּגַד פְּאֹרִים.
אֹמְרִים קְדוֹשׁ:

פְּדוּיֵי בְּזִרְע חֲזֹק. לְגֹאֲלָם חֲזֹק. אֹמְרִים בְּרוּךְ.
צְבָאוֹת שָׁמַיִם. לְרוֹכֵב שָׁמַיִם. אֹמְרִים קְדוֹשׁ.
צֵאן קְדוּשִׁים. מִטַּע קְדוּשִׁים. אֹמְרִים קְדוֹשׁ
וּבְרוּךְ:

לְיוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרֵבוֹת. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:
קָלִים לְצוּרִים. קוֹרְאִים לְיוֹצְרֵם. אֹמְרִים קְדוֹשׁ.
קְהֵלוֹת יַעֲקֹב. בְּלִי לֵב עֲקֹב. אֹמְרִים בְּרוּךְ.
רְגִלֵיהֶם כְּעֵגֶל. וְאוֹפֵן מַתְגַּלְגֵּל אֹמְרִים קְדוֹשׁ.
רְצוּיִים לְבוֹרְאֵם. לָרֶם אֲשֶׁר בְּרָאֵם. אֹמְרִים
קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:

לְיוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרֵבוֹת. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:
שׁוֹכְנֵי בְּצֵל שְׁפֵי. שְׁנוֹתָם אֵין דִּי.
אֹמְרִים קְדוֹשׁ.

שׁוֹמְרֵי חֲקוּקִים. מְצוֹת וְחֻקִּים. אֹמְרִים בְּרוּךְ.
תּוֹקֵף תְּרַשִׁישִׁים. בְּמָרוֹם חָשִׁים. אֹמְרִים
קְדוֹשׁ: חֲזוֹן תְּמִימִים בְּדַרְכֵיהֶם. וּבְמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם
קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:

לְיוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרֵבוֹת. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:
וּבְכֵן שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ:

אלו לאלו שואלים. אלו לאלו ממללים.
אנה שוכן מעלים. להעריצו להקדישו.
בסאר מסללים:

אילי מרום אומרים הלולו. אופן וגלגל
מביעים סלסולו. באימה וביראה מכתירים
שם גדלו. שרפים עומדים ממעל לו: אלו
גבורי כח ברעד ובפחד. גאה וגבוה ליחד
לאחד. הממה דקה דאים בלי כחד. שש
בנפים לאחד: אלו היושב יחידי על אפניו.
הדובר דבר דבור על אפניו. ורצוא ושוב
עבוק לפניו. בשתים יכסה פניו: אלו זוהר
הרקיע בעין חשמליו. זועף בים ויהמו גליו.
חיל שרף אימה עליו. ובשתים יכסה רגליו:
אלו מספרי קלל בעין נחושת יצפצף. מהור
עינים עליהם יחופף. יהוד יכסה פניו בלי
סתרוף. ובשתים יעופף: אלו כביר כח הוא
אלי זה. כי לא בזה ענות עם עני וגבוה.
להקדישו ולהעריצו יחד נרשים זה מזה.
וקרא זה אל זה: אלו מלך מהלל בפיהם
גמר. מוראו עליהם תמיד להשמר. נשא
ונעלם הלולו. לומר. וקרא זה אל זה ואמר:
אלו שרף מכנה אחד קדוש. סלוד אומר

לְבָרוּךְ וְקָדוֹשׁ. עֲוֹנִים בְּקִדְשָׁהּ לְהַקְדִישׁ
 לְקָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ: אֱלוֹ פֶּאֶר וְשָׁבַח
 לְאֲדוֹן הַעֲבָאוֹת פּוֹצְחִים בְּרָנָה מִלְּאֲכֵי עֲבָאוֹת.
 עֲבָא מָרוֹם גִּדְּלָתָם מִעֲבִיאוֹת. יי עֲבָאוֹת: אֱלוֹ
 קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שׁוֹכֵן עֲלֵיהֶם בְּעֶרְץ. קָלִים
 לְרוּץ עַד קֶצֶה הָאָרֶץ. רָם וְנִשְׂא יוֹשֵׁב עַל
 חֹיג הָאָרֶץ. מְלֵא כָּל הָאָרֶץ: אֱלוֹ חַיִּן שָׁמַיִם
 וְשָׁמַיִם שָׁמַיִם כֶּסֶה הוֹדוֹ. שְׁחָקִים מִמַּעַל פּוֹעֵל
 יְדוֹ. תּוֹלָה תִּבֵּל בְּזִרְעֵ יְדוֹ. מְלֵא כָּל הָאָרֶץ
 כְּבוֹדוֹ:

אֱלוֹ לֹא לֹא שׁוֹאֲלִים. אֱלוֹ לֹא לֹא מִמְלָלִים. אֲנִי שׁוֹכֵן
 מֵעַלִּים. לְהַעֲרִיצוֹ לְהַקְדִישׁוֹ. בַּפֶּאֶר מִמְלָלִים.

סוֹתְחִין
 וְבָכֵן וְלֵךְ תַּעֲלֶה קִדְשָׁהּ. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ
 מְלֵךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:

וְנִתְּנָה תִּקְוָה קִדְשֵׁי הַיּוֹם. כִּי הוּא נִרְאֶה
 וְאִיוֹם. וְכִי תִּנְשָׂא מְלָכוּתְךָ. וְיִכּוֹן בְּחֶסֶד
 כְּסִיֵּךְ. וְתִשָּׁב עָלָיו בְּאַמֶּת. אַמֶּת כִּי אַתָּה
 הוּא דָּיִן וּמוֹכִיחַ וַיִּזְדַּע וְעַד. וְכֹתֵב וְחֹתֵם
 (וְסוֹפֵר וּמְזַנֶּה). וְתִזְכּוֹר כָּל הַנְּשָׁכָחִית.
 וְתִפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזְּכוֹרוֹת. וּמֵאֲלֵיו יִקְרָא.
 וְחֹתֵם יָד כָּל אָדָם בּוֹ. וּבְשׁוֹפֵר גְּדוּל וְתִבְקַע.

וְקוֹל דְּמָמָה דְּבָקָה יִשְׁמַע. וּמִלְאָכִים יַחְפְּזוּן.
 וְחֵיל וּרְעָדָה יֵאָחֲזוּן וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה יוֹם הַדִּין
 לְפָקוּד עַל צָבָא מְרוֹם בְּדִין. כִּי לֹא יִזְכוּ
 בְּעֵינֵיהֶּ בְּדִין. וְכָל בָּאֵי עוֹלָם יַעֲבְרוּן לְפָנֶיהָ
 בְּבֵנֵי מְרוֹן: חֵיוֹן בְּבִקְרַת רוּעָה עֲדָרוּ. מְעַבִּיר
 צֹאנֹו תַּחַת שִׁבְטֹו. בֵּין תְּעַבִּיר וְתִסְפּוֹר וְתִמְנֶה.
 וְתִפְקוּד נַפְשׁ כָּל חַי. וְתַחֲתוּף קַצְבָּה לְכָל
 בְּרִיּוֹתֶיהָ. וְתִכְתּוֹב אֶת גְּזֵר הַיָּגָם:

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִכְתְּבוּן. וּבְיוֹם צוֹם כְּפוּר
 יַחְתְּמוּן. כִּמְהָ יַעֲבְרוּן. וּכְמָה יִרְאוּן.
 מִי יַחֲיֶה. וּמִי יָמוּת. מִי בְּקִצּוֹ. וּמִי לֹא בְּקִצּוֹ.
 מִי בְּמִים. וּמִי בְּאֵשׁ. מִי בְּחֶרֶב. וּמִי בַחֲיָה.
 מִי בְּרָעַב. וּמִי בְּצָמָא. מִי בְּרַעַשׁ. וּמִי בְּמַגְפָּה.
 מִי בְּחֲנִיקָה. וּמִי בְּסִקּוּלָה: מִי יָנוּחַ וּמִי יָנוּעַ.
 מִי יִשְׁקָט. וּמִי יִטְרַף. מִי יִשְׁלֹוּ. וּמִי יִתְיַסֵּר.
 מִי יַעֲנִי. וּמִי יַעֲשֶׂר. מִי יִשְׁפֹּל. וּמִי יָרוּם:

צוֹם קוֹל מַמּוֹן
 וְתִשׁוּבָה וְתַפְלָה וְצַדִּיקָה

מְעַבְרִין אֶת רוּעַ הַגְּזִירָה:

כִּי כִּי־עָדָה בְּיוֹ תַּהֲלִיתָהּ. קָשָׁה לְכַעֲוֹם וְנוּחַ
 לְרִצּוֹת. כִּי לֹא תַחְפּוּץ בְּמוֹת הַמֵּת. כִּי
 אִם בְּשׁוּבוֹ מִחַטָּאתוֹ וְחַי. וְעַד יוֹם מוֹתוֹ

תחכה לו. אם ישוב מיד תקבלו: חן אמת
 כי אתה הוא יוצרם. ואתה יודע יצרם. כי
 הם בשר ודם: אדם יסודו מעפר וסופו
 לעפר. בנפשו יביא לחמו. משול בחרם
 הַשָּׁר. כחציר יבש. וכצייץ נובל. וכצל
 עובר. וכענן פלה. וכרוח נושבת. וכאבק
 פורת. וכחלום יעוף:

ואתה הוא מלך אל חי וקיים:

אין קצבה לשנותיה. ואין קץ לאוריה ימיה.
 ואין לשער מרכבות כבודיה. ואין לקרש
 עלום שמה. שמה נאה לה. ואתה נאה
 לשמה. ושמינו קראת בשמה:

עשה למען שמה וקדש את שמה על מקדישי
 שמה. בעבור כבוד שמה הנערץ והנקדש
 בסוד שיח שרפי קדש. המקדישים שמה
 בקדש. דרי מעלה עם דרי מטה: ככתוב
 על יד נביאה וקרא זה אל זה ואמר:

קדוש קדוש קדוש

וי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

כבודו מלא עולם משתתיו שואלים זה לזה
 איה מקום כבודו לעמדתם ברוך יאמרו:

אז מלפני בראשית. דת וכם השית: אמנה
יום יום. אצולה אתו בחביון: בארה
לשעשועים. בה לנקות חטא עם משועים:
גמר בעצתה כל באמר. גשה לחגן בעד
כל יצורי חומר: הגלה לפני מכוון שבת.
דרור ישע בעלה במחשבת: הוכנה עד
לא עולם. היות מליץ יושר לעם עולם:
ישני אלפי רבבות גדודים. וכמו הם פרובים
אז גם מתגודדים: זקוף למספרם מרבים.
זיו ספיר גם מרביבים: חשרת מים עם
חשבת מים. חבא במצולות מים. חטא
שופכי לב בפמים: חון מורח נושא ונראה
נשא. מוען משא בקול בל תשא: יתרעשו
אופן וגלגל. יוקש עם זו להאפין ולגלגל:
קרוב וחייה רופפים. בכנפי נשר מעופפים.
קאב זו מרפים. ענות לעמת שרפים:
חון כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה
לזה איה מקום כבודו לעמתם ברוף יאמרו:
קהל ברוף כבוד יי ממקומו:
ממקומו הוא יפן ברחמים ויחון עם
המיחדים שמו ערב ובוקר בכל יום
תמיד מעמים בצדקה שמע אומרים:

אָז מִלְפָּנֵי בְּרֵאשִׁית. אָבוֹת וּבָנִים הִשִּׁית׃
 לָתֵת אֲרֻכָּה. לְהַעֲלוֹת אֲרוּכָה׃ מֵאֵז צָפֶס
 מִחֲרוֹת קֶצֶפֶס׃ גּוֹעֵץ וְהַבִּין. נֶאֱצוֹת לְהַלְבִּין׃
 סָקֵר עֲשׂוֹת נְכוּחָה. סִיּוֹם לְיוֹם תּוֹכְחָה׃ עָלָה
 בְּמַחְשָׁבָה יַחַד. עֲתִירְתָּם לְמַלְטָם מִפֶּחַד׃
 פּוֹדֵם הָעֵלָם מִקֶּדֶם. פִּשַׁע לְנִקּוֹת מִקְּנוֹיֹת
 קֶדֶם׃ צִפָּה בּוֹעֵד יוֹם זֶה. צוֹעֲקִים סֶלַח
 נָא לְעוֹן הָעַם הַזֶּה׃ חֲזוֹן קוֹרָא דוֹרוֹת מֵרֵאשִׁי.
 קוֹשֵׁט אָב לְבָנִים הַכִּין לְדְרוֹשׁ׃ רַבּוֹ רַחֲמֵי
 נַחֲסָדִיּוֹ. רִצּוֹת רַחוּמֵי וְנַחֲסִידֵי׃ שָׁהֵם יְדִידֵי׃
 שְׁכַלּוֹל מַעֲבָדֵי׃ תָּמִיד מַעֲיָדֵי. פִּי אֵין
 בְּלַעֲדֵי׃

חֲזוֹן מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים. וַיִּתּוֹן עִם
 הַמִּיֻּחָדִים שָׁמוֹ עָרַב וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תָּמִיד
 פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שָׁמַע אוֹמְרִים׃
 קהל שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃ אֶחָד
 הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵנוּ הוּא
 מוֹשִׁיעֵנו׃ וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמֵי שְׁנִית
 לְעֵינֵי כָּל חַי לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים׃
 אָז מִלְפָּנֵי בְּרֵאשִׁית. נְנֶה וַיִּגּוֹן הִשִּׁית׃ תְּלַפְּיוֹת
 מָרוֹם מֵרֵאשִׁי. תִּכְּן מָרָם כָּל עַם וְלִשׁוֹן׃
 שְׁכַנוּ עֵץ שָׁם לְהַשְׁרוֹת. שׁוּגִים לְהַדְרִיף׃

בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל: רָשַׁע אִם הָאֲדִים. רַחֲצוּ
 וְהִזְכּוּ הַקִּדִּים: קִצְף אִם קִצְף בְּאִוְטָתוֹ.
 קְדוּשׁ לֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ: צַמְתָּנוּ בְּבִצְעָנוּ
 עַד עֲתָה. צוּרְנוּ עָלֵינוּ לֹא גַעְתָּה: פְּנָה
 מִנוּ מְשִׁיחַ צְדִיקְנוּ. פִּלְצָנוּ וְאִין מִי לְצַדִּיקְנוּ:
 עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעוֹל פִּשְׁעֵינוּ. עוֹמֵם וְהוּא מְחוֹלֵל
 מִפִּשְׁעֵינוּ: חִין סוֹבֵל עַל שְׁכֵם חַטָּאתֵינוּ.
 סְלִיחָה מְצוּא לְעֲוֹנוֹתֵינוּ. נִרְפָּא לָנוּ בְּחַבּוּרָתוֹ.
 נִצַּח בְּרִיָּה חֲדָשָׁה עֵת לְבָרָאתוֹ: מַחוּג הָעֶלְהוּ.
 מִשְׁעִיר הַדְּלָהוּ: לְהַשְׁמִיעֵנוּ בְּהַר הַלְבָנוֹן
 שְׁנִית בֵּיד יְנוּן:

חִין אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מְלַבְּנוּ
 הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו
 שְׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:
 קֹהֵל אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

אֲדִיר אֲדִירְנוּ יי אֲדוֹנֵנוּ מָה אֲדִיר שְׁמָהּ בְּכָל
 הָאָרֶץ. וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ.
 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:
 אִז מִלְּפָנֵי בְּרֵאשִׁית. שְׁבַעַה אֱלֹהֵי הַשְׁמַיִם:
 כְּוֹנֵם מֵעַת נוֹלְדוֹ. כְּתוּרִים כְּטָרֵם הָרִים
 יִלְדוּ: יִצְרָם וְאֶצְלוּ כָּלְלוּ. יַחַד לְמִנֵּי גְבָעוֹת
 חוֹלְלוּ: מִפֶּל בְּאֶבְרָם תְּשׁוּבָה. מְבוֹעָה הוּא

לַבַּת הַשׁוֹבְבָה: הַתְּלָה צָרִי לַחֲטָאִים. חוֹבֵשׁ
 לְגַמְעֵי נְטָעִים: זְדוֹנוֹת וְשִׁגְנוֹת בָּהּ לְדַחוֹת.
 זַעַף וְעִבְרָה בָּהּ לְמַחֹת: וּמִלְפָּנַי עֲשׂוֹר
 עֲשָׂרָה. וְיַעֲדָה לְמַרְפֵּא סוּרְרָה: הִנָּנוּ אֶתְנוּ
 לָךְ אָיוֹם. הַבִּיטָה וּרְאֵה בְּשִׁבְרוֹן לֵב הַיּוֹם:
 הַלְיוֹת שׁוֹכֵמִים. וּמַצַּב רַגְלִים: דְּרִיבַת מְתַנְיִם.
 וּמַעַד קַרְסָלִים: חַיִּי גְּשִׁים יַחֲפִים. בְּעַנְוֵי עֵיפִים.
 גְּיִשׁוֹת מְאֲלָפִים. בְּשִׁירוֹת מַעֲוֹפִים: בְּךָ
 מַתְהַדְרִים. בְּשִׁמְךָ נִאֲדָרִים. אֲמַצֶּךָ מֵאֲדִירִים.
 אֲדִיר בְּאֲדִירִים, בְּקוֹל אֲדִירִים:

חיון אֲדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שִׁמְךָ
 בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יי לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ.
 בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי אַחַד וְשֵׁמוֹ אַחַד:
 וּבְדַבְרֵי קֹדֶשׁ קָתוּב לְאֹמֵר י

קי"ח יְמַלֹּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר
 הַלְלוּיָהּ:

חיון לְדוֹר וָדוֹר גִּיד גְּדִלְךָ וּלְנִצַּח נְצַחִים
 קֹדֶשְׁתֶּךָ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחָךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ
 לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל
 גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

חמול עַל מַעֲשֵׂיךָ. וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֵׂיךָ. וַיֹּאמְרוּ

לָהּ חוֹסִיָּה. בְּצַדִּיקָה עֲמוּסִיָּה. תוֹקֵדֵשׁ אֲדוֹן עַל
כָּל מַעֲשֵׂיָהּ :

כִּי מִקֵּדֵי יֵשׁה בְּקִדּוּשְׁתָּהּ קִבְּשֵׁתָּ. נָאָה לְקִדּוּשׁ
פָּאָר מִקִּדּוּשִׁים : וּבִבְנֵי יִתְקַדֵּשׁ שְׁמָהּ יי
אֱלֹהֵינוּ. עַל יִשְׂרָאֵל עַמָּהּ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם
עִירָהּ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָהּ. וְעַל מַלְכוּת
בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָהּ. וְעַל מְכוּנָהּ וְהִיבָלָהּ :
עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אֶהְבֵּת אִיתָן אֲדוֹנֵינוּ. וּבִבְנֵי
הַנְּעַקֵּד יִשְׁבִּית מְדִינָנוּ. וּבְזִכּוֹת הַתָּם
יוֹצִיא אִיּוֹם לְצַדִּיק דִּינָנוּ. כִּי קִדּוּשׁ הַיּוֹם
לְאֲדוֹנֵנוּ :

בְּאֵין מְלִיץ יוֹשֵׁר. מוֹל מְגִיד פִּשְׁעֵי תַגִּיד
לְיַעֲקֹב דְּכַר חוֹק וּמִשְׁפָּט. וְצַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט
הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁפֵּט :

הארון

סוף חזון

הָאוֹחֵז בְּיַד מִדַּת מִשְׁפָּט.
וְכָל מְאֻמִּינִים שֶׁהוּא אֵל אֲמוּנָה :
הַבוֹחֵן וּבּוֹדֵק גְּגוּזֵי גִסְתָּרוֹת.
וְכָל מְאֻמִּינִים שֶׁהוּא בּוֹחֵן כְּלִיּוֹת :
הַגּוֹאֵל מִמָּוֶת וּפּוֹדֵה מִשַּׁחַת.
וְכָל מְאֻמִּינִים שֶׁהוּא גּוֹאֵל חוֹק :
הַדֵּן יְחִידֵי לְבָאֵי עוֹלָם.

וְכָל מְאִמִּינִים שֶׁהוּא דִּין אֶמֶת :
 הִתְקַנֵּי בְּאֵהִיָּה אֲשֶׁר אֵהִיָּה.
 וְכָל מְאִמִּינִים שֶׁהוּא הָיָה הָיָה וְיִהְיֶה :
 הַנִּדְאֵי שָׁמוּ בֵּן תְּהַלְתּוּ.
 וְכָל מְאִמִּינִים שֶׁהוּא וְאִין בְּלָתּוּ :
 הַזּוֹכֵר לְמִזְבִּירָיו טוֹבוֹת זְכוּרוֹת.
 וְכָל מְאִמִּינִים שֶׁהוּא זוֹכֵר הַבְּרִית :
 הַחֹתֵךְ חַיִּים לְכָל חַי.
 וְכָל מְאִמִּינִים שֶׁהוּא חַי וְקַיָּם :
 הַטּוֹב וּמַטִּיב לְרַעִים וְלַטּוֹבִים.
 וְכָל מְאִמִּינִים שֶׁהוּא טוֹב לְכָל :
 הַיּוֹדֵעַ יֵצֵר כָּל יְצוּרִים.
 וְכָל מְאִמִּינִים שֶׁהוּא יוֹצֵרִם בְּבֶטֶן :
 הַכֹּל יָכוֹל וְכוֹלֵלִם יָחַד.
 וְכָל מְאִמִּינִים שֶׁהוּא כֹּל יָכוֹל :
 הַלֵּן בְּסֵתֶר בְּצֵל שֵׁדִי.
 וְכָל מְאִמִּינִים שֶׁהוּא לְבַדּוֹ הוּא :
 הַמְּמַלִּיךְ מַלְכִים וְלוֹ הַמְּלוּכָה.
 וְכָל מְאִמִּינִים שֶׁהוּא מְלִךְ עוֹלָם :
 הַנּוֹהֵג בְּחֶסֶדוֹ כָּל דּוֹר.
 וְכָל מְאִמִּינִים שֶׁהוּא נוֹצֵר חֶסֶד :
 הַסּוֹבֵל וּמַעֲלִים עֵינַי מִסּוֹרְרִים.

מוסר דיום כפורים

מד

וכל מאמינים שהוא סולח סלה:
 העליון ועינו אל יראו.
 וכל מאמינים שהוא עונה לחש:
 הפותח שער לדוסקי בתשובה.
 וכל מאמינים שהוא פתוחה ירו:
 הצופה לרשע וחסין בהצדקו.
 וכל מאמינים שהוא צדיק וישר:
 הקצר בזעם ומאריך אף.
 וכל מאמינים שהוא קשה לכעוס:
 הרחום ומקדים רחמים ללגו.
 וכל מאמינים שהוא רך לרצות:
 השווה ומשוה קטון וגדול.
 וכל מאמינים שהוא שופט צדק:
 התם ומתקם עם תמימים.
 וכל מאמינים שהוא תמים פעלו:
 תושב לבדק ותמלוק על כל ביהוד:

סוגרין הארון

דער חזן זאגט ובכין תן פחדך ביו ממשלת זרון
 מן הארץ.

ויאתיו כל לעבדך ויברכו שם כבודך ויגידו באינם צדקך
 וידרשוך עמים לא ידעוך ויהללוך כל אספי ארץ ויאמרו
 חמיד יגדל יי ויונתו את זבחהבם ויהפרו אליליהם וישו שבט

אחד לעבדך וייראוך עם שמש שבקשי פניך וינירו כח מלכותך
 גילמדו תועים בינאי ויטללו את נבורתך וינשאוך מתנשא לכל
 לראשי ויסלדו בחילה פניך ויעטרוך נזר תפארת ויטעחו חרים
 רנה ויצהלו זיים במלכך ויקבלו עול מלכותך עליהם וירושפוך
 בקהל עם וישמעו דחוקים ויבאו ויתנו לך כתר מלכות :
 דאנן יא. ט. ד. ער חזן ותמלוך אתה. ומסני המאינו *
 ובחודש השביעי ביו לריח ניחח אשה ליי :

פיתחין הארון

עלינו לשבת לארון הכל לתת גדלה ליוצר
 בראשית שלא עשנו בגויי הארצות ולא
 שמנו במשפחות האדמה שלא שם חלקנו
 בהם וגזר לנו בכל המזגם. ואנחנו בורעים
 ומשתחווים ומודים לפני מלך מלכי המלכים
 הקדוש ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסד
 ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו
 בגבהי מרומים :

סוגרון הארון

וועהרענד דער חזן ומסני המאינו זאנטי ווירד דיעזע תפלה תקון
 לקרי ולמי שהוציא זרע לבטלה נעזאנט :
 * יחי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שכל טפה וטפה קרי שיצאה לבטלה ממני ומכל
 ישראל בכלל ובסרט שלא במקום מצוה בין באונם
 בין ברצון והנשמות העשוקות כקליפות הנפוצות
 באדבע כנפות הארץ והנשמות דאולן עד

הוא אלהינו אין * עוד. אמת מלכנו אפס
 זולתו בכתוב בתורתו וידעת היום
 והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים
 בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

וואהרענד דער הון הוא אלהינו זאנט, זאנט קהל
 דיעזעם.

(* מגדל עוז שם יי בו ירוץ צדיק וגשגב.
 מיום שחרב בית המקדש אין לנו לבפר
 לא קרבן ולא בגדי כהונה ולא מנחה ולא
 זבח ולא מזבח. רק שמך הגדול עומד לנו

ונפזרות בין החיצונים ועל ידי זה הרב עירנו ושם
 בית מקדשנו ונלה יקרנו ונטל כבוד מבית חיינו.
 תפליטם הקליפות: וכל הנצוצות הקדושות שבעולם
 תחזירם לקבצם בקדושה שנית. וקרב פזורנו מבין
 הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ. ויקים בנו
 מקרא שכתוב ושב יי אלהיך את שבותך ורהמך
 ושב וקבצך מכל העמים אשר הסיצך יי אלהיך
 שמה אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך
 יי אלהיך ומשם יקהך. ויקים בנו באחבתו ובהמלתו
 הוא נאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם. בכה השם
 הקדוש הזה (בי"ט) והשם הקדוש הזה (חב"ו) ויוצא
 מפסוק "חיל" בלע "ויקאנו תחזירנו למקום קדושה
 ותנאלנו נאלת עולם לחבר האהל לחיות אחד אמן:

ויהי רצון שתהא שעה זו עת רצון לבנים
תפלתו למרום כשאני מזכיר: יי אל רחום
וחנון ארף אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד
לאלפים נשא עון ופשע וחסאָה ונקָה:

אנא בכה גדלת ימינך תתיר צרורה אב"ג ית"ץ
הבל רנת עמך שנבנו טהרנו נורא קר"ע שט"ץ
נא נבור דורשי יחודך כבבת שמרם ננ"ד יב"ש
ברכס טהרם רחמם צדקתך תמיד נמלם בט"ר צת"ג
הסין קדוש ברב טובך נהל עדתך חקב"טנע
יחיד נאה לעמך פני זוכרי קדשתך יגל"סזק
שועתינו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות שקו"צית
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

לשליח צבור:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הָיָה עִם פִּיסוּיֹת
שְׁלוּחֵי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. הָעוֹמְדִים
לְבַקֵּשׁ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים מִלְּפָנֶיךָ עַל עַמֶּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל: הוֹרֵם מָה יֹאמְרוּ. הַבִּינֵם מָה
יִדְבְּרוּ. הַשִּׁיבֵם מָה שִׁישְׂאֵלוּ. יְהִיעֵם אֵיךְ
יִפְאָרוּ. בְּאוֹר פְּנֵיךָ יִהְיֶיכוּן. בְּרַךְ לָךְ יְכַרְעוּן
עַמֶּךָ בְּפִיָּהֶם יְבָרְכוּן. וּמִבְּרָכוֹת פִּיךָ כָּלֵם
יִתְבָּרְכוּן: עַמֶּךָ לְפָנֶיךָ יַעֲבִירוּן. וְהֵם בְּתוֹךְ
יַעֲבִירוּן. עֵינֵי עַמֶּךָ בָּם תִּלְווּיֹת. וְעֵינֵיהֶם לָךְ

מִיַּחֲלוֹת : גָּשִׁים מוֹל אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ בְּאִמָּה.
 לְשִׁבְךָ בְּעַם וְחֲמָה. וְעַמָּה מִסְבִּיבִים אוֹתָם
 בְּחֹמָה. וְאַתָּה מִן הַשָּׁמַיִם תִּשְׁגִּיחַ אוֹתָם
 לְרַחֲמָה : עֵינֵי נוֹשָׂאִים לָךְ לְשָׁמַיִם. לֵב
 שׁוֹפְכִים נוֹכְחֶךָ בְּמִים. וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן
 הַשָּׁמַיִם : שְׁלֵא יִבְשְׁלוּ בְלִשׁוֹנָם וְלֹא יִנְקָשׁוּ
 בְּשִׁנְיָנָם. וְלֹא יִבּוֹשׁוּ בְּמִשְׁעָנָם. וְלֹא יִכְלְמוּ בָם
 שְׂאוֹנָם. וְאֵל יֹאמֶר פִּיהֶם דְּבַר שְׁלֵא כִרְצוֹנָה.
 כִּי חֲנוּנִיָּהּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הִמָּה חֲנוּנִים. וּמְרוֹחֲמִיהָ
 הִמָּה מְרוֹחֲמִים. כִּמָּה שִׁדְדָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת
 אֲשֶׁר תַּחֲזֹן יוֹחֵן. וְאַתָּה אֲשֶׁר תִּרְחַם יְרוּחָם :
 כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבִי
 עַל פְּנֵיךָ וְקָרָאתִי בְּשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ וְחַנְתִּי אֶת
 אֲזִיָּר אַחֲזִין. וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם : וְנֹאמֶר
 אֵל יִבּוֹשׁוּ בִי קוֹנֵי אֲדָנִי אֱלֹהִים צְבָאוֹת. וְאֵל
 יִכְלְמוּ בִי מִבְּקִשְׁיָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :

מוֹתָחִין לְשִׁלִּיחַ אֲבוּר אֲחִיוֹן

אוֹחִילָה לָאֵל. אֲחַלָּה פָנָיו. אֲשֶׁאֲלֶה מִמֶּנּוּ.
 מַעֲנֶה לְשׁוֹן : אֲשֶׁר בִּקְהַל עַם. אֲשִׁירָה
 עֵזוֹ. אֲבִיעָה רַגְנוֹת. בְּעַד מִפְעָלָיו : לְאָדָם
 מַעֲרָכֵי לֵב. וּמִי מַעֲנֶה לְשׁוֹן : יְיָ שִׁסְתִּי

תִּפְתַּח וּפִי יַעֲד תְּהַלְתֶּה : יִהְיוּ לְרֵצוֹן אֲמָרֵי
 סִי וְהַגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי :

סוגרין הארון

סדר העבודה.

אֲמִיץ כַּח כְּבִיר וְרַב אֲזִנִּים. אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה
 כְּמַעַשׂ גְּבוּרֹתֶיךָ. אֲמִץ עֲלִיּוֹת בְּרִית עַל
 קָרִים. אֵף יִפְדֶּת תֵּבֵל עַל בְּלִימָה : בְּהִיּוֹת
 עוֹלָם חֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת וְעִיפָה. בְּמַעֲטָה לְבוּשָׁךְ
 אֲזוּר בְּקָר הַגֹּהֵת. בֵּין זְדוּנִים חֲצֵת בְּקָרַח
 הַנּוֹרָא. בְּצוֹל הַקּוֹיֹתָם לְבַל יִכְסוּן חֶלֶד גְּלִית
 פְּנֵי נָשִׁי וְהַנִּיצָה תְּנוּבָה. בֵּן מִקְדָּם מַעַתָּה
 לְשַׁעֲשֹׁעַ מֵאֲמִירָה. גָּדַל מְאֹרֹת תִּתֶּה
 בְּרִקִיעַ עֲזָה. גַּם צָבָא מְזֹרֹת עִמָּם צִוִּית : הִי
 שְׁחִים וְדָאִים מִשְׁעַל צֶרֶת. דְּמִיּוֹן בְּרִיחַ לְכִירַת
 יוֹשְׁבֵי גְנִים. דְּבוּקַת רְגָבִים הוֹצִיָּאָה רוּמְשִׁים
 וְשׁוֹאֲפִים. דָּר קָנָה וּבָצָה לְאַרוּחַת קְרוּאֵיךָ.
 הַכְּנֹת טֵבַח וּמִסָּךְ וְסוּעַד אֵין. הַקְּרִצָּת גְּלָם
 מִחוּמַר בְּתַבְנִית חוֹתָמָה. הַפְּחָת בְּחֶלְדוֹ מְהַר
 נָשָׁם מְזוּבֹלָה. הוֹרְדָם וּמַצְלֵעוֹ עֶזְר לוֹ יַעֲדָת :
 וְצִוִּיתוּ בְּלִי לְעוֹט מֵעֵץ הַדַּעַת. וְהִפֵּר צוּרֵי
 כְּפִתִי בְּהַשָּׂאת זוּחַל : וְעַנְשׁ בְּזַעַת אֵף לְטְרוֹת

חקו. ואולת בצירים וערום עפר לחמו. גרוי
 רבעו הקפית בבטן חומרת. זרעה זהו לידה
 אפר ורועה צאן. זבח ושי הגישו למולך יחד.
 זעמת קרב ושעת השורת צעיר. חמל רחמיו
 שחת וערה אח חלה פניה ושמת לו אות. חלו
 שלישים קרוא בשמה לסמל. חיל נוזלים
 קראת ושטפום ואברו. מעו גאים ופצו סור
 לנגדה. מרפו בחום הומים וזרבו נצמתו.
 טעון גפר נושע כסגרת בעדו. טפוליו הפרית
 ומלאו פני ציה: יעצו נאחרים לרום עד
 לשחק יקשו נפצו ברוח סועה וסער ידיד
 אתוי עבר ידעה בעולם. יחום זקוניו העלה
 לה לכליל בשעה תמים בוחר איש תם. בחשק
 ישיבת אהלים ונמשך אחריה. כשר חניטי
 יזה הוצאת מחלציו. בלו זרע אמת ואין לפי
 לשרתה אוית לוי איש חסידיה. להבדיל
 מגזעו מקדש קדש קדשים. לקשור גזר קדש
 ולעטות אורים. לישב ככבדה פנימה ימים
 שבועה: מחזיקו אמנה שבוע קודם לעשור
 מפרישים כהן הראש בדת המלאים.
 חון מזים עליו מי חפאת לטהרו. זורק מקטיר
 ומטיב להתרגל בעבודה:

קהל גלוים אליו נבונים ישישי שער. נואמים
 לו קרא נא בפיה. נגה תשיעי ועמידוהו
 בשער קדים. נוי זכחי יום לפניו יעבירו :
 סמך ביאת שמש צידו ומעיו. סאב לובן
 פן ברדם יקרהו. סבי שבטו ללמד חפן
 יוליכוהו. סמים לתמר בפנים אותו ישביעו
 סמר בשרו והדמיע כי נחשד. סרו גם הם
 ובקה הגירו. שיח מדרש בקפה ובכתב הגיון
 סביביו ישננו לעוררו עד חצות : עלצו תרום
 דשן בפנים ראשון. עוד יפיו לדרשון פנימי
 ומנורה. עקב המורת פים חדשים ישלשו.
 ערוה נתחים יחד פים הרביעי : עלה ברק
 השחר כגם הצופה. עליו פרשו זו מסך בויץ
 להצניע. עירה סותו מבל ועט זהבים. עמד
 וקדש וקרין תמיד השחר : פקד למרקו
 והוא קבל וזרק. פרש הקטיר והטיב הקריב
 ונסך. פעלת כליל השלים ועש כסדר. פרשו
 סדיו לבן עזר כבראשונה : פרנה בקדש
 שם קדש ופשט פסע ומבל לבנים עט וקדש
 פלוסים ערפם מנים שמונה עשר. פאורים
 לשורת בם למלך הכבוד : פרו מצב בין
 אולם למזבח. פניו ימה וראשו נגבה מעקם

מוסף דיום כפורים

נב חזון פגש וסמך ידו על ראשו. פשעיו הודה
ובחבו לא טמן :

חזק וכך הנה אומר. אנא השם. חטאתי.
עויתי. פשעתי לפניך אני וביתי. אנא
בשם. כפר נא. לחטאים. ולעונות. ולפשעים.
שחטאתי ושעויתי. ושפשעתי לפניך אני
וביתי. בכתוב בתורת משה עבדך מפי
כבודך. כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני יי :

קניח והכהנים והעם העומדים בעזרה. פשהיו
שומעים את השם הנכבד והנורא
מפורש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה
היו כורעים ומשתחווים ומודים ונופלים על
פניהם. ואומרים :

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
ואף הוא הנה מתבין לגמור את השם כנגד
המברכים ואומר להם תטהרו : ואתה
בטובה הגדול מעורר רחמיה וסולה
לאיש חסדיה :

קהל צעד לילה לו למזרח עזרה. צמד שעירים
שם מהזן עדה. צמודים אחוים שוים
בתאר ובקומה. צגים לכפר עזן בת השובבה.

צְהוּב חֲלָשִׁים טָרַף וְהֵעֵלָה מִקְלָפִי. צָנַח
וְהִגְרִיל לְשֵׁם גְבוּהַ וְלַצּוּק. צָעַק בְּקוֹל רָם לַיְי
חֲטָאת. צוֹתְתוּ עֲנֵנוּ לוֹ וּבָרְכוּ אֶת הַשֵּׁם:
צָבַע זְהוּרִית קָשָׁר בְּרֹאשׁ הַמְּשַׁתְּלַח. צָנַתוּ
אֲמֵן נֶגֶד בֵּית שְׁלוֹחַ: חו"ן צָלַח וּבָא אֶצֶל
פָּרוּ שְׁנִירַת. צָחַנְתוּ וְשָׁלַמְתְּהוּ פָּנֵי צוּר
הַתּוֹדָה:

חו"ן וּבְךָ הָיָה אוֹמֵר. אֲנִי הַשֵּׁם. חֲטָאתִי. עֲוִיֹתִי.
פְּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶהֱרֹן עִם
קְדוֹשֵׁיךָ. אֲנִי בַשֵּׁם. בִּפְרָגָא. לְחֲטָאִים
וְלַעֲוֹנוֹת וְלַפְּשָׁעִים. שְׁחָטָאתִי. וְשַׁעֲוִיֹתִי.
וְשִׁפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶהֱרֹן עִם
קְדוֹשֵׁיךָ: בְּכַתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבֹדָה מִפִּי
כְבוֹדָה. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר
אֶתְכֶם מִכָּל חֲטָאתֵיכֶם לְפָנֵי יְיָ:

ק"ו"ח וְהִכְהַנִּים וְהָעַם הָעוֹמְדִים בְּעֶזְרָה. בְּשִׁהִיו
שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבֵּד וְהַנּוֹרָא מִפָּרֶשׁ
יּוֹצֵא מִפִּי כֹהֵן גָּדוֹל בְּקֹדֶשׁ וּבְטַהֲרָה. הָיוּ
כוֹרְעִים וּמְשַׁתְּחוּיִם וּמוֹדִים וְנוֹפְלִים עַל
פָּנֵיהֶם. וְאוֹמְרִים. בָּרוּךְ שֵׁם כְבוֹד מְלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד:

ואף הוא היה מתכוין לגמור את השם בנגוד
 המברכים ואומר להם תטהרו: ואתה
 בטובה הגדול מעורר רחמיה וסולח
 לשבט משרתיה:

קהל קח מאכלת חדה ושחטו בסדר. קבל דם
 במזרק ונתנו לממרם. הרישתו ימם עד
 עת הזוה. קפוי פן יהי ותעדר סליחה קום
 לוחשות חת במחמת פרויים. קלה וגלדרה
 וארוכת יד. קבר לתובה שלשת קבין
 גחלים. קרבו לו בזך וגדושת דקה: קלט
 וחסן והריק לתוך בזך. קפץ מחתה בימין
 ובזך בשמאל. קיש צעדיו לפרכות וקרב
 לברדים. קמרת שם בינימו ועשן ויצא. רוזה
 ממרם מנו נטל דם. רצה ונגנס וקם בין
 שדים. חן רצוי הזיות מבל והצליף במנין.
 רום מעלה אחת ומטה שבע:

חיוק ובך היה מונה. אחת. אחת ואחת. אחת
 ושתיים. אחת ושלוש. אחת וארבע.
 אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע:

קהל רץ והניחו בכין ושחט שעיר. רצה וקבל
 דמו. באגן קדש: חן רגל ועמד מקום

ויעוד ארון. רצה הזיות כמעשה

דם פר:

חיוק וכך היה מונה. אחת. אחת ואחת. אחת
ושתיים. אחת ושלש. אחת וארבע. אחת
וחמש. אחת ושיש. אחת ושבע:

קהל קהמט והנחו ודם פר נטל. רגליו הריץ וצג
חויץ לבודלת. חיו רקמי פרוכת יז כמשפט
כפזרת. רגש ושנה והזה מדם שעיר:
קהל שב ובללם וחטא מזבח סגור. שבע על
טהרו ובקרנו ארבע. חיו שקד ובא אצל
שעיר החי. שגיון עם וזונו יודה
לאל:

חיוק וכך היה אומר. אנא השם. חטאו. עוו.
פשונו לפניך עמה בית ישראל. אנא
בשם. כפר נא. לחטאים. ולעונות. ולפושעים.
שחטאו ושעוו. ושפשונו לפניך עמה בית
ישראל. ככתוב בתורת משה עבדה מפי
כבודה. כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני יי:

קיוח והכהנים והעם העומדים בעזרה. כשהיו
שומעים את השם הנקבד והנזרא
מפורש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה

היו כורעים ומשתחוים ומודים ונופלים על
פניהם. ואמרים:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
ואף הוא היה מתכוין לגמור את השם כנגד
המברכים ואמר להם תמחרו: ואתה
בטובה הגדול מעורר רחמיה וסולח
לעדת ישראל:

קהל שגרו ביד איש עתי למדבר עז. שמע
כתמי זו שאת לגזרה. שן סלע הדפו
וגלגל וירד. שברו עצמיו כנפץ כלי יוצר:
שחונה אחז פר ושעיר קרע. שלח אמורים
וגויות קלע לשרוף. שאג סדרי יום קדש
וסשט. שלש וטבל פזים עם וקדש: תבא
ועש אילו ואיל עם. תרב חטאת ומוספין
הקריב בחוק. תר וקדש פשט טבל וקדש
תכריך בדים עט ונכנס לדביר: תכונת כלי
קטורת הוציא וקדש. תלבשת מדיו הפשיט
וגנו נצח תרגל וטבל חרוצים עם וקדש תמיד
הסדיר ותמר ונרות העלה. תכל עבודות
יד ורגל קדש. תמם טבילות חמש וקדושים
עשרה. תוצר מגמתו כיצאת השמש בגבורה
תקח ורץ ועשה בגדי הזנו: תמה תלוה ציר

נֶאֱמַן לְבַיִת. תִּגַּל בְּהַתְּבַשֵּׁר הַשֶּׁלֶג אֹדֶם
 תּוֹלַע. תַּעֲדָה יִשַׁע תַּעֲטָה מְעִיל צְדָקָה. תִּפְסִיק
 צְהַלָּה תַבְיַע דִּימָן וְחֲדָוָה: תְּלוּלֵי רוּם הֶרְעִיפוּ
 זְרִיף טָלָם. תִּלְמֵי שְׂדֵי רוּוֹ תֵת יְבוּלָם. תִּיָּדָה
 נָתַנוּ אוֹסְפֵי זֶרַע שְׁלוֹם. תִּהְלָה בְּשָׂרוֹ נוֹשְׂאֵי
 אֲלֻמוֹת בְּרָגָן. תִּחְתִּיזוֹת אֶרֶץ צְבִי זָמַר שִׁמְעוּ
 תִּנְנוּ צְדָקוֹתָיו חֲצִץ הוֹלְכֵי נְתִיבוֹת. תִּקְנוֹת
 שׁוֹלְחָיו אֱמוּן לֹא אֶכְזָב. תּוֹחַלְתֶּם כְּצִנֹּת שֶׁלֶג
 בְּיוֹם קָצִיר. מִצּוֹ אֲתֶם רְחִצּוּ מִטְּנֶף צִחְנֹתֶם זָכוּ.
 שְׁלֵמִים תְּמִימִים בְּבוֹר כְּפִימוֹ זְכָכּוֹ. לְהַגִּיד
 בִּי מִטְהַרֵּם מְקוֹר מֵיִם חַיִּים. מְקוּוֹה יִשְׂרָאֵל
 מְגַקֵּם מֵיִם נֶאֱמָנוּ: בְּטוֹהַר וּבְנִקְיוֹן יִקְנוּ
 וַיִּטְהָרוּ יַחְדָּשׁוּ בְּחֻדְשֵׁי בְקָרִים מִכְּתֶם
 יִצְחָצְחוּ. רוֹמְמוֹת אֵל יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם. בְּלִשׁוֹנָם
 רוּחַ בְּפִימוֹ שִׁיר חֲדָשׁ. יִגִּילוּ בְרַעַד יַעֲבְדוּ
 בִירָאָה. קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מְקַדֵּשׁ קְדוֹשִׁים. לְשִׁנָּן
 לְרִינָן לְתוֹפֵף וּלְצִלְצֵל. וּלְנִצֵּחַ בְּנִגְיֹנוֹת
 וּלְהִנְעִים זָמַר: נְחֻבְקִים בְּעוֹז יָמִין רוֹמְמָה.
 יַחַד נְתַמְכִּים בְּמִלְאָה צְדָקָה. מְשׁוֹכִים לְבֹא
 שְׁעָרָיו בְּרִנָּה. וְשִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִשְׁיִגּוּ נִצַּח:
 שְׁשִׁים וּנְגָלִים בְּשִׁמוֹ כָּל הַיּוֹם. חֲדָיִם בְּשִׁמְחָה
 אֶת פְּנֵיו. חוֹן זֵיו אֶרֶם כְּשִׁחַר יִבְקַע. קוֹלָם

ישאו וירזנו בגאון צור עולמים: אשרי העם

ששכבה לו אשרי העם שיי אלהיו:

ויום טוב היה עושה כהן גדול לכל אוהביו

בשנכנס בשלום ויצא בשלום בלי פגע.

וכך היתה תפלתו של כהן גדול ביום

הכפורים בצאתו מבית קדש הקדשים

בשלום בלי פגע:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו

שתהא השנה הזאת הבאה עלינו ועל

כל עמך בית ישראל שנת אוצרה הטוב

תפתח לנו. שנה אסם. שנת ברכה. שנת

גזרות טובות מלפניך. שנת דגן תירוש

ויצהר. שנת הרוחה והצלחה וקמים. שנת

ועוד בית מקדשיך. שנת זול. שנת חיים

טובים מלפניך. שנה מלולה וגשומה אם

שחונה. שנת ימתיקו מגדים את תנובתם.

שנת בפרה על כל עונותינו. שנת לחמינו

ומימינו תברך. שנת משא ומתן. שנת גבוא

לבית מקדשנו. שנת שובע. שנת עונג. שנת

פרי בטננו ופרי אדמתנו תברך. שנת צאתנו

זבואנו תברך. שנת קהלנו תושיע. שנת

בתמיך יכמרו עלינו. שנת שלום ושלחה.

שָׁנָה שֶׁתּוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ. שָׁנָה שֶׁלֹּא
 תִּפְּסֵל אֲשֶׁה אֶת פְּרִי בְּטֶנְהָ. שְׁנַת תְּעַלְנוּ
 שְׂמֵחִים לְאַרְצֵנוּ. שָׁנָה שֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ עִמָּךְ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל זֶה לָזֶה וְלֹא לָעַם אַחֵר בְּתַתָּךְ בְּרָכָה
 בְּמַעֲשֶׂה יַדֵּיהֶם: וְעַל אַנְשֵׁי הַשָּׂרוֹן הָיָה
 אוֹמֵר. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ בְּתֵיהֶם קְבָרֵיהֶם:

אָמֵת מֵה נִהְדָּר הָיָה כִּהֵן גְּדוֹל בְּצֵאתוֹ מִבֵּית
 קִדְשֵׁי הַקִּדְשִׁים בְּשָׁלוֹם בְּלִי פְּגַע:

- בְּאֵהֶל הַנִּמְתַּח בְּדָרֵי מְעַלָּה. מְרֵאָה כִּהֵן:
 - בְּבָרְקִים הַיּוֹצֵאִים מִזִּיּוֹ הַחַיּוֹת. מְרֵאָה כִּהֵן:
 - בְּגִדְלֵי גְדִילִים בְּאַרְבַּע קַצּוֹת. מְרֵאָה כִּהֵן:
 - בְּדַמּוֹת הַקִּישָׁת בְּתוֹךְ הָעֵגֹן. מְרֵאָה כִּהֵן:
 - בְּהוֹד אֲשֶׁר הִלְבִּישׁ צוּר לַיְצוּרִים. מְרֵאָה כִּהֵן:
 - בְּוֶרֶד הַנְּתוּן בְּתוֹךְ גִּנַּת הַמֶּד. מְרֵאָה כִּהֵן:
 - בְּזֶר הַנְּתוּן עַל מִצַּח מֶלֶךְ. מְרֵאָה כִּהֵן:
 - בְּחֶסֶד הַנְּתָן עַל פְּנֵי חֲתָן. מְרֵאָה כִּהֵן:
 - בְּטַהַר הַנְּתוּן בְּצִנִּיף טָהוֹר. מְרֵאָה כִּהֵן:
 - בְּיּוֹשֵׁב בְּסִתְרֵי לְחָלוֹת פְּנֵי מֶלֶךְ. מְרֵאָה כִּהֵן:
 - בְּכּוֹכַב הַנִּגָּה בְּגִבּוֹל מְזֻרָח. מְרֵאָה כִּהֵן:
- חין כָּל אֱלֹהֵי בְּהִיּוֹת הַהֵיכָל עַל יְסוּדוֹתָיו.

ומקדש הקדש על מכוונותיו : וכהן גדול
 עומד ומשרת. דורו ראו ושמוחו :
 אשרי עין ראתה כל אלה. הלא למשמע און
 דאבה נפשונו : אשרי עין ראתה אהלנו.
 בשמחת קהלינו. הלא למשמע און דאבה
 נפשונו : אשרי עין ראתה גילנו. היצת
 קהלינו. הלא למשמע און דאבה נפשונו :
 אשרי עין ראתה חפשו ררים. וכל מיני
 שירים. הלא למשמע און דאבה נפשונו :
 אשרי עין ראתה זבול המתכן. חי בו שכן
 הלא למשמע און דאבה נפשונו : אשרי עין
 ראתה שמחת בית השואבה. עם שואבת
 רוח הקדש רוח גדיבה. הלא למשמע און
 דאבה נפשונו : אשרי עין ראתה פרישת כהן
 ברשם. צועק אנא השם. הלא למשמע און
 דאבה נפשונו : אשרי עין ראתה קהל
 קדושים. רוגשים בבית קדשי הקדשים. הלא
 למשמע און דאבה נפשונו : אשרי עין
 ראתה שני המלבן משעיר הקרבן. הלא
 למשמע און דאבה נפשונו : אשרי עין ראתה
 תמידים קרבים. בשער בת רבים. הלא
 למשמע און דאבה נפשונו :

אָבֵל עֲוֹנוֹת אָבוֹתֵינוּ הַחֲרִיבוּ נָוֶה. וְחַטָּאתֵינוּ
הֵאָרִיכוּ קִצּוֹ. אָבֵל זְכוּרֵן דְּבָרִים תְּהֵא
סְלִיחָתֵנוּ. וְעֵנוּי נַפְשֵׁנוּ תְהֵא פִפְרֵתֵנוּ. עַל כֵּן
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים נָתַתְּ לָנוּ אֶת יוֹם הַכְּפָרִים
הַזֶּה וְאֶת יוֹם מַחִילַת הָעוֹן הַזֶּה לְסְלִיחַת עוֹן
וּלְכַפֶּרֶת פֶּשַׁע. יוֹם אָסוּר בְּאֵכִילָה. יוֹם אָסוּר
בְּשִׁתְיָה. יוֹם אָסוּר בְּרַחֲיֻצָּה. יוֹם אָסוּר
בְּסִיכָה. יוֹם אָסוּר בְּתַשְׁמִישׁ הַמָּטָה. יוֹם
אָסוּר בְּנִעְוִילַת הַסְּנָדֵל. יוֹם שִׁימַת אֲהָבָה
וְרַעוּת. יוֹם עֲזִיבַת קִנְיָה וְתַחֲרוּת. יוֹם
שְׁתַּמְחֹזֵל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְבָעֵת וּבַעֲזָנָה הַזֹּאת
גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ וּלְפָנַי כַּסָּא כְבוֹדָךָ. שְׂאִין
לָנוּ לֹא מְנַהֵל בְּיָמִים הָרֵאשׁוֹנִים לֹא כֵהֵן
גָּדוֹל לְהַקְרִיב בְּרִבְּוֹן. וְלֹא מִזְבֵּחַ לְהַעֲלוֹת
עָלָיו כָּלִיל:

וּמְרֹב עֲוֹנֵינוּ:

אֵין לָנוּ לֹא אֲשִׁים. וְלֹא אֲשָׁם. לֹא בָדִים.
וְלֹא בְלוּלוֹת. לֹא גֹזֵל. וְלֹא גַחְלֵי אִישׁ.
לֹא דְבִיר. וְלֹא דָקָה. לֹא הֵיכָל. וְלֹא הַזְיָה.
לֹא וְדוּי. וְלֹא פֶר חֲטָאת. לֹא זָבַח וְלֹא זְרִיקָה
לֹא חֲטָאת. וְלֹא חֲלָבִים. לֹא טְבִילָה. וְלֹא
טְהוּרָה. לֹא יְרוּשָׁלוֹם. וְלֹא יַעַר הַלְבָנוֹן. לֹא

כיור. ולא כנו. לא לבונה. ולא לחם הפנים
 לא מזבח. ולא מנחה. לא נוחח. ולא נסכים.
 לא סולת. ולא סמים. לא ערך. ולא עולה.
 לא פרוכת. ולא כפורת. לא ציון. ולא ציץ
 הזבח. לא קטורת. ולא קרבן. לא רוקת.
 ולא ריח ניחוח. לא שי. ולא שלמים. לא
 תודה ולא תמידים : כי בעונותינו ובעונות
 אבותינו חסרנו כל אלה :

ומעת חסרנו כל אלה :

תכפו עלינו צרות. תלאות עברו ראשנו.
 שחרנו ישועה ואין. שלום והנה קפדה.
 רבו הקמים עלינו. רמו וגם נשאו ראש. קצנו
 בעול עליונים. קשה עלינו סבלם. צבי ארץ
 חנפה עלינו. צמחה ולא לברכה. פנינו
 להרבה והנה מעט. פח נפש בא באסמנו :
 עשקו זתים שמנם. עשותם ולא מלאו ספק :
 סמדר אם ירבה כרם. סבאו לא ישפיע יקב.
 נאדרו אגיו שדה. נלקחו מטעמי אכל.
 ממקלות צאן עדרים דללו. מגז וממין
 ומהריון לזנב ולא לראש הוישתנו. לעבוט
 ולא העבט לנו : כחנו לריק ובהלה. בלה
 מבלי שקר : יד כל עמל בכשרון. ירדה ואין

מי יחזיק. טלמלנו מים ועד ים. מרפס ולא
 מצאו ספק: השכה לעין משתבר. חשב
 שברו למפח: זועמו מלודה ולוה. זה בזה
 שלחו מעתה: ונלאו ידי ממציאי יד. ועשיר
 לא חונן רש: הן ארץ נמברה ביד רעים.
 הטון בה לא מצאו רוח: דביר בית אלהינו
 שמים. דרכנו מאנו להצליח. גיל נוה שבת.
 גילה ללבנו מה נעל: באין ארתת אב
 תמיד. בכך בשן בנים תחסר: אדון בית
 באורח במלון. איפא נמצא מנוח:
 ומשחרב בית מקדשנו:

אנות צרות לא נוכל. שבר בכל יום ונאנחה:
 רבתה בנו חלחלה. קרן ירדה עד עפר:
 צרי עין מצאו יד. פועלי שקר חיל עשו:
 עושי צדקה לא נראו. שונאי בצע לא עמדו.
 נדמינו בכלי ריק. מכל נשארנו ערומים:
 לא נביא ולא חזון בנו. כעורים נגשים ונלף:
 יום יום נאמר מה בסופנו. טוב מות מחיים
 אמרנו: חיינו תלוים מנגד. זרים לראש
 ונאנחנו לזנב: ומה געשה וחסאינו עשו: הן
 אנו בלא חיינו: בלים נבזים ושפלים. געולים
 מאוסים ובוזים. בני נכר משלו בנו. אמרנו

נְגַזְרָנוּ אֲבָדָנוּ. אֲדוֹן הַקֵּל עָלָנוּ. וְשִׁלַּח יֵשַׁע
לְנַאֲלָנוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

עַל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ כָּל־הָ. תֵּאֱחֹז יָדְךָ בְּמִשְׁפָּט.
בְּבֹא תוֹכַחָה לְנַגְדְּךָ. שְׁמֵנוּ מִסְפָּרָךְ אֵל
תַּמָּח. גִּשְׁתָּהּ לַחֲתוּם מוֹסֵר. רַחֲמֶיךָ יִקְדָּמוּ
רְגֹזְךָ: דְּלוֹת מַעֲשִׂים בְּיִשׁוּרָךְ. קָרֵב צֶדֶק
מֵאֲלֶיךָ. הַזְרָנוּ מֵהָ שֶׁנֶּצַּעַק לְפָנֶיךָ. צִוָּה
יִשׁוּעַתָּנוּ בְּמִפְגִּיעַ: וְתָשִׁיב שְׁבוֹת אֱהֵלֵי תָם.
סִתְּחִיו רָאָה כִּי שְׁמֵמוֹ. זְכוֹר שַׁחֲתָה לֹא
תִשָּׁכַח. עֲדוֹת מִפִּי זָרְעוּ. חוֹתָם תִּעֲוֶדָה מִתִּיר.
סוֹדְךָ שִׁים בְּלִמּוּדָה. טָבוֹר אֲנִי הַסֵּה־ר. נָא אֵל
יַחֲסֵר הַמְּזֹג. יָדַע אֶת אֲשֶׁר יָדְעוּךָ. מִגֵּר עִם
לֹא יָדְעוּךָ. כִּי תָשִׁיב לְבַצְרוֹן. לְכוֹדִים אֲסִירֵי
הַתְּקוּדָה:

וְהֵן אָנוּ עֲתָה.

כְּתוּעִים וְאִין לְבַקֵּשׁ. כְּשִׁבוּיִם וְאִין לְשׁוּבָב:
כְּרַעֲבִים וְאִין לְהֵאָכִיל: כְּקִנּוּיִם וְאִין
לְקִנּוּת: כְּצִמְאִים וְאִין לְהִשְׁקוֹת. כְּפִתְאִים
וְאִין לְלַמֵּד: כְּעֵיפִים וְאִין לְהִשְׁיֵב. כְּשִׁנּוּאִים
וְאִין לְאֶהוּב: כְּנִהְדָּפִים וְאִין לְקָרֵב. כְּמִנְדִּים
וְאִין לְהַתִּיר: כְּלְקוּיָחִים וְאִין אֲדָנִים. כְּכַסּוּפִים

ואין לזקוף: פיתומים ואין להם זב.
 כטמאים ואין לטהר: כחסרים ואין למלאות.
 כזנוחים ואין לזכור: כהומים ואין להם
 מנוחה. כדלים ואין לחננם: כגרים ואין
 לקבל. כזויים ואין לכבד: כאבלים ואין
 מנחם. כאנוסים ואין מנום:

אלהינו ואלהי אבותינו:

אם תעינו לא תתענו. אם שגגנו לא תשלנו:
 אם רחקנו קרב נא. אם קרבנו לא תרחק:
 אם צעקנו לא תעלים. אם פשענו לא תסרע:
 אם עוינו לא תסור. אם סרנו לא סתור:
 אם נקמנו לא תלחם. אם מרינו לא תמרינו:
 אם לצנו לא תלחץ. אם כחשנו לא תכלה:
 אם ירדנו לא תטאטאנו: אם חבלנו לא
 תחבול. אם זדנו לא תזכור: אם ופחנו
 לא תוכיח. אם הרשענו לא תהדוף: אם
 דסקנו לא תדחה. אם געלנו לא תגעל: אם
 גאנו לא תמאם. אם אשמונו לא תאגיד:

ומרוב עונינו:

תאנות לב לא השגנו. שקט קוינו ויבוא רגז:
 רום קרן והנה שפלה. קרבה ישועה
 אמרנו ונתרחקה: צפינו לטובה וברחה

מִמֵּנוּ. פַּח נֶפֶשׁ בָּא בְּאֶסְמֵינוּ. עֲצָבוֹן בְּמִשְׁלַח
 יְדֵינוּ. שְׂמֵחָה עֲרָבָה מֵאֶרֶץ: נֶאֱרָרוּ יְבוּלֵי
 שָׂדֵה (בְּרִכּוֹתֶיהָ). מֵעַט מֵהֶרְבֵּה נָבִיא:
 לַחֲמָה לָרְזוֹן וְלֹא לְשִׁבְעֵי. כָּחָה לֹא תוֹסִיף
 תַּת: יְדֵי עֲמָלִיָּה מוֹטְטוּ. טָרְפָם לֹא יִמָּצְאוּ
 בָּהּ: חֵלֶב מִשְׁמֵנֶיהָ לְזָרִים. זְמֹרוֹת עֲדָנֶיהָ
 לְנִקְרִים: וְנִמְכְּרָה אֶרֶץ בְּיַד רָעִים. הוּן בְּצַע
 לֹא מִצְאָה בָּהּ: דְּמֵינוּ גַם מִמִּצְוֹא יָד. נָלָה
 שִׁכְרֵי הַיְצוּרִים: בְּעוֹנֵינוּ בֵּית מִקְדָּשׁ אֵל חֶרֶב.
 אָסַף חֶסֶד מִכָּל אָנוּשׁ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

תֹּאמַר לְמַחֲזוֹת אֲשֶׁמִּינוּ. תָּבוֹא לְחַדֵּשׁ יְמֵינוּ:
 תִּגְלֶה שְׁנַת שְׁלוֹמֵנוּ. תִּדְגִיל לְגִדְלֵי אֶחָד
 שְׁמֵנוּ: תִּהְדוֹף מִהֲדוּם מִתְקוֹמֵמֵינוּ. תוֹסִיעַ
 מִפְּרוּם לְרוֹמֵמֵנוּ. תִּזְכּוֹר רַחֲמֶיךָ לְרַחֲמֵנוּ.
 תַּחֲיֵשׁ מִנְּחָם לְנַחֲמֵנוּ: תִּטְהַר שְׂמִצַּת גּוֹיֵנוּ.
 תִּיבַע כִּי אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ: תִּכְפַּר עוֹן
 זְדוֹנֵנוּ. תִּלְוֵי רֹאשׁ תִּתֵּן לְהַחֲיֵנוּ: תִּמְחֹל
 עֲקָשׁוֹת מְרִינֵנוּ. תִּנְאוֹם לְהַעֲצִים פְּרִינֵנוּ:
 תִּסְכִּית שְׂפִיכַת שִׁיחֵנוּ. תִּעֲנֶה עֶשֶׂר פְּצֵחֵנוּ:
 תִּסְנֶה לְקוֹמָם מוֹבְחָנוּ: תִּצְדִּיק נִיב שְׂפָתֵינוּ:
 תִּקְרַב קִץ מְשִׁיחֵנוּ. תִּרְצֶה יָיִם נִיחַחֵנוּ:

תשובב מקצות נדחינו. תתמכנו וכאזור
תדביקנו :

אלהינו ואלהי אבותינו :

אזרה תזריח לחשכה. ברחמים גדולים
תשוב אליה : גלה לה יום נקם בלב.
דברה תשלח ותרפאנו : האר פניה אלינו.
ואל תשכחנו לנצח : זכות הררי קדם זכור.
חטאת נעורים על תזכור : טמאה מעלינו
תסיר : ידידות נפשה אל תשבח : כלולות
אהבתנו תזכור. לכתנו אחריה במדבר :
משכנו ונרוץ אחריה. נחנו ונהביאנו אל
חדריה : סעדנו וסמכנו ונחיה. יעת כי
תשמיענו קולה : פצנו משאון גלים. צולה
תהריב באפה : קומה בחרונה על גאים.
רומה עזה ורומם שפלים : שבור זרוע רשע.
תמלוך לבדה בקראי שמך : תודיע לעין
כל אמים. כי אין אלה בלעדיה : כי
תביאנו להר קדשה : ותשמחנו בבית
מקדשה .

אלהינו ואלהי אבותינו .

אפל אלמנה תאיר. בהו בוכיה תבהיק :
גלמודה תגיש. דלף דמעתה תדמים .

הר השמים תהדר. ותשוב ואליו תופיע:
 זוהר זבולך תזרית. חדר חפתך תחדש:
 טנף טמאתה תטהר. ופי יקרת תיסדה:
 כדבוד כבודה תכוננה. לאורה לאמים
 תלוה: מלך מכבודך תמלאה. נצח נצחים
 תנוססה: שובע שמחות תשביענה. ענן עשן
 תעטרנה. פנת פתחיה תפאר. צדק צנועים
 תצמיח: קמי קהליה תקיא. רגש רגלים
 תריץ: שבטים שכחת תשובב. תקרא
 תשרוק ותתקע: כי תביאם להר קדשה.
 ותשמחם בבית תפלתך:
 אלהינו ואלהי אבותינו:

תתן אחרית לעמך. תשוב מקדש לתוכנו:
 תרום הר מרום הרים. תקומם קרן
 גדועה: תצהיר מחשבי אווי: תפאר יושבת
 בדרד: תעטה בה מלוכה לבדה. תסיר
 חרפה מעיר: תנער זדים מזבולך. תמציא
 צדקה לעדתך: תלבב את בעיתך. תכרות
 לה ברית חדשה. תיקר נפשה בעיניה.
 תטהרנה במים טהורים: תתנה בעיר חנה
 דוד. תזקוף קומת תמרה: תודיע לכל
 אהבתינו: תהלך בקרב מתנותינו: תדרוש

נְאֻלָּה לְגָלוּתֵנוּ. תִּגְלָה קִץ לְקִנּוּתֵנוּ : תִּבְא
מִהֲרָה לְרַחֲמֵנוּ : תִּאֲמִירְנוּ לָךְ וְנִאֲמִירָךְ לָנוּ :
וּמְרוֹב עֲוִינֵנוּ :

תָּעִינוּ מֵאַחֲרֶיךָ. שָׁנְגָנוּ מִמְצֹחֶיךָ : רַחֲקֵנוּ
מִבֵּית חַיֵּינוּ. קִלְקַלְנוּ אֲרָחוֹת עוֹלָם :
צָעֲדֵינוּ לֹא יִשְׁרְנוּ. פִּשְׁעֵנוּ לְשֵׁם קִדְשֶׁךָ :
עֲזַבְנוּ תּוֹרָתֶךָ. סָרְנוּ מֵאֲמִרֵי פִיךָ : נִאֲצַנּוּךָ
בְּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. מָרִינוּ וּמְרַדְנוּ בָּךְ : לֹא
הִקְשַׁבְנוּ לְדַבְרֵי נְבִיאֶיךָ. כַּעֲסָנוּךָ וְלֹא בִקְשָׁנוּךָ
יְרָאתֶךָ מִלֵּב שָׁכַחְנוּ. מִהֲרָתֶךָ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
טִמְאָנוּ : חָטְאָנוּ לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. זַעֲמָנוּךָ בָּרַב
עֲוִינֵנוּ : וְאִמְצָנוּ אֶת לִבֵּנוּ. הִקְשִׁינוּ אֶת
עַרְפָּנוּ : דִּבְרָךְ אַחֲזֵר הַשְּׁלֵכְנוּ. גִּדְלָתֶךָ לֹא
הִגְדָּנוּ : בֵּיתֶךָ נִהַרַם בְּעֲוִינֵנוּ. אֲוִיךָ נִתַּן
בְּחַטָּאֵינוּ :

חַיֵּנוּ מִה נִדְבַר וּמִה נִצְטַדֵּק. וּמִה נִעֲנֶה לְמִפְּנוּ
מִעֲנֶה : וּמִה נִצְטַדֵּקָה פָּנֵי לֹבֵשׁ צִדְקָה.
נִמְלָנוּ טוֹבוֹת וְשִׁלְמָנוּ רָעוֹת. וּמִה יֵשׁ לָנוּ
עוֹד צִדְקָה. וְלִזְעוֹק אֶל פָּנֵי הַמֶּלֶךְ :

דַּעַר חֲזֵן זֹאנֵט וּבִכֵּן תֵּן פִּהֲדֵךְ. אַתָּה בַּחֲרַתְנוּ. יַעֲלֶה
וַיִּבֵּא בֵּינֵנוּ וּרְחוּם אַתָּה. דַּאֵן זֹאנֵט מֵאֵן סְלִיחוֹת.
זְכוּר רַחֲמִיךָ בֵּינֵנוּ אֵל נֹא תִשֵּׁת זִיעָהּ עַבְיָא כֹּל נִדְרֵי.

אלה אֲזַכֶּרָה וְנִפְשֵׁי עָלַי אֲשַׁפְּכָה. כִּי בִלְעֻזִּי
 זָדִים כָּעָנָה בְּלִי הַפּוֹכָה. כִּי בַיּוֹמֵי הַשָּׁר
 לֹא עָלְתָה אֲרוֹכָה. לַעֲשֶׂרָה הַרוּגֵי מְלוֹכָה:
 בְּלַמְדוֹ סֵפֶר מִפִּי מְשׁוּלֵי עֲרֻמַּת. וְהַבּוֹן וְדַקְדָּק
 בְּדַת רְשׁוּמַת. וּפְתַח בּוֹאֵלָה הַמְשַׁפְּטִים
 וְחָשַׁב מְזֻמַּת. וְגוֹנֵב אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא
 בְּיָדוֹ מוֹת יוֹמָת: ^{חטאנו} גְּבִיהַ לֵב בְּגִדוֹלִים.
 וְצִוָּה לְמַלְאוֹת פְּלִטְרוֹ נְעָלִים. וְקָרָא לַעֲשֶׂרָה
 חֻקִּים גְּדוֹלִים. מְבִינֵי דַת וּמַעֲמִיָּה בְּפִלְפוּלִים
 הִינּוּ מְשַׁפֵּט זֶה לְאֲשֶׁרוֹ. וְאֵל תַּעֲזוּתוֹהוּ בְּכֹזֵב
 לְאָמְרוֹ. כִּי אֵשׁ הוֹצִיָּאתוֹ לְאַמְתּוֹ וּלְאוּרוֹ.
 כִּי יִמְצָא אִישׁ גּוֹנֵב נֶפֶשׁ מֵאַחִיו מִבְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמָּר בּוֹ וּמְכָרוֹ: ^{חטאנו} הֵם כָּעָנּוּ
 לוֹ וַיִּמַּת הַגֵּנֵב הַהוּא. נֶגַם אִיָּה אֲבוֹתֵיכֶם
 אֲשֶׁר אֲחִיקֶם מְכָרוּהוּ. לְאַרְחַת יִשְׁמַעֲאֵלִים
 סְחָרוּהוּ. וּבְעַד נְעָלִים גָּתְנוּהוּ: וְאַתֶּם קִבְּלוּ
 דִּין שָׁמַיִם עֲלֵיכֶם. כִּי מִיּוֹמֵי אֲבוֹתֵיכֶם לֹא
 נִמְצָא כָכֶם. וְאִם הָיוּ בַּחַיִּים הָיִיתִי דָּנָם
 לְפָנֶיכֶם. וְאַתֶּם תִּשְׂאוּ עוֹן אֲבוֹתֵיכֶם: ^{חטאנו}
 זְמַן תְּנָה לָנוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים. עַד שְׁנַדַּע אִם
 נִגְזַר הַדְּבָר מִמָּרוּמִים. אִם אָנּוּ חַיִּבִים
 וְאֲשֵׁמִים. נִסְבּוֹל בְּגִזְרַת מְלֵא רַחֲמִים: חָלוּ

וזעו וזעו כְּלָמוֹ. על רַבִּי יִשְׁמָעֵאל כִּהֵן גָּדוֹל
 נָתַנו עֵינֵינוּ. לְהִזְכִּיר אֶת הַשֵּׁם לְעֹלוֹת
 לְאֲדוֹנֵינוּ. לְדַעַת אִם יֵצֵא הַגְּזֵרָה מֵאֵת
 אֱלֹהֵינוּ: חמאנו טָהַר רַבִּי יִשְׁמָעֵאל עֲצֵמוֹ
 וְהִזְכִּיר אֶת הַשֵּׁם בְּסִלּוּדִים. וְעָלָה לְמָרוֹם
 וְשָׂאֵל מֵאֵת הָאִישׁ לְבוֹשׁ הַבְּדִים. וְגַם לוֹ
 קָבְלוּ עֲלֵיכֶם צְדִיקִים וִידִידִים. כִּי שָׁמַעְתִּי
 מֵאֲחֹרֵי הַפְּרָגוֹד כִּי בֹאֵת אַתֶּם גְּלִבְדִים:
 יָרַד וְהִגִּיד לְחֻבְרָיו מֵאֵמַר אֵל. וְצִוָּה הַבְּלִיעַל
 לְהִרְגֵם בְּכַח וּלְאֵל. וּשְׁנַיִם מֵהֶם הוֹצִיאוּ
 תַחֲלָה שְׁהֵם גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי יִשְׁמָעֵאל
 כִּהֵן גָּדוֹל וְרַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל נָשִׂיא
 יִשְׂרָאֵל. חמאנו בְּרוֹת רֵאשׁוֹ תַחֲלָה תִרְבֶּה
 לְבָעוֹן. וְגַם הִרְגֵנִי תַחֲלָה וְאֵל אֶרְאֶה בְּמִיתַת
 מִשְׁרַת לָדָר בְּמַעוֹן. וְלִהְפִיל גְּרִלוֹת צְוָה
 צְפָעוֹן. וְנִפֵּל הַגְּזֵרָל עַל רַבֵּן שְׁמַעוֹן: לְשִׁפּוֹף
 דָּמוֹ מִהַר כְּשׁוֹר פָּר. אִי הַלְשׁוֹן הַמְּמַהֲרַת
 לְהִזְרוֹת בְּאִמְרֵי שִׁפָּר. בְּעֹנוּת אִיךָ עֲתָה
 לֹחֲקֶת אֶת הָעֶפֶר: חמאנו מָה מְאֹד בְּכָה
 עָלָיו בְּתַרְדֵּה. בַּת בְּלִיעַל לְקוֹל בְּכִיתוֹ שֶׁל
 רַבִּי יִשְׁמָעֵאל עֲמָדָה. תֹּאֵר יִפְיוֹ בְּלִבָּה חֲמָדָה.

וּשְׂאֵלָה מֵאֵת אָבִיָּה תִּתֵּנוּ לְהַעֲמִידָהּ : גֵּאֲץ
 בְּלִיעַל דְּבָר זֶה לַעֲשׂוֹתוֹ. לְהַפְּשִׁיט עוֹרוֹ מֵעַל
 פָּנָיו שְׂאֵלָה מֵאֵתוֹ. וְלֹא עֵכָב דְּבָר זֶה
 לַעֲשׂוֹתוֹ. וּבְשֶׁהֲגִיעַ לְמָקוֹם תְּפִלִּין צָרַח בְּקוֹל
 מֵר לְיוֹצֵר נִשְׁמָתוֹ : חסאנו שרפי מעלה צעקו
 בְּמָרָה. זו תורה וזו שְׂכָרָה עוֹמֵה כְּשֶׁלְמָה
 אוֹרָה. אוֹיֵב מִנְאֲץ שְׂמָה הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא
 וּמְחַרָּף וּמְגַהֵף עַל דְּבָרֵי תוֹרָה : עֲנִתָה בֵּית
 קוֹל מִשָּׁמַיִם. אִם אֲשַׁמַּע קוֹל אַחַר אֲהַסּוּף
 אֶת הָעוֹלָם לְמַיִם : לְתַהוּ וּבַהוּ אֲשִׁית
 הַדּוֹמִים. גְּזֵרָה הִיא מִלְּפָנַי בְּבִלּוֹה מִשְׁעֲשִׁיעֵי
 דַּת יוֹמִים : חסאנו פקידים גהרגו מאחרי שבת
 בְּתֵי כְּגִסְיוֹת. מְלֵאֵי מִצּוֹת קְרָמוֹן וּכְזוּיּוֹת.
 וְהוֹצִיאוּ אֶת רַבֵּי עַקִּיבָא דִּזְרַשׁ בְּתַרֵּי אוֹתֵיּוֹת.
 וְסָרְקוּ בְּשָׂרוֹ בְּמִסְרָקוֹת פִּיפִיּוֹת : צָנָה לְהוֹצִיא
 רַבֵּי חֲנִנְיָא בֶּן תַּרְדִּיּוֹן מִבֵּית אוּלְמוֹ. וּבְחַבִּילֵי
 זְמוֹרוֹת שָׂרְפוּ גוּלְמוֹ. וּסְפוּגִין שֶׁל צָמֵר שָׂמוּ
 עַל לְבָבוֹ לְעֵכָב עֲצָמוֹ. וּבְשֶׁנִּסְתְּלָקוּ מִיַּד
 נִשְׂרָף וְסָפַר תוֹרָה עִמּוֹ : חסאנו קונגנו עם לא

אֱלֹמֵן. כִּי עַל דְּבַר מוֹעֵט נִשְׁפָּךְ דָּמֵן. לְקַדֵּשׁ
 שֵׁם שָׁמַיִם מְסֻרוֹ עֲצֻמֵן. בְּהַרְיַגְתִּי רַבִּי חֲצִפְיָת
 הַמְתוֹרֵגְמֵן: הָעֵדָה תִּתְּחִיזוּ כָּל שׁוֹמְעֵי שְׁמוֹעַ.
 וְתִזְלַל כָּל עֵינֵי דְמוֹעַ. וְנִהַפֵּךְ לְאַבָּל כָּל
 שְׂעִשׂוֹעַ עַל הַרְיַגְתִּי רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן שְׁמוֹעַ:
 חֲסָאנִי שְׁחַתוּנִי צוֹרְרִי וּמַעֲנִי. וּמָלְאוּ כְרִסְסִי
 מַעֲדָנִי וְהִשְׁקוּנִי מִי רוּשׁ וְלַעֲנִי. בְּהַרְיַגְתִּי
 רַבִּי חֲנִינְיָא בֶּן חֲכִינְיָא: תְּקַפּוּ עֲלֵינוּ צְרוּת
 מִצּוֹת לְהַפֵּר. וּמַאֲנֵנוּ לְקַחַת הוֹן וְכַפֵּר. כִּי
 אִם נִפְשׁוֹת הַהוֹגוֹת אֶמְרֵי שְׁפָר. כִּמּוֹ רַבִּי
 יִשְׁבָּב הַפּוֹפֵר: חֲסָאנִי יִחַתוּנּוּ בְּנֵי עֲדִינְהָ
 הַשׁוֹמְמָה. הִירְעוּ לָנוּ מִכָּל מַלְכֵי אֲדָמָה.
 וְהָרְגוּ מֵנוּ כַּמָּה וְכַמָּה. בְּהַרְיַגְתִּי רַבִּי יְהוּדָה
 בֶּן דָּמָא: דִּבְרַתְּ בֵּית יַעֲקֹב אִשׁ וּבֵית יוֹסֵף
 לְהִבָּה. הֵן עֵתָה קַשׁ אֲזַרְס כְּבָה. חֵי וְעַקֵּי
 קָשׁוּב וְקָרֵב בְּעוֹר יוֹם הַבָּא. כִּי הִמָּה
 הַסְּבִימוּ לְהַרוֹג עֲשָׂרָה צְדִיקִים עִם רַבִּי יְהוּדָה
 בֶּן כְּבָא: חֲסָאנִי וְאֵת קִרְתָּנוּ וְסַפְרָנוּ בְּשָׁנוּן.
 וְשַׁפְּכָנוּ לֵב שְׁפוּל וְאַנּוּן. מִמָּרוֹם הַסִּבְתָּ תִּחְנוּן.

יְיָ אֱלֹהֵי רַחוּם וְחַנוּן: הַבִּיטָה מִמְרוּמָיִם.
תִּשְׁפֹּכֶת דָּם הַצְדִּיקִים וְתִמְצִית דָּמִים. תִּרְאֶה
בְּפִרְגֻדֶךָ וְהֶעֱבַר בְּתַמִּים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב
עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:

זכור לנו ברית אבות. ודוי ע"ה ביו דברי התורה
הזאת ויעהע אין כל נדרי:

וְדוֹד עֲבָדֶךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׂגִיאוֹת מִי יָבִין
מִנְסַתְרוֹת נִקְנִי: נִקְנִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל
פְּשָׁעֵינוּ וּמִתְהַרְנוּ מִכָּל טְמֵאוֹתֵינוּ וְזָרוֹק עָלֵינוּ
מִיָּם מְהוֹרִים וּמִתְהַרְנוּ. בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ.
וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיָּם מְהוֹרִים וּמִתְהַרְתֶּם מִכָּל
טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:
וְאַתָּה רַחוּם לְקַבֵּל שָׁבוּיִם כִּי עַל הַתְּשׁוּבָה
מֵרֵאשׁ הַבְּטַחְתָּנוּ וְלַתְּשׁוּבָה עֵינֵינוּ מִיַּחְלוֹת
לְךָ:

אל תירא יעקב שובו שובבים. שובה ישראל
הגדה לא יגום ולא יישן שומר ישראל:
בכתוב על יד נביאך שובה ישראל עד יי
אלהיה כי בשלף בעוניה. ונאמר קחו עמכם
דברים ושובו אל יי אמרו אליו כל תשא
עון וקח מזב ונשלמה פרים שפתינו:

מְנוּיָה וּגְמוּרָה. בְּסוּד חֲכָמֵי תוֹרָה. אֲשֶׁר מִי
שֶׁלֹּא נִבְרָא :

וּמֵאֲהַבְתָּהּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵהֲבַתְּ אֶת יִשְׂרָאֵל
עִמָּךְ וּמְחַמְלָתְךָ מִלְּבָנוּ שְׂחַמְלָתְךָ עַל בְּנֵי
בְרִיתְךָ נְתַתְּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת (יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַכְּפָרִים הַזֶּה לְמַחִילַת חַטָּא
וְלִסְלִיחַת עוֹן וְלִכְפָּרַת פְּשָׁע :

חזון יום אָתָּא לְכַפֵּר פְּשָׁעֵי יִשְׁנָה.

קהל הַיּוֹם בִּיאָתוֹ אַחַת בַּשָּׁנָה :

בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ וְהִיְתָה זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת
עוֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטָּאתָם :

הַיּוֹם זֶה נָתַן תְּעוּדָה לְעַם זֶה :

קהל הַיּוֹם חַל בּוֹ צִיר סִלַּח נָא לְעוֹן הָעַם הַזֶּה :

בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ סִלַּח נָא לְעוֹן הָעַם הַזֶּה

כְּגֵדֶל חֲסִדְךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׂאתָה לְעַם הַזֶּה

מִמְצָרִים וְעַד הַנְּהָ וְשֵׁם נִאָּמַר : וַיֹּאמֶר

יְיָ סְלַחְתִּי בְּדַבְרְךָ :

קיי וח בְּעֵבֹר כְּבוֹד שְׁמֶךָ הִמָּצָא לָנוּ מִיַּחַל

וּסוּלַח סִלַּח נָא לְמַעַן שְׁמֶךָ :

חזון יום מְחִילָה בְּשִׁרְתְּ לְצִיר בְּרָשָׁם.

קהל הַיּוֹם נְתִיצַבְתָּ עִמּוֹ וּקְרָאתָ בְּשֵׁם :

מוסף דיום כפורים

עו

בְּכַתוּב בְּתוֹרַתְךָ וַיֵּרַד יְיָ בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ
שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ:

קִיּוּחַ בְּעֵבֹר כְּבוֹד שְׁמֶךָ הִמָּצָא לָנוּ רַחֲמוֹם
וְחַנוּן רַחֲמִים נָא לְמַעַן שְׁמֶךָ:
חַוּן יוֹם שׁוֹמְמוֹת הַיְבִיטָה.

קִהַל הַיּוֹם תַּחֲזֵן הַטָּה לָנוּ לְהַבִּיטָה:
בְּכַתוּב בְּדִבְרֵי קַדְשֶׁךָ הַטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וּשְׁמֶע
פִּקְחַ עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר
נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיךָ כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
מִפְּסִילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים: בְּעֵבֹר כְּבוֹד שְׁמֶךָ הִמָּצָא לָנוּ
שׁוֹמְעַ תְּפִלָּה שְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
מִי אֵל כְּמוֹךָ:

אֲדִיר וְנָאֹר בּוֹרָא דוֹק וְחָלָד

מִי אֵל כְּמוֹךָ:

גּוֹלָה עֲמוּקוֹת. הוֹבֵר צְדָקוֹת

מִי אֵל כְּמוֹךָ:

הַדּוֹר בְּלְבוּשׁוֹ. וְאִין זוּלָתוֹ

מִי אֵל כְּמוֹךָ:

זִקְקָה כְּפּוֹפִים. חוּנֵן הַלִּים

מִי אֵל כְּמוֹךָ:

טהור עינים. יושב שמים
 מי אל כמוה :
 שוכן שחקים. תומך תמימים.
 מי אל כמוה :
 נושא עון. ועובר על פשע.
 מי אל כמוה :

ככתוב על יד נביאה. מי אל כמוה נושא עון
 ועובר על פשע לשארית נחלתו. לא
 החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא : ישוב
 ירחמנו יכבוש עונותינו. ותשליך במצלות
 ים כל חטאתם : וכל חטאת עמה בית
 ישראל תשליך במקום אשר לא יזכרו ולא
 יפקדו ולא יעלו על לב לעולם תתן אמת
 ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו
 מימי קדם

או"א מחל לעונותינו. רצה. סדר דוכן.
 היום תאמצנו.

סדר דוכן

וּתְעַרְבַּ לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ בְּעוֹלָה וּבְקָרְבָן. אָנָּה
רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הָשֵׁב שְׂכִינְתְּךָ
לְצִיּוֹן עִירָךָ וְסֹדֶר הַעֲבוּדָה לְיִירוּשָׁלַיִם.
וּתְהַזְיֶנָּה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. וְשֵׁם
גְּעֻבָדְךָ בְּיָרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת:
אֵן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שְׂאוֹתָךְ לְבִדְךָ בְּיָרְאָה גְּעֻבּוֹד:

מודים דרבנן :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך
הגדול והקדוש על שהחיייתנו וקימתנו כן תחיינו ותקימנו ותאסוף
גלותנו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך בלבב שלם
על שאנו מודים לך ברוך אל ההודאות :

קֹהֵל אֲבִינוּ מִלִּבְנוֹ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעֲסֶךָ
וְכִלָּה דְבָר וְחָרַב וְרָעַב וּשְׁבִי וּמִשְׁחִית
וְעוֹן וּמַגִּפָּה וּפְגַע רָע וְכָל מַחֲלָה וְכָל תְּקָלָה
וְכָל קִטְמָה וְכָל מִיָּנִי פְרָעֲנִיּוֹת וְכָל גְּזֵרָה
רָעָה וְשִׁנְאַת הַנֶּם מֵעֲלִינוּ וּמַעַל כָּל בְּנֵי
בְרִיתְךָ :

וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ :

דיא כהנים ואנען דיעזעם :

חי רצון פלסניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא הברכה הזאת
שצויתנו לברך את עמך ישראל ברכה שליטה ולא יהיה בה
מכשול ועון פעתה ועד עולם :

סדר דוכן

חיו אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה
המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה
עבדך האמורה מפי אהרן ובניו הש"ץ בקול

כהנים עם קדושיה באמור :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
בקדושתו של אהרן וצונו לברך את עמו
ישראל באהבה :

יברכה יי מציון עושה שמים וארץ :
יי אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ :
וישמרה שמרני אל פי חסיתי כך :

רבנו של עולם אני שלך וחלומותי שלך
חלום חלמתי ואיני יודע מה הוא יהי
רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיהיו
כל חלומתי עלי ועל כל ישראל לטובה
בין שחלמתי על עצמי ובין שחלמתי על
אחרים ובין שחלמו אחרים עלי אם טובים
הם חזקים ואמצים ויתקיימו בי ובהם בחלומות
יוסף הצדיק ואם צריכים רפואה רפאם
בחזקתו מלך יהודה מחליו וכמרים הנביאה
מצרעתה ובנעמן מצרעתו וכמי מרה על
ידי משה רבינו וכמי יריחו על ידי אלישע :

סדר דוכן

וּכְשֵׁם שֶׁהַסִּכָּה אֶת קַלְלַת בְּלַעַם הָרָשָׁע
מִקְלָלָה לְבִרְכָּה בֵּן תִּהְיֶה כָּל חִלּוּמֹתַי עָלַי
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִחַנְּנֵנִי
וְתִרְצֵנִי אָמֵן :

יָאֵר. אֱלֹהִים יִחַנְּנֵנִי וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו
אֲתֵנוּ סֵלָה :

יְיָ. יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרָף אִפְסִים
וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת :

פָּנָיו. פָּנֵה אֵלַי וְחַנְּנֵנִי כִּי יָחִיד וְעֵנִי אָנֹכִי :

אֱלֹהֵי. אֱלֹהֵי יְיָ נִפְשֵׁי אִשָּׁא :

וַיִּחַנְּנֵנִי. חֲנֵה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֵל יְד אֲדוֹנֵיהֶם
כְּעֵינֵי שִׁסְחָה אֵל יְד גְּבֻרָתָהּ בֵּן
עֵינֵינוּ אֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שְׂיִחַנְּנֵנוּ :

יִשָּׂא. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם.

יִשָּׂא. יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וַיְצַדֵּקָהּ מֵאֱלֹהֵי
יִשְׁעוֹ. וּמִצָּא חֵן וְשִׁבְלֵי טוֹב בְּעֵינֵי
אֱלֹהִים וְאָדָם :

יְיָ. יְיָ חַנּוּן לָהּ כְּוִינֵנוּ הִיָּה זְרוּעַם לְבִקְרִים
אֶף יִשׁוּעֵתֵינוּ בְּעֵת צָרָה :

פָּנָיו. אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ בְּיוֹם צָר לִי
הִטָּה אֵלַי אֲזַנְךָ בְּיוֹם אֲקִרְאֶ
מִמָּהר עֲנֵנִי :

סדר דוכן

אלהיך. אליה נשאתי את עיני הישבי בשמים:

וישם. וישמו את שמי על פני ישראל ואני אברכם:

לה. לה יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד פי כל בשמים ובארץ לה יי הממלכה והמתנשא לכל לאש:

שלום. שלום ושלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למע קדשת חסדיך וגדל רחמך הפשוטים ולמע טהרת שמך הגדול הג' ור והנורא בין עשרים ושנים אותי תהי צאים מהפסוקים של ברכת פהגים האמורה מפי אהרן ובניו עם קדושיך שתהיה קרוב לי בקראי לך ותשמע תפילתי נאקתי ואנקתי תמיד בשם ששמעת אנקתי יעקב תמימה הנקרא איש תם: ותתן לי ולכל נפשות ביתי מזונותינו ופרנסותינו ברוח ולא בצמצום בדתך ולא באיסור בנחת ולא בצער מתחת ידך הרחבה בשם שנתת פת לך לאכול

סדר דובן

וּבְנֵי לִלְבוּשׁ לַיַּעֲקֹב אָבִינוּ הִנְקָרָא אִישׁ תָּם.
וְתַתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵינוּ
כָּל רוֹאֵינוּ וַיְהִי דְבָרֵי נִשְׁמָעִים לְעַבִּידְתָּךְ
בְּשֵׁם שְׁנַתָּת אֶת יוֹסֵף צְדִיקָךְ בְּשַׁעֲדָה
שֶׁהַלְבִּי וְ אָבִיו כְּתָנֵת פְּסִים לְחֵן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵינוּ כָּל רוֹאֵיו וְתַעֲלֶינִי
עַמִּי נִפְלְאוֹת וְנִסִּים וּלְטָבָה אֶת וְתַעֲלֶינִי
בְּדַרְכֵי וְתֵּן בְּלִבִּי בִּינָה לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל
וּלְבָרִים אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ וְסֵדֶר דְּוִתְךָ
וְתַעֲלֶינִי מִשְׁגִּיאֹת וְתַטְהֵר רַעֵי נִי וְלִבִּי
לְעַבֹּדְתָּךְ. וְתֹאדְרֵךְ יָמֵי (וַיְמֵי אִשְׁתִּי וּבְנֵי
וּבְנוֹתַי) (וַיְמֵי אָבִי וְאִמִּי) בְּרוּב עֵז וְשָׁלוֹם
אָמֵן סְלָה :

אֲדִיר בְּמָרוֹם שׁוֹבֵן בְּגִבְעוֹתָה אַתָּה שְׁלֹמִים
וְשִׁמְךָ שְׁלוֹם. יְהִי רְצוֹן שְׁתֵּי שָׁמַיִם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה
לְמִשְׁמַחַת שְׁלוֹם :

וועהרענד דער חון שים שלום זאנטי זאנען דיא כהנים דיעזעם :
רפון העולמים עשינו מה שנזרת עלינו אף אתה עשה עמנו כאשר
הבטחתנו השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך
את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו
ארץ זבת חלב ודבש :

סדר דוכן

שִׁים שְׁלוֹם מוֹבָה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַכְנוּ
אֲבִינוּ כְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּה. כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה
נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תִּירַת חַיִּים וְאַהֲבַת
חֶסֶד. וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם.
וּמִזֶּבֶעַיִנִיָּה לְבִירָךְ אֶת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמָךְ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרִנָּסָה מוֹבָה
נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טְבִים וְלְשְׁלוֹם:

וְנֹאמַר כִּי בִי יִרְבוּ יְמֶיךָ וְיִוָּסִיפוּ לָךְ שָׁנוֹת
חַיִּים. לְחַיִּים מוֹבִים תִּכְתְּבֵנוּ: אֱלֹהִים
חַיִּים כְּתִבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. כְּכַתוּב וְאַתֶּם
הַדְּבָקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם:

- הַיּוֹם תִּאֲמָצֵנוּ: אֲמֵן
- הַיּוֹם תִּבְרַכְנוּ: אֲמֵן
- הַיּוֹם תִּגְדְּלֵנוּ: אֲמֵן
- הַיּוֹם תִּדְרָשֵׁנוּ לְטָבָה: אֲמֵן
- הַיּוֹם תִּשְׁמַע שְׁוַעֲתֵנוּ: אֲמֵן

סדר דוכן

היום תקבל ברחמים וברצון את

תפלתנו: אמן

היום תתמכנו בימין צדקה: אמן

כהיום הזה תביאנו ששים ושמיחים בבנין
שלם. ככתוב על יד נביאך והבאתים

אל הר קדשי ושמיחתים בבית תפלתתי.

עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי. כי

ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים ונאמר:

ניצונו יי לעשות את כל ההקים האלה

ליראה את יי אלהינו לשוב לנו כל הימים

לחיותנו כהיום הזה: ונאמר וצדקה תהיה

לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת

לפני יי אלהינו כאשר צונו: וצדקה וברכה

וברחמים וחסדים ושלוה יהיה לנו ולכל

ויצראל עד העולם: הש"י מסיים ברוך אתה

יי עשה השלוה:

קדיש שלם.

קריאת התורה למנחה

סדר הוצאת ספר תורה

ויהי בנסוע בריך שמה תמצא לעיל אצל שהרית.

קריאת התורה למנחה

סדר הוצאת ספר תורה. ויהי בנסוע בריך שמה
ביים דאוונע.

קורין בס"ת כפ' אחרי מות שלשה נברו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם :
 כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא
 תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא
 אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו :
 את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת
 בהם אני יהוה אלהיכם : ושמרתם את חקתי
 ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי
 בהם אני יהוה : (לוי) איש איש אל כל שאר
 בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה :
 ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך היא
 לא תגלה ערותה : ערות אשת אביך לא
 תגלה ערות אביך הוא : ערות אחותך בת
 אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת

חויץ לא תגלה ערותן: ערות בת בנך או
 בת בתך לא תגלה ערותן כי ערותך הנה:
 ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך
 הוא לא תגלה ערותה: ערות אחות אביך
 לא תגלה שאר אביך הוא: ערות אחות
 אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא: ערות
 אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב
 כי דדתך הוא: ערות כלתך לא תגלה
 אשת בנך הוא לא תגלה ערותה: ערות
 אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא:
 ערות אשה ובתה לא תגלה את ביה בנה
 ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה
 הנה זמה הוא: ואשה אחותה לא תקח
 לצרר לגלות ערותה עליה בחייה: ואל
 אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה
 ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע
 לטמאה בה: ומזרעך לא תתן להעביר
 למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני
 יהוה: (מפשיר) ואת זכר לא תשכב משכבי
 אשה תועבה הוא: ובכל בהמה לא תתן
 שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני
 בהמה לרבעה תבל הוא: אל תטמאו בכל
 אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני
 משלח מפניכם: ותטמא הארץ ואפקד עונה

87 קריאת התורה למנחה יום כפורים פז
עליה ותקיא הארץ את ישביה: ושמרתם
אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל
התועבות האלה האזרח והגר הגר בתוכם:
כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ
אשר לפניכם ותטמא הארץ: ולא תקיא
הארץ אתכם בטמאם אותה כאשר קאה
את הגוי אשר לפניכם: כי כל אשר יעשה
מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות
העשת מקרב עם. ושמרתם את משמרת
לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו
לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם:

החזן אמר חצי קדיש:

ביים עמסארהעבען דעם ס"ת:
וזאת התורה אשר שם משה לפני בני
ישראל על פי יי ביד משה: עץ חיים
היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה
דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: ארך ימים
בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי חסן למען
צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

קריאת הפסרה

דיא ברכות פאר דער הפסרה אבען ביים דאוונען:

ספר יונה הנביא :

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה בֶן־אָמֹתַי לֵאמֹר :
 קוּם לֶךְ אֶל־נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וְקֹרָא
 עָלֶיהָ כִּי־עָלְתָה רָעַתָּם לִפְנֵי : וַיִּקָּם יוֹנָה
 לְבָרַח תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא
 אֹנִיָּה וּבָאָהּ תַרְשִׁישִׁי שׁוֹמֵן וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ וַיֵּרֶד בָּהּ
 לְבוֹא עִמָּהֶם תַרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה : וַיְהִי
 הַמַּיִל רוּחַ־גְּדוֹלָה אֶל־הַיָּם וַיְהִי סַעַר־גְּדוֹל
 בַּיָּם וְהָאֹנִיָּה חָשְׁבָה לְהִשָּׁבֵר : וַיִּרְאוּ הַמַּלְאָכִים
 וַיִּזְעְקוּ אִישׁ אֶל־אֶלְהֵוֹ וַיִּטְלוּ אֶת הַכִּלִּים
 אֲשֶׁר בָּאֹנִיָּה אֶל־הַיָּם לְהַקֵּל מֵעֲלֵיהֶם וַיּוֹנָה
 יָרַד אֶל־יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב וַיִּרְדָּם :
 וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב הַחֵבֶל וַיֹּאמֶר לוֹ מָה לָּךְ־
 גִּרְדָּם קוּם קְרָא אֶל־אֱלֹהֶיךָ אוּלַי יַתְעַשֶׂת
 הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נִאֲבָד : וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־
 רֵעֵהוּ לָכוּ וְנִסְפִּלָה גּוֹרְלוֹת וְנִדְרָעָה בְּשַׁלְמֵי
 הַרְעָה הַזֹּאת לָנוּ וַיִּסְּלוּ גּוֹרְלוֹת וַיִּסּוּל הַגּוֹרָל
 עַל־יוֹנָה : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה־נָא לָנוּ בְּאֲשֶׁר
 לָמִי הִרְעָה הַזֹּאת לָנוּ מִהַ־פְּלֹאֲכֶתֶךָ וּמֵאִן

תבוא מָה ארְצָךְ וְאִי-מִזֶּה עִם אֲתָה : וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם עֲבָרִי אֲנִי וְאֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
 אֲנִי יָרָא אֲשֶׁר-עָשָׂה אֶת-הַיָּם וְאֶת-הַיַּבְשָׁה :
 נִירְאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוּלָהּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 מַה-זֹּאת עָשִׂיתָ כִּי-יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי-מִלְפָּנֶי
 יְהוָה הוּא בָרַח כִּי הִגִּיד לָהֶם : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 מַה-נַּעֲשָׂה לָךְ וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעֲלֵינוּ כִּי הַיָּם
 הוֹלֵךְ וְסֹעֵר : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂאוּנִי וְהַטְּלֵנִי
 אֶל-הַיָּם וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם כִּי יוֹדַע אֲנִי
 כִּי בִשְׁלֵי הַסֹּעֵר הַגָּדוֹל הַזֶּה עֲלֵיכֶם : וַיַּחֲתְרוּ
 הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב אֶל-הַיַּבְשָׁה וְלֹא יָכְלוּ כִּי
 הַיָּם הוֹלֵךְ וְסֹעֵר עֲלֵיהֶם : וַיִּקְרְאוּ אֶל-
 יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵי נַאֲבֹדָה
 בְּנַפְשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאֶל-תִּתֵּן עֲלֵינוּ דָם נִקְיָא
 כִּי-אֲתָה יְהוָה כַּאֲשֶׁר חָפַצְתָּ עָשִׂיתָ : וַיִּשְׂאוּ
 אֶת יוֹנָה וַיַּטְּלֵהוּ אֶל הַיָּם וַיַּעֲמֵד הַיָּם מִזְעָפוֹ :
 נִירְאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוּלָהּ אֶת-יְהוָה
 וַיִּזְבְּחוּ-זָבַח לַיהוָה וַיִּדְרוּ נְדָרִים : ב וַיִּמַן
 יְהוָה דָּג גָּדוֹל לְבָלוֹעַ אֶת יוֹנָה וַיְהִי יוֹנָה

בְּמַעֵי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלֹוֹת :
וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל יְהוָה אֱלֹהָיו מִמַּעַי הַדָּגָה :
וַיֹּאמֶר קְרָאתִי מִצָּרָה לִי אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי
מִבְּטֶן שָׂאוֹל שׁוֹעֵתִי שָׁמַעְתָּ קוֹלִי : וַתִּשְׁלִיכֵנִי
מִצֹּלָה בְּלִבִּי יָמִים וָנָהָר וַסִּבֵּבֵנִי כָּל־
מִשְׁבְּרֵיהֶם וַגְּלִיף עָלַי עֲבָרוֹ : וְאַנִּי אָמַרְתִּי
נִגְרַשְׁתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיהָ אַךְ אוֹסִיף לְהִבִּיט אֶל־
הַיָּבֵל קְדָשָׁה אֲפֹפוֹנֵי מַיִם עַד־נֶפֶשׁ תַּהוֹם
וַסִּבֵּבֵנִי סוּף חֲבוּשׁ לְרֹאשִׁי : לְקַצְבֵי הָרִים
יִרְדְּתִי הָאָרֶץ בְּרִיחֶיהָ בְּעַדִּי לְעוֹלָם וַתַּעַל
מִשַּׁחַת חַיֵּי יְהוָה אֱלֹהָי : בְּהִתְעַטֵּף עָלַי נֶפֶשִׁי
אֶת־יְהוָה זָכַרְתִּי וַתָּבוֹא אֵלַי תִּפְלֹתַי אֶל
הַיָּבֵל קְדָשָׁה : מְשֻׁמְרִים הַבְּלִי־שׁוֹא חֲסֵדָם
וַיַּעֲזֹבוּ : וְאַנִּי בְּקוֹל תוֹדָה אֲזַבְּחָה־לָּךְ אֲשֶׁר
נִדְרַתִּי אֲשַׁלְּמָה וַיִּשׁוּעַתָּה לִיהוָה : וַיֹּאמֶר
יְהוָה לְדָג וַיִּקָּא אֶת־יּוֹנָה אֶל־הַיָּבֶשֶׁת :
ג וַיְהִי דָבָר יְהוָה אֶל־יּוֹנָה שְׁנִית לְאָמַר :
קוּם לֶךְ אֶל־נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וְקְרָא אֵלַיָּהָ
אֶת־הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר אֵלַיָּהָ : וַיִּקַּם

יֹנָה וַיִּלֶךְ אֶל־נִינְוָה כְּדַבֵּר יְהוָה וְנִינְוָה
 הָיְתָה עִיר־גְּדוֹלָה לֵאלֹהִים מִהֶלֶךְ שְׁלִישֵׁת
 יָמִים׃ וַיַּחַל יֹנָה לָבוֹא בְעִיר מִהֶלֶךְ יוֹם
 אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר עוֹד אַרְבָּעִים יוֹם וְנִינְוָה
 נִהְפָּכֶת׃ וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי נִינְוָה בֵּאלֹהִים
 וַיִּקְרְאוּ־צוֹם וַיִּלְבְּשׁוּ שִׁקִּים מִגְּדוֹלָם וְעַד־
 קִטְנֵם׃ וַיַּעַן הַדָּבָר אֶל־מֶלֶךְ נִינְוָה וַיִּקָּם
 מִבְּסֹאוֹ וַיַּעֲבֵר אֶדְרֵתוֹ מֵעָלָיו וַיְכַסּוּ שִׁק וַיֵּשֶׁב
 עַל־הָאֶמֶר׃ וַיִּזְעַק וַיֹּאמֶר בְּנִינְוָה מַטְעַם
 הַמֶּלֶךְ וַגְּדָלָיו לֵאמֹר הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה וַיִּקְרְאוּ
 אֶל־אֱלֹהִים בְּחִזּוֹקָה וַיֵּשְׁבוּ אִישׁ מִדְּרָכּוֹ
 הָרָעָה וּמִן־הַחֲמָם אֲשֶׁר בְּכַפִּיהֶם׃ מִי־יִוָּדַע
 יָשׁוּב וְנָחַם הָאֱלֹהִים וְשָׁב מִחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא
 נֹאכַד׃ וַיֵּרֶא הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־
 שָׁבוּ מִדְּרָכָם הָרָעָה וַיִּנָּחֵם הָאֱלֹהִים עַל־
 הָרָעָה אֲשֶׁר־דָּבַר לַעֲשׂוֹת־לָהֶם וְלֹא עָשָׂה׃
 ד וַיִּרַע אֶל־יֹנָה רָעָה גְדוֹלָה וַיַּחַר לּוֹ׃
 וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אָנָּה יְהוָה הֲלוֹא
 זֶה דְבָרִי עַד־הָיֹתִי עַל־אֲדָמָתִי עַל־בֶּן

קבמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה
 אל-חנן ורחום ארף אפים ורב-חסד ונחם
 על-הרעה: ועתה יהוה בח-נא את-נפשי
 ממני כי טוב מותי מחי: ויאמר יהוה ההיטב
 חרה לך: ויצא יונה מן-העיר וישב מקדם
 לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל
 עד אשר יראה מה-יהיה בעיר: וימן יהוה-
 אלהים בקיון ויעל מעל ליונה להיזות על
 על-ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה
 על-הקיון שמחה גדולה: וימן האלהים
 תולעת בעלות השחר למחרת ותך את-
 הקיון ויבש: ויהי כזרח השמש וימן
 אלהים רוח קדים תרשית ותך השמש על
 ראש יונה ויתעלה וישאל את-נפשו למות
 ויאמר טוב מותי מחי: ויאמר אלהים
 אל-יונה ההיטב חרה לך על-הקיון ויאמר
 היטב חרה-לי עד מות: ויאמר יהוה אתה
 חסד על-הקיון אשר לא-עמלת בו ולא
 גדלתו שבן-לילה הנה ובן-לילה אבד:

וְאֲנִי לֹא אֲחֹס עַל-גִּיְנוּהַּ הָעִיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר
 יִשְׁבָּהּ הַרְבֵּה מִשְׁתִּים-עֲשָׂרָה רַבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר
 לֹא-יָדַע בֵּין-יָמוֹנֵנוּ לְשִׁמְאֵלוֹ וּבְהִמָּה רַבָּה:
 מִי-אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂאָ עֵוֹן וְעֵבֶר עַל-פֶּשַׁע
 לְשִׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ לֹא הֶחְזִיק לְעַד אִפּוֹ
 כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ יְקִבֹּשׁ
 עֲוֹנֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל-חַטָּאתָם:
 תַּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר-
 נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ מִיָּמֵי קָדָם:

ברכות נאך דער הפטרה ביז מגן דוד זיעהע
 אָבען ביים דאוונע:

יהללו ובנוחה יאמר זיעהע אָבען ביים
 דאווענע:

תפלת שמונה עשרה זיעהע אָבען ביא
שחרית.

תפלת מנחה לשליח צבור בקול

ברוך אתה : מסוד ביו מוחל ומולח לעונים :

קהל איתן הכיר אמונתך. בדור לא ידעו
לרצותך. גהץ בך וידע יראתך. דין
להודיע לכל הדרתך : הדרוך תועים
בגתיתך. ונקרא אב לאמתך. זהר לעשות
דברתך. חפץ לחסות בצל שכינתך : טעם
לעוברים פלבלתך. ידע לשבים כי אין בלתך.
חיו כי האמין בך לחלותך לשע אשל ולהזכיר
גבורותך :

קהל צדקה תחשב לנו. בצדק אב סלח לנו.
חיו לא כחטאינו תעשה לנו. מגננו כי לה
יחלנו :

זכרנו ביו ומצמיח ישועה :

קהל מואהב ויחיד לאמו. נפשו לטבח
בהשלימו. שרפים צעקו ממרומו. עונים
חוסה לאל מרחמו. פודה ומציל רחמו. צנה
שה תמורה במקומו. קשב אל תשפוך דמו.
רחפו רחום לרומו. שקרו וקומו לשמו :

שֶׁשֶׁר תִּאָרוּ פְּנוּגָה יוֹמוֹ תִּרְאֶהוּ הַיּוֹם בְּיִשְׂרָאֵל
 בְּאֵלֶימוֹ. תִּזְכֹּר עֲקֻדְתּוֹ וְתַחֲזוּן (נ"א וְתַעֲזוֹר)

ע מ ו :

קהל לְפָנָיו יְקִימֵנִי וְנִחֵה. בְּצַדֵּק אָב נִחֵה.
 חוֹן יְיָ מִמִּית וּמִחַיָּה בְּמַלְלָיו רְדוּמִים יִחַיָּה :

מִי כְמוֹךָ בֵּינוֹ פְּחִיָּה הַמַּתִּים :

קהל אֲרָאֵלִים בְּיָעַם תָּם טְמֵלִיכִים. לְמַלְךָ
 מַלְכֵי הַמְּלָכִים. יִפְּיוֹ לְשׁוֹר בְּכֶסֶם הַיְלָכִים.
 יִלְדִּיו הַיּוֹם צָגִים בְּמִלְאָבִים. הַמְּקַדִּישִׁים
 וְתַחֲזוּן עוֹרְכִים. בְּיוֹם זֶה אִיבָה מִשְׁלִיכִים.
 יַחַד בְּיָעַם אֲבִיהֶם מְבָרְכִים. רָם לְרַצוֹת
 בְּדַבָּרִים רַבִּים : בּוֹבוֹת הַתָּם יְצִיץ מַחֲרָפִים.
 יְהִי יְאִיר עֵינֵי חֹשְׁכִים. מַלְךָ נִצָּב בְּעֵדוּת
 בְּרוּכִים. רוֹצֵה בְּעַמּוֹ יִפְאַר נְמוּכִים : הוֹפְקִים
 בְּתַפְלָה לְהַשְׁכִּים. כְּטוֹב וּסְלַח עִפְסֵ יִסְכִּים :
 חוֹן יִשְׁמִיעַ לֹא תִבוֹשׁוּ דְבִים. יֵאמֶר לְכֹן לְבֵית
 הַמַּחֲכִים :

יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדָר וָדָר
 תִּלְלוּיָה :

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא :

חיוק אמונת אם נוטרת למענה צוזר לנשארת.

ועקה רצה נא בקטרת. קדוש:

חיוק יכפר ויסלח. אל טוב וסלח נזרא

וקדוש:

חיוק תפלתנו ממעונות. יקבל בקרבנות. האל

קדוש:

חיוק מיכאל מימין מהלל. וגבריאל משמאל

ממלל בשמים אין כאל. ובארץ מי בעמה

ישראל:

ובכי שרפים עומדים ממעל לו:

ארצלי הוד פוצחים הלולו. ברתת וזיע

מפארים סלולו. גשים ובאים בשנון

פלולו: שרפים עומדים ממעל לו: מיכאל

דגול מרבקה הוא בלי כחד. המשיט לארץ

ותרעד ותפחד. ועמו צבא המשל ופחד:

שיש כנפים שיש כנפים לאחד: מיכאל זקנים

וברקים מרעידים לפניו. תרדים להרעיד

בכל פניו בארבע פנות מצפוניו. בשמים

יבסה סגיו: מיכאל יבאים וחרדים גדודי חיליו.

כל סלאכיו וחילי דגליו. למולו ירועו לגדלו

בשכלוליו: ובזימם יבסה רגליו: מיכאל מים

ועד ים ברגע מעיפה. נזרא בלי יפולים

לשור ולצופף. סביבות כסא מתחוסף.
 ובשמים יעוסף: מיכאל עורכים ענין עוזו
 לומר. פאר פקוד פלל לגמר. צפופה צהל
 צדק בנאמר. וקרא זה אל זה ואמר: מיכאל
 קלום קדשות קדוש קוראות. רבוא רבון
 עינים מלאות. שוכן עד מעריצים ביציאות.
 קדוש קדוש קדוש יי צבאות: מיכאל תקיף
 מרבקה מפארים לסלדו. תלי תלים עומדים
 לבבדו. תבל וכל דריה מקדישים הודו.
 מלא כל הארץ כבודו:

ח/יוק מיכאל מימין מהלל. ונבריא אל משמאל
 ממלל בשמים אין כאל. ובארץ מי בעמף
 ישראל:

ובבן ולך תעלה קדשה פי אתה אלהינו
 מלך מוחל וסולח:

פי רכובו בערבות ועוז בשחקים. וזרועו
 במעונה. וקדושו בזבול. ואימתו בערפל.
 ומוראו בשמי שמים. וקשתו בשמים. וקולו
 על המים. ומושבו ברום. ומבטו בתחת.
 ממעלה קדוש. וממטה ברוך. ממים אדיר.
 ומנהרות קול. ומארץ זמר. ומעצים רגן.
 ומתרים רקד. ומגבעות שיר. ומקל ברקיה

תקח. ומכל ראש כפה. ומכל עין רמז. ומכל
 און שמע. ומכל פה הודיה. ומכל לשון
 שבה. ומכל גרון רזן. ומכל לב רחש.
 ומכל קרב הגיון. ומכל בך כריעה. ומכל
 קומה השתחויה. ומזקנים כבוד. ומאנשים
 ונשים שיר. ומבחורים ובתולות הלל.
 ומעוללים ויונקים עז. ומדור לדור גבורה.
 ומעולם ועד עולם ברכה: כי כלם בראת
 למענה. יקראו זה לזה. ויענו זה לזה.
 ויאמרו זה לזה. גושו עושו חושו. ונעריץ
 למלך הכבוד האל הנערץ והנקדש בקדש:
 ככתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר:
 קדוש קדוש קדוש

י צבאות מלא כל הארץ כבודו:

כבודו מלא עולם משתיו שואלים זה לזה
 אנה מקום כבודו לעמתם ברוך יאמרו:

קהל ברוך כבוד יי ממקומו:

ממקומו הוא יפן ברחמים ויחזן עם
 הפיחדים שמו ערב ובוקר בכל יום
 תמיד פעמים באהבה שמע אמרים:
 קהל שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מִלְכֵנוּ
 הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו
 שְׁנִית לְעֵינֵי כָל חַי לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:
 קהל אָנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

אֲדִיר אֲדִירֵנוּ יי אֲדוֹנֵנוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל
 הָאָרֶץ. וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ.
 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:
 וּבְדַבְרֵי קֹדֶשׁ כְּתוּב לֵאמֹר:

יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר
 הַלְלוּיָהּ:

דער חזן זאגט ובכין תן פחדך. אתה בחרתנו. יעלה
 ויבא ביז חנון ורחום אתה. דאן זאגט מאן סליחות.
 זכור לנו ביז אל גא תשת. נאך סליחות זאגט
 מאן זכור סדר הודוי ע"ח ביז דברי התורה הזאת
 דאן זאגט מאן היער ווייטער:

וְדוֹד עֲבָדֶךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׂגִיאוֹת מִי יָבִין
 מִגְּסַתְרוֹת גִּקְנִי: גִּקְנֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִכָּל
 פְּשָׁעֵינוּ וּמִטְהַרְנוּ מִכָּל טְמֵאוֹתֵינוּ וְזָרוּק עֲלֵינוּ
 מֵיִם טְהוֹרִים וּמִטְהַרְנוּ. בְּכַתוּב. עַל יַד גְּבִיאָךְ.
 וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מֵיִם טְהוֹרִים וּמִטְהַרְתֶּם מִכָּל
 טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהַר אֶתְכֶם:
 וְאַתָּה רַחוּם לְקַבֵּל שְׂבִיִם כִּי עַל הַתְּשׁוּבָה

מראש הבטחתנו ולתשובה עינינו מִיחלות
לך :

אל תירא יעקב שובו שובבים. שובה ישראל
הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל :
בפתוב על יד נביאה שובה ישראל עד יי
אלהיה כי בשלת בעוניה. ונאמר קחו עמכם
דברים ושובו אל יי אמרו אליו כל תשא
עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו :

ומאהבתה יי אלהינו שאהבת את ישראל
עמך ומחמלתה מלפניו שחמלת על בני
בריתך נתת לנו יי אלהינו את (יום השבת
הזה ואת יום) הכפרים הנה למחילת חטא
ולסליחת עון ולכפרת פשע :

מן יום אשר הוצק לכפרתנו.

קהל היום תבשרנו צורנו תמחרו :
בפתוב בתורתך והיתה זאת לכם לחקת
עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם :
מן יום מנחיל דת שוע בעד דזר.

קהל היום נשא לו בבקשו סלח נא :
בפתוב בתורתך סלח נא לעון העם הנה
בגדל חסדה וכאשר נשאתה לעם הנה

ממצרים ועד הנה ושם נאמר: ויאמר
 יי סלחתי בדברך:

חזן יום קוראי בשמה ומלשו:

קהל היום רחם עלינו כאז קרא בשם:
 בכתוב בתורתך וירד יי בענן ויתיצב עמו
 שם ויקרא בשם יי: ויעבור יי על פניו
 ויקרא יי יי אל רחום וחנון: ארך אפים
 ורב חסד ואמת נצר חסד לאלפים נשא עון
 ופשע וחטאה ונגקה:

קיוח בעבור כבוד שמה המצא לנו מזחל
 וסולח סלח נא למען שמה:

חזן יום שוממות היכלך תביט:

קהל היום תעשה למען שמה פנים איש
 תמודות:

בכתוב בדברי קדשך הטה אלהי אונך ושמע
 פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר
 נקרא שמה עליה כי לא על צדקותינו אנחנו
 מפילים תחנונינו לפניה כי על רחמיה
 הרבים:

קיוח בעבור כבוד שמה המצא לנו שומע
 תסלה שמע תסלתנו למען שמה:

מי אל כְּמוֹהָ :

אָדוֹן אֲבִיר בְּמַעֲשָׂיו בְּבִיר

מי אל כְּמוֹהָ :

גוֹלָה עֲמוּקוֹת. דוֹבֵר צְדָקוֹת

מי אל כְּמוֹהָ :

הַצּוֹר תְּמִים. וּמְלֵא רַחֲמִים

מי אל כְּמוֹהָ :

כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים. לְהַצְדִּיק עֲמוּסִים

מי אל כְּמוֹהָ :

כְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָהּ. מִי אֵל כְּמוֹהָ נִשְׂא עוֹן
וְעוֹבֵר עַל פִּשְׁעֵי לְשֵׁאֲרֵית נַחֲלָתוֹ. לֹא

הִחְזִיק לְעַד אִפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא : יָשׁוּב

יִרְחַמְנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת

יָם כָּל חַטָּאתָם : וְכָל חַטָּאת עִמָּה בֵּית

יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלִיךְ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזְכְּרוּ וְלֹא

יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם תִּתֵּן אֶמֶת

לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם

מִיָּמֵי קֶדֶם

או"א מחל לעונותינו רצה ביז עושה השלום.

(הזן) יתנדל ויתקדש שמדה רבא בעלמא די ברא

כרעותה וימליך מלכותה בחייכון וביומייכון

ובחיי דכל בית ישראל בענלא ובזמן קריב ואמרו

אמן:

(קהל) יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.
 (חזן) יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא
 ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך
 הוא לעלא ולעלא מן כל ברכתא ושירתא
 תשבתתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

(קהל) קבל ברחמים וברצון את תסלתנו:

(חזן) תתקבל צלותהון ובעותהון דכל ישראל קדם
 אבוהון די בשמיא ואמרו אמן:

(קהל) יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:

(חזן) יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל
 כל ישראל ואמרו אמן:

(קהל) עורי מעם יי עשה שמים וארץ:

(חזן) עושה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו
 ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלת נעילה

אשרי אבען ביים דאוונע.

ובא לציון נואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי:
 ואני זאת בריתי אותם אמר יי רוחי

אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שָׁמְתִי בְּפִיךָ. לֹא
יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זִרְעָה וּמִפִּי זִרְעַת זִרְעָה אָמַר
יְיָ. מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב
תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא נָה אֵל זֶה וְאָמַר
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵיךָ דִּין מִן דִּין וְאָמְרֵיךָ קָדִישׁ
בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּהּ. קָדִישׁ
עַל אֶרֶץ עוֹבֵד נְבוֹרְתָהּ קָדִישׁ בְּעֵלְמָא
יְיָ צְבָאוֹת מְלִיא כָּל אֶרֶץ זֵיו יְקָרָה: וְתִשְׁאַנֵּי
רוּחַ וְאַשְׁמַע אֲתֵרֵי קוֹל רַעֲשׂ גְּדוֹל. בְּרוּךְ
כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ וּנְטִלְתָּנִי רוּחָא וְשָׁמַעְתָּ
בְּתֵרֵי קַל זֵיע סְגִיא דְמִשְׁבַּחֵיךָ וְאָמְרֵיךָ: בְּרִיךְ
יְקָרָא דִּי מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ. יְיָ יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ מְלִכּוּתָהּ קָאֵם לְעֵלְמָא
עֲלִמְיָא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
אֲבוֹתֵינוּ. שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם לְיַצֵּר מַחֲשָׁבוֹת
לְבַב עַמֶּךָ. וְהִכֵּן לְבָבְךָ אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם
יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ
וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֵלָה
וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֵאִיךָ: צְדָקְתָּךְ צְדָק לְעוֹלָם
וְתוֹרְתָךְ אֱמֶת. תַּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִיַּמֵּי קֶדֶם.

תפלת נעילה

קו

בְּרוּךְ אַדְנֵי יוֹם יוֹם יַעֲמֵם לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ
 סְלָה : יי צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשָּׁבַב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סְלָה : יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטַח בָּךְ : יי
 הוֹשִׁיעָהּ. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ :
 בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לְכְבוֹדוֹ. וְהַבְדִּילָנוּ מִן
 הַתּוֹעִים. וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַיֵּי עוֹלָם
 נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ. וַיִּשְׁם
 בְּלִבֵּנוּ אֶהְבָּתוֹ וַיִּרְאֶתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ
 בְּלִבֵּב שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִיגַע לְרִיק. וְלֹא נִלְדָּר
 לְבַהֲלָהּ. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁנִּשְׁמָר הַקּוּף בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִזְכָּה
 וְנַחֲיָה וְנִרְאָה וְנִירַשׁ מוֹבָה וּבִרְכָה לְשָׁנֵי יָמוֹת
 הַמַּשִּׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד
 וְלֹא יִהְיוּ. יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶדָה. בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר
 אֲשֶׁר יִבְטַח בְּיִי. וְהָיָה יי מִבְּטַחוֹ : בְּטַחוֹ בְּיִי
 עַד־י עַד. כִּי בָּיָה יי צוֹר עוֹלָמִים : וַיִּבְטַחוּ בָּךְ
 יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ. כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דוֹר־שִׁיחָה יי : יי חֲסִין
 לְמַעַן צְדִקוֹ יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּאֲדִיר :

מאן דאוונט שמונה עשרה זיעהע אבען אין שחרית
 דיא וידוי ביו ואתה יודע אונד זאנט אנשטאמט
 כתבנו והתמנו וכתוב וחתום דאן זאנט מאן אבען
 ווייטער.

אַתָּה נֹתֵן יָד לַפּוֹשְׁעִים וַיִּמְנָה פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל
 שָׁבִים וְתַלְמִידָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַתְּוֹדוֹת
 לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נַחְדָּל מֵעֲשׂוֹק
 יָדֵינוּ וְתִקְבְּלֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 כְּאֲשֵׁים וּבְנֵי חוֹחִים לְמַעַן דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ.
 אֵין קֶץ לְאֲשֵׁי חַיְבוֹתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחוּחֵי
 אֲשַׁמְתָּנוּ. וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאֲחֵרִיתָנוּ רָמָה
 וְתוֹלְעָה. לְפִיכָךְ הִרְבִּיתָ סְלִיחָתָנוּ. מָה אָנוּ.
 מָה חַיֵּינוּ. מָה חֲסִידָנוּ. מָה צְדִיקָנוּ. מָה יִשְׁעָנוּ.
 מָה כַּחַנוּ. מָה גְבוּרָתָנוּ. מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים
 כְּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וְחַכְמַיִם
 כְּכֹלֵי מִדָּע וְנְבוֹנִים כְּכֹלֵי הַשֶּׁפֶל. כִּי רוֹב
 מַעֲשֵׂיהֶם תוֹהוּ וַיִּמֵּי חַיֵּיהֶם חֶבֶל לְפָנֶיךָ.
 וּמֹתֵר הָאָרֶץ מִן הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הַכֹּל
 הֶבֶל:

אַתָּה הַבְּדִלְתָּ אָנוּשׁ מֵרֹאשׁ וְתַפִּירָהוּ לְעַמּוּד
 לְפָנֶיךָ. כִּי מִי יֹאמֵר לְךָ מָה תִּסְעַל וְאִם
 יִצְדַּק מָה יִתֵּן לְךָ: וְתִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם צוּם)
 הַכֹּפָרִים הַזֶּה קֶץ וּמְחִילָה וְסְלִיחָה עַל כָּל
 עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נַחְדָּל מֵעֲשׂוֹק יָדֵינוּ וְנָשׁוּב

אֲלֵיךָ לַעֲשׂוֹת חֲקֵי רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שָׁלֵם : וְאַתָּה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. כִּי לֹא תַחֲפוּץ
 בְּהַשְׁחַתַּת עוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר דַּרְשׁוּ יי בְּהַמְצָאוֹ
 קִרְאֵהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב : וְנֶאֱמַר יַעֲזֹב רָשָׁע
 דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אֶן מִחֲשִׁבוֹתָיו וַיָּשׁוּב אֶל יי
 וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוּחַ :
 וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֲרַךְ אַפַּיִם
 וְרַב חֶסֶד (וְנֶאֱמַת) וּמִרְבֵּה לְהַטִּיב וְרוֹצֵה אֶתְּךָ
 בְּתַשׁוּבַת רָשָׁעִים וְאִין אֶתְּךָ חֲפִץ בְּסִיתָתָם
 שֶׁנֶּאֱמַר אָמַר אֱלֹהִים חַי אֲנִי נָא אֲדַנִּי
 אֱלֹהִים אִם אֲחַפֵּץ בְּמֹת הַרָשָׁע. כִּי אִם
 בְּשׁוּב רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה. שׁוּבוּ שׁוּבוּ
 מִדַּרְכֵיכֶם הַרְעִים וּלְמָה תָּמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל :
 וְנֶאֱמַר הֶחֱפִץ אֲחַפֵּץ מֹת רָשָׁע נָא אֲדַנִּי
 אֱלֹהִים הֲלֹא בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה : וְנֶאֱמַר
 כִּי לֹא אֲחַפֵּץ בְּמֹת הַמֵּת נָא אֲדַנִּי אֱלֹהִים
 וְהָשִׁיבוּ וְחַיּוּ :

כִּי אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אִין לָנוּ
 מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
 אֱלֹהֵי עַד שְׁלֹא נּוֹצַרְתִּי אִינִי כְּדָאִי. וְעַכְשָׁיו
 שֶׁנּוֹצַרְתִּי בְּאֵלוֹ לֹא נּוֹצַרְתִּי. עֲפָר אֲנִי

בְּחַיִּי. קַל וְחֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרִינִי לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי
 מְלֵא בּוֹשָׁה וּכְלִימָה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ
 אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחְטָא עוֹד. וּמֵה
 שֶׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרַק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲכַל
 לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים וְחֻלָּים רָעִים :

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרבה ולמקללי
 נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי
 בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי
 רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה
 למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען קדשתך.
 עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך. הושיעה
 ימינך וענני יהיו לרצון אמרי פי והניזון לבי לפניך
 יי צורי ונואלי. עושה שלום במרומיו הוא יעשה
 שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :
 יהי רצון וכו' :

תפלה לשליח צבור בקול.

פתחין הארון

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
 ואלהי יעקב האל הגדול הנכבד והנורא אל עליון נומל חסדים
 טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם
 למען שמו באהבה :

מסוד הכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה
 פי בתפלה ובתחנונים. לחנות ולחנן פני מלך
 (מלא רחמים) מוחל וסולח לעונים.

תפלת נעילה

קי

קהל אָב יִדְעָה מִנְעֵר. בְּחַנְתּוֹ בְּעֵשֶׂר בֶּל עֲבוֹר
 בְּרֹאשׁ תַּעַר: חזון גֵּשׁ לְחִלּוֹתֶךָ כְּנֹעַר
 וְלֹא כְבֵעַר. הִגְלִיו לָבֹא בְּזֶה הַשַּׁעַר:
 קהל אָמוּנִים גָּשׁוּ לְנִצְחָךָ אָיוֹם. נִצַּח כָּל הַיּוֹם
 חזון עֲבוֹר כִּי פָנָה יוֹם. גּוֹנְגִנוּ בְּצַדֶּךָ יוֹשֵׁב
 כְּחוֹם הַיּוֹם:

זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חֶפְזָן בְּחַיִּים. וְחַתָּמָנוּ
 בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם:
 אַתָּה נְבוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַהִיָּה מַתִּים אַתָּה רַב
 לְהוֹשִׁיעַ: מַכְלֵל חַיִּים בְּחֶסֶד מַהִיָּה מַתִּים בְּרַחֲמִים
 רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים
 וּמְקִים אֲמוֹנָתוֹ לְיֹשְׁנֵי עַפְרַי. מִי כַּמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת
 וּמִי דוֹמֵה לְךָ מֶלֶךְ מִמִּית וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
 קהל הַנִּקְרָא לְאָב זָרַע וְנִפְנָה לְסוּר מִמּוֹקְשֵׁי רַע
 חזון זַעַק וְחִנּוּן וְשִׂיחָה לֹא גָרַע. חֲסֵן בְּרַכָּה
 בְּאֵשֶׁר זָרַע:

קהל יְהִי שִׁמְךָ בָּנוּ יַעֲרֵב. וְיִשְׁעֶךָ לָנוּ תִקְרַב
 חזון גָּאֵל גָּאֵל מִקְרָב. הַחַיִּינוּ בְּטַל כְּשָׁח
 לְפָנֹת עָרֵב:

מִי כַּמוֹךָ אֲב הַרְחַמְתִּים. זוֹכֵר יְצוּרֵי לְחַיִּים
 בְּרַחֲמִים:

תפלת נעילה

קיא

ונאמן אתה לההיות מתים. ברוך אתח יי טחיה
המתיב:

קהל טבע זיו תארה. יה חקקו בכס יקרה.
חון כשר תר מקום מה נורא. לעת קץ
חו וירא:

ימלוד יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור
הללויה:

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:
חוייך שמע נא סלח נא היום. עבור כי פנה
יום. ונהללה נורא ואיום. קדוש:

ובכן ולך תעלה קדשה כי אתה אלהינו
מלך מוחל וסולח:

שערי ארמון. מהרה תפתח לבוארי ארמון:
שערי גנוזים מהרה תפתח לדתך אחוזים:
שערי היכל הנחמדים. מהרה תפתח
לועודים: שערי זבול מחנים מהרה תפתח
לחכלילי עינים: שערי טהרה מהרה תפתח
ליסה וברה: שערי כתר המימן. מהרה
תפתח ללא אלמן: ובהם תערץ ותקדש:
כסוד שיח שרפי קדש המקדישים שמך
בקדש:

בְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָהּ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר :

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ

יְיָ עֲבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מִשְׁרָתוֹ שׁוֹאֲלִים זֶה לְזֶה

אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעִמְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ :

קְהֵל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְקוֹמוֹ :

מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲזֵן עִם

הַמַּיְחָדִים שְׁמוֹ עָרַב וּבּוֹקֵר בְּכָל יוֹם

תָּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שָׁמַע אֲמָרִים :

קְהֵל שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מְלִבְנוֹ

הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו

שְׁנִית לְעֵינַי כָּל חַי לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים :

קְהֵל אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם :

אֲדִיר אֲדִירָנוּ יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אֲדִיר שְׁמָהּ בְּכָל

הָאָרֶץ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ.

בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד :

וּבְדַבְּרֵי קֹדֶשׁ כָּתוּב לֵאמֹר :

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר

הַלְלוּיָהּ :

דַּעַר חוֹן זֶאנֶשׁ לְדוֹר וָדוֹר הַמּוֹל בֵּין חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

תפלת נעילה

קיג

חייק פתח לנו שער. בעת נעילת שער פי
פנה יום :

חייק היום יפנה. השמש יבא ויפנה. נבואה
שעריה :

חייק אנא אל נא. שא נא. סלח נא. מחל
נא. חמל נא. רחם נא. כפר נא. כבוש
חטא ועון :

אל מלך

כי עמך הסליחה למען תזרא. עם עונות
תשמר יח אדני מי יעמוד :

ומי יעמוד חטא אם תישמור. ומי יקום דין
אם תגמור. הם יחה עמך סלחתי לאמר
הרחמים גם לה מדתה לבמור : הכהן
דלותנו ראה ואל תכלים. בעת גתוב דרכיה
חפצנו השלים. גדול וקטון רוח שכל
החלים. גבורי לח רצונה חזק והאלים :
בצלה שבת שבים קבל נדבה. ביתה יפריחו
ולא יוסיפו לדאבה. אובר ונדה תשבית
נוגש ומדהבה. אז יעלו ויראו ברוח גדיבה :
שלום פרים שפתינו תבון אמת. לכתנו
אחריה בתום ויושר העמת. מליץ יושר
קבל ומלשני צמת. החפץ בחיים ולא במות

הַמַּת : הַקִּימֵנוּ בְּאֹר פְּנֵיהַ וְחִשְׁבוֹן יִתְמַצֶּה.
קִיּוֹם מִרְדַּת שַׁחַת כּוֹפֵר יִמְצֵא. מָרָם נִקְרָא
עוֹד דְּבוּר יֵצֵא. גְּדֻבוֹת פִּינוּ יִי רָצָה : מְרַבִּים
צָרֵכֵי עַמֶּךָ וְדַעְתָּם קִצְרָה מִחֶסֶדְךָ וּמִשְׁאֲלוֹתָם
בֵּל יוֹכְלוּ לְסַפְּרָה. נָא בִּינָה הַגִּיגֵנוּ מָרָם
נִקְרָא. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא. סְפוּ
וְגַם כָּלוּ יוֹדְעֵי פְּגִיעָה. סֵדֶר תְּפִלוֹת בְּמַעֲנֶה
לְשׁוֹנָם לְהַבִּיעַ עֲרוּמִים נוֹתַרְנוּ וְרַבְתָּה הַרְעָה
עַל בֵּן לֹא תִשִּׁיג וְשׁוֹעָה : פָּנִים אֵין לָנוּ פְּנֵיהַ
לְחִלוֹת. פִּשְׁעֵנוּ וּמִרְדָּנוּ וְהֶעֱוִינוּ מִסְּלוֹת. צְדָקָה
לְךָ לְבַד נִבְקַשׁ בְּמַעֲרֵכֵי תְהִלוֹת. הָעוֹמְדִים
בְּבֵית יְיָ בְּלִילוֹת : קְדוֹשׁ רָאָה כִּי פָס מְלִיץ
בִּישׁוּרָה. קִבֵּל גִּבִּי בְּמִרְבִּית תְּשׁוּרָה : רַנְתִּי
הַיּוֹם תִּהְיֶה בְּכִתְרֶךָ קְשׁוּרָה. אֵל נְאֻזֶר בְּגִבּוֹרָה.
שׁוֹעַתִּי שְׁעָה וְתִפְּלֹתִי תִּהְיֶה נְעִימָה. שְׁמַע
פְּגִיעַתִּי כַּפְּגִיעַת תְּמָה. תְּחַוֶּקֵנוּ לְחַיִּים
וְתִשִּׁיב לָנוּ הַחֲתִימָה. תּוֹלָה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה :
יְדָה פִּשׁוּט וְקִבֵּל תְּשׁוּבָתִי בְּמַעֲמָדִי. סִלַּח
וּמַחֵל רוּעַ מַעֲבָדִי. פִּינָה נָא וְעִסוּק בְּטוֹבָת
מִשְׁחֲרִיף דוּדִי וּמַעוֹדְדִי : וְאַתָּה יְיָ מְגַן
בְּעַדִּי :

אל מלך יושב

חייק זכור ברית אברהם ועקדת יצחק.
והשב שבות אהלי יעקב והושיענו
למען שמך:

חייק גואל חזק למענה פדנו. ראה כי אזלת
ידינו. שור כי אבדו חסדינו. מפניע
אין בעדנו. ושוב ברחמים על שארית
ישראל והושיענו למען שמך:

קריח העיר הקדש והמחוזות. היו להרפה
ולבזות. וכל מחמדיה מבועות וגנוזות
ואין שיור רק התורה הזאת. והשב
שבות אהלי יעקב והושיענו למען שמך:
חייק אנקת מסלדיה. תעל לפני כסא כבודך.
מלא משאלות עם מיחדך. שומע תפלות
באי עדיך:

חייק ישראל נושע ביי תשועת עולמים. גם
היום וישעו מפיה שוכן מרומים. כי
אתה רב סליחות ובעל הרחמים:

חייק יחביאנו על ידו תחת כנפי השכינה.
חון יחון כי יבחון לב עקוב להכינה
קומה נא אלהינו עזי עזה נא. יי
לשועתנו האזינה:

תפלת נעילה

קטז

חִיּוּק יִשְׁמִיעֵנוּ סִלְחֵתִי יוֹשֵׁב בְּסִתְרֵי עֲלִיּוֹן.
 בְּיָמִין יִשַׁע לְהוֹשִׁיעַ עִם עֵינַי וְאֲבִיּוֹן. בְּשׂוֹעֵנוּ
 אֱלֹהֵיךָ. נִזְרְאוֹת בְּצַדִּיק תִּעֲנֵנוּ. ייְיָ הִיא
 עֲזָרָה לָנוּ :

חִיּוּק יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרֹךְ אַפַּיִם
 וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת : נֹצֵר חֶסֶד לְאֱלֹהִים
 נִשְׂא עוֹן וּפְשָׁע וְחַטָּאת וְנִקְיָה. וְסִלְחָתָהּ
 לְעֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ :

חִיּוּק אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה. בְּרִאוֹתַי כָּל עִיר
 עַל תְּלָהּ בְּנוּיָהּ. וְעִיר הָאֱלֹהִים מִשְׁפָּלָת
 עַד שְׂאוֹל תַּחֲתֶיהָ. וּבְכָל זֹאת אָנוּ לְיָהּ
 וְעֵינֵינוּ לְיָהּ :

חִיּוּק מִדַּת הַרְחָמִים עָלֵינוּ הִתְגַּלְגְּלִי. וְלִפְנֵי
 קוֹנֵךְ תַּחֲנִיתֵנוּ הַפִּילִי. וּבְעַד עַמֶּךָ רַחֲמִים
 שְׂאֵלִי. כִּי כָל לֵבָב בְּדוּי. וְכָל רֹאשׁ לְחָלִי :

חִיּוּק תָּמַכְתִּי יִתְדוֹתַי. בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה תִבּוֹת.
 וּבְשִׁעְרֵי דְמַעוֹת. כִּי לֹא נִשְׁלָבוֹת. לְכֵן
 שָׁפַכְתִּי שִׁיחַ. פָּנֵי בּוֹחֵן לִבּוֹת. בְּטוֹחַ אָנִי
 בְּאֵלֶיהָ. וּבִזְכוּת שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת :

חִיּוּק יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּכִיּוֹת.
 שְׁתָּשִׂים דְּמַעוֹתֵינוּ בְּנֹאדֶךָ לְהִיּוֹת.

תפלת נעילה

קיו

וּתְצִילֵנוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת אֲכַזְרִיזוֹת. כִּי לֵךְ
לְבַד עֵינֵינוּ תְלוּיֹת:

חזיק רַחֵם נָא קְהֵל עֲדַת יִשְׂרָאֵל. סֶלַח וּמַחֲל
עִוְגָם. וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

חזיק שְׁעָרֵי שָׁמַיִם פֶּתַח. וְאוֹצְרֵי הַטּוֹב לָנוּ
תִּפְתַּח. תוֹשִׁיעַ וְרִיב אֵל תִּמְתַּח. וְהוֹשִׁיעֵנו
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

אל מלך

חזן אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. סֶלַח לָנוּ. מַחֲל
לָנוּ. כִּפּוּר לָנוּ:

כִּי אָנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ. אָנוּ בְּנֵיךָ וְאַתָּה
אֲבִינוּ: אָנוּ עַבְדֶּיךָ וְאַתָּה אֲדוֹנֵינוּ. אָנוּ
קַהְלֶיךָ וְאַתָּה חֲלֻקְנוּ: אָנוּ גִחְלָתְךָ וְאַתָּה
גֹּזְרֵנוּ. אָנוּ צֹאנְךָ וְאַתָּה רוֹעֵנוּ: אָנוּ כְּרֻמֶךָ
וְאַתָּה נוֹטְרָנוּ. אָנוּ פְּעֻלָּתְךָ וְאַתָּה יוֹצְרָנוּ:
אָנוּ רְעִיתְךָ וְאַתָּה דוֹדְנוּ. אָנוּ סִגְלָתְךָ וְאַתָּה
קְרוֹבְנוּ: אָנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה מְלִכְנוּ. אָנוּ מְאִמְרֶךָ
וְאַתָּה מְאִמְרָנוּ:

קְהֵל אָנוּ עַוְי פָּנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנוּן. אָנוּ קָשִׁי
עֹרֶךָ וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם. אָנוּ מְלֵאֵי עֵוֹן וְאַתָּה
מְלֵא רַחֲמִים. אָנוּ יְמִינוּ כְּצֵל עֹזְבֵר. וְאַתָּה
הוּא וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּ:

אָנָּא תְּבֵּא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלֵּם
 מִתְחַנְּתֵנוּ. שְׂאִין אָנוּ עֲזִי פָּנִים וְקָשָׁה
 עֲרָף לֹאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ
 חָטְאנוּ :

אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדְנוּ. גְּזַלְנוּ. דִּבְרַנוּ דּוֹפִי. הֶעֱוִינוּ.
 וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חָמְסְנוּ. טָפְלְנוּ שִׁקְרָה.
 יַעֲצָנוּ רָע. כּוֹזְבְנוּ. לִצְנוּ. מְרִדְנוּ. נֹאצְנוּ. סָרְדְנוּ
 עֲוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. צָרְדְנוּ. קָשִׁינוּ עֲוָרָה. רִשְׁעֵנוּ.
 שַׁחַתְנוּ. תִּעֲבָנוּ. תְּעִינוּ תִּעַתְעֵנוּ :

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּה
 לָנוּ : וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ
 כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ : מַה נֹּאמַר
 לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמַה נִּסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
 שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה
 יוֹדֵעַ :

אַתָּה נוֹתֵן יָד לַפּוֹשְׁעִים וַיִּמְנָה פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל
 שָׁבִים וּתְלַמְּדֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְהַתְּוֹדוֹת
 לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נִחְדָּל מֵעֲשֹׂק
 יָדֵינוּ וְתִקְבְּלֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 כְּאֲשֵׁים וּכְנִיחוּחִים לְמַעַן דְּבַרְיָךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ.
 אִין קִיץ לְאֲשֵׁי חוֹבוֹתֵינוּ וְאִין מִסְפָּר לְנִיחוּחֵי

אֲשַׁמְתָּנוּ. וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאֲחֲרִיתָנוּ רַמָּה
 וְתוֹלַעָה. לְפִיכָךְ הִרְבִּיתְ סְלִיחָתָנוּ. מָה אָנוּ.
 מָה חַיֵּינוּ. מָה חֲסֵדָנוּ. מָה צְדִיקָנוּ. מָה יִשְׁעָנוּ.
 מָה כַּחַנוּ. מָה גְבוּרַתֵנוּ. מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֵלֵא כָּל הַגְּבוּרִים
 כָּאִין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם כֹּלֵא הָיוּ וְחֲכָמִים
 כְּבִלֵי מַדַּע וְגְבוּרִים כְּבִלֵי הַשִּׁפְלָה. כִּי רֹב
 מַעֲשֵׂיהֶם תוֹהוּ וַיְמֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ.
 וּמֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אִין כִּי הַכֹּל
 הֶבֶל:

אַתָּה הַבְּדִלְתָּ אָנוּשׁ מֵרֹאשׁ וּתְכִירָהוּ לְעַמּוּד
 לְפָנֶיךָ. כִּי מִי יֹאמֶר לָךְ מָה תִּפְעַל וְאִם
 יִצְדֵּק מָה יִתֵּן לָךְ: וְתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם צוּם)
 הַכַּפָּרִים הַזֶּה קֶץ וּמְחִילָה וְסְלִיחָה עַל כָּל
 עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נִחְדַּל מֵעוֹשֵׁק יְדֵינוּ וְנָשׁוּב
 אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֶקִי רְצוֹנָה בְּלִבְבֵי שָׁלֵם: וְאַתָּה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. כִּי לֹא תִחַפְּזֵן
 בְּהַשְׁחָתֵת עוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר הִרְשׁוּ יי בְּהַמְצִאוֹ
 קִרְאָהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קָרוֹב: וְנֶאֱמַר יַעֲזוֹב רָשָׁע
 דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אִין מִחֲשֻׁבוֹתָיו וַיָּשׁוּב אֶל יי
 וַיִּרְחַמְהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוּחַ:

ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים
 ורב חסד (וְאֵמֶת) ומרבה להטיב ורוצה אתה
 בתשובת רשעים ואין אתה חפץ במיתתם
 שנאמר אמר אליהם חי אני נאם אדני
 אלהים אם אחפץ במות הרשע. כי אם
 בשוב רשע מדרכו וחייה. שובו שובו
 מדרכיכם הרעים ולמא תמותו בית ישראל:
 ונאמר החפץ החפץ מות רשע נאם אדני
 אלהים הלא בשובו מדרכיו וחייה: ונאמר
 כי לא אחפץ במות המת נאם אדני אלהים
 והשיבו וחיו:

דער הזן זאגט או"א מהל. רצה ומודים. אבינו
 מלכנו זכור רחמך.

וחתום לחיים טובים כל-בני בריתך:
 דאן זאגט דער הזן וכל החיים. שים שלום ביז
 בכל עת ובכל שעה בשלומך.

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִיָּסָה מְזֻבָּה
 נִזְכָּר וְנִחַתָּם לְפָנֶיךָ. אֲנַחֲנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מְזֻבִּים וְלְשָׁלוֹם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי עושה השלום:

זיעהע אבען אין כל גדרי אבינו מלכנו. וירד אבער
 אנשטאטט "כתבנו" "התמנו" געזאגט.

איינמאל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :
 דריימאל בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :
 זיעבענמאל יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים :

סונריין הארון

(חזן) יתנדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די ברא
 כרעותה וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון
 ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו
 א מ ן :

(קהל) יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.
 (חזן) יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא
 ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא כריך
 הוא לעלא ולעלא מן כל ברכתא ושירתא
 תשבתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

(קהל) קבל ברחמים וברצון את תפלתנו:
 (חזן) תתקבל צלותהן ובעותהון דכל ישראל קדם
 אבוהון די בשמיא ואמרו אמן :

(קהל) יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:
 (חזן) יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל
 כל ישראל ואמרו אמן :

(קהל) עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:
 (חזן) עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו
 ועל כל ישראל ואמרו אמן :

ואח"כ תוקעין תקיעה אחרת.

מעריב למוצאי יום כפור.

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
 לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ : יי
 הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרֵאֵנוּ :

ברכו. ק"ש. אמרת ביו ושמור צאתנו ובואנו להיום
 ולשלום מעתה ועד עולם זיעהע אבען ביים דאוונע.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵר עֲמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד :

בָּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בָּרוּךְ יי מְצִיּוֹן
 שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּהָ : בָּרוּךְ יי אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבַדּוֹ : וּבָרוּךְ
 שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל
 הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן : יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם יִשְׂמַח
 יי בְּמַעֲשָׂיו : יְהִי שֵׁם יי מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם : כִּי לֹא יִמּוֹשׁ יי אֶת עַמּוֹ בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ
 הַגָּדוֹל כִּי הוּא אֵיל יי לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעַם :
 וַיֵּרָא כָּל הָעַם וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יי הוּא
 הָאֱלֹהִים יי הוּא הָאֱלֹהִים : וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל
 כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יְהִי יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ
 אֶחָד : יְהִי חֲסִדְךָ יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ :
 הוֹשִׁיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וּקְבִצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת
 לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהִשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֹתְךָ : כָּל גּוֹיִם
 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי

ויבדדו לשמך: כי גדול אתה ועשה נפלאות
 אתה אלהים לבדה: ואנחנו עמה וצאן
 מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר
 תהלתך: ברוך יי ביום ברוך יי בלילה.
 ברוך יי בשכבנו ברוך יי בקומנו: כי בידך
 נפשות החיים והמתים אשר בידו נפש כל
 חי ורוח כל בשר איש: בידך אפקיד רוחי
 פדיתך אותי יי אל אמת: אלהינו שבשמים
 יחד שמך וקים מלכותך תמיד ומלוך עלינו
 לעולם ועד:

יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו
 בישועתך באמת באמור לציון מלך
 אלהיך יי מלך יי מלך יי ומלך לעולם ועד:
 כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך
 בכבוד כי אין לנו מלך אלא אתה: ברוך
 אתה יי המלך בכבודו תמיד ומלוך עלינו
 לעולם ועד ועל כל מעשיו:

חצי קדיש

מאן דאוונט שמונה עשרה אונד זאגט נאך לאנוש
 בינה פאלגענדעס.

אתה חוננתנו למדע תורתך ותלמדנו
 לעשות בהם חקי רצונך ותבדל יי

אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל בֵּין אֹר לְחֶשֶׁךְ בֵּין
 יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי
 הַמַּעֲשֵׂה. אָבִינוּ מִלְּפָנָיו הִחֵל עֲלֵינוּ הַיָּמִים
 הַבָּאִים לְקַרְאֲתָנוּ לְשָׁלוֹם חֲשׂוּכִים מִכָּל
 חֵטָא וּמִנְקִים מִכָּל עֶזֶן וּמִדְּבָקִים בְּיַד אֲתָהּ :
 אֵן מוּצְאֵי שַׁבַּת וּוִירַד וּוִיתֵן לָךְ נַעֲזֹאנֵט.

סדר ברכת הלבנה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר
 בְּמֵאֲמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים וּבְרוּחַ סִיּוֹ כָּל
 עֲבָאִים. חֵק וְזִמְן נָתַן לָהֶם. שְׁלֵא יִשְׁנוּ אֶת
 תַּפְקִידָם : שְׁשִׁים וּשְׁמֹנִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם
 פֹּעֵל אֱמֶת שֶׁפְּעָלָתוֹ אֱמֶת וְלִלְבָנָה אָמַר
 שְׁתַּחֲחֶדֶשׁ עֲטָרַת תַּפְאֲרֶת לְעַמּוּסֵי בְטָן. שְׁהֵם
 עֲתִידִים לְהַתְחַדֵּשׁ כַּמּוֹתָהּ. וּלְפֶאֶר לְיוֹצְרָם
 עַל שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַדֵּשׁ
 חֲדָשִׁים :

גִּיּוֹם בְּרוּךְ יוֹצְרֶךָ. בְּרוּךְ עוֹשֶׂךָ. בְּרוּךְ קוֹנֶךָ.
 בְּרוּךְ בּוֹרְאֶךָ :

גִּיּוֹם בְּשֵׁם שְׁאֲנִי רוֹקֵד כְּנִגְדֶךָ. וְאִינִי יְכוֹל
 לְנַגֵּעַ בְּךָ. בְּךָ לֹא יוֹכְלוּ כָּל אוֹיְבֵי לְנַגֵּעַ בִּי
 לְרַעָה :

סדר ברכת הלבנה קכה

ג"ס תפול עליהם אימתה ופחד בגדול זרועה
 וידמו כאבן: כאבן ידמו זרועה בגדל
 ופחד אימתה עליהם תפול:

ג"ס דוד מלך ישראל חי וקיים:

ושואל לחברו ג"ס שלום עליכם:

והוא משיבו עליכם שלום:

ג"ס סימן טוב ומזל טוב יהא לנו ולכל ישראל
 אמן:

קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים
 מקפיץ על הגבעות: דומה דודי לצבי
 או לעפר האילים הנה זה עומד אחר
 כתלנו משגית מן החלונות מציץ מן
 החרבים:

תנא דבי רבי ישמעאל אלמלא לא זכו
 ישראל אלא להקביל פני אביהם שבשמים
 פעם אחת בחדש דים: אמר אביי הלכך
 צריך למימרא מעומד. מי זאת עולה מן
 המדבר מתרפקת על הזדה ויהי רצון
 מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי למלאות
 פנימת הלבנה ולא יהיה בה שום מיעוט
 ויהיה אור הלבנה כאור החמה וכאור

שְׁבַעַת יְמֵי בְרֵאשִׁית כְּמוֹ שֶׁהִיְתָה קוֹל
 מִיעוּטָה שֶׁנֶּאֱמַר אֵת שְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים
 וַיִּתְקַיֵּים בִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב וּבִקְשׁוּ אֵת יי
 אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִד מֶלֶכְכֶּם אָמֵן :

שִׁיר לְמַעֲלוֹת. אִשָּׁא עֵינַי אֶל הַהַרִיב. מֵאֵין יבוא
 עוֹרֵי: עוֹרֵי מַעַם יי עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֶל
 יתן לְמוֹט רִגְלֶךָ. אֶל יָנוּם שֹׁמֵר: הִנֵּה לֹא יָנוּם
 וְלֹא יִישָׁן שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל: יי שֹׁמֵר יי צִלְךָ. עַל יָד
 יִמִּינְךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה וַיִּרַח בַּלַּיְלָה: יי
 יִשְׁמַרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמַר אֵת נַפְשְׁךָ: יי יִשְׁמַר צִאתְךָ
 וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶל בִּקְדָשׁוֹ וְכוּ' לְמַנְצָה בְּנִינּוֹת וְכוּ'.

מליחות דיום כפורים

לשחרית, למוסקה, ולמנחה.

סליחות דשחרית יום כפורים קכה
 סְלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי בְרוּב אֲוֹלָתָנוּ שְׁגִינוּ מִחַל
 לָנוּ מִלְּבָנוּ כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ :

פתיחה

יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת צַג בֵּין הַהַדְּסִים. אֲמָנָם יִדְעֵנוּ
 כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. בְּנַפְשׁ חֲשׂוּבָה לָךְ
 נָסִים. בְּנֵי יִדְדָךְ שְׁלֶשֶׁת הַיְחוּסִים. גַּם כִּי סָפוּ
 בְּכָל אַפְסִים. גּוֹעַם בְּתַחֲנוּן תַּסְּלֵת סִיוָסִים.
 יִרְכִי טוֹבָה לֹא תַחְדִּיל לַעֲמוּסִים. דִּיגָם
 הַצְּהַר בַּצְּהָרִים לְהַשִּׁים. הֵלֹא לְפָנֶיךָ גְלוּיִם
 הַמְּכָסִים. הַלֵּב עֲבָדֶיךָ לְשִׁמּוֹר נְמוּסִים. וּמִי
 מַעֲכָב שְׂאוֹר שְׁבַעִים. וְעִיר קַטְנָה וּמְלָךְ
 גְּדוֹל סוּבָבָה בְּאוּכְלָסִים. זְבוּבֵי מוֹת יִבְאִישׁ
 עֲסִים. זְדוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וְהַרְהוּרִים תּוֹסְסִים.
 חוֹרֵשׁ רַע וְאֵץ בְּנוֹגְשִׁים. חָרוֹב וּמַחְרִיב וְהַנְּנוּ
 נְתַפְסִים. מְהוֹרִים וְזָכִים בְּגִילּוֹ גּוֹסְסִים. טָנָה
 מוּסָה בְּלֵי הַיּוֹת שְׁשִׁים. יַחַד שְׁנֵי מְקַדְּשִׁים
 עֲבוּרֵי גְהָרְסִים. יוֹדְעֵי זְבָחִים וּלְפָנִים גְּכַנְסִים
 כְּהָנִים הַמְּשַׁחִים בְּדָם הַמְּמַרְסִים. כָּלֶם כָּלוּ
 וְתַפְאֶרֶת שְׁבִים. לֹבֵשׁ צְדָקוֹת הַפִּילֵא נָסִים
 לְשׁוֹחֲטוֹ בַּחֲלָפוֹת לְיָמִים הַכְּמוּסִים. מִלֵּט
 מִמְּנוּ בְּנִיךָ הַמְּעַשִׂים. מִתַּח דִּיגָה הַפֶּר לַעֲם
 מִתְּבוּסִים. נֶצַח יִשְׂרָאֵל תּוֹשִׁיעַ מִנְּגָשִׁים.

גוֹפִים דְּחוּפִים בְּשָׂרֵי מַסִּים. סִנְגוּרִים אֲפִין
 אוֹתָם בְּלִי לְהַחֲסִים. שָׁמֶן וְקִטְיֹגוֹר לְשִׁתְּךָ
 וְלְהַחֲסִים. עֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים אִם פָּשָׂה פּוֹשִׁים.
 עֵינַי עִמָּךְ לֵךְ תְּלוּיֹת וַיִּרְיָהֶם פּוֹרְשִׁים. פּוֹנִים
 לְשׁוּב פָּנֵי מִקְדֵיחַ הַמָּסִים. פּוֹתְחִים בְּחֶרֶטָה
 מִמַּעֲשֵׂיהֶם הַמְּאוּסִים. צָמִים וּמִתְעַנִּים
 וְדַרְכֵיהֶם מְחַפְּשִׁים. צַל כְּנַפְיָךְ מִתְּלוֹנְנִים
 וְנִחְסִים. קִבֵּל צְקוֹנָם בְּקֶרְבֶּן כְּבָשִׁים. קוֹם
 דְּבַרְךָ וְהָיָה לְבִקְעָה הַרְכָּסִים. רַעֲהָ עִמָּךְ
 בְּקֶרֶב שׁוֹסִים. רַחוּם כְּפָר רְצוֹן וְאוֹנְסִים :
 שִׁנְגוּתֵינוּ אִם רַבּוּ גְזֵילוֹת וְחַמְסִים. שׁוּבְנוּ
 אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהִפֵּר בְּעֵסִים. תְּשׁוּבָה וּמַעֲשֵׂה
 הַטּוֹב תִּמְיֵד מְגִינִים כְּתַרְסִים. וְעַל רַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים אָנוּ חוֹסִים :

כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אָנוּ בְּטוֹחִים. וְעַל
 צְדָקוֹתֶיךָ אָנוּ גֹשְׁעִים. וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ
 מְקוּיִם. וְלִישׁוּעָתֶךָ אָנוּ מְצַפִּים. אַתָּה הוּא
 מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת מִקֶּדֶם. מַעֲבִיר עֲוֹנוֹת
 עִמּוֹ וּמְסִיר חַטָּאת יִרְאִיו. כּוֹרֵת בְּרִית
 לְרַאשׁוֹנִים. וּמְקַיֵּם שְׁבוּעָה לְאַחֲרוֹנִים. אַתָּה
 הוּא שְׁיַרְדֶּת בְּעֵנָן כְּבוֹדֶךָ עַל הַר סִינַי.
 וְהִרְאִיתָ בְּרַבִּי טוֹבָה לְמַשָּׂה עֲבָדֶךָ. וְאוֹרְחוֹת

130 יום כפורים קלד
סליחות דשחרית יום שני. אל חורית
חסדיך גלית לו. והודעתו כי אהיום ברית
רחום וחנון. ארך אפים ורב חסד ומקדים.
להשיב. ומנהיג העולם כלו במדת הרחמים.

וכן כתוב ויאמר אני אעביר כל טובי על
פניך וקראתי בשם יי לפניך. וחנותי את
אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם:

אל ארך אפים אתה. ובעל הרחמים נקראת.
ודרך תשובה הוראת. גדלת רחמיה
וחסדיה. תזכור היום ובכל יום לזרע ידידיה:
תפן אלינו ברחמים. כי אתה הוא בעל
הרחמים. בתחנון ובתפלה פניך נקדים.
כהודעת לעניו מקדם. מחרון אפה שוב.
כמו בתורתך כתוב. ובצל כנפיה נחסה
ונתלונן. כיום ויירד יי בענן: תעבור על
פצע ותמחה אשם. כיום ויתיצב עמו שם:
תאזין שועתינו ותקשיב מנו מאמר. כיום
ויקרא בשם יי ושם נאמר:

ויעבור יי על פניו ויקרא. יי יי.

סליחות דשחרית יום כפורים קלא

ויעבור יי על פניו ויקרא :

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים
 ורב חסד ואמת : נוצר חסד לאלפים
 נשא עון ופשע וחטאה ונגקה. וסלחת
 לעונינו ולחטאתינו ונחלתנו : סלח לנו
 אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי
 פשענו : כי אתה אדני טוב וסלח ורב
 חסד לכל קראיה :

אלהינו בושנו במעשינו ונכלמנו בעונינו.
 אלהינו בושנו ונכלמנו להרים אלהינו
 פנינו אליה : אין לנו פה להשיב ולא מצח
 להרים ראש. ידענו כי חטאנו ואין מי יעמוד
 בעדנו שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה :
 ברחם אב על בנים בן תרחם יי עלינו
 ליי הישועה על עמך ברכתך סלה : יי צבאות
 עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות
 אשרי אדם בוטח בך : יי הושיעה הסלף
 יעננו ביום קראנו :

סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך
 וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד
 הנה ושם נאמר :

סלחתי כדברך :

סליחות דשחרית יום כפורים קלב
הַיְהִי אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וּשְׁמַע פִּקְח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
שׁוּמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ
עָלֶיךָ. כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים
תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲדֹנָי
שְׁמַעָה אֲדֹנָי סִלְחָה אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל
תֵּאֲחֹר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ
וְעַל עַמֶּךָ :

אלהינו ואלהי אבותינו

אֵיבָכָה אֶפְצָה פֶּה וְאִיךָ אֶשָּׂא עֵינַי. כִּי אֵין
מַעַשׂ וּבִידֵי זְכוֹת אֵין. נְעִיתִי הָיִיתִי כְּאִישׁ
שִׁכּוֹר וּכְגֹבֵר עֶבְרוּ יַיִן. דְּמִיתִי לְגִבּוֹר שְׂאֵין
בִּידֹז כְּלֵי זַיִן : הוֹתַרְד לֵב דֵּל וַחֲדַל הַהוֹקֵם
סְרִסוֹר. וַיִּמָּה יִפְעַר נִבְעַר מִדַּעַת וּבֵין חֲסוֹר.
זְדוּנו בְּחִבּוֹ טָמוֹן וְחֹבּוֹ בְּקִרְבּוֹ אֲסוֹר. חוֹטֵא
וְרַב מְרֵי בִיד מְנוּגֵל מְסוֹר. טָרַד לֵב גְּבוּהָ
הִלְזָה הִבָּא לְבִקֵּשׁ. יִשְׂרַח הַעֲוֶה תוֹכַחַת קֶץ
פִּתְלֵתוֹל וְעֵקֶשׁ. כּוֹשֵׁל בְּרַכּוֹ אֲשַׁמְתּוּ וְצַחֲנָתוּ
לוֹ לְמוֹקֵשׁ. לְבוֹ אֶזְרַשׁ בְּפוֹעַל כְּפִיו נוֹקֵשׁ.
מַעַז טַעַן בְּפִי צָה לְהִשִּׁיב מָה אֶמְצָא. נִתְעַבְּתִי
וְנֶאֱלַחְתִּי כִּי מִלֵּאֲתֵי דוֹפֵי וְשִׁמְצָה. סִפְק מִימֵי
לֹא נֶאֱמְנוּ כְּאֶכּוֹב מוֹצָא. עֲצָרוּתִי אֶזְרַח וּמְרָמָה
וְצוּמִיתִי לְרִיב וּמְצָה : פִּשְׁעַ מַחֲהָ וְעֶזְרִי שָׂא

סליחות דשחרית יום כפורים קלג

וְאִשָּׁם בַּפֶּה. צָעַקְתִּי מִכָּאֵב לֵב נִכְלָם בּוֹשׁ
 וְהִפֵּר. קָצָה שֶׁבֶד וְרוּגְזוֹ הִנִּיחַ וְכַעַס הִפֵּר. רִצְהָ
 מִרְצָה וּמִחֶבֶב וְעַרְבֵב גּוֹמֵץ חוֹפֵר: שְׁבִטִי
 פְּלִיטִי יִשְׂרָאֵל הַכּוֹנֵן בְּלֵב נָבֵר. תּוֹם הַחֲזוּקוֹ
 וְתַחַן הַפִּיקוֹ נִשְׁקוֹ בָּר. אֶת יְיָ בְּהַמָּצְאוֹ לְדַרְשׁוֹ
 חֵיל יִגְבֵּר. לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקֵּץ עֲנוּת עָנִי
 וְנִשְׁפָּר: יוֹם יִשׁוּעָה וְעַת רְצוֹן אֲמַצָּא לְפָנֶיךָ.
 הַגּוֹן וְרֵאוּי וְשָׁלֵם אֲחַשֵּׁב בְּעֵינֶיךָ. בְּעַמְדִי
 לְהַתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל בְּנֵיךָ. רְצִיתִי
 אֶתְכֶם הַשְּׁמִיעַנִי סִלְחָתִי נִתְבַּשֵּׁר מִמְּעוֹנֶיךָ:
 שִׁקְדוֹ נָתַתְּ פָּנֵי עֲלִיוֹן וְהַמּוֹלֵד קִשּׁוֹת. מִכְּשׁוֹל
 הָרִימוּ פָנָיו דֶּרֶךְ וַיִּשְׁרֹי מִעַקְשׁוֹת. עוֹן עֲזָבוֹ
 וְהִתְנַהֵוֹ וְאֵל תּוֹסִיפוּ לְהַקְשׁוֹת. יוֹדַע יִשׁוּב
 וְנִחַם וַיִּקַּח דְּבָרֵי כְבוֹשִׁים וּבִקְשׁוֹת: הַקְשִׁיבָה
 אֲדוֹן חֲנוּן הַאֲזִינָה עֲרֵךְ שׁוֹעֲתִי. זַעַקְתִּי רִצְהָ
 וְהִתְרַצָּה וְהִתְפַּיִם וּקְבֵל שׁוֹעֲתִי. קָרָאתִיךָ
 מִמִּצַּר קָרַב אֵלַי וּלְכָה לִישׁוּעָתִי. חוֹשָׁה
 לְעֲזָרְתִּי יְיָ תִשׁוּעָתִי:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג
 בְּחַסִּדוֹת מוֹחֵל עוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר
 רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבָּה מְחִילָה לְחַטָּאִים
 וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל

184 סליחות דשחרית יום כפורים קלד

בְּשֵׁר וְרוּחַ : לֹא כָרַעְתָּם תִּגְמֹל. אֵל חוֹרֵית
לָנוּ לֹאמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעֵינָיו מִקִּדְּם.
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיִּרְדּוּ יְיָ בְּעֵנָן וַיִּתְיַצַּב עִמּוֹ שֵׁם
וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ :

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא :

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרֹךְ אַפַּיִם
וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת : נוֹצַר חֶסֶד לְאַלְפִים
נִשְׂא עֵוֹן וּפְשָׁע וְחַטָּאת וְנִקְיָה. וְסִלַּחְתָּ
לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ : סִלַּח לָנוּ
אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי
פָשַׁעְנוּ : כִּי אַתָּה אֲדָנִי טוֹב וְסִלַּח וְרַב
חֶסֶד לְכָל קְרֵאִיךָ :

אל תסתר פניך מעבדך כי צר לנו מהר עננו : אל
תרחק ממנו כי צרה קרובה כי אין עוזר : יהי חסדך
י עלינו כאשר יחלנו לך.

רחמיך רבים . אל תכא . כרחם אבי . ליי הישועה . יי צבאות :
אלהינו ואלהי אבותינו

אין מי יקרא בצדק. איש טוב נמשל בחדק
בקש רחמים בעד שחוקי הדין. בשום
פנים אין בדין : גבר תם וגבר אפס. גמר
חסיד וצדיק גרפס. דור עני בעונו נתפס.

סליחות דשחרית יום כפורים קלה

הִרְכִּיז לְהַגִּיד מִי יִחַפֵּשׁ : הוֹסַפְנוּ בְּעוֹנֵינוּ
 חֵימָה לְהַבְעִיר. הַמְתַּנְדְּבִים כְּבָנֵי בֵּית
 לְהַפְעִיר וְמֵה יַעֲצוֹר כַּחֲרַב וְצַעִיר. וְהוּי וְפָלַל
 לְקַדֵּשׁ וְעִיר : זָחַלְתִּי וְאִירָא בְּעַד מַחֵן. חֵן
 לְחַוֹּת לְחֹקֵר וּבֹחֵן. חֶסֶד חֶסֶד וְיִתוֹר צַחֵן.
 חֵן אֵיךְ אֲמַצָּא בְּתַחֵן : מִטוֹב לְקוֹרְאֵיךְ בְּנַפְשׁ
 רַהֵב. טָרַחַם נִשְׂוֹא וּלְכַלְכֵּל יִהְיֶה. יִמַר חֶסֶדְךָ
 עָלַי יוֹרֵהֵב. יַעֲזֵן קוֹלִי לְהַאֲזִין בְּאַהֲבָה : כְּהַגִּיז
 מִדֹּת וּבְתַפְלָה שָׁלֵם. כְּזֹקֵן רְגִיל וְלֹא כְּגוֹלָם.
 לְהַחֲשִׁיב נִגְדָּךְ דְּכָאֵי מְלֵהֲכֵלָם : לְרַחֲמֵיךָ
 זְכָרָה לְשׁוֹעֲתֵי אֵל תִּתְעַלֵּם : מְרַבִּים צָרְכֵנוּ
 וְאִין לְהֵאמֵר. מִקּוֹצֵר הַעֵה וּמִרֹב מְמַר. נִגְדָּךְ
 הַכֹּל יוֹצֵר חוֹמֵר. נוֹהֵג וְרוֹעֵה צֶל וְשׁוֹמֵר :
 שׁוֹרְדֵנוּ כְּתוֹרֵן הַר בְּדוֹדֵנוּ. סְחִי וּמְאוֹם
 הוֹשֵׁם כְּבוֹדֵנוּ. עֲנֵנוּ וְתִנְנֵנוּ מַחִיָּה בְּשַׁעֲבוֹדֵנוּ.
 עוֹד לְמַגִּינָךְ בְּקִשׁ אֲבוֹדֵנוּ : פְּגִיעַת נִגְעֵי
 תוֹכְחוֹתֶיךָ שְׂבוּטִים. פְּזוּרִים פְּרוּרִים וּבְעַמִּים
 עֲבוּטִים. צְפִינָם בְּסִבָּךְ מִרִיב וּשְׁפִטִים. צְפִיֵת
 תַּפְאֲרֶתְךָ לָמוֹ מִבְּטִים : קוֹל כְּחֶךְ לְהַב חוֹצֵב.
 קָצֵב מִטוֹב וְחִלּוּפוֹ קוֹצֵב. רַעִיָּה דוּפְקִים בְּקוֹל
 עֲצֵב. רְצוֹת נִדְבָתָם וּבְקִרְבָּם הַתִּיצֵב :
 שׁוֹקֵדִים בְּצוּם לָבָם לְהַכְנִיעַ. שְׂאוּנָם מוֹעֵם

סליחות דשחרית יום כפורים קלו

בְּחֲדָרֶיהָ תִּצְנִיעַ. תּוֹבְעִים בְּלַחַשׁ עֲשָׂה לְהַנִּיעַ.
תְּאַוֶּתֶם אֵל גָּאֵל תִּמְנִיעַ: שְׁמָהּ אֱלֹהִים חַיִּים
מִתְפָּאֵר. לַחַיִּים טוֹבִים מִמֶּה גִשְׁאֵר. מְקוֹר
חַיִּים עִמָּה מִתְפָּאֵר. הַבִּיטָה וְעֲנֵנוּ וְעִינֵינוּ

הָאֵר : אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב

הַאֲזִינָה יי תפלתנו הקשיבה לקול תהנונו. הקשיבה
לקול שוענו מלכנו ואלהינו כי אליך נתפלל.
תהיינה אונך קשובות ועיניך פקוהות לשמוע אל
תפלת עבדיך ועמך ישראל.

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אבי. ליי הישועה. יי צבאות :

אָנָּה הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא. סֵלַח לְעוֹן עַם זִו
תְּהַלְתֶּה לְסִפְרָה. בְּעִבּוֹר כְּבוֹד שְׁמָהּ
הַיְטָה אֲוֵנָה לְשִׁמוּעַ אֵל הַרְנָה וְאֵל הַתְּפִלָּה.
אֲשֶׁר עֲבָדְךָ מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ : גִּשְׁתִּי יוֹם זֶה
לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ. וְלַהֲתוֹדוֹת עַל חַטָּאתִי וְעַל
חַטָּאת עִמָּה. דְּבָרֵי תַחֲנֻנְתִּי בְּהַפִּילִי מִלְּאֲרוֹן
בְּרִיתְךָ. אֲתָה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מְכוֹן שִׁבְתְּךָ :
הֵן עֲמַדְתִּי מֵרְעִיד מִפְּנֵי כּוֹבֵד עֲוֹנוֹתִי. רַבּוֹ
פָּשְׁעֵי וְעֲצָמוֹ חַטָּאתִי. וְלִקְחֹתִי עִמִּי דְבָרִים
שְׁהִירִית לְעֲנִיו מִקֶּדֶם. בָּהֶם לְרַצּוֹתְךָ מְעוֹנָה
אֱלֹהֵי קֶדֶם : זַעַק תַּחֲנֻנְתִּי תִבֵּא גָאֵל עֲדִיָּה. וְאֵל
תָּשֵׁב פָּנֵי קָטָן מִשְׁלוּחֵי עֲבָדֶיךָ. חֲנוּן תְּעַנֶּה
לְקוֹל זַעֲקַת מְשׁוּעִיָּה. תִּכְיֶן לָבָם תִּקְשִׁיב

סליחות דשחרית יום כפורים קלו

אָנָּה: טוֹב הַרְבֵּי רַחֲמֶיךָ אֵל תִּמְנַע מִמֶּנּוּ.
 כְּגֹדֶל חַסְדֶיךָ הִתְנַהֵג עִמָּנוּ. יִחַשְׁבֵנו לְפָנֶיךָ
 כְּקָרִבָן צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ. הַצִּילֵנוּ וּכְפַר עַל
 חַטֹּאתֵינוּ: כִּפֹּר נָא לְמַתּוּדֵים לְפָנֶיךָ חַטֹּאתֵם.
 גִּיקֶם וּשְׁחַרֵם מִכָּל טְמֵאוֹתֵם. לֹא יִשׁוּבוּ רִיקֶם
 כָּל הַמַּפְּוִלִים לְפָנֶיךָ תִּהְנַתֶם. וְשִׁמְעֵת מִן
 הַשָּׁמַיִם אֶת תַּפִּלָּתֵם: מִחַל נָא לְמַבְקְשֵׁים
 לְפָנֶיךָ מְחִילָה. וְתִשְׁלִיךְ כָּל חַטֹּאתֵם בְּעַמְקֵי
 מַצּוֹלָה. נָא בָּאוּ מְאִישׁ חַמּוּדוֹת הַקְּשֵׁבֶת
 שׁוֹעָה. בֵּן שׁוֹעֵתֵנוּ יְיָ שִׁמְעָה: שׁוּב מִחֲרוֹן
 אַפֶּיךָ וְזַעֲמָה. עֲבוֹר יָדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם שִׁמְעָה.
 כִּי עָמָה הַסְּלוּחָה. חַטֹּאת מַבְקְשֵׁי פָנֶיךָ יְיָ
 סִלְחָה: פְּקוּד נָא בְּרַחֲמִים עִם סִגְלָתְךָ. וְאַל
 תִּבְזֶה וְאַל תִּשְׁקַץ עֲנוֹת עַנְיֵי עַדְתְּךָ. צִיּוֹן
 תִּרְחַם וּבִירוּשָׁלַיִם עוֹד תִּבְחַר. יְיָ הַקְּשִׁיבָה
 וַעֲשֵׂה וְאַל תִּאָּחַר. כִּבְיָ נָא נְפוּצוֹת צֹאנֶיךָ.
 וּפְקוּד גָּפֶן זֹאת וּכְנֶה אֲשֶׁר נִטְעָה יְמִינֶיךָ.
 רַחוּם חַיֵּשׁ נָא יִשׁוּעוֹת כְּמֵהִים. לֹא לְמַעַנְנוּ
 כִּי אִם לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים. שִׁמַּע נָא לְקוֹל
 שׁוֹעֵתֵנוּ. וְהַעֲתֵר לָנוּ בְּתַפִּלָּתֵנוּ: תִּשׁוּב
 שְׂכִינָתְךָ לְצִיּוֹן וְעַל עַמְּךָ יִהְיֶמוּ רַחֲמֶיךָ. כִּי
 שִׁמְעָה נִקְרָא עַל עִירָךָ וְעַל עַמְּךָ: אֵל מֶלֶךְ.

שמעה תפלתנו יי ושועתנו האזינה אל דמעתנו
אל תהרש. שמעה יי צדק הקשיבה ונתנו האזינה
תפלתנו בלא שפתי מרמה. אנא יי אלהי השמים
האל הגדול והנורא תהי נא אזניך קשובות ועיניך
פתוחות לשמוע אל תפלת עבדך ועמך ישראל:

רחמיך רבים: כרחם אב: ליי הישועה: יי צכאות עמנו:

אָנָּא אֱלֹהֵי תְהַלְתִּי. אֲשַׁפּוּךָ לְפָנֶיךָ מָרַר
שִׁיחָתִי. אֲזַנְךָ חֲמָה לְקוֹל פְּגִיעָתִי.
אֱלֹהִים אֲדָנִי עוֹז יְשׁוּעָתִי. מוֹל דְּבִיר קָדְשְׁךָ
מִלְכִי בְשׁוּעִי. מִתֵּק מָרַר צִחַן רִשְׁעִי. מִיחָה
וּמִחַל כּוֹבֵד פִּשְׁעִי. יי אֲזִרִי וְיִשְׁעִי: בְּבָרְעִי
עָדִיךָ גּוֹחֵי וּמְחוֹלְלֵי. בַּל תִּסֵּן בְּעַקּוֹשׁ גְּעוּלֵי.
בָּרַר לִבֵּן אֲוָדִים מְעֵלֵי. יי בְּקָר תִּשְׁמַע קוֹלִי:
אֲתָאנוּ עָדִיךָ לְבַקֵּשׁ חֲסִדֶיךָ. אָבוֹת וּבָנִים
בְּטוֹחִים בְּרַחֲמֶיךָ וְחֲסִדֶיךָ. אָמֵנָם אִם אָפְסוּ
וּפְסוּ חֲסִדֶיךָ. יי גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם חֲסִדֶיךָ: גִּשְׁנוּ
גְּדוּלִים וּקְטָנִים בְּהַסְכָּמָה. גּוֹעִים וְתוֹהִים עַל
הַרְעָה וְשׁוֹב לְנַחֲמָה. גְּלִגֵּל מִדָּתְךָ עָלֵינוּ
לְרַחֲמָה. יי אִישׁ מִלְחָמָה: יוֹם כְּפוֹר מִיָּחָס
מִיִּזְמִים. יוֹעִיל לְכַפֵּרֶת עֲמוּסֵי מַעֲסִים. יוֹקֵשִׁים
יוֹצְלָלוּ בְּצוֹל תְּהוֹמִים. יי דְּבָרְךָ נִצַּב
בְּשָׁמַיִם: דְּפָקְנוּ דְלִתֶיךָ מְאַמִּירְנוּ וְדוֹדְנוּ.

ה'לה וְהַעֲלֵה שָׁפֵל יְרוּדֵנוּ. יְהַעֲנוּ דְרָכֶיךָ
 וְעֹרֶר רַחֲמֶיךָ לְעוֹדֵדֵנוּ. יְיָ אֲרַחֲמֶיךָ לְמִדְנוּ:
 חֲשַׁבְנוּ אֵלֶיךָ הַקְּשִׁיבָה בְּקֶרְאֵנוּ. הַיּוֹם עֲרוֹב
 רַחֲשָׁנוּ חֲסֵדֶךָ לְהִרְאִינוּ. הִנְנוּ אֶתְאֲנוּ הַסְּתוּפָה
 בְּצִלֶךָ בּוֹרְאֵנוּ. יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם
 קֶרְאֵנוּ: וּבּוֹטְחִים בְּךָ שְׂטוּחֵי כַּפִּימוֹ לְעַמֶּךָ.
 וּבִיטָה בְּשִׁתּוֹף שָׁמֶם הַמְּשַׁתֵּף בְּשִׁמְךָ. וּבִסְפָר
 הַחַיִּים יִכְתְּבוּ וַיִּהְיֶהמוּ בְּרִשׁוֹמֶיךָ. יְיָ וַיִּכְבְּדוּ
 לְשִׁמְךָ: זְבוּדֶיךָ צוֹעֲקִים הַיּוֹם הַלּוֹלֶךְ לְסִדּוֹר.
 זוֹעֲקִים בְּלֹא לֵב וּלֵב כְּבוֹדֶיךָ בְּלִי לְעִדּוֹר.
 זַעֲקָתָם רִצָּה פִּרְצוֹתָמוֹ לְגִדּוֹר. יְיָ זְכָרֶךָ לְדָר
 נָדָר: חוֹקֵר דִּין וּמַגְלֵה עֲמָקוֹ. חוֹקֵר רִיב וְדִין
 יַמְהַר לְשִׁתְּקוֹ. חֵי אֲדִיר דְּבָרוֹ יַחֲיֵשׁ חֲטָאִים
 לְנַקּוֹ. יְיָ חֲפִיץ לְמַעַן צְדָקוֹ: מִי אֵל בְּטוֹף
 נִשְׂא עֵז וְסוֹלֵחַ סְלָה. מִי־יֵשֶׁר פּוֹשְׁעִים אֹרַח
 סְלוּלָה. מוֹעִיל לְלַמָּדָם מְשׁוּב לְכַסְלָה. לִי
 הַיְשׁוּעָה עַל עַמֶּךָ בְּרַכְתָּהּ סְלָה: מְכַנְיִם בְּנֵי
 אֵל חֵי לְבוֹת בְּרוֹ. מַעֲקֻמוֹמֵי תִּרְחֻקוּ גְבוּהוֹת
 לֵב שִׁבְרוּ. מְכַשׁוֹל הָרִימוּ וְדָרְךָ יֵשֶׁר בְּחִירוֹ.
 מְכַל חֲטָאֲתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּמְהָרוּ: אֲשֶׁר־יְכֶם
 יִשְׂרָאֵל לְבוֹת בָּרִים. וּמִי מְטַהֵר אֶתְכֶם
 וּלְפָנֵי מִי אַתֶּם מְטַהֲרִים: מְקוּהָ יִשְׂרָאֵל

סליחות דשחרית יום כפורים קמ

מקור מים חיים משוהרים. ביום מחילת
העון ובבפרת יום הכפורים:

אל מלך

כי עמך הסליחה למען תורא. כי עמך מקור חיים
באורך נראה אור. שמע יי קולנו נקרא חננו וענני:
רחמיך. אל תבא. כרחם אבי. ליי הישועה. יי צבאות.
אָנָּא חָטָא הָעַם הַזֶּה חַטָּאָה גְּדוֹלָה. בִּינְךָ
וּבִינָם חוֹבוֹת גָּרְמוּ לְהַבְדִּילָהּ. גָּמַר
מִשְׁבִּית חָמָה וְרוּעַ הַגְּזֵרָה לְהַחֲדִילָהּ. הִילְנוּ
כְּעוֹמֵד בֵּין הַחַיִּים וּבֵין הַיַּמִּתִּים וּכְדָלָה דָּלָה:
הֶעֱמַדְתִּי מִפְּגִיעַ לְרַצוֹת וּלְכַפֵּר פְּנֵי הַיּוֹדֵי.
וְרַךְ לְבָבִי וַיִּרְאֵתִי מִן הָעֲבֵרוֹת שְׁבִידֵי. זְכוֹת
חֲסֵדִי וּמִרַע לֹא סָרְתִי מֵעוֹדֵי. הֵן אֵיךְ
אֲמַצָּא וְהוֹתֵם יָדֵי מַעֲיָדֵי. מוֹרְדֵתִי חֲרָדְתִּי
בְּשׁוֹמֵי זֹאת עַל לְבִי. יַעֲנֶה נֶגֶד פְּנֵי רִשְׁעֵי
וְעוֹן חוֹבֵי. כְּעֵיָדִים צְדָקְתִּי וּכְטִמָּא נְחֻשְׁב
סָבִי וְרָבִי. לְמַעַנְךָ תוֹלַע לִבִּן וְהִצִּיחַ אֹדֶם
הוֹבִי: מַה יַעֲנֶה מִלְּאָךְ צָחוֹן נִתְעַב וְאֵלוֹת.
נְאוּץ נִאֲצָה אֵוִלְתוֹ קְשׁוּרָה עַל לוֹת. סָרְסוֹר
בְּעַד רַבִּים אֵיךְ יְהִי שְׁלוֹחַ. עֲצָתוֹ רְפוּסָה
מִקּוֹרוֹ יָבֵשׁ נִשְׁחַת וְדָלוּחַ: פּוֹעֵל כְּמִדְתְּךָ
עֲשֵׂה חֶסֶד עִם בְּשָׂר. צְלוּל זָדוֹן וְהַעֲבֵר

141 סליחות דשחרית יום כפורים קמא

וּכְבוֹשׁ פְּרִיעַת מוֹסֵר. קָרַבַּן תִּפְלְתִי יִבּוֹן
כְּשָׁלִם וְלֹא כְמַחְסֵר. רָצוּ לְרָצוֹן מִקָּבֵל כְּטָנָא
בְּכוּרֵי גְנוּסֵר: שׁוֹקֵדִיָּה וּמִבְּקִשֵׁיָּה כְּבוֹשֶׁת
פְּגִים אֵל תְּכַלִּימֵם. תּוֹבְעֵי חֲפָצִים שְׁפָתֵם
תִּפְתַּח אֵל תְּאֲלִימֵם. אֵל יְהוּ מוֹכְשָׁלִים
לְפָנֶיהָ כְּבוֹעֵרִים לְחַגְלִימֵם. בָּר יַחֲשֵׁב דּוּפֵי
יִזְרַחַק לְהַחֲיִים וּלְהַחֲלִימֵם: שְׁמַע יְהוּ יוֹדְעִיָּה
הַשְׁלִיכוּ אִתְּךָ בְּךָ יְהָבֵם. יַחֲוֵ לְבָבְם לְעַד
וְחִבּוֹשׁ שֶׁבֶר מְכַאוֹבֵם. הַצַּת סֵלוֹן מִמְּאִירֵם
וְכִלָּה קוּץ סְכָאִיבֵם. וַיִּדְעוּ הַכֹּל כִּי אַתָּה אֵל
חֵי בְּקִרְבָּם:

אל מלך

תבא לסניך תסלתנו ואל תתעלם מתחינתנו. תבא
לסניך אל היכל קדשך. זכור לעבדיך לאברהם
ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל
רשעו ואל הטאתו:

רחמיך רבים. אל תבא. כרהם אב. ליי הישועה.
י צבאות.

אָנָּה זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל
עֲבָדֶיךָ. וְשָׂא לְפִשְׁעֵי שָׂבִים בְּכָל לֵב עֲדִיָּה
בִּיטָה נָא לְרַחֲמֵנוּ כְּרֹב תְּסַדִּיָּה. זְכוֹר רַחֲמֶיךָ
יְיָ וְחַסְדֶיךָ: גָּאֵה וְגִבּוֹהַּ הַשְׁקִיפָה מִשְׁמֵי
מַעֲוִנִים. וְרֵאֵה בְּלַחַץ צַנִּים לְפָנֶיךָ בְּצוּם

II.

וּבַתְּחִנּוּנִים. דְּרוּשׁ נָא לְהַעֲבִיר חַטֹּאתֵינוּ
 וּמַחַה פְּשָׁעֵינוּ כְּעֲנָנִים. אֵל תִּזְכּוֹר לָנוּ עֲוֹנוֹת
 רֵאשׁוּנִים: הֲרֵאֵנוּ נָא יֵשַׁע תּוֹחֵלְתֵנוּ. וּמִפַּח
 נְפֶשׁ אֵל תְּהִי תִקְוַתֵנוּ. וַעֲשֵׂה נָא לְמַעַנֶךָ
 וּלְמַעַן בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ. זְכוֹר אֵל תִּפְרַח בְּרִיתְךָ
 אֲתָנוּ: זַעַק לִבֵנוּ אֵלֶיךָ מְרוֹב עֲלֵבוֹן. עֲגִמָּה
 נִפְשֵׁינוּ מֵאֵימַת דִּין וְחֶשְׁבוֹן. חֲטֵאֵנוּ נָא
 וּכְבִסֵנוּ וּמְשַׁלֵּג גִּלְבוֹן. וְאֵל לְעַד תִּזְכּוֹר עוֹן:
 שְׁעֵינוּ מִדְּרָךְ חַיִּים טָפְשָׁנוּ וּסְרַחֲנוּ לְכֵן אֲבָדְנוּ
 וּכְמַת מֵלֵב נִשְׁכַּחְנוּ. יְהִי כְרוּעַ מַעַלְלֵינוּ אֵל
 נָא תוֹכִיחֵנוּ. זְכוֹר כִּי עָפַר אֲנַחְנוּ: כְּעַת
 שָׁבְנוּ עֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ לְעִבּוֹר: מֵאִזְ נִתְּנָנוּ
 לְמַשְׁפָּה בַּיַד אוֹיְבִים לְמַכּוֹר. לֹא תִשָּׁשְׁנוּ
 בְּעִבּוֹר שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל וְעוֹמֵק דִּינֵנוּ אֵל תִּחְקֹר.
 חַטֹּאת נְעוּרֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ אֵל תִּזְכּוֹר: מִשְׁגֵּבְנוּ
 וּמְנוּסֵנוּ מֵעוֹלָם הָיִיתָ. וְעִזָּרָה בַּצָּרוֹת לָמוּ
 נִמְצְאתָ. נָא כְּמִדַּת טוֹבָךָ אֵל תִּשָּׁבַח עִם זֵו
 יִצְרָתָ. כְּחִסְדֶּךָ זְכוֹר לָנוּ אֲתָה: שְׂרִידֵי שְׁבוֹת
 צִיּוֹן בְּצַדִּיקָה תִפְדֶם. לְהַר קְדֻשָּׁה וּלְבֵית
 תְּפִלָּתְךָ תִתְחַדֶם. עוֹר תּוֹסִיף יָדֶךָ שְׁנִית
 לְקַנּוּתֶם כְּקֶדֶם. זְכוֹר עֲדַתְךָ קְנִיַת קֶדֶם: סָגַה
 נָא בְרַצּוֹן אֵל תְּפִלַּת עֲבָדֶיךָ. הַמְעִירִים כִּי

אין בלעדִיהָ. צַפּוּת מְחַרְפֵּי וּמְנַאֲצֵי שֵׁם כְּבוֹדָהּ
 זְכוּר יְיָ חֲרַפְתָּ עַבְדֶּיךָ : קוֹמֵם נָא בֵּית שְׂכִינֹת
 אֱוִלָּמָהּ. וְכוֹנֵן כֶּסֶם מוֹשֵׁב הַדּוֹמָה. רוֹמֵם נָא
 קִרְוֵן עַמֶּךָ. זְכַרְנוּ יְיָ בְּרִצּוֹן עַמֶּךָ : שְׂדֵי תוֹדֵעַ
 יָדָה אֶת עַבְדֶּיךָ. וְזָעוּם אֹיְבֶיךָ לִוְחָצֵי יְדִידֶיךָ.
 תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ חֶסֶד וְלִמְשִׁיחָהּ. וַיִּרְאֵה פְּעֻלָּהּ
 אֶל עַבְדֶּיךָ. זְכַרְהָ לְחַסְדֵי הַיּוֹד עַבְדֶּיךָ :

אל מלך

בְּקִרְאוֹנוּ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי צְדָקָנוּ בְּצַר הַרְחַבְתָּ לָנוּ חֲנֻנוּ
 וּשְׁמַע תַּפְלִתָנוּ. עֲנֵנוּ יְיָ כִּי טוֹב חֶסֶדְךָ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ
 סָנֵה אֱלֵינוּ. כִּי לֹא בוֹהַ וְלֹא שִׁקֵּץ עֲנוֹת עֲנֵנוּ וְלֹא
 הַסְתִּיר סִנְיֹו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֵעוֹ אֱלֵינוּ שְׁמַע :

רַחֲמֶיךָ רַבִּים. אֵל תְּבַנֵּא. כְּרַחֵם אֲבִי. לֵי יִשְׁוֹעָה.
 יי צבאות.

אֲנֵנִי אֲדוֹן הַרְחָמִים. הַשְׁקִיפָה מִמְּרוֹמִים.
 בִּיטָה בְּמַתְהֵלֶךְ תָּמִים. בְּצַדְקוֹ תִּדְיַח
 כְּתָמִים. גְּבוּר בְּחֻקָּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים. אֲשֵׁמִים
 וְגַם כְּעֵסִים. דָּגוּל יְהוּמוֹ רַחֲמֶיךָ עַל עַמּוּסִים.
 סָלַח וּמַחֵל לְעַם אֲשֶׁר בְּצִלָּהּ חָסִים : הַפּוֹתַח
 בְּלַתּוֹת תְּשׁוּבָה. פֶּתַח לְבַת הַשׁוֹבְבָה. וּבִכֵּן
 שָׁבְנוּ בְּצִלָּהּ לְשׁוּבָה. תְּשׁוּבָנוּ יְיָ אֱלֹהֵיךָ וְנִשְׁוֹבָה
 זַעֲקָנוּ הַיּוֹם כְּדָלִים. יַחַד קַטְנִים וְגְדוּלִים.
 חֲמוּל נָא עֲלֵינוּ כְּאָבוֹת עַל עוֹלָלֵינוּ כִּי אַתָּה

סליחות דשחרית יום כפורים קמ"ד

סוּמְךָ נוֹפְלִים מָהוּר זְרוּק עָלֵינוּ מִיָּם מְהוּרִים.
 מְהַרְיָנוּ בְּיוֹם מַהֲרָה וְכַפּוּרִים. יִדְעָתָנוּ קָחוּ
 עִמָּכֶם דְּבָרִים. רְצֵה נְדָבוֹת שְׁפָתֵינוּ כְּשֵׁלוֹם
 פָּרִים. כִּי לֹא תִשָּׁבַח שְׁבַעַת יְמִינֶךָ. וְסִלְיָחָה
 שְׁעָנֹו חֲנּוּנֶךָ. לֹא לְמַעַנְנוּ כִּי אִם לְמַעַנֶךָ. סִלַּח
 וּמַחַל לְכָל קְהַל הַמּוֹנֶה: מְכַל יְמוֹת הַשָּׁנָה.
 נִבְהַר יוֹם זֶה לְשׁוֹשָׁנָה. נִתַּן פֶּעַם אַחַת בְּשָׁנָה
 לְסִלּוּחַ פְּשָׁעֵי אֹם אָנִי יִשָּׁנָה: שִׁחַת בּוֹ
 לְצוּם וּלְהַתְעַנּוֹת. מַעַרְב וְעַד עָרֵב לְשִׁפּוּךְ
 תְּחִנּוֹת. עֶזְרָה וּפְשָׁע שָׂא נָא אֶל אֲמוֹנוֹת.
 שְׁבַחְךָ עֲדֵי עַד לְתַנּוֹת: פֶּתַח לָנוּ הַיּוֹם שֶׁעַר
 וְעַל יְשׁוּפְנוּ סַעַר. צוּר פְּנֵה נָא אֶל תְּפִלַּת
 הַעֲרָעָר. רְצֵנוּ כְּהַרְצִית נַעַר: קָמְנוּ הַיּוֹם
 בְּתַחֲנוּן: פָּנֵי רַחוּם וְחַנּוּן. רַחֵם וְהַסִּבֵּת לְקוֹל
 שְׁנוֹן. תַּעַרְב לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתָנוּ בְּחַנּוּן: שְׁעָרֵי
 רַחֲמִים פֶּתַח לָנוּ מִמְרוֹמִים. תִּקְבַּל תְּחִנּוֹת
 מְעִשֵׂי עַמִּים. וְעַל תְּבַזֶּה תְּפִלָּתָנוּ הַיּוֹם. בְּזִכּוֹת
 שְׁלֹשֶׁת תְּמִימִים:

אל מלך יושב

אליך יי שועתי ובבוקר תפילתי תקדמך. נסשונו
 נבהלה מאוד ואתה יי עד מתי. כי עמך הסליחה
 למען תורא:

רחמיך רבים אל תכאי כרחם אבי ליי הישועה יי צבאנתי

סליחות דשחרית יום כפורים קמה
 אָנָּא אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת וְהַרְחֵמִים. בִּיטָה מִשְׁמֵי
 מְרוֹמִים. גִּשְׁנוּ לְפָנֶיךָ כָּרֵשׁ בְּפִתְחֵי
 אוֹלָמִים. הַרֹשׁ לְצַדִּיקֵנוּ מִכָּל בְּתָמִים: הִנָּנוּ
 אֲתָנּוּ עֲדִיךָ. וְכָל תְּאַוְתָּנוּ נִגְדָה. זְכוֹר רַחֲמֶיךָ
 יי וְחֶסֶדֶיךָ. הֲלִיץ שְׂאֲרֵיתָנוּ מִתַּגְּרֵת יְדִיךָ:
 טָפְלָנוּ בְּאִמְרֵי פִינוּ לְשָׁנוֹת. יַעֲצֵנוּ לְהִתְלַכְּלֵךְ
 בְּזִדּוֹנוֹת וּבְשָׁגוֹת כְּלִינוּ שְׂגִינוּ כִּמוֹ הֵגֵא
 בְּתוֹגוֹת. לָבֵן עֵינָנוּ נִגְדָה מֵאֵין הַפּוֹגוֹת:
 מֵאֲנִקַּת אֲבִיוֹנִים הַצְּגִים לְעַמֶּךָ. נָאזֶר תֵּן
 תְּקוּתָם לְמַעַן כְּבוֹד שְׁמֶךָ. שָׂא נָא לְפִשְׁעֵי
 עַמֶּךָ. עֲנוּתָם בִּלְ תִבְזֶה לְמִשְׁפַּט בְּקוֹמָה:
 פְּנֵיהֶם אֵל תִּפְלֵת הָעֲרָעֵר. צַפֵּה לְקַבֵּל תַּחֵן עִם
 הוֹפְקֵי שַׁעַר. קִנְיִים לְחֶבֶל נִחַלְתָּהּ מִנּוֹעַר.
 רוּחַ נִפְשוֹתָם לְדִין בֵּל תַּעַר: שִׁיעָה שׁוֹעֵת
 אֲנוּקִים וְאֲנוּחִים. שְׁמַע וְתַשַּׁע בְּאֲשִׁים
 וּכְנִיחוּחִים. תִּרְאֶה כִּי בָּהּ אֲנַחְנוּ בְּמוֹחִים.
 תַּחֲפֵשׁ זְכוּתֵינוּ מִשְׁמֵי מְתוּחִים:

אל סלך

תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחינתנו. או
 תחמוץ זבחי צדק עולה וכליל או יעלו על מזבחתך
 פרים: תשוב תרהמנו תכבוש עונותינו ותשליך
 במצולות ים כל חטאתינו במקום אשר לא יזכרו
 ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם:
 רחמיך. אל תבא כרחם אבי. ליי הישועה. יי צבאות.

אלהינו ואלהי אבותינו

תִּאֲכָתּוּ יוֹם זֶה מִכָּל יְמֵי הַשָּׁנָה. שְׁתֵּה שְׂמֵי
 כְּפֹר וְהִנְחַלְתּוּ לְשׁוֹשַׁנָּה. רֹעַ זְהוּם
 וְחַטָּאת צַחָנָה. קְלוֹעַ כְּעוֹפֶרֶת לְבַל תִּמְצָאנָה
 צְרוּף אִם נִצְרָף וְנִשְׁקָד עוֹל פְּשָׁעִים. פְּגַה
 וְהִבֵּט וְהִסִּיב שׁוֹעֵם. עֲנִיָּה בְּבוֹאֵם לְדִינָה אֵל
 תּוֹעֵם. שִׁימָה בְּנִאדָה זְלוּג דְּמַעֵם : נַפְשׁוֹת
 כָּל חַי מוֹפְקָדוֹת בְּיַדֶּיךָ. מֶלֶךְ שׁוֹפֵט וְדִן אֶתְּהָ
 לְבָרְךָ. לְרִיב אִם תִּחְפּוּץ דִּין אֲנוּשׁ בְּפִקְדֶיךָ.
 כַּח אֲנוּ לְכָל בְּרִיָּה לְעִמּוּד נִגְדָה : יְבוֹ אֲנוּ
 רַחֲמֶיךָ אֲשֶׁר מֵעֵלָם. טוֹבוֹת וְחֶסְדִּים גְּמוּל
 לְעַם עוֹלָם. הַקּוֹר וְדָרוֹשׁ כּוֹשֵׁר מִפְּעֵלָם.
 זְכוּתָם הַיּוֹם מִלְּפָנֶיךָ בֵּל תּוֹעֵלָם : וְאִם
 תִּשְׁקָלֵם בְּפָלֵם וַיִּכְרִיעוּ חוֹבוֹת. הַטָּה כַּף
 צָדֵק וְעִשָׂה רַבּוֹת. דִּין הוֹצֵא בְּשִׁמְשׁ סְלִיחָה
 לְהַרְבּוֹת. גִּחְלַת שְׁבִיבִיָּה אֵל תִּתֵּן לְזַבּוֹת :
 יַעֲמוּד מִלִּיץ יוֹשֵׁר לְסִפֵּר. מְרוֹד מִסְטִין וַיִּבּוֹשׁ
 וַיִּחַפֵּר. חֲמָה עֲצוּר וְאֵף הָפֵר. זְכַרְנוּ לְחַיִּים
 כְּתוּב בְּסִפֵּר : זְכַרְנוּ לְטוֹבָה נוֹרָא עֲלִיָּלָה.
 חוּן תַּחוּן אוֹם סְגָלָה. חֲנִנּוּ וְעֲנִנּוּ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה
 וְתִשְׁלִיךְ חַטָּאתֵינוּ בְּעַמְקֵי מְצוּלָה : בְּעַמְלָנוּ
 הַבִּיטָה וְשִׁכַּף זְעֵמִים. בְּרַגְזוֹ חֲמַתָּה תִזְכַּר

147 סליחות דשחרית יום כפורים קמו
רַחֲמִים. אֲנִי חָמוּל עַל גְּשׁוּאֵי רַחֲמִים. אֵל
מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים :

אל מלך

כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא
יחטא. שוב מהרון אפך והנחם על הרעה לעמך.
שמע יי קולנו נקרא הננו ועננו :

רחמיך רבים : כרחם אב : לוי הישועה : יי צבאות עשנו :

אלהינו ואלהי אבותינו

חזן יום כפורים זה חוכן לברר ולקשטה. צחן
אשר עלה היתר אגדות מוטה. קהלי פי
תריב אנא לצדק שפטה. קהל פי אדם אין
צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא :
חזן יום כפורים זה אל שועתינו העתר. חטאת
עמך בבסם בבנתר. על חטא שחטאנו לפניך
בסתר. אנא סלחה לנפש נקטה. כי אדם :
חזן יום כפורים זה בשל חסדה אני תלוי.
מסוף והולך כמו גרש וקלוי על חטא
שחטאנו לפניך בגלוי. אנא עוננו אל תראה
ותביטה. כי אדם : חזן יום כפורים זה גזר דין
בהכנס. יראיך להתנחם תגה לנו גם. על
חטא שחטאנו לפניך באונם. אנא פשיענו
עבור אשר נטה. כי אדם : חזן יום כפורים
זה דרכו גמוש לצון. כונן למהר פגיטי

148 מליחות דשחרית יום לפורים קטח
 וחיצון. על חטא שחטאנו בלצון. אנא צנעה
 תחתית דיומא. כי אדם: חון יום כפרים זה
 הטוב והרע בו גרשם. לצדיק ולרשע וער
 שם. על חטא שחיבנו עליו אשם. אנא קחה
 בידנו כי מטה. כי אדם: חון יום כפרים זה
 ופח הפכן וסרבן. מעל תבוע במשאת ערבן.
 על חטא שחיבנו עליו קרבן. אנא רחם
 שארית פליטה. כי אדם: חון יום כפרים
 זה זכות תחפש לבני תמותה. נואקה תשקט
 מפחד ואימתה. על חטא שחיבנו עליו מיתה.
 אנא תגיה לשוכני עלטה. כי אדם: חון יום
 כפרים זה שבתון שבות משמרת. שגיאות
 ישא הלהן המשרת. על חטא שחיבנו עליו
 ברת. אנא תכון קמורת שפת מבטא: קהל כי
 אדם אין צדק בארץ אשר יעשה טוב ולא

יחטא: אל מלך

מה בצע בדמנו ברדתנו אל שהת היווך עפר היניד
 אמתך. כי תבקש לעוננו ולהטאתנו תדרוש ותסקרנו
 לבקרים ולרנעים תבחננו:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי השועה.
 " צבאות.

ארון בפקדך אנוש לבקרים. במצוי הדיון
 אל תמתח: גוף ונשמה אם תריבם.

דוחו ולא יוכלו קום : היוכל גבר לזכות
 במשפט. ואם אין בידו מעש להצטרק : זרוי
 יחומו. מלחה סרוחה. חבוי ארבו בקרבו
 מעת הולדו : טמון בקבו. קרשת לרגליו.
 יסיתהו בכל יום לשחת להפילו : פח וגבורה
 בגוף אין. לפניו לעמוד ולהתיצב : מיום
 צמדו על דעתו. נפשו ישוים בכפו להביא
 לחמו : שבע כל ימיו בעם ומכאזכות. עד
 שובו לעפרו לא ישקוט : פניה ארון בעצבון
 רוח. צפה בשברון לב קרוב אתה לרחוקים
 רוצה בתשובת רשעים : שדי המצא
 לדורשיה. תאמר הנני למבקשיה : יבשרו
 סלחתי קוראי בשמיה. צדק במשפט עם
 מיחה : חסום מנוול מלהרשיע. קצוף
 במסטיין מלהסטיין : הקם לנו מליץ יושר.
 בוסר מצאתי תשמיע לשוקבים. השלכנו
 עליה יהבנו. גא אתה תבלכלנו. העתר לנו
 בתסלתינו. חפצנו ובקשתינו מלא ברחמים.
 בך תלינו בטחוננו. מהר רחמיה יקדמונו :
 חזק ואמיץ שמך לא שכהנו. אנא לנצח אל

תשכחנו : אל מלך

מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו. ותפקדנו

לבקרים ולרגעים תבחננו. הן בעבדיו לא יאמין
ובמלאכיו ישום תהלה. כי אדם אין צדיק בארץ
אשר יעשה טוב ולא יחטא:

רחמיק. אל תבא. כרחם אבי. ליי הישועה. יי צבאות.
אֲדוֹן הָיִן אִם יִדְקֶדֶק. בְּחֶקֶר פֹּעֵל אִם יִבְדֶּק.
גִּבֹר לְפָנֶיךָ לֹא יִצְדֶּק: הוֹסִי תִתֵּן בְּצַבָּה
מַעֲלָה. הֵן בְּמִלְאָכֶיךָ תִשִּׂים תְּהִלָּה. וְאַף
שׁוֹתָה בַמַּיִם עוֹלָה: זְכוּת וְצִדְקָה אֵין בָּנוּ
חַטָּא וְרָשָׁע כָּלְנוּ. טוֹב אֵל תָּבֵא בְּמִשְׁפָּט
עִמָּנוּ. יְהִמוּ מַעֲיָה עֲלֵינוּ. כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ פָּגַח
אֵלֵינוּ. לְבַלְתִּי כְרוּעַ מַעֲלֵינוּ. מְשׁוּבוֹתֵינוּ
רַבּוּ מִלְּמִנּוֹת. נְחוּחִים אֵין וְקָרְבָנוֹת. סְלִיחָה
מֵצֵא לְעוֹנוֹת. עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֵין אָנוּ סְמוּכִים.
פֶּשַׁע וְעוֹן מְלַכְלָכִים. צִדְקָה מֵצֵא תַחַן
עוֹרְכִים: קוֹ אֵל תִּמְתַּח בְּאִזְרוֹתֵינוּ. רַמָּה
וְתוֹלְעָה אַחֲרֵיתָנוּ. שׁוּא וְהֶבֶל שְׁנוֹתָנוּ. תָּשׁוּב
עַל הָרָעָה תִנְחָם. זֶה הִרְבָּה חָנּוּם מְרַחֵם.
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲלֵינוּ רַחֵם. הִרְבֵּה הוֹדְעָתָךְ
לְעָנוּ לְהוֹרוֹת. יִדְעָתוֹ שְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה סְדוּרוֹת.
הַבְּטַחְתּוֹ שְׁאֵין רִיקָם הוֹזְרוֹת. חֲנוּן בָּם
סְדָרְנוּ לְפָנֶיךָ. זַעַק קָשׁוּב מִמֵּתְחַנְּנֶיךָ. וְאַל
תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ:

151 סליחות דשחרית יום כפורים קנא

למען שמך י' וסלחת לעונינו כי רב הוא. כי אסלח
לעונם ולהטאתם לא אזכור עוד. ואתה אלהי
סליחות הגון ורחום ארך אפים ורב חסד ולא
עזבתנו :

רחמיך רבים: כרחם אב: ליי הישועה: יי צבאות עמנו &

אלהינו ואלהי אבותינו

אב לרחם ורב סלוח חוללתנו. בני ברית
קודש ולא הללתנו. גולים ואתה
בקרבתנו באשר יחלתנו. וסלחת לעוננו
ולחטאתנו ונחלתנו: דם וגי' איל תדיח ודין
תאיר. החטא יועלם ובל ימצא להכעיר.
ועון יבקש ואיננו כנגמת להבאיר. כי אסלח
לאשר אשאיר: זהם מרבה ופסק גיחות
ממלח. חציצת תפיסת לכלוף שרץ הלח:
טבילת טהרת צנור מימה יקלה. כי אתה יי
טוב וסלח: יען סרחנו גדחנו ומשמן רזה.
כי רבה השוממה ואין מזה. למענה יי כאז
ולפנים מזה. סלח נא לעון העם הזה: מספר
עצמו חסדי רוב גמולך. נהגת לעם בית מרי
למולך. סבלם נא תשא במקדם נטולך.
וסלחת לעמה אשר חטאו לך: עלינו נפרום
רוח קדשו יערה. פרוש והתקדש וחדש לנו
יבא. צרוף ומרוק בלי יסורין תורה. כי

152 סליחות דשחרית יום כפורים קנב
עמך הסליחה למען תזרא. קומם נפולה
עוד מלהוסיף באבנינו. רוח חן רוח שבע
רעבוננו. שלמו תמו עת ריעוע בונינו. למען
שמך יי וסלחת לעוננו. שרים הננו ומי כמוך
נזשא. לא על צדקותינו אורת ננפה. מדת
המזן רחמיה נפיל מחסה. יי שמעה יי סלחה
יי הקשיבה ועשה: ביראתך ובתורתך הן
פעמינו לעוד. ביד עוננו כי כשלנו למעוד.
גא יאמן דברך הטוב לסעוד. כי אסלח
לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד: יודע
תעלום כל דם ולחום: חטאתינו ידענום
ואתנו בכל תחום. הננו אתאנו לך מצא
כופר ותנחום. ואתה אלוה סליחות חנון
ורחום: אל מלך יושב

שוב למען עבדיך שבטי נחלתך. שובה יי חלצה
נפשנו הושיענו למען חסדך למה יי תעמוד ברחוק
תעלים לעתות בצרה:

רחמיך רבים: כרחם אב: ליי הישועה: יי צבאות עמנו:

אלהינו ואלהי אבותינו

חזן שלש עשרה מדות האמורות בתנינה:
גא כל מדה נכונה אחלה פני מלכי
בתחינה. לחפש זכות כנוים קרואים שושנה.
קהל מלמם מכל רעות בזאת השנה: חזן אם

סליחות דשחרית יום כפורים קנג

אֲשַׁמְתֶּם גְּדֹלָה עַד שְׁמֵי רוּם וְכוּכְבִּיָּהֶם. נָא
 כָּל מִדָּה נְכוֹנָה אֲבִיקֶשׁ רַחֲמִים עֲלֵיהֶם. בְּטַל
 מֵהֶם כְּתוּב אָמַרְתִּי אִפְאַיָּהֶם. קהל לָמָּה יֹאמְרוּ
 הַגּוֹיִם אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם: חזן אִם גָּבְרוּ עֲוֹנוֹת
 וְעָצְמוּ מִלְּסַפְּרָה. נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה דַּחַה
 אוֹתָם יְיָ לְהַסְתִּירָה. דְּפוּבֵי עוֹז בְּתַחַן לְבַטַּל
 מֵהֶם כְּתוּב אִסְתִּירָה. קהל לָמָּה יְיָ תַעֲמוּד
 בְּרַחֲוֹק תַעֲלִים לַעֲתוֹת בְּצָרָה: חזן אִם הֶעָוֹ
 פְּנֵי מַלְכֶם בְּעֲזוֹת פָּנִים וּמִצָּח. נָא כָּל מִדָּה
 נְכוֹנָה אֶתְחַנֵּן לוֹ בְּפִצָּח. וְנִפְשֵׁי שְׁפְכֵי בַמַּיִם
 לִבֶּךָ נוֹכַח אָדוּם וְצָח. קהל לָמָּה אֱלֹהִים זְנַחְתָּ
 לְנִצָּח: חזן אִם זְדוֹנוֹת הַשִּׂיאוּ לֵב טַפֵּשׁ
 וְנִשְׁחַץ. נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה חֲלִץ אוֹתָם יְיָ
 מִמַּחֲץ. חוּשׁ וּבָא וְשָׂא קוֹל גַּחֲץ. קהל לָמָּה
 קוֹדֵר אֱלֹהֵי בְּלַחֲץ: חזן אִם מְסַלּוּ שְׁקַר בְּהִגָּה
 וְהוֹנוֹת לַעֲמִיָּה. נָא מִדָּה נְכוֹנָה יְדִידוֹת תִּזְכּוֹר
 מִמַּנְעִימֵיָּה. יתְגוֹלְלוּ רַחֲמֵיָּה עַל שְׂאֵרֵי עַמָּה
 קהל לָמָּה יְיָ יִחַרְהָ אִפְּהָ בְּעַמָּה: חזן אִם כְּבָדוֹ
 אוֹזֵן לְסִלַּף מִנֵּי הַדֶּרֶךְ. נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה
 אֲלַחֵשׁ עַל עַמִּי בְּעֶרְךָ. לֵב וְנַפְשׁ שְׁפְכֵי פְּנֵי
 קוֹנֶךָ וְצוּרְךָ. קהל לָמָּה פָּרַצְתָּ גְּדִרְיָה וְאֲרוּיָה
 כָּל עוֹבְרֵי דֶרֶךְ: חזן אִם מְרָדוֹ בְּרוּב פְּשָׁעִים

לְצוֹר מִלְכֵי וּקְדוֹשֵׁי. נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה נוֹעַם
 עָלֶי תִבְקְשֵׁי. נוֹרָא מְרוֹם וּקְדוֹשׁ בְּעֵתֶר אֱלֹו
 תִדְרְשֵׁי. קהל לְמָה יִי תִזְנַח מִשְׁלוֹם גַּפְשֵׁי:
 חזון אִם סָרְרָנוּ כְּפָרָה מְרֹוב עֵתִים וַיָּמִים. נָא
 כָּל מִדָּה נְכוֹנָה אֲשֶׁא עֵינַי לְמְרוֹמִים. עַל עַמִּי
 אֲפָצָה סָה מְעַטֵי עַמִּים. קהל לְמָה לְנֶצַח
 תִשְׁכַּחְנוּ תַעֲזֹבְנוּ לְאוֹרֵךְ יָמִים: חזון אִם
 פְּשָׁעִים עָצְמוּ וְגִבְרוּ מְאֹד בְּתָלָא. נָא כָּל מִדָּה
 נְכוֹנָה אֲצַפֶּיךָ קוֹל לְהַפְלֵא. צְרוּפָה אֲמַרְתֶּךָ
 לְחַלוֹת עַל עַם אֱלֹהֵי. קהל לְמָה תִשָּׁיב יָדֶךָ
 וַיִּמְנָה מִקֶּרֶב חִיקֶךָ בִּלְהֵ: חזון אִם קִלְקְלוּ
 מְעַשִׂים לְהַזִּיד וּלְהַרְשִׁיעַ נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה
 רַחֵשׁ לְבִי לְהוֹשִׁיעַ. קוֹמִי רַנִּי בְלִילָה לְאֵל
 הַמוֹשִׁיעַ. קהל לְמָה תִתְּנֶה פְּאִישׁ נְדָהֶם כְּגִבּוֹר
 לֹא יוֹכֵל לְהוֹשִׁיעַ: חזון אִם אֲמַנָּם שָׁבוּ כָּלֶם
 בְּלֵב וְנֶפֶשׁ לְחַלוֹתֶךָ. נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה
 תִסְכִּים עִמָּם בְּמַחִילֶתֶךָ. וְעֲשֵׂה אֲדוֹן לְמַעַנֶךָ
 מִחַל וּסְלַח לְעַדְתֶּךָ. קהל שׁוֹב לְמַעַן עֲבֹדֶיךָ
 שְׁבִטִי גִחְלֶתֶךָ: אל מלך

פּוֹתְחִין הָאֲרוֹן

חזון אִם תָּבוֹא בְּמִשְׁפַּט עִמָּנוּ. כִּי לֹא יִצְדַּק
 לְסִנְיָה כָּל חַי: צְדָק וּמִשְׁפַּט מְכוּן בְּסִנְיָה.

חסד ואמת יקדמו פניה : מלפניה משפטנו
 יצא. עיניה תחזינה מישרים : הוא ישפוט
 תבל בצדק. ידין לאמים במישרים : רחמיה
 רבים יי במשפטיה חיינו : הנשאת שפט
 הארץ. השב גמול על גאים. כי יי שפטנו.
 יי מחוקקנו. יי מלכנו הוא יושיענו. חלה
 לה מעשות כדבר הזה. להמית צדיק עם
 רשע והיה כצדיק ברשע. חלה לה השפט
 כל הארץ לא יעשה משפט :

סומון

שפט כל הארץ ואותה במשפט יעמיד. נא
 חיים וחסד. על עם עני תצמיד. ואת
 תפלת השחר במקום עולה תעמיד. פעולת
 הבקר אשר לעולת התמיד : לזבש צדקה
 ומעטה. לה לבד היתרון. אם אין בנו
 מעשים. זכרה יצני חברון. והם יעלו לזכרון.
 לפני יי תמיד. כעולת הבוקר : משה כלפי
 חסד. להטות איש לתחיה. עמה לחסד הטה
 גמול נא עליו וחיה. כתוב תו חיים. והיה
 על מצחו תמיד. כעולת הבוקר : הטיבה
 ברצונה. את ציון עיר קדושי. ונתת יד ושם.
 בביתה למקדשי. ועריבת גר לבן ישי.

לְהַעֲלוֹת נֵר תְּמִיד. כְּעוֹלַת הַבֹּקֶר: חֲזָקוּ
 וְאַמְצוּ לְבַבְכֶם. עִמִּי בְּאֵל מְעִזּוֹ. וְעֲרוֹתֵיכֶם כִּי
 תִנְצְרוּ. גַּם אֶת זֶה לְעֵמֶת זֶה. יִכַּפֵּר בְּעַד
 חַטֹּאתֵיכֶם. וַיִּזְכֹּר רַחֵם בְּרַגְזוֹ. הֲרֵשׁ יי וְעִזּוֹ.
 בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תְּמִיד. כְּעוֹלַת הַבֹּקֶר:

אל מלך יושב סוגרין הארון

יִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת
 יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב: טָרַף נָתַן לִירְאָיו. יִזְכֹּר
 לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כִּי בָרַךְ אַבְרָהָם וְהִרְבָּה
 אֲרָבָה אֶת זֶרְעוֹ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּבְחוֹל
 אֲשֶׁר עַל שְׁפַת הַיָּם. וַיִּרְשׁ זֶרְעוֹ אֶת שְׂעֵר
 אֵיבָיו:

כרחם אבי ליי הישועהי יי צבאות עמנוי יי צבאות אשרי
 חיו סלה נא לעון העם הזה כגדל הסדה
 וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הגנה
 ושם נאמר:

קהל ויאמר יי סלחתו בדברך:
 הטה אלהי וכו':

עקדה אלהינו ואלהי אבותינו
 מפלטי אלי צורי סתרי ומגני. וקרן ישעי
 משגבני ביום צר לי ואוני. חשבמתי
 להלותה מלך רב ואני. אליה יי שועתי

סליחות דשחרית יום כפורים קנז

בבוקר : בוקר ריחם תזכור חסד אברהם אב
 איתני. אשד בחרתו והאמין בך ראש
 למאמיני. זכור בריתו והושיעני מטמאתי יי.
 תשמע קולי בקר. בקר דברת עמו ונסיתו
 לשלם משכורת. וכרת עמו חברית להיות
 לו למשמרת. אהבתו ורציתו וקבלתו
 בקטורת סמים בבוקר בבוקר : בוקר כזכור
 האיר כחפצת להראות צדקתו הגדולה.
 ונסיתו בעשירי ותאמר לו קח את בנה ואל
 תכלה. על אחד החרים והעלהו שפ לעולה.
 את הכבש האחד תעשה בבקר. בקר יחד
 שמה ושמע לקולה והראה אהבתו. ויש
 בכל לב על אמרתה לעשותו. אהבה קלקלה
 השורה ויקם בשמחתו. וישבם אברהם
 בבוקר : בקר הכינו לבם לעשות רצונה
 איום. הין לקח עצים והאב לקח מאכלת
 לשחוט בלי פדיום. קרואים והולכים לתמם
 ראו כבודה ביום. השלישי בהיות הבוקר :
 בקר אור כגבור חלציו ולעקוד בנו קדם.
 ויקח מאכלת לשחטו ולא חשב אדם.
 ויאמר היום אקריב עולה ואזרוק. דם זבתי
 לא ילין עד בקר : בוקר רחמיה נכמרו על

סליחות דשחרית יום כפורים קנח

בֵּין יְחִיד וְעַלְיוֹ זָרְחוּ. וַיִּקְרָא אֱלֹהֵי מִלְאָךְ יְיָ
 אֵל הַנַּעַר יָדִים אֵל יִשׁוּלְחוּ. בֵּי בִי צַחֲקֵי קָרָא
 לָךְ זָרַע וְזָכְרוּ לְהַזְרוֹת הַנִּיחוּ. לָכֶם לְמִשְׁמַרְת
 עַד הַבֶּקֶר : בֶּקֶר כּוֹשְׁרוֹ וַיּוֹשְׁרוּ וַעֲדִקוּ יִלְיָן
 בְּעַד עֵם אֱלֹהֵי קָרֵב. וְאָפְרוּ תָמִיד יִרְאֶה לְפָנֶיךָ
 לְכַבְּסֵם הָרֵב. תִּנְתֵּן לָהֶם נַפְשָׁם בְּשִׂאלְתָם
 כִּי לָךְ נִכְסְפָה בְּעָרֵב. הִיא בָאָה וּבַבֶּקֶר :
 בֶּקֶר קוֹלָם שָׁמַע וּתְבַפֵּר. עוֹנוֹתֵיהֶם. וַעֲרַף
 תַּפְלָתָם בְּעֶרְףְךָ קָרְבָנוֹתֵיהֶם. לָקַחוּ וּבָאוּ
 בְּזָכְרוֹן צַדִּיקֵת אֲכוֹתֵיהֶם. וְהֵם הֵבִיאוּ עוֹד
 נִדְבָה בְּבוֹקֶר בְּבוֹקֶר : בּוֹקֶר תִּפְּן לְרַחֲמֵנוּ
 וְרַחֲמֵיךָ עָלֵינוּ יִכְטְרוּ. וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת
 יָם חֲטָאתֵנוּ וְלֹא יִזְכְּרוּ. צוּר הָעֵבֶר עוֹנֵינוּ
 מִלְּפָנֶיךָ וְלֹא יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בּוֹקֶר :
 אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב

זכור רחמיך וידוי על חטא
 זיעהע אבען אין כל נדרי :

סלח נא אבינו כי ברב אולתנו שגינו מחל
לנו מלפנינו כי רבו עוננו :

פ ת י ח ה

אין פה להשיב ולשא פנים. כבושת עלומי
פני לבנים : גברו דברי עונות ראשונים
הזפי נתן עם אחרונים : הנה פסו משוחים
כהנים. ושבעה פורשים ליום זה נכונים :
זריזים היו אחר מתקנים. חסירי עליון בני
הפגנים : מבילות חמש ועשר הנמנים : ידיו
לקדש בתקון רזנים : כבשנים עשר ושמונה
עשרה מנים. לבושי שרד בגדים שונים. מזה
בן מנה ישום קמורה לפנים. נגש להרגיל
על שעירים מזומנים : סמך והתורה שנגות
וזדונים. ערך ערכו לאדוני האדונים : פשעים
כפר בעד שומר אמונים : צדק יליו דר
מעונים : קשר לשון וחוט השנים. רחום
סלבין מרוב אונים : שמה היו כלם פונים.
תורה זוכים בקול הודו עונים : אנא אני
בא בבהל העיונים. פני כבשתי והם משתנים
ריקנית ביאה שלחוני המונים. יחורו פני
לכמה גונים : מה טובי ומה יפוי ואם פחי
אבנים. ברחמים לבא בבכי ובתחנונים :

סליחות דמוסף יום כפורים קס

רַחֲמֵיךָ רַבִּים וְחַסְדֵיךָ קַטְנִים. יְבֹאוּנוּ חַסְדֵיךָ
וְצַדִּיקַת אֵיתָנִים: קוֹרְאִים רַחֲמֵיךָ וְעַל חַסְדֵיךָ
נְדוּנִים. חַיִּיְהֵם בְּיָדֶךָ וְעַל צַדִּיקוֹתֶיךָ מְסוּרִים
וְנִתְוֹנִים:

כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֵל אֵרֶךְ אַפַּיִם. יי. יי. אָבְעוּ
אֵין שְׁהַרִיתִי.

מה נאמר לפני יושב טרום ומה נספר לפניך שוכן
שחקים. מה נאמר לפניך יי אלהינו מה נדבר ומה
נצטדק. ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים
ורב חסד ואמת:

כרחם אבי לוי הישועה יי צבאנת עמנו יי צבאות אשרי

אלהינו ואלהי אבותינו

אֵיךְ אֶשָׂא רֹאשׁ וְאָרִים פָּנָי. אֲבָרוּ חַסְדֵי
נְשׂוּאֵי פָנָי. בְּרִי לֵבָב יִקְרִים מִפְּשָׁעִים.
בְּדַמִּי כִפְרָה נִכְנָסִים לְפָנָי: גְּדוּלִי כְהוֹנָה
מִשׁוּחֵי רַקוּחִים. נְבוּרֵי לַח מְלוּמְדֵי לְקַחִים.
דְּבִירָה פְּנִימָה נִפְרָשִׁים גְּלַקְחִים. דְּתֵי הַיּוֹם
לְעֶרְוֶךָ מִפְּקַחִים: הַאִיר הָעֶשׂוֹר וְהַבְּרִיק
הַשְּׁחָר. הַטְּהוֹר מֵהַר מֵאֲחִים נִבְחָר. וְהַלְכוֹת
תָּמִיד לֹא אַחֲרֵי. וּבְטָלוּ הַפִּיִסוֹת בְּצוּם
הַמּוֹבְחָר: זָבַח הַשְּׁעִיר לְשֵׁם עוֹלָה. זְהוּם
הַשְּׂמָאָה מִגִּין וְתוֹלָה. חֲטָאוּ בְּסוּף שִׁיגַ עוֹלָה
חֹבְתוֹ בְּשִׁדְעַת בְּיֹרֵד וְעוֹלָה: טָעָה תַחֲלָה

וְנִדְעַ בְּסוּפָהּ. מְרִיתוֹ חֵיצוֹן וְכַפּוּר לְתִרוּפָה
 יוֹדַע כְּפָרְתוֹ נְכוֹנָה וְצִרוּפָה. יִשׁוּה לְנִכְנָם
 לְפָנִים פְּרוּפָה: כְּהִנֵּי גְבוּיָה אֵינָם מִתְכַּפְּרִים
 כְּפָרְת מְמָאָה בְּדָמֵי צְפוּרִים. לְבַד סְלִיחָתָם
 בְּיוֹם הַכְּפוּרִים. לְדָמֵי הַסֵּר בְּהִזְיוֹת מְסֻפְרִים
 מְרַד הָזָר וְנִכְנָם בְּמְמָאָה. מְקוֹם מְהָרָה
 וּפְרִישׁוֹת וּיְרָאָה. גִּתְבֵּסֵר לוֹ בְּשַׁעִיר
 וּבְהִרְצָאָה. גִּמְחַל זְדוֹנוֹ בְּדָמֵי הַזָּאָה: סוּלַח
 וּמוּחַל פְּשָׁעֵי יִרְאָיו. סְלִיחָה יִמֵּן לְעֲמוּסֵי
 מְקוֹרְאָיו. עֵז מִשְׁתַּלַּח גְּדַחַף לְאַחֲרָיו. עוֹנוֹת
 גִּמְחָלִים לְבָנֵי בְּחִירָיו: פִּיפִיּוֹת תֵּרֵב חֵץ
 גְּחוּץ. פּוֹלֵט וּמְפָרִישׁ שְׁבֶת חוּץ: צָרִי וּמְזוֹר
 קְלָקוּלוֹ רְחוּץ. צוּבֵר דְּבִירָה פְּנִימָה וְחוּץ:
 קְדוּשׁ עֲטִיּוֹת בְּדִים לְבָנִים. קְשׁוּטִים כְּפָרְת
 אֲבוֹת וּבָנִים. רְצוּי עֲבוֹדָתָם בָּהֶם מִתְּלַבָּנִים.
 רְשַׁע וְעוֹן וְחַטָּא סְרָבָנִים: שְׁעֵר וְרָיָה מִיּוֹם
 הוֹשַׁמָּה עִירֵי. שְׁבֶת מְשׁוּשׁ וְגִשְׁתֵּק שִׁירֵי:
 תְּשׁוּרוֹת חֲדָלוֹ מְאֵהֲבֵי לְיוֹצְרֵי. תְּשׁוּעָה בְּמָה
 אֲמַצָּא וְצָרֵי. שְׁחַרְנוּף מְלֶךְ בְּנִסְשׁוֹת גְּעִנִּית.
 מְצַפְּצָפִים וּמְתוֹדִים שְׁגָגוֹת וְזָדוֹנוֹת. עָנוּ
 בְּנִתְרָצִית וְסִלְחָת לְעוֹנוֹת. וְיוֹם הַלָּזָה הוֹרִית
 חֲנוּת: גִּתְבֵּשֵׁר מְלִפְנֵיהֶּ בְּאֲשֶׁר הוֹחֲנָן. חֲסֵד

סליחות דמוסף יום כפורים קטב

הַבִּטְחָתוֹ וּבְרִירַת שׁוֹנֵן. זְכָרְנוּ הַיּוֹם מַדּוּת
בְּתַקוּנָן. קְרִיאָתְנוּ רִצָּה כִּיּוֹם רַדְתָּהּ בְּעֶנְן •

אל מלך יושב

למען שמך יי וסלחת לעונינו כי רב הוא. למען
שמך יי תחיינו בצדקתך תוציא מצרה נפשנו.
דלתך דפקנו רחום נא אל תשיבנו רוקם מלפניך:
רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה.
" צבאות.

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲבֵל אֲנַחְנוּ חַטָּאִים וְאַשְׁמִים. בְּמַה יִתְכַּפְּרוּ
עוֹנוֹתֵינוּ הַעֲצוּמִים. גְּלָה מִמֶּנּוּ כְבוֹד
מִבֵּית תַּפְאָרָה. מֵאֵז אֵין לָנוּ סְלִיחָה וְלֹא
כִּפּוּרָה: דִּירַת הַקּוֹדֶשׁ כְּנִבְנָה עַל מְכוֹנוֹ.
הַחֹמֶט מֵבִיא קֶרֶבֶן וְגַם לַח לְעוֹנוֹ. וְאִם לֹא
הַשֵּׁיג בְּמַרְבֵּה תַקְנֶתוֹ בְּמוֹעֵט. כִּי אֵין לֵי
מַעְצוֹר לְהוֹשִׁיעַ בָּרַב אִזּוּ בְּמַעַט: זְמַנְתָּ
שְׂמוֹנָה עֶדְיִם לְכַהֵן גְּדוֹל הַמְּכַפֵּר. חַטָּאֵי עַמְּךָ
בָּמֹז לְהַתְּכַפֵּר. טוֹהַר הַכְּתוּנָת אַרְוֶנָה
פְּשִׁתִּים וְצִמְרָה. הַטָּא זְרִיעַת כְּלָאִים לְכַלּוֹת
וּלְגַמֵּר: יוֹפִי מְכַנְסֵי בַד מִמְּתַנִּים וְעַד יַרְכִּים.
כּוֹפֵר לְגַלּוּי עֲרִיוֹת חֲמוּקֵי יַרְכִּים. לְבוֹדָה
וּנְתוּנָה מְצַנְפֵת בְּרֵאשׁ. לְגַסוֹת הָרוּחַ

סליחות דמוסף יום כפורים קסג

שגדלה למעלה ראש: מלאכת האבנט
 ארוג וקלול כלו. נקית על גונב ומחביא
 פעלו. סדור על לבו חושן המשפט. לכפר
 ולהפר עוות דין ומשפט: עניבת האפוד
 בשני ויש משור. בפרה על פשע עבודת זר.
 פעמוני פז ורמוני ארגמן. צהצוח רשע
 מלשני בם יוטבע ויטמן: קבוע על מצחו
 ציץ נזר מפתח בשם: רצוי סליחה לחלול
 השם. שחתנו דרך ואבדנו אלה וכאלה:
 תמנו ונשארגו רקים ונעורים מאלה ומאלה.
 תקוף תומך שפלים נקרא שמך מעולם.
 ביטה בשפלותנו ובמצר אל תתעלם. נפשנו
 חלצה כי שחה לעפר. יה הקימנו ונערנו מן
 העפר: מדת המין רחמיה יהיה לנו היום
 לעזרה. יושר להליץ וסליחה לבשרה. גיב
 שפתינו יקבל בקרבן לפניך. נא אל תשיבנו
 ריקם מלפניך: אל מלך

קחו עמכם דברים ושובו אל יי אמרו אלי כל תשא
 עון. מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו
 ולא נאבד. וגם עתה נאם יי שובו עדי בכל לבבכם
 בצום ובבכי ובמספר:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה.
 יי צבאות.

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲכַפֶּרָה פָּנַי מִלֶּךְ רַב הִנֵּה בְדַבְרֵי יוֹאֵל. אִם
 אֲשַׁלְמָה שָׁפָה בְּעַד קַרְבָּנוֹת קָרְבִים
 הִרְרֵי אֵל. בְּכֹל יוֹם כְּפוּר בְּעוֹד עִמָּנוּ אֵל.
 בְּקָרוֹת הַגָּבֵר נִתְמַלְאָה עֲזָרָה מִיִּשְׂרָאֵל:
 גְּדוֹל כְּהִנָּה כָּל עֲבוֹדַת הַיּוֹם עָלָיו. לְמַבִּילַת
 חוֹל מִשְׁפִּים וְלַבֵּשׁ וְקִדְשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו. הֵי
 קִרְנֵי אֵילַת כְּהַפְצִיל גַּם הַצּוֹפֵה מֵלָיו. רֵץ
 וְקִרְץ הַתְּמִיד וְלִקַּח הַדָּם אֵלָיו: הַטִּיב וְזָרַק
 וְהַקְטִיר וְקִדְשׁ וּפְשֵׁט פָּסִים. יָרַד בְּקִדְשׁ וּטְבַל
 וְקִדְשׁ וְעַט פְּלוּסִים. וּבָא אֶצֶל פָּרוֹ וּפָרַט עָלָיו
 מַעֲשִׂים. וּכְפָר בְּעַדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ בְּאֵנָּה הַשֵּׁם
 וּבְפִיּוּסִים: זָוַר אֶצֶל שְׁעֵיר עִם כְּפוּר הַלְּשׁוֹ.
 עָלָה בַיּוֹמִין הַגְּבִיָּה אָמַר סָגֵן לְאִישׁוֹ חֲטָאת
 לִי בְכַתְּבוּ וּפְרוּשׁוֹ. חָזַר לְפָרוֹ וּכְפָר עַל בְּגֵי
 אֲהָרֹן קְרוּשׁוֹ: טָם וּשְׁחָטוּ וְקִבַּל הַדָּם אֲהָרֹן
 הוּא בְּעֶצְמוֹ. זָמַן לְמַמְרָם בּוֹ שְׁלֵא וְקִדְשׁ
 דָּמוֹ. יְרוּץ בְּמַחְמַת פְּרוּיִם קָלָה לְמִזְבֵּחַ
 לְרוּמָמוֹ יַחְתֶּה לוֹתְשׁוֹת בְּמַעֲזָבוֹ וְהוֹרִיד עִמּוֹ.
 כַּף פִּלָּה וְאַרְבַּת יָד אֵלָיו חוֹצִיאוּ רְצוּף לָהּ
 מַחְתֶּה דִקְקָה מִדִּקְקָה הַמְצִיאוּ לְתוֹכָהּ קִבְר
 וְחֶסֶן וּכְמִדְתָּה הַבִּיאוּ. לְכַף נָתַן וְהַשְׁמָאִיל

וְחַיִּמִּין הָאֵשׁ וְהוֹבְאוּ: מְהֵלֵךְ בֵּין הַפְּרוֹכֶת
 עַד בָּאוּ לְדַבֵּיר. בֵּין בְּיַד אֲרוֹן מַחֲתַת הָאֵשׁ
 הַחֲבִיר. נָתַן אֶת הַקְּטוֹרֶת וְחוֹצָה לּוֹ הַצְּבִיר.
 נִתְפַּלֵּל קִצְרָה בְּצֵאתוֹ מִן הַדַּבֵּיר. סָר אֶל
 הַמִּמָּרִם וְנָטַל דָּם הַפָּר. רָגַשׁ וְשָׁנָה בַּדַּבֵּיר
 וְכַמְצִלֶיךָ שְׁמוֹנָה סִפְרֵי. עַד הַשְּׁעִיר בָּא וְשָׁחַט
 וְקִבֵּל דָּמוֹ בַּכֶּפֶר. עַל עֲמָדוֹ עֲמַד וְהָטְאוּ
 בְּרֵאשׁוֹן לְהַתְּכִיף: פָּרָכַת יוֹ כַּמְשַׁפֵּט
 כַּפּוֹרֶת וְעֲשִׂיּוֹתָיו. בָּא לְמִזְבֵּחַ סָגוּר וּמִתְהַרֵּוֹ
 וְכִלֵּל קַרְנוֹתָיו. צֵת הַחֲלָבִים וְהַחֵי הַטְּעִין
 שִׁגְגַת עֵם וְעוֹנוֹתָיו. צָוָה לְעַתִּי עֲשֵׂה לּוֹ כָּל
 חֻקוֹתָיו. קָרָא פָּרָשָׁה בְּכַתֵּב וּבַעַל פֶּה. וְקִדֵּשׁ
 וּפִשֵּׁט וּמָבֵל וְיִשְׁמְנָה לְבַשׁ לְמוֹסָפִי. רָחֵץ
 וּמָבֵל וְקִדֵּשׁ וְעַט בְּהַגְדוֹיִן לְהַתְּיַפָּה. וְכִלֵּי
 קְטוֹרֶת הוֹצִיא לְתוֹרְפָה: שָׁלַח מִדָּיו וְקִדֵּשׁ
 וְהַגְנִיזִם גְּצִיזוֹ. גָּחַץ וּמָבֵל וְקִדֵּשׁ וְצִיץ נָתַן עַל
 מִצֵּה. שָׁחַט הַתְּמִיד וְהַקְּטוֹרֶת וְהָעֵלָה לְצַח.
 שָׁלַם עֲבוֹדָתוֹ וְקִדֵּשׁ וּפִשֵּׁט וּבִגְדֵי חוּל צָחֲצַח.
 תְּמִתִּי לְפָרֵט בְּפֶה עֲבוֹדַת יוֹם כַּפָּרָה. תְּהִי
 אֲזוֹכְרָתְךָ כַּחֲקִרְבָּתְךָ בְּבֵית הַבְּחִירָה. תִּשָּׂא
 חֲטָאֵינוּ בְּשֵׁלֶג וּבְצֶמֶר תִּצְהַרְהָ. בָּאוּ עַל יַד
 שְׁלוּחַ בְּיַד אִישׁ עַתִּי הַמְדַבְּרָה: תִּרְנוּ מִצַּח

סליחות דמוסף יום כפורים קסו
 כפרה ואין במה להתכפר. נתבטלו קרבנות
 ופסו משיר ומכפר. תמציאנו כוסר ומחרנו
 ככל הכתוב בספר. כי ביום הזה יכפר:

אל מלך יושב

אל תתן לחית נפש תיידך הית עניך אל תשכח
 לנצה. למען שמך יי תחינו ובצדקתך תוציא מצרה
 נפשנו. אל תסתר כניך מעבדיך כי צר לנו

מהר עננו:

רחמיך רבים: אל תבא: כרחם אב: לוי הישועה: יי צנאות:

אלהינו ואלהי אבותינו

אך במתח דין ומרוץ חבל. בני אמוניה אל
 תחבל: גלוי הריב להם נטוש. הרוש
 עלבונם ואל תטוש: הואלת לעשותם לה
 לעם. ואל תשלחם ביד פשעים: זדונות
 חשוב בשנגות. חשוף מזדים נפשות לה
 עורגות: טנף טהר ותדיח בתמים. יוצלל
 בצלול כובד אשמים: כלה על תעש
 ונחרצה. לקוחיה לקח מבק הנטויה ועצה
 היעוצה: מועד בתקח לשפוט מישורים.
 גזוף במסטיין מללמד קטגורים: ספר
 זכרונות לפניך בהתגולל. עון עקבים לא
 יסובב לבעמים מתבולל: פשר הדין
 ותבצע השורה. צרוף כבוד סיגים ומהר

בְּדִיל לְהַסִּירָהּ: קָפוּי וּמִוִּתְוָה וּבְדוֹנֵג נִמְסָה.
רָגַע יְגוּעֵשׂ אִם בְּמִשְׁפָּט עָלְיוֹ תִנְשָׂא: שְׁלֵם
לוֹ כְּמַעֲשֵׂה הַחֶסֶד וְלֹא כְּגִמּוּלוֹ. תִּכְרִיעַ כָּף
לְזִכּוֹתָיו וְלֹא לְחַבְּלוֹ: תִּפְשׁוּט יָד וּתִקֵּן לוֹ.

תִּתְחַנְּנוּ בְּבוֹר שַׁחַת מַלְהַטְבִּילוֹ: אֵל מֶלֶךְ

כִּי הֵייתִי מַעֲזוֹ לְדָל מַעֲזוֹ לְאֲבִיוֹן בְּצַר לוֹ. כִּי הֵייתִי
מַחֲסֵה לְנוּ מִגְדֵּל עֲזוֹ מִפְּנֵי אֲוִיב. כִּי לֹא בִזָּה וְלֹא
שִׁקֵץ עֲנוּת עֲנִי וְלֹא הַסְתִּיר פְּנֵיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֵעוֹ
אֵלָיו שׁוֹמֵעַ:

וְחַמִּיד רַבִּימִי אֵל תִּבְאִי כְרַחֵם אֲבִי לִי הַיְשׁוּעָה יי צַמְאֹתִי

אלהינו ואלהי אבותינו

אֵתָּה בָּהּ לְדָל מַעֲזוֹ. בְּצַר לוֹ מִצֹּא סֶתֶר: גִּזְנוּ
חַטָּא גִזְעֵל רָשָׁע. הֵן לְזִכּוֹת מַחֲפֵשׂ צֶדֶק:
הַכֹּל לָהּ מִפְּוֶרֶשׁ שִׁכָּל. וּבֵל תִּתְחַפּוּץ הַתְּבוּנָה
אֲזוֹן: וְאֵת הַעֲתָנִי בִּי בֵּן הַרְבֵּה. תְּחַסֹּר
בְּצִילָהּ הִנֵּה בָּאֲנוּ: טוֹב חָנָם תּוֹשִׁיט לָנוּ.
יִמִּין סַעֲד פְּרוּסַת פֶּתַח: כְּהַקִּישׁ רָשׁ שׁוֹאֵל
חֶסֶד. לוֹ קַח טוֹב תַּעֲזֵן. מִדָּתָהּ בִּי בֵּן הַשָּׁבַח.
נָעוּר וְרִיק מִתְּזוּר מָלֵא: סְמוּךְ נוֹפֵל לֹא
תִּבְזֶה. עֲנוּת עֲנִי קְרִיבוֹת תִּרְצֵן: פִּנְקָם חוֹב
יִמְרְקוּ חֶסֶד. צוֹ סוֹפֵר כְּתוֹב שׁוֹבֵר: קוֹל
הַקֵּל יִחַלִּיף קִשָּׁה. רִצּוֹן יוֹצֵר תְּכוּף יֹצֵר:
שׁוֹה לְכַף שִׁית הַקָּרֵב. שְׁלוֹף שְׁרָץ מְבִילָה

תעל : תבער רעה תעביר טמא. תת טהור

לכת תקוה :

אל מלך יושב

מה אנוש כי יזכה וכי יצדק ילוד אשה. הן בעבדיו
לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה. כי הוא ידע יצרנו
זכור כי עפר אנחנו :

רחמך רבים י אל תבא כרחם אבי ליי הישועה י י צבאותי

אדון בשפמך אנוש רמה. תזכור ברונגו

חנות רחם : בערבה דין אשמים לוכת.

שונה ופתי זכה והצדק : גמול חסד ומזכה

לחייבים. ריב אל תמתח למצוי : דלי מעש

וריקי בשרון. קוראים אליה למו המצא :

הננו לפניה באשמה רבה. צפצוף מען

בושנו לפועץ : ואם מאלזה אנוש היצדק.

פני עושהו גבר היטהר : ודון בחבו און

בקרבנו. עון מלא ופשע רב : חשבון ודין

למלך מלכי המלכים. סופו ליתן בבא

חלפתו : טבע חותם בכפו נהרת. נגד פניו

רשעו יענה : יורה בפנים מעץ ויגיד. מקור

אבן תועק ותקרא : כובש פניו גדון ונכלם.

לאין חשוב בעמדו לפניה : אנא למעשה

ידיה הרצה. בשרון ראה שמור מדחי :

עבדיה ימצאו היום חנינה. זבם קרבתיך חפועץ

סליחות דמוסף יום כפורים קסס

בְּבִרְאשׁוֹנָהּ: וּבְשִׁלְגִי וּבְצִמְרֵי הַלְּבָן תִּחְטְאֵי
שׁוֹשַׁנָּה. מִלִּטְמֵם מִפְּלִרְעוֹת בְּזֹאת הַשָּׁנָה:

אל מלך יושב

אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע רוגזו. אדם להבל
דמה ימיו כצל עובר. כרחוק מזרח ממערב כן תרחיק
ממנו את פשענו:

חמיק רביםי אל תבאי כרחם אבי ליי הישועהי יי צבאנת.

אלהינו ואלהי אבותינו

אָדָם אִיךָ יִזְכֶּה. בְּכֹל יוֹם לַמּוֹת מְחַכֶּה:

בְּשָׂר מַה יִדְבֵּר. וְהוּא מוּבָל לְקִבְר: גְּוִיז

לְבוֹר נוֹפֵל. לְמָקוֹם חוֹשֵׁף וְאוֹפֵל. דְּמִיוֹנו

לְהִבֵּל דְּמָה וְגַם נִמְשָׁל בְּבִהְמוֹת גְּדָמָה: הֵלֵא

כָּל יָמָיו מְעַט וְרַעִים. וְכָל מַעֲשָׂיו עֲוֹנוֹת

וּפְשָׁעִים: וּבִלְבָבוֹ יִבִּין וְשָׁב וּרְפָא לוֹ לְקוּלוֹ

בְּיוֹקֶשֶׁב. זְכוּרָת וּמִישׁוֹר אִם יַעֲשֶׂה: בְּהֵם

יִמְצָא מָנוֹס וּמְחַסָּה: תְּהִיזוּ כְּאִין הַשׁוּב. וְסוֹפוֹ

לְעִפְר יָשׁוּב: מוֹב לוֹ יִשְׁלֵא נִבְרָא. מִשְׁנִבְרָא

לְיוֹם צָרָה וְעִבְרָה: יָמָיו כְּלִים בְּעוֹנֵי וְעֵלְבוֹן

וְאַחֲרֵיתוֹ לְתַן דִּין וְחִשְׁבוֹן: כְּעִבְד יִשְׁאֵף צֵל.

וּמִיד שְׂאוּל לֹא יִנְצֵל: לָמָּה מְרַחֵם יִצָּא. וְהוּא

שָׁמוֹר לְרִיב וּמְצָה. מַה יוֹעִילֵנוּ רֹזֵב הוֹנוֹ. לְיוֹם

הַמִּיתָה מְכַהֵה עֵינָו: גִּישְׁמָתוֹ מִנּוֹ תוֹפְרָד

בְּשִׁיעַת מִיתָתוֹ לְמָאד יִתְרַד: סוֹפָה וּסְעָרָה

יבַעַתוּהוּ. חֲבִלֵי מָוֶת יִסּוּבְּכֶהוּ: עָרוֹם יֵצֵא
 מִבֶּטֶן אִמּוֹ. וְעָרוֹם יָשׁוּב לְבֵית עוֹלָמוֹ:
 פֶּתְאוֹת יִלְכֹד בְּמַצוּדָה רָעָה: וְאֵין מִי אוֹתוֹ
 לְפִוְרָעָה: עֲרָה וְעַלְמֹות יִירָשׁ: מִבֵּיתוֹ
 וַיִּמְהוּנּוּ יוֹסְפֵר שׁ: קָרַב קִצּוֹ וְנִהַפֵּף סִבְרוֹ. כָּבֶה
 גֵּרוֹ וְאָבֵד זְכָרוֹ: רָמָה תִזְרִישְׁנוּ תוֹלְעָה
 תִשְׁלַטְנוּ: שׁוֹמֵעַ זֹאת יִבְכֶה וַיִּדְאֵג. בְּבִכֵי
 וּבְתַחֲנוּגִים כָּל־בֵּיאַ יִשְׂאֵג: תְּפִלָּה וְצַדִּיקָה
 יִרְבֶּה. אוֹלֵי מִיִּסְוֵרִין יַחֲבֵא: אל סלך

אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקוט אל.
 כי הנה אויבך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש. הנשא
 שופט הארץ השב גמול על גאים:

רחמך רבים אל תבא כרחם אבי לוי הישועה י צבאותי
 אלהים אל דמי לדמי. אל תחרש ואל
 תשקוט למתקוממי. בקשהו דרשהו מיד
 מתרימי. בל תבסהו ארץ בכל מקומי: גול
 יגלה לפניך ישפה ויגלה. גם בפרפרך מלא
 גויות יגלה. הון יהון שופך חלה בחלה. דמי
 ענייה הנשפכים כשגרי אלה: התיעצו יחד
 סוף מסך רעל. הלזט הלזט פני כל הארץ
 להעל. ולא יזכר שם ישראל הסועל. ולכת
 אתרי התוהו משוקץ ומוגעל: זרע קודש

סליחות דמוסף יום כפורים קעא
 בָּנִים לֹא יִשְׁקְרוּ. זֶה אֱלֹהֵינוּ זַעֲקוּ וְשׁוּרְרוּ.
 חֲבֵל גִּחְלַתְנוּ הוּא וּבֹו נִתְאַמְרוּ. תִּית יִחִידְתֶּם
 בְּצַרְזֹר הַחַיִּים צָרְרוּ: מָה וְנָשִׂים הַשְּׁלִימוּ
 יַחַד לְעֵקֶד. מְלָאִים הַטְּבוּקָרִים בְּלִשְׁבֶּת בֵּית
 הַמִּזְבֵּחַ. יִחִיד וְנִשְׂא עָלָיו גִּהְרַג וְנִשְׁחַט יַחֲדוּ
 גִּיחַד לוֹ לְבַד רֹאשׁ לְיֵקֶד. כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה
 תְּמִימִים. כְּבָשׁוּ בְּזִבְחֵי אֲמוּרֵי שְׁלָמִים.
 לְאֲמוֹתֶם אֲמָרִים לֹא תִכְמְרוּ רַחֲמִים. לְקָרְבָן
 אֲשֶׁה לַיְי נִתְּבַקְשׁנוּ מִמְּרוֹמִים: מִפְּרָפְרִים
 הַיְלָדִים וְזֶה עַל זֶה מִפְּרָפְסִים: מִמֶּהָרִים
 שְׁחוֹט אַחֲרִים וּבְדַמֵּיהֶם מִתְּבוֹסְסִים. נָתוּן עַל
 רוֹבֵד הַיְבֻלָּה וְאֵף לְמַמְרָסִים. נֶגֶד עֵינֶיהָ לְעַד
 יְהִי תוֹסְסִים: סִדְרוּ לְפָנֶיהָ מְעַרְבָה גְדוּלָה.
 סִבָּב וְגַם הַיְסוּד קָטוֹן מִהַכִּילָה. עוֹלָלִים
 וַיִּזְנְקוּם הַנְּזִבְחִים בְּלִיל לְעוֹלָה. עֲלֹתָהּ
 יִדְשָׁנָה יִזְכּוֹר כָּל מְנַחֲזֵתֶיהָ סָלָה: פְּנוֹת
 וְעֲזָרוֹת מְלֹאוּ זִבְחִים. פְּדָרִים וְאִיבָרִים הָרֹאשׁ
 וְהַרְגֵל וְהַנְּתָחִים. צְרִידֵי מְנַחֲוֹת בְּמָה עֲשִׂרוֹנֵי
 מוֹחִים. צִדְקָנִיּוֹת קִנְיָהֶם הִמָּה עוֹלָלֵי מְסוּחִים.
 קוֹיֵן לְמִזְבֵּחַ הֵם בְּנֵי בִי רַב. קָרְבָן הָעַם לְכַפֵּר
 תִּלְמִיד עִם צוּרַב. רַחֵשׁ מוֹרְבָה זֶה מִזֶּה מֵאֵז
 לֹא נִתְקַרַב. רִיחַ גִּיחְוִה מְנַחֲת יְהוּדָה תִּעְרַב:

שָׁרְתִי כְהִנָּה גַעְשׁוּ נָשִׁים כְּאִנְשִׁים. שְׁחִיטָה
 זְרִיקָה וְקִבְלָה מִקְרִיבִים וּמִגִּישִׁים. תִּקְרֹבֶת
 מִנְחָה טְהוֹרָה נִפְשׁוֹת הַקְדוּשִׁים. תְּנוּפֶת חֲזָה
 נִשׁוּק וּלְחַיֵּי הָרֵאשִׁים: דְּמָעוֹת מִפֶּה וּמִפֶּה
 נוֹבְעִים וּמִקְלָחִים. שׁוֹחֲטִים וְנִשְׁחָטִים אֱלוֹ
 עַל אֱלוֹ גִזְנָחִים. דְּמֵי אָבוֹת וּבָנִים נוֹגְעִים
 וְסוֹפְחִים. בְּרַבֵּת הַזֵּבַח שָׁמַע יִשְׂרָאֵל צוֹרְחִים.
 יִרְאֶה יִרְאֶה פְעֵלֶת בָּנוֹת בּוֹטְחוֹת. כְּחוֹם
 הַיּוֹם עֲרוּמוֹת לְשֶׁמֶשׁ נִשְׁטְחוֹת. יָסָה בְנֵי שָׁמַיִם
 מִבְּקַעֵי כָּרֶם נִמְתְּחוֹת. מִבֵּין רַגְלֵיהָ שְׁלִיא וְלֹד
 מִסְּפָרֵיחוֹת. שָׁמוֹעַ אִם נִשְׁמַע אִם אִם נִרְאֶה
 לְהֶאֱמִין מִי יֶאֱמִין גְּדוּלָה פְּלִיאָה. מוֹלִיכִין
 בְּנֵיהֶם לְטַבַּח בְּלַחֶסֶה נָאָה. הֵעַל אֱלֹהִים
 תִּתְאַפֵּק רָם גָּאָה גָּאָה: קָדָם נִשְׁעַנּוּ וְתַעֲמוּד
 עֲקִידַת הַר מוֹר. טָמוֹן לִישַׁע בְּכָל הַיּוֹר וְדוֹר
 לְשֶׁמוֹר. נִתּוֹסְפוּ אֱלֹהִים וְכֹאֲלֵה עַד בְּלִתֵּי
 לְאֹמֵר. חֵי זְכוּיָךְ קָנָם תִּשְׁמֹר לָנוּ וְצָרוֹתֵנוּ
 תִּגְמֹר: אֵל מֶלֶךְ

נִשְׂא לִבֵּנוּ אֵל כַּסִּים אֵל אֵל בְּשָׁמַיִם. עוֹרְנוּ מֵעַם
 יי עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. תִּהְיֶה אֲנֹכִי בְּאֵזוֹב וְנִשְׁתַּחֲוֶה
 תִּכְבַּסְנוּ מִשְׁלַנְג נִלְבִּין:

רַחֲמֵיךָ רַבִּי אֵל תִּבְאֵי כְרַחֵם אֲבִי לֵי יְהוֹשׁוּעָה יי צְבָאוֹת

אלהינו ואלהי אבותינו

אני אני המדבר. בקרבי משתבר. ואת מלין
 אחבר. ולב עם פה השודה: בנמשו
 המשכן. ולא הושב על בן. בכן באתי ריקן
 וכל לב דנה: גדול אחים ורב. ביום זה
 נתקרב. ולגישת ערב. ודם חטאת יובא: דמי
 פרו מזה. פני שני יהזה. ובו ביום הזה.
 יבפר את אשר העוה: הלא פלום מדו.
 לבושו לפי כבודו. והסמים בידו. ונחלי אש
 להבה: וישים הקמורה. באפה תשורה.
 כחפת התורה. ולא חפר מצוה: ודונו
 הנאלח. וכל חטאת נסלח. בשעיר המשלח.
 לצוק הר תרבה: חטאי נמחקים. בדמים
 גזרקים. ועתה נחנקים. ואין למו קצבה:
 סלאי מסבלה. גזורים עד תבלה. והייתי
 לאכלה. בפי מדהבה: ופה נוה לשאיה.
 ונקתה שתיה. ואין עזלת ראיה. ולא עזלת
 הובה: כבודי ההורק. באפס דם גזרק.
 והחמא לא גמרק. לבת השובבה. לשפך
 הדמים. לשמה מהדמים. חטאי מאדמים.
 סלח נא מאהבה: מיחדיה בנפשים. להרג
 הקדישם. מונב התישם. הדפנו באיבה:

נִגְפוֹנוּ עוֹצְרִים. בְּדַמֵּינוּ בּוֹצְרִים. בְּיוֹם קָרְאוּ
 נוֹצְרִים. לְמַעַן סְפוֹת הָרוּחַ : סָבְבוּנוּ בְּחֶבְלָם.
 לְהַדִּיחֵנוּ בְּחֶבְלָם. לְנִשּׂוֹא אֶת סִבְלָם. מֵעֲשֶׂה
 עַבְדֵּנוּ תוֹעֵבָה : עֲנִיָּה לְחַצוֹ. בְּדַמֵּי רַחֲצוֹ.
 הֵצֵנוּ וְגַם נִאֲצוֹ. עֲנִקְתָּמוּ גְאוּהָ : פִּלְטִיָּה סָגְרוּ.
 לְפִי חָרַב מִגְרוּ. דְּמִיָּהֵם גְּגְרוּ. וְשִׁמוּנֵי עֲוֹהָ.
 צָבְאוֹ אִמְלָלוּ. לְטַבַּח יוֹבְלוֹ. בְּשִׁמְךָ חֶבְלוֹ. לְךָ
 נִפְשָׁם עָרְבָה. קִטְנִים עִם זְקֵנִים. וְאֲבוֹת עִם
 בָּנִים. לְהַרְג רַב גְּמֻנִים. וְגַר אֱלֹהִים כָּבָה.
 רְמוּסִים נִגְלָלוּ. בְּדַמֵּי נִבְלָלוּ. וּבְלוֹלוּ.
 יַעֲלוּ. מִסְּלָה בְּעָרְבָה. שְׁקוּדִים לְטַבַּחָה
 כְּהוֹלֵךְ לְמִנוּחָה. וְזֹבַח מִשְׁפָּחָה. בְּבֵית קֹדֶשׁ
 גְּאוּהָ : תְּלוּיִם וּטְבוּעִים. בְּשִׁמְךָ נִסְפְּעִים.
 וּדְמִים מוֹדִיעִים. לְזִכְרָה הַתְּאוּהָ : אֲשֶׁר שִׁמְךָ
 יִזְכִּירוּ. וְאֵלִיל הַפְּקִירוּ. וְאוֹתָהּ הַכִּירוּ. בְּכָל
 הָזֶה וְהוּזָה : פְּקִדַת כָּל אֱלֹהִים. בְּפוֹרְסָרְךָ
 הַפִּלֵּא. גְּוִיזְתֵּיהֶם מִלֵּא. לְיוֹם נֶקֶם הַתְּאוּהָ :
 רְצֵה דְמֵיהֶם וְאֶתְהֵן. תִּמְוֹר עֲבוֹדַת כְּהֵן.
 לְכַפֵּר זֹכְרֵיהֶן. שְׁכַרְם לִי נִקְבָּה : יְהִי כְּעוֹלָה
 מוֹקְדָה. לְזִכְרֵי הָעֲקֵדָה : מִפְּקִידָה לְפִקְדָה.
 בְּרוּחַ הַגְּדִיבָה : מִצֵּא חֶסֶד לְמִדָּה. לְךָ
 נִפְשָׁם חֲמָדָה. וְצַדִּיקְתָּם עֲמָדָה. וְקָמָה נִסְ

נצבה : בחסדם תמצא. בצדקם תתרצה.
 וזעם לא יצא. לנפשי העלובה : נפוצים
 בקצות. בארץ תלאובות. ועצר הקצובות.
 לישעה השיבה : רבות למו מופת. להציל
 מתופת. ותשיף לי נופת. סליחתך לקרבה :
 תקוק לי זכרון. לכל יתרון בשרו. ותשוב
 לבצרון. אסירי התקנה : חנה בתום
 ההתומים. במדיף רשומים. קדושיה תמימים
 זכור לנו לטובה : אל מלך

אליך יי נפשנו נשא. נשא לבבנו אל כפים אל אל
 בשמים. נשא עינינו אל ההרים. מאין יבא עזרנו.
 מי יודע ישוב ונחם האלהים. ושב מחרון אפו ולא
 נאבד. מי יודע ישוב ונחם. והשאר אחריו ברכה :
 רחמך רבים : אל תבא : כרחם אב : ליי הישועה : יי צבאות :

אלהינו ואלהי אבותינו

אני הוא השיאל. בעד בית ישראל. ואני
 אדרוש אל אל. ואשים דברתי : בקירות
 הלבבות. אנהותי רבות. לבבי איך סבות.
 לאל צור שועתי : גבורותיו הפליא. אלהים
 יי חלי. ועשה משכן לי. ויגעתי ומצאתי :
 דברו גם מלא. אלהי אש אוכלה. וחעליתי
 עולה. וגם שעה למנחתי : הזיותי בחר. ביום
 זה הנבחר. בתמיד השחר. בכהן ראש

החללותי : ואחריו העבודות. סדורות
נכבדות. וענין התודות. באנא השם הודיתי :
זהירים וטהירים. ביום זה מתכפרים. בדם
פר ושעירים. בהעיר עם רבתי : חתיית
גחלים. פרקליט למולים. ובשני האלים.
כבן לאב באתי. מבילות וקדושים. במשפטם
נעשים. לשוכן תרשישים. עבודת יום
הכינותי : ידידות השירים. בקולות וזמרים
בשמעי קול מרים. אזי ידי הרימותי : בכסה
הקטורת. פני הקפורת. בקרבי תפארת.
והורמתי והונפתי : לפנים היתה זאת. ועתה
ברגזות. ללעג ולביזות. אשר מעשי קפחתי :
מאד תרו עיני. והכבדתי אזני. וצדיק הוא יי.
כי פיהו מריתי : גלזים אהבתי. וצדק
שנאתי. ומעשי קלקלתי. הרעותי. אשר
עשיתי : סלח נא לעונות אלהים ממעונות.
ראה נפשות נענות. והינה נא זקנתי : עשה
נא נפלאות. אלהי הצבאות. ענני נוראות.
ואל תחרש לדמעתי : פתח יד הרמה. לאום
לא רוחמה. בלא שפתי מרמה. האזינה
תפלתי : צפה נא לעלבוני. ואל אל עוני.
עשה אל דין עני. ואל אראה ברעתי. קראתיה

סליחות דמוסף יום לפורים קעז
 גוּחִי. וּדְבַרְתִּי שִׁיחִי. בְּהִתְעַטֵּף רוּחִי. אֶת יְיָ
 זָכַרְתִּי: רְאֵה גּוֹאֲלִי מִכַּיִי. שָׁמַע אֶת קוֹלִי
 בְּכַיִי. וְגַם תִּדְרֹשׁ דְּכַיִי. וְאַל תִּדְרֹשׁ לְחַטָּאתִי
 שָׁמַע קוֹל גְּאֹמִי. וְתִדְרֹשׁ אֶת שְׁלוֹמִי. וּמָה
 בָּצַע בְּדַמִּי. אֵל שַׁחַת בְּרַדְתִּי: תִּהְלָתְךָ
 אֲסַפֵּר. חַטָּאתִי בִּפְרִי. דְּבָרֵי אֵל תִּפְרֹךְ וְהַקִּם
 גָּאֹל אֶלְמָתִי: בְּנֶה גְמִבְר גְּאֹלִי. וּבָרַךְ אֶת חֵילוֹ
 וּמָתִי תֹאמַר לוֹ. יָדַעְתִּי בְּנִי יָדַעְתִּי: רְאוּתְךָ
 סוּבַל. בְּצָרוֹת מִתְחַבֵּל. שָׁמַעְתָּהּ קוֹבַל.
 וְגֹאֲלִתִּי וְהִצַּלְתִּי: וְעַתָּה גְּאֹלִי שׁוּר.
 לְשֵׁלֶשֶׁלְאֹרֶת קְשׁוּר. וּבִקֵּשׁ הַחֲסוּר. בְּשֵׁה
 אוֹבֵד תַּעֲיִתִי: כְּלִילַת תִּפְאָרָה. נְפוּלָה
 וּשְׁבוּרָה. וּמְנִי נַעֲדָרָה. וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאֵתִי:
 בְּרִיחִי הֵן שִׁבְרִי. וְעַלִּי הַתַּעֲבָרִי. וְדוּדֵי חֶמֶק
 עֵבֶר. וּבְעֵרְעֵר גִּשְׁאָרְתִּי. שְׁעָרֵי גַם טָבְעוּ.
 וּדְלַתוֹתַי רָעוּ. וְגַדּוֹ גַם נָעוּ. וּבוֹשֵׁתִי וְגַם
 גְּבַלְמָתִי: מְלִיצֵי נַאֲלָמוּ. מְנַאֲצֵי הוֹרְמוּ.
 וְהַעֲלִים יַעֲלִימוּ. מְנוּחָתִי וְטוֹבָתִי: אֱלֹהִים יְיָ
 חִילִי אֶזְזֶן וְשָׁמַע קוֹלִי. עֲנֵנִי וְאַמּוֹר לִי. קַח גָּאֹל
 אֶת בְּרַכְתִּי: חַוָּה אֶת שְׁפִלוּתִי. וְרַחֵם עַל
 עֲדָתִי. וְנַפְשֵׁי יַחֲדָתִי. טוֹב אוֹתָהּ לָךְ תַּתִּי:

סליחות דמוסף יום כפורים קעח
 קני שנית בנה. ראה ופקח עיניו. ואל תעלם
 אנך. לרוחתי ולשועתי : אל מלך

שמעו אלי רודפי צדק מבקשי יי. ענו ליי בתודה
 זמרו לאלהינו בכנור. עלה אלהים בתרועה יי
 בקול שופר :

רחמך רבים אל תבאי כרחם אבי ליי הישועה יי צבאנת.

אלהינו ואלהי אבותינו

אלהי העברים. נקרא בכל דברים. בלבות
 נשברים. לכו נא הגברים : בתודה לו
 עבדו. והודו והתודו. תבמים וגידו. ויורו
 המורים : גבורות הזבחים. אשר יצרם
 מזבחים. ומזדים ומשבחים. המה הגבורים :
 דברים תקחו. עינות ושתכחו. דלתותיו
 פתחו. ועברו בשערים : הלא אם יראה.
 לב נשבר ונדכה. וחטאתו תראה. על פני
 נשרים : ואם נפש תחטא. ואם לבי נסתה.
 שעה מני מבטא. עם חלב פרים : זדוני
 לגיוני. מחוק עם שגיוני. זכור לי בהגיוני.
 ברית בין הבתרים : חסדים ראשונים.
 נצור לבני בנים : משולים פיונים. ובני
 התורים : מרופים בכל פיות. ובשני אריות.
 ועיניהם תלויזות. לפוקת עורים : יצפפו

סליחות דמוסף יום כפורים העמ

מצרות. ומכל הקורות. אשר עליהם
 עיבורות. חדשים לבקרים: פליות מתפלחים.
 להצים משתלחים. ועיניהם מזלחים. במים
 הנגרים: לבבי ההורק. ביעז עול פרק. והן
 שטף ומורק. במים המאריים מעילת
 הנשמה. אשר נפשי אשמה. ושכנתי נשמה.
 ובתי החצרים: נפוגותי שחוח. ומובי עלי
 חוח. ואפס נוחות. מובחים ומקטרים:
 סליחה בניב שפה. לה אלהים יפה. לה
 עשירית האפה. וכחלב נדם פרים: עונות
 אל תזכור. ואל תשחית לעקור. צעדים
 אל מחקור. בדרך האתרים: פדי עמה
 והצל. אשר ימיהם כצל בני מקל פצל.
 והמה היוצרים: צפה לגבי חורשים. ונחלתי
 יורשים. תשיתמו לשרים: קרושיה בידם.
 מענים עד שפה דם. ואין אלהים לנגדם.
 לארוב במסתרים: רצוצים בפרך. ובלבבם
 מורך. לה בורעים ברך. מתיר אסורים:
 שלה לנו ישע. וכלה הפשע. והודוי תשע.
 כעל שני השעירים. תרוטם מתלאה. נחלתה
 נלאה. והתם חטאה. מילדי העברים: אונה
 לי תשה. ונקה כל חוטא. כבאזוב יתחטא.

סליחות דמוסף יום כפורים קס
 וּבַמַּיִם טְהוֹרִים : פְּקוּד אֱלֹהִים צֹאנָה.
 וְהוֹשִׁיעָה יְמִינָה. עֲלֵיהֶם שִׁים עֵינֶיהָ. וּלְבָרָה
 לְעֵדְרִים : רְעֵה עֲמָךְ בְּשֶׁבֶט. וְדִי מַחְסוֹר
 הַעֲבִיט. וְאֵת חֶקֶם הַצֶּבֶט. וּלְחֶם אֲבִירִים :
 יַעֲזֹרֵנוּ מִחֶבְרוֹן. וַיַּעֲלוּ לְזִכְרוֹן. וְכָל מַעֲשֵׂה
 בְּשָׂרוֹן. הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים : מְלֵא רַחֲמִים. גָּא
 הַיַּפֵּר זַעֲמִים. וַיּוֹדוּךָ עַמִּים. אֱלֹהִים אֲדִירִים :
 אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב

אלהים באוננו שמענו אבותינו ספרו לנו סועל
 פעלת בימיהם בימי קדם. אף זנחת ותכלימנו ולא
 תצא בצבאותינו. ואנחנו עניים וכואבים ישועתך
 אלהים תשנבנו :

רחמיך רבים. אל תבא. ברהם אבי. ליי הי שועדה.
 יי צבאות.

אלהינו ואלהי אבותינו

בְּרִית כְּרוּתָה מְלֻשְׁכוֹת. תְּשִׁי וְתִשָּׁבַח שְׁכוֹת.
 תִּרְיֹב מִי יַעֲזוֹר כַּח : גְּדָחוּ הָאֲשִׁכְלוֹת
 וּבִטָּל זִיו הַחֶכְמָה. פִּגְהַ בַּחַל וְצַמַּל אֲנוּגָה
 וְעֲגוּמָה. אֲזֹלָה וְנִזְלָה וְרַבְתָּה הַבְּנִימָה. יִרְיֵאִי
 חֲטָא נְמָאסוּ וְנִפְסְקוּ הָעוֹגֵן. גְּבִזוּ חַנוּיּוֹת
 מְזִינּוֹת וְאִין מְגִין. פְּרַחֵי וְרַבֵּי בְּיַד צָרִים מְגִין.
 סְקוּל הַמּוֹן יִשְׁמַעְאֵל נְפִלָה שְׁלֵהֶבֶת. בְּאַרְזִים
 שְׂרָקָה בּוֹלְשֵׁת וּמְגַבֶּת. מַתְּ יַעֲשׂוּ אֲזוּבֵי קִיר

אֵל בַּיִת : נָחַל שׁוֹמֵר לְבַיִת שְׁלָחִים וְאֲבִים.
לִוְיָתָן בְּחֶקֶה הֶעֱלָה מִמַּיִם רַבִּים. וּמֵה יַעֲשֶׂה
דְּגֵי רֶקֶב וּמֵי גַבִּים : הֵן בּוֹ בַיּוֹם יֵשְׁבוּ בְּחִיקוֹ.
וְעַמִּם סֵפֶר מִלְחָמוֹת וְנִמוֹקוֹ. מְדַקְדֵק עִם
סִבְיָיו לְתַאֲבוֹן הַשִּׁקּוֹ : קִפּוֹד וְקֵאֵת גַּם
נֶאֱסָפוּ לְקַרְבָּה. לְרֵאִית בְּשׁוֹד וְשִׁבְר הַבָּא.
עַל הַחֲכָמָה מִפּוֹאֲרָה בְּעוֹלָם חֲטִיבָה : מִיעֵת
אֲדָר וְסוּדְנֵי נֹזֶבַח. לֵךְ יְהִי בַחֹר וּבַתּוֹלָה
מִזִּבְחָה. מֵאֵת זֹבְחֵי הַזִּבְחָה : נִפְשֵׁי קָצֵה עַל
פְּרִי קוֹדֶשׁ תְּרוּמָה. מִזְרִזִים לְאֲמוֹתָם כּוֹס
לְעוֹלָה רְצוּיָה. אֲבָל בְּיִשְׂרָאֵל בְּכֹהֵנָה וּבְלוּיָה.
בְּמִדּוֹת תְּרוּמוֹת מִתְרוּמוֹת הַפְּרָשָׁנוּ. הַפּוֹרֶשׁ
כְּנִפְרֶשׁ מִחַיִּים בְּשָׁנַת תַּת־נֹי. הֵן גּוֹעֲנוּ אֲבָדְנוּ
כְּלָנוּ : רֵזִי גְזֵרוֹת הַרְשָׁעָה וּפְסָקִיָּה בְּמָסָה.
חֲפְרוּ וְנִתְחַכְמוּ לְמַחֲוֹת שֵׁם בְּחֲמָסָה. מוֹסְרוֹתֵי
תִּנְתֵּק וְיִהְיוּ לְמַשְׁפָּה : כִּי לְמַקֵּט בְּזוּזוֹ בְּלוּם
אוֹצֵר. מִקְדָּשׁ מַעֲט סִיד וְכִיד שִׁקְדוֹ לְקִצֵּר.
מִלֵּאוֹ לְבוֹ אוֹיֵב וְצָר : יִדּוּ הַדּוֹנוּיִם וְיִסְפְּדוּ.
עַל כִּי חָלַל לְאֶרֶץ נֹזֵר הָעֵדוּ. אִיךְ נָפְלוּ
גְבוּרִים וַיֵּאבְדוּ : יִרְאֵת חֲטָא וְעֲנָוָה בְּמַלְהָ.
פָּסְקוּ חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה בַגּוֹלָה כְּלָה.
אֶרֶץ אֲמִלְלָה וְאֲבִלָה : חֲדָשָׁה בְּרִית בְּרוּת

סליחות דמוסף יום כפורים קפב

לְחַדְשֵׁי. לְמַקְדֵּי־שֵׁים עֲצָמָם שְׁמָה לְקַדְשֵׁי.
 יְבָרְכֵה יי גֵּוֹה צֶדֶק הַר הַקּוֹדֵשׁ : יִחַבְּבוּ עוֹשֵׂי
 צְבוּנוֹתָ וּמִצְפֵּי־תַפְאֲרֹת. בְּמַתְמַר וְעוֹלָה
 מִקָּטֵר קְטוֹרֶת. בַּעַל הַיָּנֹם לֹא יִכִּיר בְּנִסּוֹ
 לְעִטְרוֹת : יְדִידֵי שְׁלֹפֵי הַעֲרָה בְּמַחְזָא
 בְּחֶרֶדָה מְבוֹא. מִסְּלוּל הַרְף יִקְרָא לָמוֹ
 לְעֵבוֹר בּוֹ. הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם נָקַם יְבֵא : אֲנִי
 לְדוֹר יִתּוֹם שְׁלוֹם שְׁלוֹם תְּשָׁלִים. לְאֲנָשֵׁי
 הַגְּבוּל הַסּוֹבְבִים מֵעִיר לְעִיר מִהַכְּלִים. אֶת
 דְּבֵא וְשִׁפֵּל רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים :
 חוֹה קִרְיָן בְּנָאִים מְצַנֵּי־בָדָם הַגּוֹאֵל. לְנִקּוּם
 דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּף הַזֶּה. וְשִׁמְעֵת אֵל תְּחַנֵּת
 עֲבָדֶיךָ וְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל :

אל מלך יושב

אלהים מלכי מקדם. פועל ישועות בקרב הארץ.
 תשוב תרהמנו ותכבוש עונותינו ותשליך במצולות
 ים כל חטאתינו. ואנחנו עמד וצאן מרעיתך נודה
 לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך :

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה.
 יי צבאות.

אלהינו ואלהי אבותינו

מלכי מקדם פועל ישועות בקרב המוני.
 נוצר חסד לאֱלֹפִים וְנוֹשָׂא פְּצָעֵי וְעוֹיְנֵי.

סליחות דמוסף יום לפורים קפג

כִּסָּה חֲטָאֵי וּבְרַחֲמֶיהָ הִרְבִּים חַנּוּנֵי יְיָ כִּי אֵלֶיךָ
 אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם : הַיּוֹם רַפָּא מְשׁוּבוֹתֵינוּ כִּי
 אֶתְאַנּוּ לָךְ וְהִנְנוּ שֹׁבְנֵי אֵלֶיךָ אֱלֹהֵינוּ
 וּבְחֶסֶדְךָ חַנּוּנֵי דְרָךְ רַשָּׁע עֲזָבָנוּ וְהִנֵּה אֵינְנוּ
 פֹּה עִמָּנוּ הַיּוֹם : הַיּוֹם דָּם עֲמִף תַּדִּיחַ מִקְרָבוֹ
 וְתִרְחִיץ צֵאתוֹ וְזֵרוּק עָלָיו מִיִּם מְהֻרִים
 לְמַהֲרֵי מִטְמְאָתוֹ. מְקוּנָה יִשְׂרָאֵל יְיָ וְבוֹ בָּחַר
 לְשָׂרְתוֹ. וּלְבָרַךְ בְּשֵׁמוֹ כָּל הַיּוֹם : הַיּוֹם כִּפְּר
 לְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וְתִפְּלֵתוֹ תִקְשֵׁב. וְשׁוֹעֲתֵי
 הַצִּיּוֹן וְאוֹתוֹ אֵלֶיךָ הָשִׁב. וְזָכוֹר צְדָקַת אָב
 הַמּוֹן יוֹשֵׁב. פֶּתַח הָאוֹהֶל כְּחוֹם חַיִּים : הַיּוֹם
 יִחַשֵׁב דָּם הַרוּגֵי וְיִשְׁרוּסֵי כְּדָם זְבָחֵי. נְקוּם
 נְקַמְתֶּם מִמִּסְטֵינֵי וּמִמְזֻנֵיחֵי. בְּרַבִּי יַעֲקֹב
 לְגֵאוֹל אַחֵי גְדָחֵי. חַי חַי הוּא יוֹדֵךְ כְּמוֹנֵי
 הַיּוֹם : הַיּוֹם יִגְדֵל גָּאֵל כַּחַי יְיָ וּכְעֻזּוֹתֵינוּ אֵל
 תִּגְמֹל. כְּרַחֵם אָבִי עַל בְּנֵי רַחֵם עָלֵינוּ וְחַמּוֹל
 בְּחֶסֶדְךָ וְחֶסֶדְךָ פִּנֵּה אֱלֹהֵינוּ כְּתִמּוֹל. שְׁלֹשׁ
 גַּם תִּמּוֹל גַּם הַיּוֹם : הַיּוֹם הִזָּה צְוִיתָהּ לַעֲשׂוֹת
 לְכַפֵּר פֶּשַׁע וְקִשְׁר. בְּדָם פָּרִים וְשִׁעִירִים
 הַגְּזֻרְקִים בְּמִזְבַּח כּוֹשֵׁר. צוּרֵי בְּאֶפְסֵי אֱלֹהֵי
 צְדָקָנוּ בְּצִדְקַת אֲבוֹת אֲשֶׁר. יִשְׁנוּ פֹּה עִמָּנוּ
 הַיּוֹם : הַיּוֹם הִזָּה אַף וְחֶמֶה יוֹסְרוּ וְיִי לֹא

יזעם. בְּצָרָה יִחַלְצֵנוּ וַיַּעֲנֵנוּ בְּסִתְרֵי רַעַם. כִּי
 הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחֵנוּ עִם. מִרְעִיתוֹ וְצֵאן יָדוֹ
 הַיּוֹם: הַיּוֹם רָשַׁעְנוּ תָּסִיר וּבְסִפּוֹר הַחַיִּים
 אוֹתָנוּ תַּחֲזֹק. בַּיּוֹם קָרָאנוּ אֵלֶיךָ קָרֵב וְאֵל
 תַּעֲמֹד מִרְחֹק. בַּיּוֹם הַזֶּה סְלִיחָה וּכְפָרָה
 שִׁמְתוּ לְחֹזֶק. וּלְמִשְׁפָּט לְיִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם:
 הַיּוֹם וְהוּי עֲפָה רָצָה וְקִבַּל אֶת נִיבּוֹ. וּמְלִיץ
 יוֹשֵׁר יַעֲמֹד לְפָנֶיךָ לְצַדִּיקוֹ מֵחֻבּוֹ. וְרֹאֵה
 צוּמוֹ וְנַפְשׁוֹ כִּי רוּחַ אֵין בּוֹ. כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם
 כָּל הַיּוֹם: הַיּוֹם כִּפְּיוֹ יִפְרוֹשׂ אֵלֶיךָ וְגִבּוֹרֹתֶיךָ
 יִמְלֵל. בְּצַדִּיק יִחַזֵּה פָּנֶיךָ וּבְשִׁירוֹ אוֹתָהּ יִהְלֵל.
 עֲזֹנוּ מוֹדָה וְעֲזֹב יִבְקֹשׁ מִחִילָה וַיִּתְפַּלֵּל.
 בְּעַדוֹ תָּמִיד כָּל הַיּוֹם: הַיּוֹם סְמוּךְ וְתַמּוּךְ
 עִם אִשְׁרֵי דְלִתָּהּ דּוֹפְקִים. וְתִיקַר גָּאֵן נַפְשָׁם
 כִּי עָלֶיךָ מִתְרַפְּקִים. פְּרוֹשׂ יָדָה לָהֶם וּקְבֵלֵם
 וּבְשִׁרָם וְאַתֶּם הַדְּבֻקִים בְּיַי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים
 כָּלְכֶם הַיּוֹם: הַיּוֹם יַעֲרֵב לְפָנֶיךָ שִׁיחֵי
 כַּמְנַחָה בְּשִׁמְן בְּלוּלָה. חָשׁוּב גָּאֵן שְׁלוֹם עִפְתֵי
 כְּפָרִים וְאֵלֵי עוֹלָה יְיָ הַשֵּׁה אֲזִנָּה אֵל הַרְגָה
 וְאֵל הַתְּפִלָּה. אִשְׁרֵי עֲבָדֶיךָ מִתְפַּלְלִים לְפָנֶיךָ
 הַיּוֹם: הַיּוֹם חֹזֶק וְאַשְׁיֵץ לְיַי לְרֹב יְרֻבֵי
 אָרֶם וַיִּשְׁמַעְאֵל מִהַרְסֵי וּמִחַרְבֵי חֲרָבִים

סליחות דמוסף יום כפורים קפה

מַעֲטָה לְטַבַּח בְּחֶרֶק טוֹבִי. כִּי עָלִיף הַנְּרָגְנוּ
כָּל הַיּוֹם: הַיּוֹם פָּנֵה נָא לְצַדִּיקֵנוּ בְּזִכּוֹת
אֵיחָתָנִי. קְדוֹשׁ גִּבּוֹר וְיִמְהָרְנוּ מִכָּל זְדוּנֵי. פְּתַח
שַׁעְרֵי רַחֲמִים וַיַּעֲלוּ תַחֲנוּנֵי. הַתִּיַצְבוּ וּרְאוּ
אֵת יְשׁוּעַת יְיָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם:
אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב

סומון

סוּחִין הָאָרוֹן

אֵם יוֹסֵפִים אֲנַחְנוּ לַעֲמֹד לְשֶׁרֶת בְּשֵׁמוֹ,
וּכְפִים שִׁטְחָנוּ בְּאֶפֶס אֲשֶׁה לַחֲמוֹ שִׁמַּע
יְיָ קוֹל עַמּוֹ. אֲשֶׁר חִלָּף זְבַחֵימוֹ. לַעֲשׂוֹת
מִשְׁפַּט עֲבָדָיו וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם
בְּיוֹמוֹ: פִּסּוּ שׁוֹמְרֵי הַסֶּף. בְּדַלְתֵי אָרוֹן לְקוֹב
אֵין קָרְבַּן וְאֵין מוֹסֶף. וְהַדִּין הָהָר יִקּוּב.
בְּזֹאת יִכָּפֵר עוֹן יַעֲקֹב. הָסֵר חַטָּאת בְּצוּמוֹ:
לַעֲשׂוֹת רָאָה כִּי אֲזַלְתָּ בְּקַע. בְּסֶף גַּפְשׁוֹת
עָרְבִי. לָמָּה גַּפְשֵׁי תִקַּע. אֵךְ אַתָּה יְיָ בְּרַכֵּי. עַל
עֲבָדָיו יִתְנַחֵם. כִּי יִדִּין יְיָ עַמּוֹ: לַעֲשׂוֹת יוֹם
סְלִיחָה הֵן הַיּוֹקֵם. לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבוֹתֵינוּ. אִם
שִׁלְחָנָה רִיקָם. עֲנוּ נַפְשׁ חוֹבוֹתֵינוּ. בְּךָ בְּמַחֲוֹ
אֲבוֹתֵינוּ. בְּמַחֲוֹ וְתַפְלִימוֹ: לַעֲשׂוֹת מִפְּנֵי
יָד שְׁנֵשֶׁת לָחָה. בְּמִשְׁכְּנוֹתָיו וּבְעָרָיו. אֵין
זָבַח וְאֵין מִנְחָה. מֵעַתָּה מִקִּדְשׁ חָרֵב. נִקְּם יְשִׁי ב

סליחות דמוסף יום כפורים כפו

לְעָרְיוּ. וְכִפֵּר אֲדַמְתוּ עִמּוֹ : לַעֲשׂוֹת הַקְּטוּרֹת
לְפָנֶיךָ תַטּוֹף. מִלְּתִי כְּמַרְקַחַת תִּפְלֶה לְעֵנִי
כִּי יַעֲטוֹף. תִּחְשׁוּב מִלֹּא כֶּף גַּחַת. וְלֹא יָמוּת
לְשַׁחַת. וְלֹא יִחַסֵּר לְחַמּוֹ : לַעֲשׂוֹת נִצְרָה
עַל דֶּל שִׁפְתֵי. כְּגִרְצָה בְּמִלֹּא קִמְצוֹ. מִמְּקוֹם
תִּפְלֵת אֲבוֹתֵי. יִנְעַר שׂוֹאֵל בְּעֵצוֹ. יִקְנֵא יי
לְאַרְצוֹ. וַיִּחַמְזוֹל עַל עִמּוֹ : לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט
עֲבָדוֹ וּמִשְׁפַּט עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ :
אל מלך יושב

תבא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני
תמותה. לשמוע אנקת אסיר. לפתח בני תמותה.
אל תנעץ למען שמך אל תנבל כסא כבודך. זכור
אל תפר בריתך אתנו :

חזן סֵלַח נָא לְעוֹן הָעַם הַזֶּה כְּגִדְל חֶסְדֶּךָ
וּכְבֹּאֲשֶׁר נִשְׂאָתָה לְעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד
הַנְּהַ וְשֵׁם נְאֻמֶּר :

קהל וַיֹּאמֶר יי סֵלַחְתִּי כְּדָבָרְךָ :

ברחם אבי. ליי הישועה. יי צבאות עמנו. יי צבאות
אשרי :

עקודה אלהינו ואלהי אבותינו
את הברית ואת החסד ואת השבועה.
לאברהם אבינו בחר המרירה קבועה.

בָּה אָנוּ גְאוּתִים וּמַחֲזִירִים לְתַבְעָה. מְחִילָה
 וּסְלִיחָה בְּתַפְלַת הַיּוֹם רְבוּעָה: גִּזַּע הַלְלוּלִים
 מְאֹד נִחְמַד לְמִרְאָה. נִבְשָׁר לְגַבִּי הַמְזֻבַּח
 לְהַעֲלוֹתוֹ בְּיִרְאָה. דְּבַר מֶלֶךְ שְׁלֹטוֹן זָקֵן
 מִשְׁתָּאָה. סָגֵל מִצְוֹתוֹ שְׁנִיָּה מִרְאשׁוֹנָה
 לְהַתְנַאֲה: הֵנָּה לְכַהֲנָה וּמַלְכוּת וּלְשִׁתִּיָּהן
 זָכָה. עוֹדָה עֲלֵיהֶם שֶׁבַר קִיָּמָה וְהַלִּיכָה.
 וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי מִשְׁלֹשׁ בְּזֻכוֹת זָכָה. פֶּאֶר
 הַשְּׂכִינָה מְקוֹם מְרוֹת סוֹכְכָה: זְכוּת
 הַשְּׁתַּחֲוִיָּה עַד כֹּה פִּשְׁטָה. צְבִי לְצַדִּיק חֲזָרְתוֹ
 לְשָׁלוֹם לְקִשְׁטָה. חֲמוּדוֹ כְּהַטְעִין קְרִיאָתוֹ
 לְרַחֵם הוֹשִׁיטָה. קָרֵב הַלּוֹפִיו וְלֹא מְחַלֶּפֶת
 הַשִּׁיטָה: טָהוֹר בְּנֵה מְזֻבַּח וּמַעֲרָבָה הַעֲמִיד.
 רָגֵל וַיֵּד עֲקָדוֹ כְּטִלָּה הַתְּמִיד. יָד לְצִוְיָאֵר
 בְּמַכְשֶׁרֶת אוֹכְלִין כְּהַצְמִיד. שְׁלִיחַ בְּזִרְיוֹת
 לְשׁוֹן חֲבָדָה הַחֲמִיד: כְּנִבְחָן צַדִּיק בְּצַדִּיקוֹ
 מִשְׁמִים נִשְׁקָה. כְּפָרוּ מִבֵּין הַשְּׁמִשׁוֹת בְּסִבָּה
 מוֹקָה. תַּמְנִירֵת יַחֲידוֹ הַתְּקַרֵּב וּבְטִלִּיתוֹ תְּקָה
 תַּחֲתָיו דָּמוֹ זָרַק וְאַמּוֹרָיו זָקָה: מְקוֹם גְּבוּהוֹת
 לְדוֹרוֹת חֵין עֲרָף. אֲנָא הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַמְבֹרָךְ
 יִרְאֶה יִרְאֶה בְּרֹאשׁ בֵּית הַדָּרָף. יִצְחָק יַחֲידוֹ

סליחות דמוסף יום כפורים קפח
 אָפְרוּ צְבוּר וּמוֹחֲרָד: מוֹשִׁיטִים לְשֵׁם זְקֵנִים
 וּמִתְפָּאֲרִים בְּאֲבֵיתָם. אֲשֶׁרִיָּהֶם מִי מִטְהַרֶם
 וּמַעְבִּיר חוֹבוֹתָם. יוֹצֵרֵם שְׁשַׁמַּיִם מְקוֹנָה
 יִשְׂרָאֵל וְגִאֲוֹתָם. רְצִינָם יִפְיֵק לְמַלְאֲוֹת לְטוֹבָה
 תִּאֲוֹתָם: אֵל מֶלֶךְ

זכור רחמיך וידוי על חטא
 זיעה אָבען אין כל נדרי:

סליחות דמנחה יום כפורים קפט
 סְלַח נָא אָבוֹנוּ כִּי בָרַב אֲוִלְתָּנוּ שָׁגִינוּ מִחַל
 לָנוּ מִלְּפָנוּ כִּי רַבּוּ עֲוֹנוֹנוּ :

ס ת י ח ה

יְיָ אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים. בְּטִיַת
 שׁוּבוּ בָּנִים שׁוֹבְבִים : גָּשׁוּ נָא אֵלַי
 בְּדַבְרֵי עֲרָבִים. הִרְשׁוּנִי וְחַיו יָמִים רַבִּים :
 הֲלֹא דִבַּרְתָּ לְעוֹלָם גְּצָבִים. וְכֵס אָנוּ נִשְׁעָנִים
 וְנִקְרָבִים : זְכַרְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים. חָנְנוּ בְּחַסְדֶּיךָ
 הַמְרַבִּים : טוֹב אַתָּה לְרַעִים וּלְטוֹבִים. יְמִינֶךָ
 פִּשְׁוֵמָה לְקַבֵּל שָׁבִים : כִּי לֹא תַחֲפוּץ בְּמִיתַת
 חַיִּים. לָבֵן אָנוּ מִיִּשְׂרָאֵל וּמְעַרְבִים : מִלֶּךְ
 מְהֻלָּל בְּמַחְנוֹת כְּרוּבִים. נִקְנוּ מִיַּחְטָא
 וּמִחַיּוּבִים : סְלַח לָנוּ כִּי פִשְׁעָנוּ רַבִּים. עֲנֵנוּ
 לְמַעַן צוּרִים הַחֲצוּבִים : פִּתְחֵי תְּשׁוּבָה לְבַל
 יִהְיוּ נִשְׁלָבִים. צַעֲקָתָנוּ לְפָנֶיךָ יְהוּ מְקוֹרְבִים :
 קָרַבְנוּ אֵלֶיךָ חוֹצֵב לְהַבִּים. רָצַנוּ בְּעוֹלוֹת
 פָּרִים וּבְשָׁבִים : שָׁבְנוּ אֵלֶיךָ נְעָרִים
 וְשָׁבִים. תְּמוּכִים וּבְטוּחִים עַל רַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים :

כִּי עַל רַחֲמֵךְ הַרְבִּים. אֵל אֲרֶךְ אַפִּים. יי יי. אָבְעֵן
 אֵין שְׁהַרִית :

סליחות דמנחה יום כפורים קצ
 אֶחְלָה אֶת פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֵי אַבְפָּרָה. בְּעַד חַטָּאת
 וְעִבְרוֹת עֲצָמוֹ מִלְּסַפְּרָה. גָּבְרוּ וְעָבְרוּ
 רֹאשׁ פָּנֵינוּ לְהַחֲפִירָה. דְּשָׁנוּ בָּם בְּהִתַּר
 חֲקִים לְהַפִּירָה: הָרְוָה אֶת הַצְּמֵאָה לְהַגְדִּיל
 יִסְפָּנוּ. וְשָׁרִיר לְבָבוֹת וְתוֹר עֵינַיִם כַּסְּפָנוּ.
 זְלוּלָנוּ בְּעוֹמְדִים בָּרוֹם עוֹלָם וּכְסָפָנוּ. חֲלָלָנוּ
 כְּבוֹד וְחֶסֶד סָפָנוּ אֶסְפָּנוּ: מוֹרְפָנוּ בְּקִרְבָּנוּ
 וּנְנַחֵם עַל הַמְּרָדוֹת. יִדְעֵנוּ רִשְׁעֵנוּ וּנְבַכֵם
 בְּלִבֵּנוּ מְרָדוֹת. כּוֹנְנֵנוּ לָשׁוּב לְאֵל בְּרָגֶשׁ
 וְחֲרָדוֹת. לְמַעַן נִמְלֹט מִרְדֵּת בּוֹר וְדוֹת:
 מִדֵּת הַיְשָׁנָה תִּפְשׁוּ עִם סְפוּרִים. גָּאוֹק מִדוֹת
 שְׁלֹשׁ עֲשָׂרֵי שְׁלוֹם פְּרִים. סִמְכוּ בְּכַח
 הַתְּשׁוּבָה וּבִיּוֹם הַכְּפוּרִים. עֲתֵד לְסִלִּיחָה
 וּמְחִילָה לְחוֹמְאִים וּלְכוּפְרִים: פְּגִיעָה וְעֵנוּי
 הֵן הֵם זְבָחֵי אִיּוֹם. צִיר הַזְּבִיחָה וּמִנְחָה
 הַגִּישׁ בְּתִיּוֹם. קָרָא וּנְעָנָה הֲלֹא מָצָא פְּדִיּוֹם.
 רָדְתוּ הוֹרִיד לְחוֹת הָאֲחֵרוֹנִים כְּהִיּוֹם:
 שְׁמַעֲנוּ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה וְהִזְהַרְנוּ תְּרָדִים. שְׁבוּ
 בְּצוּם בְּנִתִּים יְחִידִים שְׁרִידִים. תִּמְמוּ הַיּוֹם
 יַחַד הוֹרִים וְיִלְדִים. תִּקְפוּ בְּמִקְרָא עֲצָרָה
 לְמַעַט שְׁלָדִים: מִיָּנִי סָמִי קְטוֹרֶת רִיחַן עָרֵב.
 תְּלַבְּנָה צְרוּפָה בְּיָנֵם עִמָּם לְהַתְּעָרֵב. מִכָּאן

סליחות דמנחה יום כפורים קצ

לְשׁוֹבְבִים אִשָּׁר בְּעַמִּים בְּקָרְב. בְּרַבִּים
בְּהִיּוֹת עַמִּים יִקְבְּלוּ לְהִתְקַרֵּב: מִצָּרָה
וּמִטְהַר יִגְקֶנּוּ וַיִּזְכְּנוּ כְּבַבּוֹרִית. כּוֹפֵר יִחַנְנוּ
מִעִידוֹת וְלֹא מִבּוֹרִית. יוֹשֵׁר יָדִיד יִזְכּוֹר
לְבַת עֵבְרִית. רִץ וְהִטִּיף כְּהַיּוֹם דָּם בְּרִית:
אל מלך יושב

זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים
לא תבוה. היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות
ירושלים. כי שומע אל אביונים יי ואת אסיריו
לא בודה:

ברחם אבי ליי הישועה. יי צבאות עמנו. יי צבאות
אשרי:

אלהינו ואלהי אבותינו

אֶפְסוּ אֲנִשִּׁים וּבָטְלוּ קִרְבָּנוֹת. בְּמָה נִקְדַּם
שׁוֹכֵן מְעוֹנוֹת. גָּבַר חֲגוּן בְּקִרְבָּנוֹ אֵין
לְרִצּוֹתֶךָ בְּתַחֲנוּת. דְּרוֹשׁ רַחֲמִים בְּעֵדְנוּ
לְמִצּוֹא חַנּוּנוֹת: הֵלֵא מִקְדָּם כְּשֶׁגּוֹ הוֹרִים
לְפָנֶיךָ. וְדַאי חֲטָאת וְאָשָׁם מִכְּפָרִים פָּנֶיךָ.
זָבַח וּמִנְחָה סִלְקוּ וְגִהְרָם בֵּית מְעוֹנֶךָ. חֲלוֹת
פָּנֶיךָ לֹא נוֹבֵל לְהִשׁוּב חֲרוֹנֶךָ. מִגָּף שְׂמֵצַתְנוּ
בְּמָה נִדִּיחַ וְנִכְפָּר פִּשְׁעֵי. יַחַד קָרַב וּמִקְרִיב
קִצֵּת מִלִּשְׁעֵי. בְּפָרָה אִם אֵין וּמֵאֵין יִשְׁעֵי.
לְמִלְכָּלְבִּים בְּכָל יוֹם בְּחֲטָא וְעוֹן וְרִשְׁעֵי:

סליחות דמנחה יום כפורים קפב

מְשׁוֹנְתָנוּ אֲתָנוּ תְּלִין בְּאַפִּס תְּמִיד מְנַחַת
 עָרֵב. נִיחַ חַי שְׁחַר גַּם הֵם פִּסּוּ הַמְצַדִּיקִים
 שְׁנֵגַת עָרֵב. סְרַחֲזוֹת יוֹם יוֹם נוֹסִיף וְלֹא
 נִגְרַע מִקָּרֵב. עֲזוֹנוֹת רַבּוֹ וְגָבְרוּ חֶרֶב. פִּסּוּ כָּל
 אֱלֹהִים וְנִשְׁאַרְנוּ רַקִּים. צוֹם צִמְנוּ הַיּוֹם לְמַעַט
 דָּם וְחֵלֶב תְּמוֹר דְּמִים הַנִּזְרָקִים. קוֹמָה גְבוּרָה
 בְּתַחַן שְׁתִּים תְּמוֹר עֲקֻדַת כְּבֶשׂ בְּשָׁנֵי פָרֻקִים
 רֹאשׁ נְשׁוּחַ וְצוֹאֵר נִפְשׁוּט בְּעַד קְרִיצָה
 וּמְלִיקָה וְקִבּוּל דָּם בְּמִזְרָקִים: שְׂדֵי שׁוֹר
 בְּמַעְרִימִים כָּל זֹאת לְרִצּוֹתֶךָ. שׁוֹעֲתָם שְׁעָה
 וְתִרְבֶּה לָמוֹ מְחִלָּתֶךָ. תִּרְאֶה לְעַמָּה יִשְׁעָה
 וְאֶהְבֶּתֶךָ. תַּחַת כִּי הֵם עַמָּה וְנִחַלְתֶּךָ:
 אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב

אם עונות תשמור יה אדני מי יעמוד. כי עמך
 הפליחה למען תורא כי אין לנו פה להשיב
 ולא מצה להרים ראשי.

רהמוך דבימי אל תבאי כוחם אבי ליי הישועה יי צבאותי
 אלהינו ואלהי אבותינו

אַפִּס זָבַח וְעוֹלָה. בְּפֶה נִמְצָא לְפָנֶיךָ מְחִילָה
 גָּבַר חַטָּא וְעוֹלָה. דָּלְנוּ מִהַקְרִיב קָרְבָּן
 מְעִילָה: הֶחֱרַב מְלוֹן הַשְּׂכִינָה. וְאִיךָ נִמְצָא
 לְפָנֶיךָ חֲטָאֵינָה. זָלַל יָקָר כְּבוֹד הַקְּדוּשָׁה. חָסְרוּ

וּנְמַנְעוּ אַנְשֵׁי אַמוּנָה: מוֹרְדוּ עוֹמְדִים בַּחוּמָה.
 יוֹדְעִים לְעֵתֵר וּלְהָשִׁיב חֲמָה. בַּפֶּרֶה עָתָה
 בַּמָּה. לְמַלְאֵי תוֹף אָוֶן וּמַרְמָה. מִי יַעֲמֹד
 לְפָנֶיךָ בְּשַׁעַת זַעֲמָךְ. נְאוּק בְּעַד עִם עָנִי וּמָךְ.
 סֶלַח נָא לְמַעַן שְׁמָךְ. עֲבוֹר כִּי הִפְלִיחָה עֲפָךְ:
 פָּגִינוּ אֵלֶיךָ בּוֹשְׁנוּ לְהָרִים. צַדִּיקָה אִין לָנוּ
 לְהַרְבוֹת דְּבָרִים. קָרְבָנוּ אֵלֶיךָ בּוֹשִׁים
 וְנַחֲפּוּרִים. רַחֲמִים וַיִּשַׁע מִמֶּךָ מִסְבָּרִים:
 שׂוֹקֵדִים דְּלַתִּיךָ בְּשִׁיחַ תַּחֲנוּנִים. תּוֹבְעִים
 צַדִּיקָה בְּעֵנִים וְאַבְיוֹנִים. זֹעַקִים לָךְ עַל
 חַיִּיהֶם מִתַּחֲנוּנִים. בְּטוֹחִים עַל רַחֲמֶיךָ וְעַל
 צַדִּיקוֹתֶיךָ נִשְׁעָנִים: דְּבוּב שְׁפָתֵינוּ רִצָּה נָא
 כְּפָרִים. יַעֲרֹב תַּחֲנוּנֵינוּ כְּהַקְרַבְתָּ דָם
 וְאַמּוּרִים. הֶקֶל עוֹל בְּלֹא הוֹן מְבוֹרִים. חוֹפֵשׁ
 קָרָא וְקִבֵּץ פְּזוּרִים: חוֹקֵר לֵב עַמָּנוּ בְּדִין אֵל
 תֵּשֵׁב. זַעַם מֵעַמָּךְ הֶעֱבֵר וְעַל תֵּשֵׁב. קִבֵּל
 שׁוֹחֲנוּ וְקוֹל שׁוֹעֲתֵינוּ הִקְשֵׁב. אֵל מֶלֶךְ עַל

כִּפָּא רַחֲמִים יוֹשֵׁב: אל סלך

הושיעה יי כי גמר הסיד. כי פסו אמונים מבני אדם
 הושיעה את עמך וברך את נחלתך. ורעם ונשאם
 עד העולם. הושע יי את עמך את שארית ישראל.

סליחות דמנחה יום כפורים הצד
 וחמיק רבים. אל תבא. כרחם אבי. ליי הישועה.
 יי צבאות.

אלהינו ואלהי אבותינו

אִתְּךָ מִזִּיחַ מְחַבֵּב וּמְבַפֵּר. בְּטָלוּ תְּמִידֵי עָרֵב
 וְצָפֵר. גְּחָלִים לִוְחֵשׁוֹת עֲמָמוֹ לְהַחֲסֵר.
 דְּמִים וְאַמּוּרִים בְּטָלוּ מִלְּבַפֵּר: הַמְשִׁיחַ פֶּסֶם
 וּבְגָדִים מְרַבֶּה. וְאֵין מְרַצֶּה וְתַפִּילָה מְרַבֶּה.
 זְדוּנוֹת וּשְׁגָנוֹת עֲצָמוֹ לְהַרְבֶּה. חֶבְלָה רִוְחָנוֹ
 וּמְאוּרָנוֹ כְּבָה: מִיֵּרֶת מְקַדְּשָׁנוֹ מֵעַתַּת חֲרָבָה.
 יוֹם עַל יוֹם הוֹסֵפְנוֹ חוֹבָה. כְּשֶׁל כִּחְנוֹ
 מְשַׁמֵּעַ דְּבָה. לוֹלֵי רַחֲמֶיךָ וְתוֹרָתְךָ חֲרָבָה:
 מִסּוּרֶת בְּיָדֵנוּ מִימּוֹת אָבוֹת. גְּהוֹג לְפָנֶיךָ
 בְּתַחֲנוּן לְהַרְבּוֹת. שִׁיחוֹת לְשִׁפּוֹף וְתַחֲנוּת
 עֲרֵבוֹת. עֲצָרָה לְקִרְוֹא וְאוֹהֲבִים נְדָבוֹת: פֶּלֶל
 לְהַסְדִּיר בְּרָגִיל וְשָׁלֵם. צוּם לְקַבּוֹעַ שְׁפָתַיִם
 לְשָׁלֵם. קָדָם לְקַרְאֲתְךָ הַבּוֹן לְהַשְׁתַּלֵּם.
 רוּחָה לְהַמְצִיא יוֹנֵת אֶלֶם: שַׁעַר פְּתוּחַ הַבִּנְיָן
 לְשָׁבִים. תִּבְנִית יָד מְתַחַת לְכָרוּבִים. שְׁכָנוֹ
 עֲדִיָּה נְעָרִים וְשָׁבִים. מְקוּיִם לְהַטּוֹן רַחֲמֶיךָ
 הָרַבִּים: עֵינֵינוּ פָּלוּ לִישַׁע אֲדֻקְתֶּיךָ וְאַף
 רִוְחָנוֹ בְּקַרְבָּנוֹ לְתַאֲוָתְךָ: נִגְדָה מְאוּתֵינוּ
 וְדַמְעֵתֵינוּ בְּסִפְרָתְךָ. בְּךָ מְבַטְחֵינוּ וְשִׁעֲשׂוּ עֵנוּ

סליחות דמנחה יום כפורים קצה

תִּזְרְתֶּךָ : רִצְיָה תִּסְלַתְנוּ בְּאִזְכָּרְתָּ קוֹמִין.
 יַעֲרֹב שׁוֹיחֵנוּ לְהַשְׁהִיר מִשְׁמַיִן. צַדִּיקְנוּ וּבָדַד
 נִתְהַלֵּל וְנִתְאַמֵּן. חַטָּאתֵנוּ בְּאִזּוֹב וְנוֹסִיף אוֹמֵן
 קוֹיֵנוּ אֵל יְיָ חֲנוּן וְמֵרַחֵם. תְּבוֹשׁ מִכְּאוּבֵינוּ
 תִּבְלֵנוּ לְנַחֵם. זַעֲקוֹתֵנוּ קָשׁוּב מִרְעָה
 לְהִנָּחֵם. אֲשֶׁר בָּךְ יְתוֹם מִתְרַחֵם :

אל מלך יושב

הושיעה יי כי נמר חסיד כי פסו אמונים מבני
 אדם. כי אדם אין צדיק בארץ אשר לא יעשה
 טוב ולא יחטא. הושע יי את עמך את שארית
 ישראל :

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה.
 יי צבאות :

אלהינו ואלהי אבותינו

חיו אנשי אמונה אבדו ואין עומד לפניה
 בעתירה. באברהם אשר חלה פניה
 באמירה. בקש למעט מחמשים עד עשרה.
 קהל ויאמר לא אשחית בעבור העשרה :
 חיו אנשי אמונה אבדו ואין גבור לעשות
 אמריה. במשה בן עמרם אשר היה ענו
 בהצריה. דבר ועתה אם תשא חטאתם ואם
 אין מחני נא מספרה. קהל ויאמר יי סלחתי

כְּדַבְּרָהּ : חוּן אֲנִישֵׁי אֲמוּנָה אָבְדוּ וְאִין הַגּוֹן
 לְהַמְצִיא תְרוּפָה. כְּאַהֲרֹן אֲשֶׁר בָּהֵן לְפָנֶיהָ
 לְהַגִּיפָהּ. וּבָעֵת הַהִל הַנִּגְנָה בְּעַם מִהַר
 לְהַתְרִיפָהּ : קהל וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין
 הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמִּנְפָה : חוּן אֲנִישֵׁי אֲמוּנָה
 אָבְדוּ וְאִין זָךְ לַעֲמֹד לְצַפְצֹפָה. כְּפִינְחָם
 אֲשֶׁר קָנָא וַיִּכְפַּר עָלֵי יָפָה. הָרַד וּלְקַח רֵמַח
 וַיִּדְקֹר מְנַאֵף וּמְנַאֵפָה : קהל וַיַּעֲמֹד פִּינְחָם
 וַיִּפְלַל וַתַּעֲצֹר הַמִּנְפָה : קהל אֲנִישֵׁי אֲמוּנָה
 אָבְדוּ וְאִין מָהוּר לְצַפְצֹף בְּשִׁפְתֵי. כְּדוֹד
 אֲשֶׁר מִיבּוּסֵי קָנָה מְקוֹם מְקַדֵּשׁ בִּירוּשָׁלַיִם.
 יִמֵן לְפָנֶיהָ אָנְכִי חָטָאתִי וְחַנּוּן כְּפָלִים.
 קהל וַיַּעֲנֶהוּ יי בְּאֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם : חוּן אֲנִישֵׁי
 אֲמוּנָה אָבְדוּ וְאִין כּוֹבֵשׁ בַּעֲסָה לְהַדְמִים :
 כְּשִׁלְמָה אֲשֶׁר חִבְּמָתוֹ מִכָּל יְצוּרֵי הַדּוֹמִים.
 לַעֲת בָּנָה זְבוּל עֲנִיתוֹ בְּרָדָת הָאֵשׁ מִמְרוֹמִים.
 קהל וַתֹּאכַל הָעוֹלָה וְהַשְּׁלָמִים : חוּן אֲנִישֵׁי
 אֲמוּנָה אָבְדוּ וְאִין מֵאֲמִין בָּךְ לְהַבְטִיחָה
 כְּאַלְיָהוּ אֲשֶׁר עָמַד בְּהַר הַבְּרָמָל לְהַפְצִיחָה.
 גְּזֵדְמָנָה לוֹ אֵשׁ וַתֹּאכַל אֶת הָעוֹלָה וְהָעֵצִים
 וְהַפִּיִם לְחֻבָּה. קהל וַיְהִי כְּעֵלֹת הַמִּנְחָה :
 חוּן אֲנִישֵׁי אֲמוּנָה אָבְדוּ וְאִין סוּבֵל כָּל בְּלֹא

עוֹלָתָהּ. בְּדַגְיָאֵל אִישׁ חֲמוּדוֹת אוֹתוֹ הִצְלָתָהּ
 עֲנִיתוּ בְּגִיב אֲרִיּוֹת נִס לְהִרְאוֹתָהּ. קהל אֱלֹהֵי
 שְׁלַח מְלֹאכָה וּסְגַר פֶּס אֲרִיּוֹתָא: חזן אֲנִישֵׁי
 אֲמוּנָה אָבְדוּ וְאִין פּוֹנֵה אֵלֶיךָ לְדַרְשָׁהּ.
 כִּיּוֹנָה אֲשֶׁר בָּרַח לְלֶכֶת תְּרִשִׁישָׁהּ. צַעֲק
 מִמַּעַי הִדְגָּה וְעֲנִיתוּ בְּקוֹרְשָׁהּ. קהל וַיֹּאמֶר יי
 לְדָג וַיִּקָּא אֶת יוֹנָה אֶל הַיָּבֵשָׁה: חזן אֲנִישֵׁי
 אֲמוּנָה אָבְדוּ וְאִין קְרוֹב אֵלֶיךָ נַפֶּשׁ לְשִׁפְכָהּ.
 בְּחַנְנִיָּה מִישָׂאֵל וְעֲזַרְיָה אֲשֶׁר חֲמַתְךָ בָּם
 שָׁכְבָה. רוֹמְמוֹה וְהִצְלַתְם וְלֹא נִמְצָא בָהֶם
 מִכָּדָה. קהל וּמִתְכַנְשִׁין אַחֲשֵׁד־רַפְנִיָּא סַגְנִיָּא
 וּסְחָוֹתָא וְהִדְבְּרֵי מַלְכָּא: חזן אֲנִישֵׁי אֲמוּנָה
 אָבְדוּ וְאִין שׁוֹפֵךְ עֲדִיף תַּחֲנוּן. בְּנֶאֱמַן בֵּיתְךָ
 אֲשֶׁר עָמַד וְהִרְבָּה חֲנוּן. תִּרְחַם עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר
 נֶאֱמַתָּ בְּשִׁנּוּן. קהל יי יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן:

אל מלך יושב

חסדה לעני כי יעטוף. ולפני יי ישמוך שיחוי.
 נשמוך לסניו שיחנו. וצרותינו לפניו נגיד. כי לא
 בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו.
 ובשועו אליו שמע:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה.

יי צבאורת.

II.

סליחות דמנחה יום כפורים

קצח

אלהינו ואלהי אבותינו

תָּמוּר עֲבוֹדַת מִזִּין. שׁוֹעַת עֲנִי תִּאֲוִין. רְוִיחַתָּנוּ
תִּמְצִיא וְתַסִּיק. קְבִיעַת צָרְכֵינוּ תִּסְפִּיק:
צִמְצוּמוֹ תְּרוּיחַ בְּנִקְיוֹת. פְּדֵהוּ מִדְּקִדּוּקֵינוּ
עֲנִיּוֹת. עֲלֵבוֹנוֹ וְצַרְתּוֹ דְּאֲבוֹנוֹ. סְלִיחָה מִצֵּא
לְעוֹנוֹ: נוֹדוּ וְטִלְטוּל צַעֲדוֹ. מְכַפְּרִים יְהִי
בְּעֵדוֹ. לְבַעֲבוֹר הַמְּקַדֵּשׁ חָרַב. כִּפְּרַת דְּבָרֵינוּ
מִקְרֵב: יַעַן חֲטָאתוֹ וְעוֹלָתוֹ. שׁוֹרְדוֹ מִלְּבַפֵּר
מְעִילָתוֹ. חֲשׂוֹב בְּכִיוֹ וְאֲנַחְתּוֹ. זָכַר נִסְכּוֹ
וּמִנְחָתוֹ: וְדִי תֹאמַר לְיִסּוּרֵינוּ. הִעֲבִיטֵנוּ דִּי
מִחֲסוּרֵינוּ. בְּלֵי דִלּוֹת מְנִיפָה. גְּמָרָה עֲשִׂירִית
דְּהַאִיפָה: בְּמִנְחַת אֲבִיוֹנָךְ תִּתְּנָה. אֵל תִּשְׁקֵץ
וְתִבְנֶה. מִבְּטָאוֹ אֵלֶיךָ יִשְׁפַר. רַם אֲשַׁכּוּל
הַכּוֹפֵר: אֵל סֹלֵךְ

אנא יי אלהי חשמים תכון תסלתנו קסרת לפניך:
ותוציא כאור צדקנו ומשפטינו אמרינו האוינה יי
בינה הניננו בקראנו עננו אלהי צדקנו:
רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה.
יי צבאות:

אלהינו ואלהי אבותינו

חיו משאת כפי מנחת ערב רצה נא בכושך.
תכון תפלתתי קטורת לפניה בתום
וביושר. בקראי ענני צורי היום ופנה:

קהל בְּאֶשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּנְחָה:
 הֵן רִיחַ נִיחֻחַ אֲמַרִי כִּי לְפָנֶיךָ צוּר עֹלָמִים.
 חֲלָבֵי וְדָמֵי הַנִּמְעָט בְּצוּמֵי תְמוֹר חֲלָבִים
 וְדָמִים. קִבֵּל הַגִּיּוֹן לִבִּי אֲשֶׁר עָרַכְתִּי זֶה
 עֲשֶׂרַת הַיָּמִים. קהל בַּחֲטָאת וּבְאֲשָׁם וּבַמִּנְחָה.
 הֵן דְּרוֹשׁ גָּא בְיוֹם זֶה דוֹרְשִׁיךָ וְהַדְרִישׁ לָהֶם
 בְּגִיב שְׂפָתַיִם. שְׁעָה לְמַעַמְדֵם וּמְהֵרָם בְּכֶסֶף
 מְזֻקָּק שְׂבָעֲתִים. וְרִצָּה שִׂיחָתָם כְּשֶׁה אַחֲרַת
 מִן הַצֹּאן מִן הַמֵּאֲתִיב. קהל מִמִּשְׁקַה יִשְׂרָאֵל
 לַמִּנְחָה: הֵן כְּלִיל וְעוֹלָה תִּהְיֶנְתִּי תַחֲשִׁיב
 וּמִשְׁטִינִי רִיב תָּרִיב. וְתוֹצִיא כְּאוֹר צְדָקָי
 מִרָם יִבֵּא הַיִּשְׁמֶשׁ וְיַעֲרִיב שְׁפָךְ כַּמִּים לְבוֹ
 בַתְּפִלְתוֹ כֹּל אִישׁ. קהל וְהַקְרִיב הַמִּקְרִיב
 קָרְבָּנוֹ לִי מִנְחָה: הֵן יִשְׁרוּן עֲמֶךָ יִשִּׁיר חֲסִדֶךָ
 בְּטוֹב לִקְחָת. הֵטָה אֱלֹהֵי אֲזִנָּה וְיִשְׁמַע וְעִינָה
 פִּתְחָה: וְרֵאֵה כִּי טוֹב מִסְתוּפָה בְּשַׁעֲרֵי רַחֲמֶיךָ
 קהל וַיִּקְחֶה. מִן הַבָּא בְיָדוֹ מִנְחָה: הֵן בְּרוֹב
 רַחֲמֶיךָ אֲמַרִי הַאֲזִינָה יְיָ הַגִּינִי בִינָה. אִם גָּא
 מְצִאתִי הֵן בְּעִינֶיךָ אֱלֹהֵי קָדָם מְעוֹנָה. וְלִקְחָת
 מִיָּדִי מִנְחָתִי אֲשֶׁר חִבַּאתִי לָךְ בַּתְּחִנָּה.
 קהל וַיְהִי בַעֲלֹת הַמִּנְחָה: הֵן שְׂדֵי לֹא מְצִאנֶנְךָ
 שְׂגִיָא כֹחַ לְעֲדָה מִקְדָּם קִנִּיתִי. אַחַד הַפְּרָבָה

וְאַחַד הַמַּמְעִיט בְּיָשׁוּבוֹ גִּפְשׁוֹ רָצִיתָ. אֵף יִבּוֹן
 לְבוֹ לְפָנֶיךָ בְּמִנְחָתוֹ בְּעֵרַת הַקָּרִיב אוֹתָהּ.
 קהל וְזֹאת תּוֹרַת הַמִּנְחָה: חזן בְּהֵיוֹת מִזְבְּחִי
 וּמִקְדָּשִׁי עַל מְכוּנֹו וְגִבּוּלוֹ. הָיָה מְכַפְּרִים
 עָלֵינוּ בְּשִׁעִירִים הָעוֹלִים לְגוֹרְלוֹ. וְעַתָּה
 בְּאַשְׁמֹתֵנוּ לֹו חָפֵץ יְיָ לְהַמִּיתֵנוּ קהל לֹא לָקַח
 מִיָּדֵנוּ עוֹלָה וּמִנְחָה. חזן תַּחֲנוּנִים יְדַבֵּר עִמָּךָ
 יִבְקֹשׁ סְלִיחָה בְּלֵב מַר. הֵנוּ מִתְּיָצֵב עַל מְצוֹר
 וְעוֹמֵד עַל מִשְׁמַר. מִחֲלָה סָנִיף לְעַת מְנַתַּת
 עָרֵב וּמִצָּפָה כּוֹסֵר קהל כִּי אָמַר. אֲכַפְּרָה פָּנָיו
 בְּמִנְחָה: חזן יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ בְּנֵה וְעָרִיךָ
 מִקְצָה. אֲסוּרִים רְצוּצִים פֶּתַח וְלַחֲפָשִׁי הוֹצֵא.
 וְעָרְבָה לִי מִנְחָתָם בְּיָמֵי עוֹלָם וְתָשׁוּב
 וְתִרְצָה. קהל עוֹד פְּנוֹת אֵל הַמִּנְחָה: חזן נְדָחֵי
 יִשְׂרָאֵל וְנִפְּוּצוֹת יְהוּדָה לְקַבֵּץ עוֹד יְדָךְ שְׁנִית
 תּוֹסֵף. בְּרוּעָה עָדְרוּ יָרְעֵם בְּגוּה מוֹב תִּאֶסֶף.
 וַיֵּשֶׁב מִצְרָף וּמָהָר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּזָהָב
 וּכְכֶסֶף: קהל וְהָיָה לִי מִגִּישֵׁי מִנְחָה:

אל מלך יושב

אלהינו בושנו במעשינו ונכלמנו בעוננו. אלהינו
 בושנו ונכלמנו להרים אלהינו פנינו אליך. אין לנו
 פה להשיב ולא מצח להרים ראש:

רחמ'ך רבי'ם אל תבאי כרחם אבי ליי הישועה יי צבאות

סליחות דמנחה יום כפורים רא

אֱלֹהֵי בְּשׂוּר עֲמִיד מִפְּחָדָה סָמַר. וּמֵאֵז עֲלוֹת
הַשָּׁחַר יַעֲמֹד עַל מִשְׁמַר. עַד יַעַת מִנְחָת
עָרַב. כִּי אָמַר אַכְפָּרָה פָּנָיו בְּמִנְחָה:
לְהַקְשִׁיב לְמַסְמִינֵנוּ מֵאֵן תְּמַאֵן. סְאוֹנוּ בְּרַעֲשׁ
אֵל נָא תְהִי סוֹאֵן. וְאִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר הֲלֹא
רַבּוּ. מֵאֵין עוֹד פְּנוֹת אֶל הַמִּנְחָה: יִשְׂרָאֵל
עֲמִיד בְּהַ מְאֵמִין. אִם בְּשִׁמְאֵל דְּחִיתוּ קְרִבְהוּ
בִּימִין. בָּא לְשַׁחַר פְּנִיָּה. וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְּיָדוֹ
מִנְחָה: עוֹרְכֵי שׁוֹעַ מִשְׁלָמֵי פָרִים שִׁפְתוֹתָם.
רָצָה וְהִשְׁלַף בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל הַטְּאֵתָם.
יַעֲרַב לְפָנֶיךָ שִׁיחָתָם וְרִנָּתָם. בְּחִטָּאת וּבְעוֹלָה
וּבְמִנְחָה: זָכַר פֶּר פָּנִים וְשִׁעִיר פָּנִים וְחִצּוֹן.
יְהִי נָא אֲמַרֵּנוּ לְפָנֶיךָ לְרָצוֹן. וְתַעֲרַב
מִנְחָתֵנוּ בְּשֵׁה אַחַת מִן הַצֹּאן מִן הַטְּאֵתָם.
מִשְׁשָׁקָה יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה: רֵאֵה כִּי אֲזַלְת
יָד וַיּוֹשְׁבֵי מְרוֹם שָׁחוּ. פִּסּוּ אֲמוֹנִים וּבְכֵן
לָקְחוּ. כְּבֹד פֶּה וְעַרְל שִׁפָּה. וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּיָדוֹ מִנְחָה: בָּרַר נִיב שִׁפְתֵי כְּשַׁחַר
פְּרוֹם. עֲנֵנִי וּרְפֵא מִזְּבַחַה הַהָרוֹם. חֲלַקְת
לִישׁוֹנֵי תַעֲרַב בְּשִׁטְמֵן לְרוֹם. אֶת הָעוֹלָה וְאֶת
הַמִּנְחָה. בֵּית תְּפִלָּתָם מְקוֹם צְקוֹן לְחַשֵּׁם.
תִּשׁוּב קְבִמְקוֹם אִשָּׁר יִבְשְׁלוּ שֵׁם הַכְּהֻנִּים

סליחות למנחה יום כפורים רב

את החטאת ואת האשם. ואשר יאפו את
המנחה: יצוה יי חסדו קוממיות השיבני
לנוי. לפאר מקום מקדשי לחדש הבר זיוי
וישב מצרה וטהר את בני לוי. והיו לוי

מגישו מנחה: אל מלך

אבינו מלכנו הננו ועננו כי אין בנו מעשים. צדקה
עשה עמנו למען שמך. אל תבוא במשפט עמנו.
כי לא יצדק לפניך כל חי. למען יחלצון ידידיך
הושיעה ימינך ועננו:

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. לוי הישועה.
יי צבאות:

אבינו מלך אנקת עמך ישראל ושועתו.
ראה מפרום להסכין תהנתו. בשוי
הגיונו יערב במנחת קדמתו. וישע יי אל
הכל ואל מנחתו: אבינו מלך גמול הסדה
להולך שחוח. ראה שפלותו ותחליף כח
דמו וחלבו חשוב בקרבן נח. וירח יי את
ריח הניחוח: אבינו מלך תעלה הנוד
לארצות מעני. ראה חהולכים ומכבידים
עול אביוני. וזכור שמת זרעו כעפר במניני.
ויבן שם מזבח לוי: אבינו מלך זרעו דנת
במלכיות לעמול. ראה בקקום והשחיתום
ומי יחמול. תקותיה שמר זכרה וחסד גמול.

בַּעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה נִמּוֹל: אָבִינוּ מֶלֶךְ מִהַר
 הוֹסִיף גְּלַחְצִים. רָאָה רִוּדִים בָּהֶם עוֹשֵׂי
 שְׁקוּצִים. יַעַן יַחֲדוּ עֶקֶד כְּתַמִּידִים קְרוּצִים
 וַיִּשֶׂם אוֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֵצִים: אָבִינוּ
 מֶלֶךְ כִּפֵּר וְהֶעֱבֵר זָרוֹן וּמַעִילָה. רָאָה חָרַב
 בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְחֶסְרֵנוּ הַמְּלָה. לָךְ עֵינֵינוּ לְכַפֶּרֶת
 תְּלוּלָה. וַיִּקַּח אֶת הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֵלָה. אָבִינוּ
 מֶלֶךְ מָנַע מֵעַמְּךָ חָרוֹן מַלְּהַבְעִיתוֹ. רָאָה סְכוּם
 נִסְכָּיו בְּשָׁנוֹת גְּלוּתוֹ. נָסַף אִישׁ תָּם לְהַמְתִּיק
 עֲבוֹדָתוֹ. וַיִּצַּב יַעֲקֹב מִצְבָּה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
 דִּבֶּר אֵתוֹ: אָבִינוּ מֶלֶךְ סָבַל עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
 לְהִרְחֹק. רָאָה רוּי עַמְּךָ שֶׁעָבַד וְדוּחַק. עֲקַב
 בְּכוֹרֶךָ חֲקוּק בְּכַפֵּא שַׁחַק. וַיִּזְבַּח זְבָחִים
 לְאֱלֹהֵי אָבִיו וַיִּצְחַק: אָבִינוּ מֶלֶךְ פָּדַנו מִשַּׁחַת
 וּמִזַּעַם. רָאָה אֲבָד וְגָדַח בְּרוּחַ נִפְעָם. צַחַן
 מִהַר בְּיוֹם לְבִהֵן הוֹנְעָם. וַיִּקְרַב אֶת קָרְבַּן
 הָעַם: אָבִינוּ מֶלֶךְ קִבֵּץ גִּדְּחֵי עַמְּךָ מִטְּבִיעֶתָם.
 רָאָה יוֹשְׁבֵי שְׁלוֹהַ בְּשַׁחַץ מִיָּרְתָם. רַחוּמֵיךָ
 חָטָא מִכָּל טְמֵאוֹתָם. וְנָשָׂא הַשְּׁעִיר עָלָיו אֶת
 כָּל עֲוֹנוֹתָם. אָבִינוּ מֶלֶךְ שָׁעָה מִן־חֲדִיקָה בְּלִבָּם
 וּבְפִיהֶם. רָאָה חֲנוּן וְצוּם מִפָּסַם וְעוֹלָלֵיהֶם.
 תִּקְבַּל בְּזִבְחֵי הַיּוֹם וְחַטָּאת כְּפָרִיהֶם. וְעוֹלֹת

הַתְּמִיד וּמִנְחָתָם וְנִסְבִּיהֶם : אָבִינוּ מֶלֶךְ מָנַע
 מִנִּפְחָה וְעוֹנֵי וּמַחְלוֹת. רָאָה זְרוֹיִם וְשִׁבוּיִם
 בְּאַרְצוֹת וּגְבוּלוֹת. שִׁפַּע רַחֲמֶיךָ כְּאֵז בְּיַד
 סוּדָר תְּהַלּוֹת. וַיִּבֶן שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיַּעַל
 עֹלוֹת : אָבִינוּ מֶלֶךְ הָשִׁב גָּקָם לְצָרֶיךָ עֹבְדֵי
 אֱלִילוֹת : רָאָה קְדוֹשׁ מְעִידֶיךָ הַנְּשַׁחֲתִים
 לְשִׁאֵיֹת. בָּךְ גִּדְּבָקוּ יַחַד וּכְבוֹדֶךָ הוֹדִיעוּ
 לְמַלְכֵיֹת. יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיֹּת : אָבִינוּ מֶלֶךְ
 מְלַכּוֹתֶיךָ חֲדָשׁ וּכְנִס גְּלוֹת. רָאָה שׁוֹמְמָה
 לְכָבוֹד בָּהּ לְהֵיוֹת. הִכָּל שְׁכֵלֵל לְעַבְדֶּיךָ
 בְּעִלְיוֹת. כִּי־מִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיֹת :

אל מלך יושב

זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים
 לא תבוזה. יודוך עמים אלהים. יודוך עמים כ"ם.
 יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך. יי צורנו
 ונואלנו :

החמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה.
 יי צבאות.

אלהינו ואלהי אבותינו

מעֲתָךְ תִּהְיֶה לִּי שׁוֹמֵעַ עֲתִירָה וְשׁוֹעָה. וּבָךְ
 תִּקְוֹתִי לְהַעֲבִיר מֵעֵשֶׂה הָרָעָה. בְּרַחֲמֶיךָ
 תִּשְׁפּוֹט עִם חֲנּוּךְ. בְּתִשְׁעָה לְחֹדֶשׁ בְּעָרֵב
 מֵעָרֵב עַד עָרֵב : עָרֵב רִגֵּשׁ אַרְבַּע תְּפִלֹּת

שְׁעָה וְהִטָּה אֲזָנָהּ. וְצָדֵק נִחְלַק עָלָיו מִ-
 זְכוּר וּפְקַח עֵינֶיהָ. תִּכּוֹן תִּפְלְתִי קְשׁוּרֹת
 לְפָנֶיהָ. מִשָּׂאת פִּי מִנְחַת עָרֵב: עָרֵב דֵּינִי
 יוֹצִיא כְּאוֹר יוֹשֵׁב בְּשַׁחַק. שְׂמֵצָה וּנְאֻצָּה
 הָסֵר וְתִזְרֶה בְּשַׁחַק. וְתִרְצֶה שִׁיחֲתִי בַיּוֹם
 וַיֵּצֵא יִצְחָק. לְשׁוּחַ בְּשָׂדֵה לִפְנוֹת עָרֵב: עָרֵב
 כָּמָה לָךְ בְּיִשְׂרָאֵל וְלִבִּי לְהִלָּךְ קָדָם. וְלִקְרֹאת
 חֲסִדֶיךָ בְּצוּמוֹ יֵצֵא וְלֹא רָדָם. בַּיּוֹמוֹ תִּתֵּן
 שִׁבְרוֹ וַיֵּצֵא אָדָם. לְפַעֲלוֹ וּלְעִבּוֹדָתוֹ עֵדֵי עָרֵב:
 עָרֵב יוֹם וְאִישׁוֹן לִילָה גִשָּׁא עֲמָה עֵינָיו וְנַחֲחִי.
 פְּגִיעָתוֹ בְּפִגְיַעַת תִּמָּה כִּבֵּל וְרָפָא הַמַּחֲחִי.
 כָּבֵא הַשֶּׁמֶשׁ זְרוּק עָלָיו מֵיִם מְהוֹרִים וְרַחֲחִי.
 בַּמַּיִם וְטָהַר בְּעָרֵב: עָרֵב הָיָה כִּטְל לְיִשְׂרָאֵל
 וַיִּמְרַח בְּשׁוֹשְׁנָהּ. וְרָאָה צוּמוֹ אֲשֶׁר צָם וּנְפִשׁוֹ
 עָנָה. חֲתוּם אוֹתוֹ בְּסִפְרֵי הַחַיִּים כִּי פָנָה. הַיּוֹם
 כִּי יִגְמֹו צִלְלִי עָרֵב: עָרֵב סְלִיחוֹתֶיךָ מִקְּוֶה
 וּבְרַחֲמֶיךָ יוֹנְעִים. תִּנָּה לוֹ תִקְוֹתוֹ וְהַעֲבֵר רָשָׁע
 וְזָעַם. אֲתָה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת וְכָל הָעָם.
 נִצַּב עֲלֶיךָ מִן בּוֹקֵר עַד עָרֵב: עָרֵב וּבּוֹקֵר
 וְצַהֲרִים אֲשִׁיחַ לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן מְעוֹנִי. רַחֲשִׁי
 וְלַחֲשִׁי יַעֲרֵב בְּקְשׁוּרֹת נִקְטֵר לְפָנִים וּלְפָנֶי.
 עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וַיִּוָּדַע לִי. לֹא יוֹם

וְלֹא לַיְלָה וְהָיָה לַעֲתָ עָרֵב : עָרֵב נִיב שְׁפָתַי
 רָצָה וּמָרָם אֶקְרָא תְּהִי גִמְצָא . לְעֹנֹת
 וּלְפָנֹת עָרֵב הָיָה וְעָלָה מִן הַרְחֵצָה . שְׁעַר
 סְלִיחָה פָּתַח לָנוּ וְנִקֵּי וְצַדִּיק יֵצֵא . וְהַשְׁעַר
 לֹא יִסְגֵר עַד הָעָרֵב : אֵל מֶלֶךְ

אנא האל הגדול הנכבד והנורא שומר חברית
 וזיחסר לאוהביו ולשומרי מצותיו. תהי נא אונך
 קשבת ועיניך סתוחות לשמוע אל תסלת עבדך
 ועמך ישראל :

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אבי. ליי הישועה.
 יי צבאות :

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲנָא הוֹאֵל סְלוּחַ לְעַבְדֶּיךָ . בָּאִים בְּכַסִּיפֵת
 רֹאשׁ עֲדֶיךָ . גְּאָה חֲלָצִים מִתְגַּרֵת יָדֶךָ .
 דְּבוּבָם שְׁעָה כְּעֹלֶת מוֹקְדֶיךָ : הִנֵּם אָבוֹת
 וּבָנִים בְּנִטְוֵי גְרוֹן . וּמְרָבִים תְּחִנָּה וְסֶלֶל
 לְשִׁבְךָ חָרוֹן . זְכָרָה לָנוּ חֶסֶד אֲמוּנֵי חָרוֹן
 חַיִּים מְצֹא בְּעַדִּם מְחִילָה וַיִּתְרוֹן : מִנְּךָ
 שִׁמְצַתְנוּ בְּמָה יִתְכַפֵּר . יַחַד מִגִּישׁ וְנִגְשׁ פָּסוּ
 מִלְכַּפֵּר . עֲבִיר כַּח פְּנֹתֶיךָ לְתַתּוֹם סָפֵר .
 לְבָרִית הַבֵּט וְאֵל תִּסָּר : מִרְאִית פָּנִים בּוֹשְׁנוּ
 לְהָרִים . נִטְשָׁנוּ אֲרָחוֹת יוֹשֵׁר וְנִעְשִׂינוּ
 סוֹדְרִים . שְׁמָנוּ כְּעֵב מַחְסָנוּ וּבִשְׁקָר נִסְתָּרִים .

עֲוֹנוֹנוּ גָּבְרוּ עַד שְׁמֵי אַיִרִים : פְּגִיעָה בְּכֵן
 חֲקֵנוּ לְהָשִׁיב חַרְוֹנָה. צְפוֹנוֹת וּגְלוֹיוֹת
 לְהַתְּהוֹת לְפָנֶיךָ. קוֹלְנוּ שְׁמָעָה מִשְׁמֵי מְעוֹנָה.
 רָם. בְּשׁוֹבוֹת תְּהִיֵּינָה אֲזִנָּה : שְׁמוֹר לָנוּ
 הַבְּרִית וְהַחֶסֶד. שְׂרֵי הַנְּקָרָא רַב חֶסֶד
 תִּגְמֹל לְמַעַנְךָ עֲמָנוּ חֶסֶד. תַּחַת כִּי עֲמָה
 הַסְּלִיחָה וְהַחֶסֶד : אל מלך

תפלה לעני כי יעטוף. ולפני יי ישפוך שיהו.
 נשפוך לפניו שיחנו. וצרותינו לפניו נגיד. שובה
 ישראל עד יי אלהיך כי כשלת בעוניך :

דחטיך רבים אל תבאי כרחם אבי ליי הישועה יי צמאנת

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲשַׁפּוּךָ שִׁיחֵי לְפָנֶיךָ צוּרֵי. בְּלֵב גִּישׁוֹר וְלֹא
 בְּאוֹלָם בְּרִיא. גַּם צָרְתִי אֲגִיד וְצַעְרֵי :
 בְּעַד פְּשָׁעֵי לְפָנֶיךָ אוֹדָה. גַּם חַטָּאת עֲפִי
 אֶתְוֹדָה. דָּגוּל רַחֲמֵינוּ כְּעוֹזֵב וּמוֹדָה : גּוֹפְנוּ
 מִרְעִיד וּנְפִשְׁנוּ נִבְהָלָה. הוֹאֲגִים עַל חַטָּאתָה
 כִּי גָדְלָה. הִנְנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִשְׁמָה גְדוֹלָה :
 דִּבְרָנוּ עוֹשֵׁק וְסָרָה. הִלְכְנוּ אוֹרַח לֹא יִשְׁרָה.
 וְקַלְקַלְנוּ דֶּרֶךְ בְּקָלָה בִּבְרָה : הֵן עֲוֹנוֹנוּ מִנוּ
 מְאֹד גָּבְרוּ. וְכָבְדוּ כְּמִשְׂא כְּבֹד לְרֵאשִׁינוּ
 עָבְרוּ. זָנְחוּנוּ מִצֹּתֶיךָ אֲשֶׁר נִבְחָרוּ : וּבִמָּה
 נִבְדָּמָה אֵל פְּבִיר. זְדוֹנוֹת לְכַפֵּר וּשְׁגָנוֹת

לְהַעֲבִיר חַטָּא לְהַרְחֵק וְחֶסֶד לְהַגְבִּיר :
 זְבָחִים וּמִנְחֹת מִסֻּלָּקִים. חַטָּאוֹת וְאַשְׁמוֹת
 נַפְסֹקִים. טִפֵּי דָמַיִם לְכַפֵּר לֹא נִזְרְקִים : חָרֵב
 בֵּית קֹדֶשְׁךָ. מְבַעֵי שְׁעָרֵי מִקְדָּשְׁךָ. יֹשְׁבֵה בְּדָד
 עִיר קְדוֹשֶׁיךָ : מְבַחֶת וְשֹׁלֶחֶת מֵעַל פְּנֵיךָ.
 יֵצְאוּ דְחוּפִים מִלְּפָנֶיךָ. כְּתָנִים מִקְרִיבֵי קָרְבָּנֶךָ
 יִזְמְנוּ לִבָּנוּ וְרוּחֵנוּ לְשִׁבְרָה. כִּי זְבַחֶיךָ רוּחַ
 נְשֻׁבָּה. לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְבָה לֹא תִבְזֶה נוֹרָא :
 כְּוִנָּנוּ לִבָּנוּ לְצַר הַתְּשׁוּבָה. לְקַחְנוּ דְבָרִים
 עֲדִיף לְשׁוּבָה. מִבְּטָא שִׁפְתֵינוּ יִשְׁלַם פְּרִים
 נִדְבָה : לְפָנֶיךָ עֲמַדְנוּ צְמֵאִים וְרַעֲבִים.
 מִמַּעֲטִים בְּצוּם דָּמַיִם וְחִלָּבִים. גָּא רַצִּים כָּעַל
 מִזְבְּחֶךָ קָרְבִים : מִמַּעֲמְקֵי הַלֵּב קָרְאֵנוּךָ אֵלֵינוּ
 זֶה. נָא זֹר תִּפְלָתֵינוּ לֹא תִבְזֶה. סֵלַח נָא לְעוֹן
 הָעַם הַזֶּה : נוֹאֲצִינוּ אִם מִקְטָרְגִים וְנוֹאֲמִים.
 סִינְגוֹרִים אִם שׁוֹתְקִים וְדוֹמְמִים. עֲמוֹד מִכֶּסֶף
 הַדִּין וְשֵׁב עַל כֶּסֶף רַחֲמִים : סְלִיחוֹתֶיךָ
 הַרְבֵּה וְהַפְּרָם. עֲוֹנוֹתֵינוּ מִיָּחָה וּפְזָרָם. פִּשְׁעֵנוּ
 אֶתְּךָ תִּכְפֹּר : עֲפָף אָנוּ מִנֶּת הַלְקָף. פְּגָה
 נָא מִכָּל עֲסָקֶיךָ. צֵא כְּנִבּוֹר לִישַׁע חֲשׁוֹקֶיךָ :
 פְּוֹרִים לְאַרְבַּע רוּחוֹת : צוֹעֲקִים וּמִתְאַנְחִים
 אֲנָחוֹת. קוֹבְלִים עַל צָרוֹת הַמִּתְוַחֲזוֹת : צָרוֹת

רבות ומצוקות. קרובות ובאות ודוחקות.
 ראשנות פקודות ושניות דוכקות: קולנו
 שמעה בחסדך. זכור רחמיך וחסדיך. שומר
 הברית והחסד לעבדיך: ריבה ריבנו ונאלנו
 שבעתים השב לחק מענינו. תרדוף באף
 ותשמידם מחוללנו: שנת שלומים לריב
 ציון. תקרא אל אלהים עליון. גאים תכניע
 בחורב בציון: תושיע ציון ותנסדה. גם
 תבנה ערי יהודה. רחם יושבת שכולה
 ונלמודה: שבות אהלי יעקב השב.
 מיטכנותיו תרחם ותישב. בנה שלום עמך
 הושב: יה אליה גלית את ריבי. ודברתי
 עד הנה שיחי וכאבי. אמרי האזינה יי בינה
 גיבי: ידעת שלש עשרה מדות לנאמנה.
 הבטחתו שאין חוזרות ריקם מלפניה.
 דברה יאמן נא לבניה: זעקתינו שערה
 מסעונה. ביטה בענוי בניה. ואל תשיבנו
 ריקם מלפניה: דרשנוה בחין ושועה. יה
 תרצה לנו בזו השעה. תחנונינו יי שמעה:

אל מלך יושב

אורח חיים סן תסלם. נעו מעגלותיה לא תדע.
 יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך. עורנו

מעב יי עשה שמים וארץ. חננו יי חננו כי רב
שבענו בוז:

רחמיק רבים. אל תבא. כרחם אבי. לוי הישועה.
יי צבאות:

אלהינו ואלהי אבותינו

אזרח צדקה ועלמות נחית דברה. אמיץ
להעצים. עשות רצונה גדברה. ברנו
רחם תזכר יחלתנו סברה. במשפט אל
תבא ותאחז דברה: גזר גמר ובינוני נגדה
מתוח. גול אליה פונת שער פתוח. דורשי
קרבתה בלב קרוע ורתוח. הינם הצהר
צדק קבל פנתוח: הן כביר ושגיא פח:
הננו אתאנו לה לקדם נוכחה. ואתה רחום
מסביר קבל בורחיה. ומי כמוה מורה חטאים
אורחיה: זכיתי לבי מי בעל דברים. זך
זוכה ומזכה לחטא גברים. חובות חבילות
וגדשים מקל עברים. חסד וגדל לרפאות
מוטת שברים: טיה העיקר סרוח ומתוכו
מתליע. טנה תבלין שאור שבעיסה מבליע.
יוקש למישור ועון וחטא להקליע. יקר
לזלזל בכל תושיה להגליע: כישל הנדון
וזנחו פרקליטי יושר. קבוש כמוס גזר
מלשבת העושר. למורה אין להביא חטא.

לְבֵן רַב הַסֶּגֶר וְאֲמִיץ הַקֶּשֶׁר. מֵעַת הַיּוֹם
 הַתְּמִיד עֹלֶת זְבָחֶיךָ. מִבִּיבֵי לֵב מִנְחָה
 וְנִיחוּחִים מִשְׁמֹחֶיךָ. נְזוּפִים בְּרִיא אֹלָם
 מִשְׁמוּשׁ שְׂבָחֶיךָ. נִשְׁבְּרוּ מְהֵרָה הַוּכָשָׁרוֹ
 בְּקֹדְשֵׁי זְבָחֶיךָ: סֶלְקוּ סַנְגִּירֵי עֲמֶיךָ דוֹרְשָׁם
 וְקִרְוָבָם. סְמוּכָם לְעַד קְרוּבֶיךָ בְּהַ קְרָבָם.
 עֲשׂוּקִים כִּי הֵמָּה בְּגוֹפָם וּמְעַרְבָם. עֲרֵבֵת
 טוֹב וְהַצְלָה הַיּוֹת עֲרָבָם: פְּנַע שִׁיחַ מֵעַמֶּד
 אֲוִמְנִית בְּדַמְנִית. פִּי תוֹלַעַת יַעֲקֹב תַּחַת
 אֲדַמְנִית. צַעֲקֵתָנוּ שְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה מִשׁוּב
 רֵיָּגִית. צוֹרַחַת קוֹל עֲרֵב יוֹנָה שְׁתַּקְנִית:
 קוֹמְמִיּוֹת קָדָם הַלְבֵנוּ וְעַתָּה קְדוֹרְנִית. קָרַן
 נְבוֹאָה וּמַלְבוֹת לְיוֹנָה וְאַהֲרֹנִית. רוּמָם
 צְדָקָתָם וּזְכָר בְּרִית רֵאשִׁינִית. רֵאשִׁינִית גְּדֻלָּתָ
 וְגִדּוּלֵיָהּ מִנִּין אַחֲזֹרְנִית: שׁוּבָה וְאַנִּי עַד פִּיסָתָ
 תִּשׁוּבְתָנוּ. שִׁבְּךָ בְּעֶסֶךָ הַשִּׁיבָנוּ וְשׁוּב שְׁבִיתָנוּ.
 תִּשׁוּב תִּרְחַמְנוּ וְתִכְבוֹשׁ הַוּבוֹתֵינוּ. תַּתֵּן אֲמָת
 לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבְוֹתֵינוּ: שְׁמְרָה יְדֵל שְׁפָתֵינוּ וּבְקִרְבָנוּ
 תִּשְׁכּוֹן. לְמַקְדָּשׁ מְעַט חָשׁוּב בְּמַחֲוִבָנוּ מִשְׁכּוֹן
 מְקַטֵּר וּמְנִישׁ מִנְחָה וְקַמְזֹרֶת מִתְכוּן. הָעֲרֵב
 נָא תִפְלֵתָנוּ וְלִפְנֵיךָ תִכּוֹן: אֵל סֵלֶךְ

פוחין הארון

פזון

לך יי הצדקה תלבושת. כי אמת עשית ולנו
 הבושת. ואנחנו הרשענו ובפינו ארשת
 נואלנו חטאנו נא לנו אל תשח: תעינו אחר
 יצר. תעתענו דין יוצר. שלוח לא עוצר.
 שחר וערב נוצר נואלנו: רצנו רוע הרגל.
 רשענו צדק מעגל. קשרנו אהב הרגל.
 קלקלנו קטט גלגל נואלנו: צרפנו מקור
 רטוב. צמאון לא קורטוב. פצנו רע לטוב
 פרקנו עול מלחטוב נואלנו: על עסק
 בעורים. עזבנו אלוף נעורים. סוחים כבן
 סעורים. סגוף עוני וצעורים נואלנו: גחנו
 במרד ובמעל. נואשנו ישע ממעל. מרינו
 מאם וגאל. מדת רחמים געל נואלנו: לא
 בצדק וביושר. לנו נגדה פשר. כח וותרון
 הכשר. בכיר תן לפשר נואלנו: ים שקם
 לגשר. ישראל מקנה כושר. טהרה תזרוק
 ותחשר. טמאה תשליך ותנשר נואלנו:
 חבא חטא ויגרע. חזור אזור מרע. זכיות
 כף חכרע. זרות חזבות מלהפרע נואלנו:
 ואתה הוא פונה. ולא ביזה ועונה. העם עני

סליחות דמנחה יום כפורים ריג

ומענה. היום לטובה תפנה נואלנו: דלת
 ראש דלתה. דופקת היום דלתיה. גלה לה
 גאלתה. וגוננה בגדלתה נואלנו: דרוש
 היום חנם. דגלי רובע מתנם. גישות עדיף
 וחנונם. גמול חסד חנם נואלנו: ברבוע
 תשוב במצוי. במקרא משלש בפצוי. אחר
 גמר מצוי. אכול דצוי ורצוי נואלנו: בלע
 בגד בוגדים. בבוא חמוץ בגדים. אסוף
 אובדים אגודים. אחר אחיהם אגודים:
 נואלנו: שדי שזכן שחקים. שור שנים
 שחוקים. לה לבד לחקים. להוקים בקוקים
 נקוקים נואלנו: מרדמו מרימו מרוקים.
 מהר מחה מחוקים. הברית והתורות הקים.
 הזכר העדות והחקים. נואלנו חשאנו נא לנו

אל תשת: אל מלך

אל תבוא במשפט עמנו. כי לא יצדק לפניך על
 חי. יהי יי אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו
 אל יעזבנו ואל ישנונו יי לאורך ימים. יהי כבוד
 יי לעולם. ישמה יי במעשיו:

סלח נא לעון העם הזה בגדל חסדך
 ובאשר גשאתה לעם הזה ממצרים ועד

הנה ושם נאמר:

קהל ויאמר יי סלחתי כדברך:

עקירה אלהינו ואלהי אבותינו
 אמונים בני מאמינים הנאמנים בבריתך.
 באים לקוד ולכרוע בספי חצרותיך.
 ולעים בתפלה ומתפקקים בכריעה. הופקים
 שערך ואומרים יי שמעה: המקריבים
 מקרובת מנחה רוח נשברה: הפאות רוח
 תחת עולה תמורה. זבח קליל המזבירים
 עקבת מזריה. חלבי אשים בעולת ראיה:
 טעינת עצים אשר על המזבח נעמסה. יקוד
 אש ומאכלת אשר אב נשא. כפיפת ידים
 ורגלים אשר על המערכה נעקדה. להב
 ברזל וקופץ מרוטה וחדה: מאכלת לקוחה
 וצואר לשחיטה פשוט: נתכפה סמיכה
 ולקרץ אב קשומ. שמה האב בזביחתו בעל
 משתה בנו. עלץ הבן בקרבנו בכחתנות
 אפריונו: פעלת צדקתם בניהם בהזכירם
 לפניך. צפון להם תושיתם ובמגינה תגן
 חנוניה. קרני סביבת איל הנאחז בחורשים
 רצה להנתן כופר לעם קדושים. שעת ניחוחו
 ונשבעת לו. תולדותיו להרבות ושער אויביו
 להנחילו. בהר יי יראה ולבניו יהי מחסה.
 נקרא שם המקום הר יי יראה על שם

סליחות דמנחה יום כפורים רטו

הַמַּעֲשֵׂה : יִדְרִיּוּ הַיּוֹם בַּיָּצָר וּבַמְצוֹק בְּעַמְדָם
מְעוֹדֵי מִתְנַיִם וּכְשׂוּלֵי בְרַפִּים וְרַפּוֹת יָדָם.
נֹשְׂאֵי לֶף עֵינַיִם בְּרַר לֵב מֵעַגְס. זְכוֹר רַח
גִּיחוּחַ וְחִזֵּק רַפְיוֹנִים : וּנְפוּצוֹתֵיהֶם תִּכְנַם
וּנְדַחֵיהֶם תִּאַסֶּף. וְאַבְנֵיהֶם תִּבְקֶשׁ וְגִוֵּיהֶם
תִּיָּשֶׁב. וְתוֹשִׁיבֵם בַּטַּח וְתִשְׁכַּנֵּם שְׂאֲנָן בְּהַר
מְרוֹם אֶרְצָה. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם לְעוֹלָם לְבָרְכָה.
הַמֶּלֶךְ יִהְיֶה לָּהֶם לְעַם וְאַתָּה תִּהְיֶה לָּהֶם
לְאֱלֹהִים : אֵל מֶלֶךְ

על גזירת פראג המעטירה. ואומרים אלהים אל
דמי לדמי :

מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך
שוכן שחקים. שמעה תפלתנו יי ושועתנו האזינה
ואל דמעותינו אל תחרשי. העל אלה תתאפק תהשה
ותעננו עד מאוד :

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה.
יי צבאות.

אלהינו ואלהי אבותינו

אֵת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצַאֲתָנוּ. הַיּוֹכֵל אִישׁ
לְסִפּוֹר אֵת אֲשֶׁר קָרָאֲתָנוּ. כָּל זֹאת בְּאֲתָנוּ
וְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ לֹא שִׁבְחָנוּ. אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִים
בְּקָרָא עֲלֵינוּ : בּוֹשָׁנוּ וְנִכְלַמְנוּ מְרוֹב תְּלָאוֹת
וַיְגֹזְנוּת. צָרָה וְחִסְרוֹן לֹא יוֹכֵל לְהַפְנוֹת. יי

לַצָּרָה בְּשַׁעֲתָהּ מֵאֵין עוֹד פְּנוֹת. כִּי נִשְׁכַּחוּ
 הַצָּרוֹת הַרְאִשׁוֹנוֹת: גְּזִירַת הַדִּין פְּגָעָה
 בְּפָרְגָא הַמַּעֲמִירָה. בַּחֲמִשָּׁת אֲלָפִים וּמֵאָה
 וּמֵט שָׁנָה לִיצִירָה. צַדִּיק מִט לִפְנֵי רָשָׁע
 וְנִתְקַלְקְלָה הַשּׁוֹרָה. אִיבָה נִשְׁבַּר מִטָּה עוֹ
 מִקַּל תַּפְאָרָה: דָּמִים בְּדָמִים נִגְעוּ בַחֲזָדָשׁ
 הָאָבִיב. בְּיוֹם אַחֲרוֹן שֶׁל פֶּסַח מוֹעֵד לְנֶאֱלָה
 חָבִיב. וְעַתָּה הִבְרַנִּי צְלִי אִשׁ וּמִצּוֹת הַלְבִיב
 כִּי שָׁמַעְתִּי דַבַּת רַבִּים מְגוֹר מִסְבִּיב: הָהָה
 לִים קָרְאוּ רָשָׁעִים לְהִיּוֹתָם נוֹעֲצִים. בְּנֵי נָבֶל
 בְּלִי שֵׁם נִמְהָרִים וְרָצִים. וְאִישׁ כְּלִי מִשְׁחִיתוֹ
 בִּידוֹ קִשְׁתוֹת וְחֲצִים. וּבִקְרָדָמוֹת בָּאוּ לָהּ
 כְּחוֹמְבֵי עֲצִים: וּמִשְׁעַר לְשַׁעַר עָבְרוּ
 וּבְפָרְצוֹת נִכְנְסוֹת. חֲבִילוֹת חֲבִילוֹת
 מִתְקַבְּצוֹת וְגִיסוֹת. בְּשִׁירֵיהֶם מִתְעַלְסוֹת
 וְשִׁשׁוֹת. דָּם הַנְּקִי לְשִׁפּוֹךְ עַל הָעוֹשֵׁק וְעַל
 הַמְרוֹצָה לַעֲשׂוֹת: זְרִיזִים מִקְדִּימִים לָזְרוּ
 אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ. אִם יָבֵא הָעַם אֶל הַמַּחְנֶה
 הָאֶחָד וְהִקְהוּ. עֲמְדוּ עַל מִשְׁמַרְכָּם שֵׁם
 הַנִּכְבָּד לְקַדְּשׁוֹ. וְאִמְרָתָם זָבַח פֶּסַח הוּא:
 חֲשְׁבוּ לָעֵת עָרֵב לְעֵלוֹת עִם יְגוּדְנוֹ. כִּרְאוֹתוֹ
 יְהוּדֵי בְּעִינָיו יִקְחָנוּ. לְהַסִּיתוּ בְהֶם קוֹדֵם

יִנְסֹנוּ. הָרוּצַח בְּפָנָעוּ בּוֹ הוּא יְמִיתֵנוּ. טְהוֹרִים
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִלְדִים רַבִּים. הַטּוֹ שְׂכָמָם לְסִבּוֹל
 פַּחִים וְשָׂבִים. אִם תּוֹבְעִים אוֹתָם עִמָּהֶם
 לְהַסְכִּים. אוֹמְרִים לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ
 מְכִים: יַחַד הַמְרַבָּה וְהַמְמַעֵיט בְּטַפּוּלִים.
 בֵּין לְבוֹ לַשָּׁמַיִם נַפְשָׁם לְהַשְׁלִים. אָב פָּרִי
 בְּטָנוּ לֹא יִחַמּוֹל יוֹנְקִים וְעוֹלָלִים. יִהְיֶה כָּל
 פָּרִי קוֹדֵשׁ הַלּוּלָיִם: כִּן רַךְ הַלֵּבָב בְּנוֹ
 יִשְׁחַטְנוּ. וְהָאֵם לֹא נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל בְּנָהּ
 לְמַלְטָנוּ: תְּרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ
 אִם זָכָר אִם נְקֵבָה תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ: לְמַנְחָם
 לֹא מִצְאָנוּ בְּנַפּוֹל רֹאשׁ קֹהֵל הַקּוֹדֵשׁ וְנִגְיָדוֹ.
 הָרַב וְאָחִיו הַחֲסִיד וּבְנוֹ יַחֲדוּ. הַנִּמְצָא כְּזֶה
 חָכָם וְתַלְמוּדוֹ בְּיָדוֹ. יִסְפְּדוּ לוֹ הוּא אֲדוֹן וְהוּא
 הוֹדוֹ: וּמִזְרָה זָקֵן וּנְשׂוּא פָּנִים בְּעַמּוֹ. לְבַלְתִּי
 יִתְעוֹלְלוּ בּוֹ גִּזְדָּרוֹ בְּעֲצָמוֹ לְשַׁחֹט אֶת בְּנָיו
 וּבְנֵי בֵיתוֹ עִמּוֹ. אַף לְזֹאת יִחַרַד לִבִּי וַיִּתַּר
 מִמְּקוֹמוֹ: נַפְשִׁי תֵאָבֵל עַל אֲנָשֵׁי שֵׁם בְּקוֹאִים
 בְּמִקְרָא וּבַהֲגָדָה. וְעַל רָאשִׁים וְחֹזְגֵי וּפְרָגִים
 הַעֲדָה. וְעַל כָּל יוֹדְעֵי סֵפֶר הַגּוֹנִים וּבַעֲלֵי
 מִדָּה. אֶת אֱלֹה תִקַּח מִיָּדִי בְּעִבּוֹר תִּהְיֶה לִּי
 לְעֲדָה: סְמוּבִים לְכַנְסֵת הַיִּשְׁנָה הֵם וּבְנֵי

ביתם. כל אלה חִבְרוּ לְבֵית תְּפִלָּתָם: שָׁם
 תֹּאכְלִים חֶרֶב אִשׁ שִׁרְפָתָם. וּזְבָחוּ וּזְבָחֵי
 שְׁלָמִים לַיהוָה אֹתָם: עוֹד נִגַע אֶחָד אָבִי אֲבוֹת
 הַשְּׂמָאוֹת. אֲשֶׁר עָשׂוּ עִם הַלְדִים הַנְּאִים
 וְהַנְּאוֹת. עַד מָתִי יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת. בְּנִיָּה
 וּבְנוֹתֶיךָ נִתְּנִים לְעַם אַחֵר וְעִנְיֶיךָ רוֹאוֹת:
 פָּרְצוּ בְּבֵיתִי הַתְּפִלָּה הַיְשָׁנָה וְהַחֲדָשָׁה. אֲזַעַק
 מִרְהָ קוֹל עֲנוֹת חֲלוּשָׁה. כִּי זָלוּלוּ שִׁרְפוּ קָרְעוּ
 סִפְרֵי הַקְּדוּשָׁה. תוֹרַה צְוָה לָנוּ מִיְשָׁה מוֹדָשָׁה
 צוֹרְחִים לְמַהֵר שָׁלַל חֵשׁ בּוֹז נְשָׂאוֹ גַּפְשָׁם.
 בּוֹזוּ כֶּסֶף בּוֹזוּ זָהָב וְכָל הַנִּמְצָא שָׁם. הַפִּקֵּר
 הֵם לָנוּ עִם קִנְיָנָם וּרְכוּשָׁם. כָּל מוֹצֵאֵיהֶם
 אֲכָלוּם וְצוֹרְרֵיהֶם אָמְרוּ לֹא נֶאֱשָׂם. קָמִים
 מִהָרֹד לְפִשֵׁט הַחֲלָלִים בְּיַד רָמָה. נֶעְרִינוּ
 וְקִנְיָנוּ מִכִּי חֶרֶב בְּמַלְחָמָה. עֲרוּמִים מְשֻׁלְכִים
 לְבוֹשֶׁת וּלְכַלִּימָה. וְנִפְלָה נִבְלַת הָאָדָם
 כְּדוֹמֵן עַל פְּנֵי הָאָדָמָה: רַבִּים מְאוֹד
 הַחֲלָלִים מְלַנְּקָבִים בְּשִׁמּוֹת. יוֹנֵק עִם אִישׁ
 שִׁיבָה בְּחוּרִים וְעֵלְמוֹת. הֲלֹא הֵם בְּסִפְרֶתְךָ
 אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׂמוֹת: הֲלֹא אֱלֹהִים יַחְקֵר זֹאת
 כִּי הוּא יוֹדֵעַ תְּעֵלּוֹמוֹת. שְׂדֵי אֲמוֹר דִּי לְהַרְוִי
 וְחֲלָלֵי הַעֲצוּמִים. כִּי הָיִינוּ רַק עֲשׂוּק וְרִצּוּן

סליחות דמנחה יום כפורים ר"ט

כָּל הַיָּמִים. לְמַשָּׁל וּלְשִׁנְיָה לְהַעֲמִים. אֶת
הַזּוֹזִים בָּהֶם וְאֶת הָאֲמִים: תּוֹעֲבוֹת עָשׂוּ
וּפָעְלוּ נְאֻצוֹת. לְבַסּוֹת עַל הַרוּגֵי עֲצָמָם
הַתְּנַבְּלוּ עֲצוֹת. לְיִשְׂרָאֵל גּוֹפּוֹת יִשְׂרָאֵלִים עִם
עַם הָאֲרָצוֹת. וְהַתְּעַרְבוּ זֶרַע יִשְׂרָאֵלִים בְּעַמֵּי
הָאֲרָצוֹת: חָרְבוּ בֵּית הַחֶפְזִית מְקוֹם קָבֵר
אֲבוֹתַי. גָּלוּ בּוֹ הַעֲצָמוֹת וְשָׁבְרוּ מִצְבוֹתַי.
נָבְעוּ מִצְפוּנַי וְנִשְׁפְּלוּ רְמוֹתַי. וְנִפְּשִׁי נִבְהָלָה
מְאֹד וְאַתָּה יְיָ עַד מָתַי: זְרוּיִם בְּסִבּוֹת
נְאֻחִים וְנֶאֱנָקִים. בְּצַרְתְּ אַחִיהֶם וּמִצָּרֵיהֶם
נִדְחָקִים. תְּפוֹסִים וּמְעוּנִים וּמְכִים וְנִלְקִים.
הִנֵּה קוֹל שׁוֹעֵת בַּת עַמִּי מֵאֶרֶץ מִדְּחָקִים:
קְרָא אֵלַי יוֹם נְחָמוֹת וְהִתֵּם חֶטָּא וְעוֹלוֹת.
קִבֵּץ נִדְחֵנוּ וַיִּשָּׂר בְּעַרְבָה מְסֻלוֹת. יְעוּדֵי
נְחָמוֹת יִשְׁעֵיהֶן מֵהָר לְהַעֲלוֹת. בִּי קְרוּבָה
יִשׁוּעַתִּי לְבָא וְצִדְקַתִּי לְהַגְלוֹת:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג
בְּחִסְדוֹת מוֹחֵל עוֹנוֹת עַמּוֹ. מְעַבִּיר
רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחִילָה לְחַטָּאִים
וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל
בָּשָׂר וְרוּחַ: לֹא כָרַעְתָּם תִּגְמוּל. אֵל הַזְּרִית

סליחות דמנחה יום כפורים רב
 לנו לומר (מדות) שלש עשרה. וזכר לנו
 היום ברית שלש עשרה. כהודעת לעניו
 מקדם. כמו שכתוב וירד יי בענן ויתנאב
 עמו שם ויקרא בשם יי :

ויעבור יי על פניו ויקרא.

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
 ואמת : נוצר חסד לאלפים נושא עון
 ופשע וחטאה ונקה. וסלחת לעוננו
 ולחטאתינו ונחלתנו : סלח לנו אבינו כי
 חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו כי אתה
 אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראך :

זכור רחמיך וידוי על חטא
 ויעה אבען אין כל נדרי :

THE FIRST PART OF THE HISTORY OF THE REIGN OF KING CHARLES THE FIRST

IN WHICH IS CONTAINED THE CAUSES AND OCCASIONS OF HIS DEATH

BY SAMUEL JOHNSON

IN TWO VOLUMES

LONDON: Printed by J. B. R. 1729

THE SECOND PART OF THE HISTORY OF THE REIGN OF KING CHARLES THE FIRST

IN WHICH IS CONTAINED THE CAUSES AND OCCASIONS OF HIS DEATH

BY SAMUEL JOHNSON

IN TWO VOLUMES

LONDON: Printed by J. B. R. 1729

THE THIRD PART OF THE HISTORY OF THE REIGN OF KING CHARLES THE FIRST

IN WHICH IS CONTAINED THE CAUSES AND OCCASIONS OF HIS DEATH

BY SAMUEL JOHNSON

מזמורים של יום.

אן זאננטאג זאגט מאן.

היום יום ראשון בשבת שבו היו הלויים

אומרים בבית המקדש:

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל

ויושבי בה: כי הוא על ימים יסדה ועל

נהרות יכוננה: מי יעלה בהר יהוה ומי יקום

במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר לא

נשא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה: ישא

ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: זה

הזר הורשיו מבקשי פניה יעקב סלה: שאו

שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא

מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז

וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו שערים

ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד

מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא

מלך הכבוד סלה:

אן מאננטאג זאגט מאן.

היום יום שני בשבת שבו היו הלויים אומרים

בבית המקדש:

שיר מזמור לבני קרח: גדול יי ומהלל מאד.

בעיר אלהינו הר קדשו: יפה נוף משוש

כל הארץ הר ציון ירבותי צפון קרית מלך

מזמורים של יום

רַב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נֹדַע לְמִשְׁנָב: כִּי
הִנֵּה הַמַּלְכִים גִּיעְרוּ עִבְרוּ יַחְדָּו: הִמָּה רָאוּ בֶן
תָּמָהוּ נִבְהָלוּ נִחְפְּזוּ: רַעְדָה אַחֲזֹתָם שֵׁם חֵיל
בַּיּוֹלָדָה: בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁבֵּר אֲנִיּוֹת תְּרַשִּׁישׁ
בְּאֲשֶׁר שָׁמְעָנוּ בֶן רָאִינוּ בְּעִיר יִי צְבָאוֹת בְּעִיר
אֱלֹהֵינוּ. אֱלֹהִים יְכוֹנְנָה עַד עוֹלָם סְלָה: דְּמִינוּ
אֱלֹהִים חֲסֵדָה. בְּקֶרֶב הַיְכָלָה: כְּשִׁמָּה אֱלֹהִים
בֶּן תִּהְלֶתְהָ עַל קִצּוֹי אֶרֶץ: צֶדֶק מְלֶאכָה יִמְנָה
יִשְׁמַח הַר צִיּוֹן תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה. לְמַעַן
מִשְׁפָּטֶיהָ: סִבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ. סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ.
שִׁיתוּ לְבָבְכֶם לְחִילָה פִּסְגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן
תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: בִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ
עוֹלָם וָעֶד. הוּא יִגְהַגְנוּ עַל מוֹת:

אן דיענסטאג זאגט מאן:

הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי בְּשַׁבַּת שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוּ
אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

מִזְמוֹר לְאַסָּה אֱלֹהִים נִצָּב בְּעֶדְתֵי אֵל. בְּקֶרֶב
אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: עַד מְתֵי תִשְׁפֹּטוּ עוֹל. וּפְנֵי
רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סְלָה: שִׁפְטוּ דָל וְיִתּוֹם. עֲנִי
וְרַשׁ הַצְּדִיקוּ: פִּלְטוּ דָל וְאֶבְיוֹן. מִיַּד רְשָׁעִים
הַצִּילוּ. לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ בְּחַשִּׁיכָה וְתִהְלְכוּ
יִמּוּזוּ כָּל מוֹסְדֵי אֶרֶץ: אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים

מזמורים של יום

אתם. ובני עליון כלכם : אכן באדם תמותון.
ובאחד השרים תפולו : קומה אלהים שפטה
הארץ. כי אתה תנחל בכל הגוים :
אן מיטטוואך זאנט מאן :
היום יום רביעי בשבת שבו היו הללוים
אומרים בבית המקדש :
אל נקמות יי. אל נקמות הופיע. הנשא שופט
הארץ : השב גמול על גאים עד מתי
רשעים יי. עד מתי רשעים יעלו : וביעו
ידברו עתק. ותאמרו כל פעלי און : עמך יי
ידבאו ונחלתה יענו : אלמנה וגר יהרוגו.
ויתומים ירצחו : ויאמרו לא יראה יה. ולא
יבין אלהי יעקב : בינו בערים בעם. וכסילים
מתי תישכילו : הנמע און הלא ישמע. אם
יצר עין הלא יביט : היסר גוים הלא יזכית.
המלמד אדם דעת : יי יודע מהשבות אדם.
כי המה הבל : אשרי הגבר אשר תיסרנו יה.
ומתורתך תלמדנו : להשקיט לו מימי רע.
עד יכרה לרשע שחת : כי לא ישש יהוה עמו
ונחלתו לא יעזב : כי עד צדק ישוב משפט.
ואחריו כל ישרי לב : מי יקום לו עם מרעים.
מי יתיצב לו עם פעלי און. לולי יי עזרתה

מזמורים של יום

לִי. כִּמְעַט שָׁכְנָה דוֹמָה נַפְשִׁי : אִם אָמַרְתִּי
מָטָה רַגְלִי. חֲסִדְךָ יְיָ יִסְעֵדְנִי : בְּרַב שִׁרְעָפִי
בְּקִרְבִּי. תִּנְהוּמָה יִשְׁעִשְׁעוּ נַפְשִׁי : הִיחַבְרֶךְ
כִּסֵּא הַיּוֹת. יוֹצֵר עֵמֶל עֲלֵי חֶק : יְגוּדוּ עַל נַפְשׁ
צַדִּיק וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ : וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׁגָּב.
וַאֲלֹהֵי לְצוּר מַחְסִי. וַיֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת אֲנָם
וּבְרָעַתָם יִצְמִיתָם : יִצְמִיתָם יְיָ אֱלֹהֵינוּ :
לְכוּ גִרְנָנָה לִּי. גְרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ : גִּקְדָּמָה
פָּנָיו בְּתוֹדָה. בְּזִמְרוֹת גְרִיעַ לוֹ : כִּי אֵל
גָּדוֹל יְיָ. וּמִלֶּךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים :

אן דאנגערסטאנ זאנט מאן :

הַיּוֹם יוֹם חַמִּישִׁי בַשַּׁבָּת שְׁבוּ הָיוּ הַלְלוּם
אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ :
לְמַנְצֵחַ עַל הַגְּתִית לְאַסָּף : הֲרַנִּינוּ לְאֱלֹהִים
עֲזָנוּ. הָרִיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : שְׂאוּ זִמְרָה
וּתְנוּ תָהּ. כְּנֹזֵר נְעִים עִם גָּבַל : תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ
שׁוֹפָר. בְּכֶסֶה לַיּוֹם חֲגִינוּ : כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל
הוּא. מִצִּפְט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : עֲדוֹת בִּיהוּסָף
שָׂמוּ בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם. שִׁפְתָּ לֹא
יִדְעֵתִי אֲשַׁמֵּעַ : הַסִּירוֹתִי מִסֶּבֶל שְׂכֵמוֹ. כִּפְיוֹ
מִדוֹר תִּעֲבֹרְנָה : בְּצִרָה קָרָאתָ וְאַחֲלַצְךָ אֶעֱנֶךָ
בְּיַסְתֵּר רַעַם. אֲבַחֲנָה עַל מִי מְרִיבָה סֶלָה :

מזמורים של יום

שמע עמי ואעידה בקי. ישראל אם תשמע לי.
לא יהיה בקי אל זר. ולא תשתחוה לאל נכר.
אנכי יי אלהיה המעלה מארץ מצרים. הרחב
סוף ונאמלאהו ולא שמע עמי לקולי. וישראל
לא אבה לי: ואלשלהו בישריות לבם. ילכו
במועצותיהם: לו עמי שימע לי. ישראל
בדרך יהלכו: במעט אויביהם אכניע. ועל
צריהם אשיב ידי: משנאי יי יבחשו ל ויהי
עתם לעולם: ונאכילהו מהלב חטה. ומצור
דבש אישביעה:

אן פרייטא: זאגט מאן:

היום יום שש בשיבת שבו היו הלויים אזמרים
בבית המקדש:

יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף
תכון תבל בל תמוט: נכון כסאך מאז
מעולם אתה: נשאו נהרות יי נשאו נהרות
קולם ישאו נהרות דכים: מקלות מים רבים
אדירים משפרי ים אדיר במרום יי: עדתיה
נאמנו מאד לביתה נאנה קדש יי לארץ ימים:
אן שבת ווירד דיעוער מזמור געזאגט:

היום יום שבת קדש שבו היו הלויים אזמרים
בבית המקדש:

מזמור שיר ליום השבת וכו':

פֶּאֶן ר"ח אלול ביו נאך הושענא רבה ווירד ריעזער
מומור פריה אונד אבענדס געזאגט:

לְרוֹד יְיָ אֲזִירִי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא יְיָ מְעֻזַּי חַיִּי
מִמִּי אֶפְחָד: בְּקִרְוֹב עָלַי מְרַעִים לֶאֱכֹל
אֶת בְּשָׂרִי צָרִי וְאוֹיְבֵי לִי הִמָּה בְּשָׁלוֹ וּנְפִלוּ:
אִם תַּחֲנֶה עָלַי מִתְּנֶה לֹא יִירָא לְבִי אִם תִּקְוֶם
עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בֹטֵחַ: אַחַת שְׁאַלְתִּי
מֵאֵת יְיָ אֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבִתִּי בְּבֵית יְיָ כָּל יְמֵי
חַיִּי לַחֲזוֹת בְּנוֹעָם יְיָ וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ: כִּי
יִצְפְּנֵנִי בְּסִפָּה בְּיוֹם רָעָה יִסְתִּירֵנִי בְּסִתְרֵךְ
אֶהְלוּ בְּצוֹר יְרוּמֵמֵנִי: וְעַתָּה יְרוּם רֵאשִׁי עַל
אוֹיְבֵי סְבִיבוֹתַי וְאֲזַבְּחָה בְּאֶהְלוּ זְבַחֵי תְרוּעָה
אֲשִׁירָה וְאֲזַמְּרָה לִי: שְׁמַע יְיָ קוֹלִי אֶקְרָא
וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי: לֵךְ אָמַר לְבִי בְּקִישׁוֹ פָּנֵי אֶת פָּנֶיךָ
יְיָ אֲבַקֵּשׁ: אַל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֵּנִי אַל תִּטַּ בְּאֶף
עֲבָדֶךָ עֲזַרְתִּי הָיִיתָ אַל תִּטְּשֵׁנִי וְאַל תַּעֲזֹבֵנִי
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיִּי אֲסַפְּנִי
הֲזִירֵנִי יְיָ דֶרֶכְךָ וּנְחֵנִי בְּאַזְרַח מִישׁוֹר לְמַעַן
שׁוֹרְדִי: אַל תִּתְּנֵנִי בְּגַפְּשׁ צָרִי כִּי קָמוּ בִי עֲדֵי
שָׂקָר וַיִּפַּח חָמָס: לוֹלֵא הֶאֱמַנְתִּי לְרֹאוֹת
בְּטוֹב יְיָ בְּאַרְצֵי חַיִּים: קִוֵּה אֵל יְיָ חֲזֹק וַיִּאֲמַץ
לְבָבְךָ וְקִוֵּה אֵל יְיָ:

שיר היחוד ליום ראשון.

אשירה ואזמרה לאלהי בעודי. האלהים הרועה
אותי מעודי :

עד היום הזה החזקת בידי. חיים וחסד
עשית עמדי :

ברוך יי וברוך שם כבודו. כי על עבדו הפליא חסדו :
אלהי מרום במה אקדם. ובמה אכף לאלהי
קדם :

אלו הרים למערכה. ובל עצי לבנון בכל ערוכה :
ואם כל בהמות וחיות קרוצים. נתחים
ערוכים על העצים :

ואף זויות מזבח מבוסים. דם כמים לים מנסים :
וכחול סלת דשן ושמן. בלול ברבבות
נחלי שמן :

ולאזכרה לבונה וסמים. ולקשרת כל ראשי בשמים :
ואלו נרות על המנורות. יהיו מאירות. כשני
המאורות :

וכהררי אל לחם הפנים. על שלחנות ערוכים בפנים :
ויין במטר השמים. ושכר לנסך כעינות מים :
ואלו כל בני אדם כהנים לזים משוררים בכנף רננים :
וכל עצי עדן וכל עצי יערים. כנורות ונבלים
לשרים :

וכל בני אהים בקול תרועתם. והכוכבים ממסלותם :
וכל הלבנון עולה כלה. אין די בער ואין די
עולה :

שיר היחוד ליום ראשון

הן בכל אלה אין די לעבוד. ואין די לקדם אל חכבוד :
כי נכבדת מאוד מלכנו. ובמה נכף לאדוננו :
אמנם לא יוכלו כבוד. כל הי אף כי אני עבדך :
ואני נבזה וחדל אישים. נמאם בעיני ושפל
אנשים :

ואין לעבדך כל לכבודך. להשיב לך נמול על
חסדיך :

כי הרבית טובות אלי. כי הגדלת חסדך עלי.
ורב שלומים לך חיבתי. כי עשית טובות אתי :
ולא חיבת לי גמולך. כל טובתי בל עליך :
על הטובות לא עבדתיך. אחת לרבו לא נמלתיך :
אם אמרתי אספרה נא כמו. לא ידעתי
ספורות למו :

זמה אשיב לך והכל שלך. לך שמים אף ארץ לך
ימים וכל אשר בם בידך. וכלם ישבעון מידך :
ואנחנו עמך וצאנך. וחפצים לעשות רצונך :
ואיך נעבוד ואין לאל ידינו. ולשרפת אש
בית מקדשנו :

ואיך נעבד ואין זבה ומנחה. כי לא באנו אל המנוחה.
ומים אין להעביר שמאה. ואנחנו על אדמה
שמאה :

שש אנכי על אמריך. ואני באתי בדבריך :
כי כתוב לא על זבחיך. ועולותיך אוכיחך :
על דבר זבח ועולותיכם. לא צויתי את אבותיכם :

שיר היחוד ליום ראשון

מה שאלתי ומה דרשתי ממך. בי אם ליראה
אותי :

לעבוד בשמחה ובלבב טוב. הנה שמע מזבח טוב :
ולב נשבר ממנחה שהורה. זכחי אלהים
רוח נשברה :

זבה ומנחה לא חפצת. הטאת ועולה לא שאלת :
מזבח אבנה בשברון לבי. ואשברה אף רוחי
בקרבי :

רום לב אשפיל ואת רוים עיני. ואקרע לבני למען
אדני :

שברי רוחי הם זבחיך. יעלו לרצון על מזבחיך.
ואשמיע בקול הודיותך. ואספרה כל נפלאותי :
ואשר ידעה נפשי אחבירה. אמלל גבורות
ואדברה :

ומה אערונך ולא ידעתי מה. היכול אוכל דבר מאומה :
כי אין חקר לגדולתו. וגם אין מספר לתבונתו.
חכם לבב הוא מי כמוהו. שניא כח לא מצאנוהו :
עושה גדולות ורב נוראות. גדול אתה ועושה
נפלאות :

עד אין מספר ועד אין חקר. ולא נודע כי לא יחקר :
איזו עין אשר תעידך. ואיזו פה אשר יגידך :
חי לא ראך ולב לא ידעך. ואיזו שבה אשר יציעך :
גם משרתיך לא ראוך. וכל חכמי לב לא
מצאוך :

שיר היחוד ליום ראשון

אתה לבודך מכיר שבחך. ואין זולתך יודע כחך :
ואין יודע בלעדריך. שבחות ראויות לכבודך :
על כן תבורך כראוי לך. כפי קדשך כבודך ונדלך :
ומפי הכל בכל אילותם. כפי מדע אשר אתה
חננתם :

יודו פלאך השמים. ויאדרוך קולות מים :
ויריעו לך כל הארץ. יודוך כל מלכי ארץ :
אף יודוך כל העמים. וישבחוך כל האמים :
כל זרע יעקב עבדיך. כי עליהם גברו חסדיך :
את שם יי יהללו כלם. אל אלהים אמת ומלך עולם :
ברוך אתה יחיד ומיוחד הי אחד ושמו אחד :

ליום שני.

ואני עבדך בן אמתך. אדבר אמלל גבורותך :
דרכי שבחך קצתם אספרה. מעשיך מה נורא
אמרה :

אין אליך ערוך בספר. אנידה ואדברה עצמו מספר :
חקר אלוה לא ימצא. ותכלית שדי לא תקצה :
ולתבונתו הלא אין חקר. ומספר שניו לא יחקר :
וגם אין מספר לגדודיך בצבאותיך אורת
כבודך :

איזו עין אשר תעידך. וחי לא ראה פני כבודך :
נבון וחכם הן לא ידע. ואיך אערוך על אשר
לא ידע :

ואם יאמר איש עד תכליתו. אערוך אליו ובמתכנתו :

שיר היחוד ליום שני

אבא ואמצא תכלית שבחו. לא נאמנה את
אל רוחו :

יבלע כי לא ידע ערכו. אחרית פיהו ראשית דרכו:
ועמדי לא בן אנכי. ופי לא אתן לחטוא וחכי:
אספרה לאחי קצות דרכי א. ולישראל מה פעל אל:
ככתוב אמרו לאלהים. מה נורא מעשיך
אלהים :

ואמרת עם זו יצרת לי. יספרו שמי ולתהלתי:
במצרים שמתי עלילותי. למען תספר את
אותותי :

ואני עבדך על כן אספר. כאשר אדרוש מעל ספר:
תהלל נפשי כח מעשיך. וכל קרבי את שם
קדשך :

ואברכך בכל ענייני. ובפל לבי אודה את אדני:
גם בגרוני רוממותיך. ואת פי אמלא תהלתך:
כי פי יגיד תהלתך. כל היום את תפארתך:
ואומרה נא עזוז נוראותיך. ואשיחה דברי
נפלאותיך :

ואזכיר טובך וצדקותיך. חסדיך ונבירותיך:
ידעתי כי גדול אתה. על כל אלהים מאד
גדלת :

כי כל אלהי העמים הם. אילים אמים רוח אין בהם:
הן לעובדיהם גמול אין משיבים. ולמה להם
המה משיבים :

שיר היחוד ליום שני

ובעת צרה או יתפללו. ולא יענום כי לא יועילו:
דורשים בכל לב לרוח אין בו. וקרוב יי אל

עם קרובו:

היצר כל הוא אלהינו. הוא עשנו ולא לבד אנחנו:
עם מרעיתו וצאן ידו. נברך שמו כי לעולם

הסדו:

בצר לנו מאד נמצאתי. כי דורשיך לא עזבת:
ותמיד בפינו תהלתך. ומהללים לשם

תפארתך:

עד אתה בך ובכבודך. ומשרתיך אף עבדיך:
אשר כבודך מלא כל הארץ. וכבודך על

כל הארץ:

ואבותינו בחרו אותך. לבדך לעבוד ואין לזר אתך:
גם אנחנו אותך לבדך נעבוד כבן אב ונכבדך.
והננו על יחודך. יומם ולילה עדיך:

בפי כלנו ובלבבנו. שאתה לבדך אלהינו:

אלהינו אתה על יחודך. עדים אנחנו ועבדיך:

אין תחלה אל ראשיתך. ואין קץ ותכלה

לאחריתך:

ראשון ואחרון מבלי ראשית. ומבלי אחרית ואין

לב להשית:

אין קצה אל גבהותך ואין סוף לעומק

מדותיך:

אין לך סובב ואין לך פאה. על כן אותך הי לא ראה:

שיר היהוד ליום שני

אין צד וצלע יצליעוך. ורחב ואורך לא

ימצעוך :

אין פאה לסביבותיך. ואין תוך מבדיל בינותיך :
אין חכמה אשר תדעך. ואין מדע אשר יגיעך.
ולא ישיג אותך כל מדע. ואין שכל אשר יבין וידע :
ממך מאומה ואיכה אתה. ואיך בלי מאומה
כל בראת :

ליום שלישי.

אמנם ידעתי כי אתה. אלהי יעקב כל יצרת :
אתה בורא ולא נבראת. אתה יוצר ולא
נוצרת :

אתה ממית ואת כל תבלה. אתה מוריד שאול
ואף תעלה :

ונאמן להחיות מתים אתה. ועל ידי נביאך
בן הודעת :

ולא תמות אל חי ולא מתה. מעולם ועד עולם אתה :
משביר ומוליד ולא נולדת. מוחץ ורופא
ולא חלית :

מות ומדוה אין לפניך. תנומה ושנה אין לעיניך :
הלא מקדם אל חי אתה. מאשר בכך לא
נשתנית :

ועד העולם לא תשתנה. מאלהותך לא תתננה :
חדש ונושן לא נמצאת חדשת כל ולא חדשת.

ישיר היהוד ליום שלישי

לא יהולו זקנה ובחרות. עליך גם שיבה ושחרות:
ולא חלו בך שמחה ועצב. ודמיון נוצר וכל

דבר קצב:

כי לא יסוכב אותך גשם. אף לא תדמה אל כל נשם:
כל היצורים גבול סבבתם. אל ראשיתם

ולאחריתם:

כי הברואים בגבול שמתם. ולימי צבאם גבול הקפתם.
ולך אין גבול ולימורך. ולשנותיך ולעצמך:

על כן אינך צריך לכל. לידך ולהסדך צריכים הכל:
הכל צריכים לצדקותיך. ואינך צריך

לבריותיך:

כי טרם כל יציר היית. לבדך מאומה לא נצרכת:
ראשית ואחרית בידך ערוכים. אתה במם והם

ברוחך שרוכים:

כל אשר היה בראשונה. ואשר יהיה באחרונה:
כל היצורים וכל מעשיהם. וכל דבריהם

ומחשבותיהם:

מראש ועד סוף תדע כלם. ולא תשכח כי אתה אצלם.
אתה בראתם ולבך ערכם. לבדך תדע

מקומם ודרכם:

הן אין דבר ממך נעלם. כי לפניך נכונים כלם:
אין חשך ואין מנום וסתר לנום שמה ולהסתר

את אשר תבקש אתה מוצא. בלי נשות אליהם
בעת שתרצה:

H

שיר היחוד ליום שלישי

כי את הכל כאחת תראה. לבדך תעשה
ואינך נלאה:

כי על נוי ועל אדם יחד. על כל תדבר ברנע אחד:
תשמע ברנע כל הקולות. זעק ולחש וכל
התפללות:

אף תבין אל כל מעשיהם. ברנע תהקור כל לבניהם:
ולא תאריך על מחשבותיך. ולא תתמהמה
על עצתך:

אצל עצתך נורתך. לקץ ולמועד קריאתך:
וכלם באמת בתם וביושר. מבלי עדר
ומבלי חסר:

ממך דבר לא יאבד. ודבר ממך לא יכבד:
כל אשר תחפוץ תוכל לעשות. ואין מי מוחה
בידך מעשות:

יכלת יי בחסצו קשורה. וברצות יי לא אהרה:
אין דבר סתר ממך נכחד. עתידות ועוברות
לך הם יחד:

אשר מעולם ועד העולם. הם כלם בך ואתה בכלם:
חדשות תגיד וסוד דרכיך. א עבדיך ומלאכיך.
ואינך צריך להשמיעך. דבר טוב סתר להודיעך:
כי ממך כל סוד יגלה. במרם על לב כל
יציר יעלה:

בלב כל נברא לא תמצא. מפינו עתק לא יצא:
באין לו קצה ולא יחצה. לב לא יתור ואין
סה פוצה:

שיר היחוד ליום שלישי

באין לו רוחות ואין בו רוחות. אין לו שיחות בו
מוכיחות:

למרהוק מי ישא דעו. ללא תחלה ולא סוף
להגיעו:

אנודים אהודים תוף. וסוף וראשי. פה ולב אבלום
מדרוש ומחרוש:

גבה ועמק נעוצים כסובב. חכם לב ונכון
לא ילבב:

סובב את הכל ומלא את כל. ובהיות הכל אתה בכל:
אין עליך ואין תחתיך. אין חויך לך ואין
בינותך:

אין מראה ונב לאחורך. ואין נוף לעצם יחודך:

ואין בתוך ממך נבדל. ואין מקום דק ממך
נחדל:

ואינך נאצל מכל ונבדל. ואין מקום רק ממך ונחדל.
מקרה ושנוי אין בך נמצא. ולא זמן וערער
ולא כל שמצה:

כל זמן וכל עת אתה מכינם. אתה עורכם ואתה משנם.
כל מדע לא ישיג אותך. אין שכל אשר ימצא

אותך:

כמתך חכמתך. כגדלתך תכונתך:

חכם אתה מאליך. חי מעצמך ואין כגילך:

זולת חכמתך אין חכמה. בלתי בינתך אין בינה
ומזמה:

חלקת בלב חכמים שכל. ורוחך תמלאם
ודעתם תשכל: